

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

ABSTRACTS

www.acbid2021.org

www.acbid.org

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

KURULLAR / COMMITTEES

AÇBİD 2021

Kongre Başkanı / President

Figen ÇİZMECİ ŞENEL

Kongre Genel Sekreteri / General secretary of the congress

Bora ÖZDEN

Kongre Genel Sekreter Yardımcısı / Deputy General Secretary of the Congress

Cem ÜNGÖR

Uluslararası Bilimsel Komite International Scientific Committee

Umut TEKİN
(Komite Sekreteri/Chair)
Julio ACERO
Alper ALKAN
Timuçin BAYKUL
Doğan DOLANMAZ
Manlio GALIE
Piet HAERS
Velupillai ILANKOVAN
Reha KİŞNİŞCİ
Gabrielle MİLESI
Kaven SHAKIP
Hakan TÜZ
Sina UÇKAN

Organizasyon Komitesi Organizing Committee

M.Ercüment ÖNDER
(Komite Sekreteri/Committee Secretary)
Ezher Hamza DAYISOYLU
(Komite Sekreter Yardımcısı/Deputy Secretary)
Nihat AKBULUT
Sıdıka Sinem AKDENİZ
Selçuk BASA
Burcu BAŞ
Burak BAYRAM
Ülkem CİLASUN
Fatih Mehmet COŞKUNSES
Guhan DERGİN
Tuba DEVELİ
Sertan ERGUN
Alparslan ESEN
Nükhet KÜTÜK
Hakkı TANYERİ
Ceyda ÖZÇAKIR TOMRUK

Sosyal Komite Social Committee

Nuray YILMAZ ALTINTAŞ (Komite
Sekreteri/Committee Secretary)
Nur ALTIPARMAK
(Komite Sekreter Yardımcısı/
Deputy Secretary)
Emel BULUT
Ezgi YÜCEER ÇETİNER
Tuğçe Berre KARÖZ
Göksel ŞİMŞEK KAYA
Dilek MENZİLETOĞLU
Salih Eren MERAL
Uğur MERCAN
Alper SİNDEL
Emrah SOYLU
Koray Onur ŞANAL
Mehmet Fatih ŞENTÜRK
Tayfun YAZICI
Türker YÜCESOY

Teknik Komite Technical Committee

Fethi ATIL
(Komite Sekreteri/Committee
Secretary)
Hasan Onur ŞİMŞEK
(Komite Sekreter Yardımcısı/
Deputy Secretary)
Müge ÇINA
Yavuz FİNDİK
Gülperi ŞANLI KOÇER
Özkan ÖZGÜL
Emre TOSUN
Onur GÖNÜL

Asistan Komite Residency Committee

Aynur TÜNEL
Taha PERGEL

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

07 MAYIS 2021 Cuma	
08:30-09:45	Sözlü Sunumlar 1
	Oturum Başkanları: Ezher DAYISOYLU, Nuray YILMAZ ALTUNTAŞ, Alper SİNDEL
	SB-01, SB-02, SB-03, SB-04, SB-05, SB-06, SB-07, SB-08
09:45-10:00	Ara
10:00-11:15	Sözlü Sunumlar 2
	Oturum Başkanları: Fatih COŞKUNSES, Emre TOSUN
	SB-09, SB-10, SB-12, SB-13, SB-14, SB-15, SB-16
11:15-12:00	Sabah Molası - Stand Ziyareti ve Poster Sunumları
12:00-12:30	AÇBİD Açılış Töreni
12:30-13:00	Ara
13:00-15:00	AÇBİD - Next Gen 1 (Oturum Dili: Türkçe)
	Oturum Başkanları: Özkan ÖZGÜL, Onur GÖNÜL
13:00-13:15	Diş Kaynaklı Kemik Greft Materyalleri - Ufuk TAŞDEMİR
13:15-13:30	Alveolar Kemik Rekonstrüksiyonu için Klinik Stratejiler Nur ALTIPARMAK
13:30-13:45	Maksillofasiyal Defektlerin Rekonstrüksiyonu için Mikrovasküler Serbest Flepler ile CAD-CAM Rehberli Cerrahi ve Oral Rehabilitasyon - Funda GÖKER
13:45-14:00	Bimaksiller Ortognatik Cerrahide Önce Mandibula Yaklaşımının Avantaj ve Dezavantajları - Hasan Onur ŞİMŞEK
14:00-14:15	Kan Sulandırıcı İlaç Kullanan Hastalarda Peri-operatif Süreç Yönetimi - Özge DOĞANAY
14:15-14:30	Önce Cerrahi Yaklaşımı: Nasıl Yapıyoruz - Gamze ŞENOL
14:30-15:00	Tartışma
15:00-15:30	Ara
15:30-17:00	AÇBİD - Next Gen 2 (Oturum Dili: Türkçe)
	Oturum Başkanları: Ercüment ÖNDER, Alparslan ESEN
15:30-15:45	Ameloblastik Fibroodontomada Cerrahi Yaklaşımlar - Onur ATALI
15:45-16:00	Geriatric Hastalarda Zigomatik İmplant Uygulamaları Uğur MERCAN
16:00-16:15	Diş Kaynaklı Greft Materyallerinin Kullanımı -Ezgi YÜCEER ÇETİNER
16:15-16:30	Atrofik Maksillanın Rekonstrüksiyonu - Emrah SOYLU
16:30-16:45	Adli Odontolojide Ağız Diş ve Çene Cerrahilerinin Rolü Ahmet ALTAN
16:45-17:00	Tartışma
17:00-17:30	Ara

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

17:30-18:40	Ortognatik Cerrahide Dijital Planlama (Oturum Dili: Türkçe)
	Oturum Başkanları: Bora ÖZDEN, Gühan DERGİN
17:30-18:20	Sanal Ortognatik Planlama ve Cerrahisi - Hakan TÜZ, Hakan EL
18:20-18:40	Tartışma
18:40-19:00	Ara
19:00-21:00	Sözlü Sunumlar 3
	Oturum Başkanları: Gülperi KOÇER, Alper AKTAŞ, Cem ÜNGÖR
	SB-17, SB-18, SB-19, SB-20, SB-21, SB-22, SB-23, SB-24, SB-25, SB-26, SB-27, SB-28, SB-29, SB-30

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

08 MAYIS 2021 Cumartesi	
08:00-10:15	Sözlü Sunumlar 4
	Oturum Başkanları: Emel BULUT, Neslihan EROĞLU, Müge ÇINA
	SB-31, SB-32, SB-33, SB-34, SB-35, SB-36, SB-37- SB-38, SB-39, SB-40, SB-41, SB-42, SB-43, SB-44, SB-45
10:15-10:30	Ara
10:30-12:15	Konferans 1 (Konferans Dili: Türkçe)
	Oturum Başkanları: Onur İÇTEN, Alper ALKAN, Burak BAYRAM
10:30-11:00	Dentofasiyal Deformitelerin Tek Taraflı Düzeltilmesi - Sina UÇKAN
11:00-11:30	Son Aşama TME Tedavileri Seçenekleri - Altan VAROL
11:30-12:00	Ortognatik Cerrahide Anestezinin Etkisi - Gülcan BERKEL
12:00-12:15	Tartışma
12:15-13:00	Öğle Yemeği
13:00-14:45	Konferans 2 (Konferans Dili: İngilizce)
	Oturum Başkanları: Mine CAMBAZOĞLU, Ülkem CİLASUN, Fethi ATIL
13:00-13:30	Dentofasiyal Deformitelerinin Cerrahi Olarak Düzeltilmesinde Yenilikler; Kanıta Dayalı Uygulama - Ashraf AYOUB
13:30-14:00	Beden Dismorfik Bozukluğu - Ashraf AYOUB
14:00-14:30	Kleft Rinoplastisi - Tian EE SEAH
14:30-14:45	Tartışma
14:45-15:00	Ara
15:00-16:45	Konferans 3 (Konferans Dili: İngilizce)
	Oturum Başkanları: Umut TEKİN, Özgür ERDOĞAN, Sıdıka Sinem AKDENİZ
15:00-15:30	Mandibular Rekonstrüksiyon, Son Gelişmeler - Julio ACERO
15:30-16:00	Fasiyal Plastik Cerrahide Yolculuğum - Velupillai ILANKOVAN
16:00-16:30	Maksiller Dentoalveolar Rehabilitasyonda Zigoma İmplantları Gunaseelan RAJAN
16:30-16:45	Tartışma
16:45-17:00	Ara
17:00-18:00	Klinikopatoloji Konferansı (Konferans Dili: Türkçe)
	Moderatörler: Kıvanç BEKTAŞ KAYHAN, Merva SOLUK TEKKEŞİN
	Sevil KAHRAMAN
	Ercüment ÖNDER
	Firat SELVİ
	Tartışmacılar: Yusuf RODİ MIZRAK, Mustan Barış SİVRİ, Gül Merve Yalçın ÜLKER

AÇEBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

18:00-18:15	Ara
18:15-20:45	Sözlü Sunumlar 5
	Oturum Başkanları: Meltem KORAY, Nihat AKBULUT, Yavuz FINDIK
	SB-46, SB-47, SB-48, SB-49, SB-50, SB-51, SB-52, SB-53, SB-54, SB-55, SB-57, SB-58, SB-59, SB-60, SB-61, SB-62, SB-63

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

09 MAYIS 2021 Pazar	
09:00-10:45	Sözlü Sunumlar 6
	Oturum Başkanları: Abdullah KALAYCI, Fatih ŞENTÜRK, Nilay ER
	SB-64, SB-65, SB-66, SB-67, SB-68, SB-69, SB-70, SB-71, SB-72, SB-73, SB-74, SB-75, SB-82
10:45-11:00	Ara
11:00-12:45	Konferans 4 (Konferans Dili: Türkçe)
	Oturum Başkanları: Belgin GÜLSÜN, Burcu BAŞ, Sertan ERGUN
11:00-11:30	Temporomandibular Bozukluklarda Otolog Kan Ürünlerinin Kullanımı - Nükhet KÜTÜK
11:30-12:00	Ortognatik Cerrahi ve Dental İmplantlar - Selçuk BASA
12:00-12:30	Kombine Mandibula Kırıklarının Tedavi Prensipleri-Nelere Dikkat Edilmeli? - Müge ÇINA
12:30-12:45	Tartışma
12:45-14:00	Öğle Yemeği
14:00-15:45	Konferans 5 (Konferans Dili: Türkçe)
	Oturum Başkanları: Selçuk BASA, Özgür PEKTAŞ
14:00-14:30	Konuşma Cerrahisi - Reha KİŞNİŞÇİ
14:30-15:00	Oral ve Maksillofasiyal Pratiğinde Rehberli Cerrahi İşlemler Gühan DERGİN
15:00-15:30	Kompleks Dental İmplant Vakalarında Uzun Dönem Başarı İçin Güncel Yaklaşımlar ve Risk Faktörleri - Özgür ERDOĞAN
15:30-15:45	Tartışma
15:45-16:00	Ara
16:00-18:15	Konferans 6 (Konferans Dili: Türkçe)
	Oturum Başkanları: Hakkı TANYERİ, Timuçin BAYKUL, Doğan DOLANMAZ
16:00-16:30	Agresif Maksillofasiyal Benign Tümörlerin Farklı Tedavi Seçenekleri Yavuz FINDIK
16:30-17:00	Çenelerin İlaça Bağlı Osteonekrozunda (MRONJ) Güncel Kılavuzlar Kıvanç BEKTAŞ KAYHAN
17:00-17:30	Maksillofasiyal Bölgenin Sinir Yaralanmaları - Nurettin DİKER
17:30-18:00	COVID-19 Pandemisinde Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Uygulamaları Figen Çizmeçi ŞENEL
18:00-18:15	Tartışma
18:15-18:30	Ara

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

18:30-20:30	Sözlü Sunumlar 7
	Oturum Başkanları: Banu KOYUNCU, Fırat SELVİ, Ahmet DEMİRBAŞ
	SB-76, SB-77, SB-78, SB-79, SB-80, SB-81, SB-83, SB-84, SB-85, SB-86, SB-87, SB-88, SB-89
20:30-20:40	Ara
20:40-21:00	Kapanış Töreni

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

ORAL PRESENTATIONS

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-01

Maksillada Desmoplastik Fibromaya Eşlik Eden Dev Hücreli Granulom: Bir Vaka Bildirisi

Murat Günbatan¹, Kürşat Mehmet Aladağ¹, Ömer Günhan², Özgür Erdoğan¹

¹*Istanbul Okan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye*

²*TOBB ETU Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye*

Amaç: Desmoplastik fibroma (DF); kemik dokusunun nadir görülen benign fibroblastik bir neoplazisidir. DF iyi huylu olarak sınıflandırılmasına rağmen, sıklıkla agresif davranış sergiler ve diş hareketliliğine, kapsamlı kemik yıkımına neden olur. Orta ile yüksek nüks oranına sahiptir. Tüm kemik tümörlerinin %1'ini oluşturduğundan santral dev hücreli granulom gibi diğer iyi huylu kemik neoplazileri ile ayırıcı tanı önemlidir. DF ve dev hücreli granulom eşzamanlı olarak da ortaya çıkabilir. DF'nin tekrarlama oranı nedeniyle, ayırıcı tanı ve histopatolojik değerlendirme tedavide çok önemli rol oynar. Neoplastik hücrelerin çekirdeklerinde beta-katenin birikimi tanıda kilit rol oynar.

Olgu: Sağ posterior maksillada lokalize hızlı şişlik şikayeti olan 9 yaşındaki kız çocuğu İstanbul Okan Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Diş merkezde bir ay önce insizyonel tanısal biyopsisi alınan hastada patoloji raporu, intraosseöz neoplazm ayırıcı tanısının dev hücreli granulom veya Brown tümör olabileceğini ve hiperparatiroidizm olasılığının ortadan kaldırılması gerektiği belirtilmiştir. Paratiroid hormon düzeyi kan testi ile kontrol edilerek 8 hafta süreyle intralezyonel steroid enjeksiyonuna başlanmıştır. Neoplazm bir miktar küçüldükten ve lezyonun kanaması azaldıkça sonra hasta opere edilmiştir. Lezyon genel anestezi altında eksize edilmiştir. Patolojik raporunda; iğsi tip fibroblastik, miyofibroblastik hücrelerin varlığını ve hücrelerde β-katenin görüldüğü; anevrizmal kist benzeri değişim, dev hücreli granulom benzeri alanlar ve aynı zamanda desmoplastik fibrom görünümünün olduğu bildirilmiştir. Hastanın takibi 3 aydır sorunsuz devam etmektedir.

Sonuç: β-catenin DF'yi ayırt etmek için önemli bir bulgudur. DF, diğer intraosseöz neoplazmlarla eşzamanlı olarak ortaya çıkabilir ve histopatolojik incelemelerde ayırıcı tanı için göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Desmoplastik fibroma, Dev hücreli granulom, Maksilla

Concomitant Desmoplastic Fibroma and Giant Cell Granuloma in Maxilla: A Case Report

Murat Günbatan¹, Kürşat Mehmet Aladağ¹, Ömer Günhan², Özgür Erdoğan¹

¹*Istanbul Okan University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey*

²*TOBB ETU School of Medicine, Department of Pathology, Ankara, Turkey*

Objective: Desmoplastic fibroma (DF) is a rare benign intraosseous fibroblastic neoplasm of bones. Although classified as benign, it frequently demonstrates aggressive behavior, often causing tooth mobility, extensive bone destruction, and has a moderate to high recurrence

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

rate. Since it comprise %1 of all bone tumours, differential diagnosis with other benign bone neoplasms such as central giant cell granuloma(GCG) is important. DF and GCG also may occur concomitantly. Because of DF's recurrence rate, differential diagnosis and histopathologic evaluation play a crucial role in treatment.

Case: 9-year old girl with rapid swelling localized in right posterior maxilla was referred to Istanbul Okan University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery. Incisional diagnostic biopsy had been taken in another clinic a month ago. Pathology report presented that intraosseous neoplasm differential diagnosis could be GCG or Brown tumour and hyperparatiroidism possibility should be eliminated. According to pathology report, parathyroid hormone level was checked with blood test and started to intralesional steroid injection for 8 weeks. After neoplasm became smaller and bled less, it was operated and excised under general anesthesia. Excisional biopsy report showed that spindle type fibroblastic and myofibroblastic cells were seen and β -catenin in the cells. It is reported that aneurysmal cyst-like change, GCG-like areas and the appearance of desmoplastic fibroma at the same time. The patient's follow-up has been continuing for 3 months without any problems.

Conclusion: β -catenin is important finding to differentiate DF. DF may occur concomitantly with other intraosseous neoplasms and should be considered for differential diagnosis in histopathological examinations.

Keywords: Desmoplastic fibroma, Giant cell granuloma, Maxilla

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-02

İlaçlar ile ilişkili çene osteonekrozunun (MRONJ) insan amniyotik membranı ile tedavisi: Ön Bulgular

F. Gülfeşan Çanakçı¹, Nilay Er¹, Gonca Duygu², Gülizar Füsün Varol³

¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Edirne

²Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Tekirdağ

³Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Ana Bilim Dalı, Edirne

Amaç: İnsan amniyotik membranı (HAM) uygulaması MRONJ hastalarında kemik ekspozunun tamamen kapatılmasına, doku rejenerasyonunun artırılmasına, iyileşmenin hızlandırılmasına ve lokal ağrının azaltılmasına katkı sağlayabilecek bir tekniktir. Bu vaka sunumunda HAM ile tedavi edilen 4 vaka ve sonuçları sunulmaktadır.

Olgu: Kemik metastazı endikasyonu ile intravenöz bifosfonat kullanan 4 hastanın 3'ünde osteonekroz geliştikten sonra onkolog tarafından ilaç kesilmiş, 1 hastada ise ilacın kesilmesi uygun bulunmamıştır. Hastalarda lokal anestezi altında nekrotik alveolar kemik orta düzeyde sekestrotomi ile kaldırıldıktan sonra ilk kat HAM alveol kemik kavitesine yerleştirilip mukozaya derin seviyede dikilerek sabitlenmiştir. İkinci kat HAM yüzeysel seviyede yerleştirilip membranın kenarları mukoza kenarlarına dikilerek ekspoz kemiğin üzeri tamamen kapatılmıştır. Hastalar 1, 2, 4, 8 ve 12. haftalarda takip edilerek epitelizasyon miktarı, enfeksiyon ve ağrı düzeyleri açısından değerlendirilmiştir.

Sonuç: Bifosfonat grubu ilacı kesilen üç vakada amniyotik membran ile kemik ekspozu başarılı şekilde kapatılmış, mukozada tam bir epitelizasyon geliştiği görülmüş ve lokal ağrı azaltılma meydana gelmiştir. Bifosfonat tedavisi kesilmeyen vakada ise takip periyodunda mukozada epitelizasyonun gerçekleşmediği ve kemik ekspozunun kapanmadığı görülmüştür. HAM uygulaması tekniğinin MRONJ vakalarında güvenli ve etkili bir yöntem olduğu görülmüştür. Tekniğin uygulanması ve sonuçları hakkında ileri çalışmalar gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: MRONJ, amniyotik membran

Treatment of medication related osteonecrosis of jaw (MRONJ) with human amniotic membrane: Preliminary results

F. Gülfeşan Çanakçı¹, Nilay Er¹, Gonca Duygu², Gülizar Füsün Varol³

¹Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Edirne

²Tekirdag Namik Kemal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tekirdag

³Trakya University Faculty of Medicine, Department of Gynecology and Obstetrics, Edirne

Objective: Human amniotic membrane (HAM) application is a technique that can contribute to the total closure of exposed bone, improve tissue regeneration, accelerate healing and reduce local pain in MRONJ patients. In this case report, 4 cases treated with HAM and their results are presented.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Case: In 3 of 4 patients using intravenous bisphosphonates for bone metastasis, the drug was interrupted by oncologist after osteonecrosis developed, and in 1 patient, the drug was not interrupted. The necrotic alveolar bone was removed under local anesthesia with moderate sequestrotomy, and the first layer of HAM was placed in alveolar bone cavity and fixed by suturing it to the mucosa at a deep level. The second layer of HAM was placed at superficial level and edges of the membrane were stitched to edges of the mucosa and exposed bone was completely covered. The patients were followed up at 1, 2, 4, 8 and 12 weeks and evaluated in terms of the amount of epithelization, infection and pain levels.

Results: In three cases where the bisphosphonate was interrupted, amniotic membrane and bone exposure were successfully closed, complete epithelization of mucosa was observed, and local pain was reduced. In the case where bisphosphonate was not interrupted, epithelization of the mucosa did not occur and the bone exposure did not close during the follow-up period. It has been observed that the HAM application technique is a safe and effective method in MRONJ cases. Further studies are required on the application and results of the technique.

Keywords: MRONJ, amniotic membrane

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-03 Dentigeröz Kistten Kaynaklanan Adenomatoid Odontojenik Tümör

Uğur Alp Dinç¹, Necip Fazıl Erdem¹, Cansu Yavuz¹, Alanur Şişman²

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,
İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,
İstanbul

Adenomatoid Odontojenik Tümör (AOT), odontojenik epitelden gelişen ve tüm odontojenik tümörlerin sadece %2-7'sini oluşturan nadir bir lezyondur. Tüm vakaların üçte ikisinden fazlası, ikinci dekatta ve kadın ağırlıklı olarak teşhis edilir. En sık anterior maksillada bulunur ve genellikle gömülü bir dişle, çoğunlukla maksiller kanin diş ile ilişkilidir. Bir dentigeröz kist ile ilişkili sadece birkaç AOT vakası bildirilmiştir. Bu klinik çalışmada, 9 yaşındaki bir kızın sol üst premolar dişlerinin etrafındaki dentigeröz kistten kaynaklanan bir AOT olgusu sunulacaktır. Klinik muayenesinde sol maksillada bulunan lezyona komşu kortikal kemiğin genişlemesi görüldü. En büyük çapı 3,2 cm olan lezyon içinde radyografik olarak 3 yer değiştirmiş daimi diş – kanin ve iki küçük azı - tespit edildi. Histopatolojik incelemede kollajen liflerden ve tabakalı skuamöz hücre tabakasından zengin bir epitel görüldü. Ayrıca bazı kısımlarında ameloblastlara benzer adenomatoid lobüller ve hücreler mevcuttu. Histolojik olarak AOT, bazen ameloblastoma gibi odontojenik neoplazmaya geçebilen odontojenik epitelden oluşur. Bu nedenle, bazı yazarlar AOT'yi iyi huylu bir neoplazm, diğerleri ise gelişimsel hamartom olarak sınıflandırmıştır. Dünya Sağlık Örgütü, AOT'yi, neredeyse hiç belirti göstermeden yavaş ama progresif olarak büyüyen epitelyal odontojenik bir tümör olarak sınıflandırmıştır. Bu nedenle, genellikle rutin bir radyografik incelemede tespit edilir. Ancak; intraosseöz olması durumunda kortikal genişleme ve yüz asimetrisi gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: adenomatoid odontojenik tümör, dentigeröz kist

Adenomatoid Odontogenic Tumor Arising From a Dentigerous Cyst

Uğur Alp Dinç¹, Necip Fazıl Erdem¹, Cansu Yavuz¹, Alanur Şişman²

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery,
İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery,
İstanbul

Adenomatoid Odontogenic Tumor (AOT) is an uncommon lesion which develops from the odontogenic epithelium and accounts only 2-7% of all odontogenic tumors. More than two-thirds of all cases are diagnosed in the second decade of life with a female predominance. It is most commonly located at the anterior maxilla and generally associated with an impacted tooth, mostly maxillary canine. Only few cases of AOT associated with a dentigerous cyst have been reported. In this clinical study an AOT case arising from a dentigerous cyst around the crown of an unerupted upper first premolar of a 9 year-old girl will be presented. Her clinical examination revealed an expansion of the cortical bone adjacent to the lesion located at

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

the left maxilla. Radiographically 3 displaced permanent teeth-canine and two premolars-were detected within the lesion with the largest diameter of 3.2 cm. Histopathological examination showed an epithelium rich from collagen fibers and stratified squamous cell layer. Also some parts of it presented adenomatoid lobules and cells similar to ameloblasts. Histologically, AOT is composed of odontogenic epithelium which may sometimes transfer into odontogenic neoplasm like ameloblastoma. Therefore some authors classified AOT as a benign neoplasm, whereas others as developmental hamartoma. The World Health Organization classified AOT as an epithelial odontogenic tumor which grows slowly but progressively with almost no symptoms. Thus it is often detected in a routine radiographic examination. However; in case it is intraosseous, it may present cortical expansion and facial asymmetry.

Keywords: adenomatoid odontogenic tumor, dentigerous cyst

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-04

Diagnostik Handikap: Rabdomyosarkom

Tolga Bayar, Ebru Deniz Karslı, Betül Taş Özyurtseven, Metin Güngörmüş
Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,
Gaziantep

Amaç: Rabdomyosarkom, çocukluk döneminin malign bir tümördür. Olguların yaklaşık % 40'ı baş boyun bölgesinde yer almakla birlikte oral kavitede bildirilen vaka sayısı nadirdir. İskelet kasına farklılaşan mezenkimal hücrelerden kaynaklanmakta ve çocuklardaki tüm solid tümörlerin % 20'sini oluşturmaktadır.

Olgu: Kurumumuza yönlendirilen 17 yaşındaki kadın hastada sol yanakta travmatik oklüzyona bağlı olarak geliştiği düşünülen yara bölgesi mevcuttu. Klinik ve radyolojik muayene sonrası, 20 yaş dişlerinin sürmediği gözlenmiş olup yaklaşık bir aydır yemek yerken yanak ısırmağa bağlı ağrı dışında şikayeti olmadığı öğrenilmiştir. İlgili bölgeden yaklaşık 1cm boyutlu skar benzeri dokudan biyopsi alınarak histopatolojik değerlendirmeye gönderildi. Postoperatif 1. Haftada ilgili dokuda yaklaşık 5 cm boyuta ulaşan büyüme gözlendi. Histopatolojik tetkik sonucu "Normal yanak mukozası" tanısı ile geldiği için, hasta yumuşak gıda ile beslenme önerisiyle bir hafta sonra yeniden kontrole çağrıldı. 2. Haftada büyümenin artarak 10 cm'ye ulaştığı gözlendi. İkinci biyopside dokunun farklı yerlerinden 3 farklı örnek alındı. Histopatolojik rapor bu kez "Embriyonel rabdomyosarkom" olarak sonuçlandırıldı.

Sonuç: Basit görünen lezyonlar aslında çok daha karmaşık olabilirler. Hasta yanak ısırması tanısı ile koruyucu beslenme ve restoratif düzenlemeler içeren bir tedavi protokolü ile gönderilseydi erken safhada rabdomyosarkom teşhis edilemeyecekti. Bu bağlamda olguyu her yönüyle değerlendirmeli ve diagnostik handikaptan kaçınılıyoruz.

Anahtar Kelimeler: rabdomyosarkom, travmatik oklüzyon

Diagnostic Handicap: Rhabdomyosarcoma

Tolga Bayar, Ebru Deniz Karslı, Betül Taş Özyurtseven, Metin Güngörmüş
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gaziantep University,
Gaziantep, Turkey

Objective: Rhabdomyosarcoma is a malignant tumor of childhood. Though the cases located in the head and neck region are approximately 40 % of all, it is rarely seen in the oral cavity. Rhabdomyosarcoma, stemming from mesenchymal cells differentiating into skeletal muscle constitutes 20 % of all solid tumors in childhood.

Case: A 17-year-old female referred to our clinic exhibiting a wound on her right cheek mucosa guessed to be caused by traumatic occlusion. The radiographic and clinical examination showed all the 3rd molars were impacted. She had no complaint but pain due to biting during chewing for about one month. A biopsy was carried out from the scarred tissue approximately 1 cm in diameter in order to be evaluated histopatologically. On the first week postoperatively a growth of 5 cm was observed in the releavent area. Since the pathologic result was resulted as "normal occlusal mucosa", the patient was advised on

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

soft feeding and having a control the following week. By the lesion to expand nearly 10 cm (also was photographed) on the second control, another biopsy was planned including three specimens. The result was "Embryonal rhabdomyosarcoma".

Conclusion: Lesions which seem simple may appear to be much more complex. If our patient was only planned to obey a treatment protocol including preventive nutrition and restorative approaches, rhabdomyosarcome would be a missing diagnosis for her at an early stage. Cases should be evaluated from a broad aspect in order to avoid diagnostic handicap.

Keywords: rhabdomyosarcoma, traumatic occlusion

Resim-1 / Image-1

Pre-operatif İntraoral Fotoğraf / Pre-operative Intraoral Photo

Resim-2 / Image-2

Post-operatif 1. Hafta / Post-operative First Week

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Resim-3 / Image-3

Post-operatif 2. hafta / Post-operative second week

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-05

Uzun dönem takipli 3 ameloblastoma olgusu

Ayşe Ece Ünsalan, Hümevra Kocaelli

*İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,
İstanbul*

Amaç: Ameloblastoma lokal agresif benign odontojenik tümördür. Kortikal kemiğin genişlemesi ve perforasyonu ve yumuşak doku infiltrasyonu ile karakterize, asemptomatik, yavaş büyüyen bir tümördür. Alt çenede üst çeneye göre çok daha yaygındır ve ön çeneye göre arka mandibulada daha yaygındır. Bu olgu serisinde mandibulada görülen üç ameloblastom olgusunun tedavisini güncel literatürün de değerlendirilmesiyle sunmayı amaçladık.

Olgu:

Olgu 1: 18 yaşında kadın hasta, sağ mandibulanın premolar-molar bölgesinde şişlik ve ağrı semptomları ile kliniğimize başvurdu. Marjinal rezeksiyon yapıldı. 14 yıllık takipte rekürrens teşhis edilmedi.

Olgu 2: 31 yaşında erkek hasta kliniğimize mandibula sağ posterior bölgesinde ağrı şikayeti ile başvurdu. Lokal anestezi altında lezyon çıkarıldı. Tümörün mikroskopik görünümünde pleksiform ameloblastik hücreler izlendi. 8 yıllık takipte nüks görülmedi.

Olgu 3: 39 yaşında erkek hasta mandibulanın ön bölgesinde ameloblastoma ile başvurdu. Planlanan cerrahi tedavi, lezyon çevresindeki cerrahi sınırları içine alacak şekilde mandibulanın ön bölgesinin kısmi rezeksiyonuydu. Takip sürecinde rekürrens görülmedi.

Sonuç: Ameloblastoma yaygın bir odontojenik tümör olmasına rağmen tedavisi hala tartışmalıdır. Ameloblastomaların rekürrensi tedavi sonrası iyi bilinen bir komplikasyondur, öte yandan rezeksiyon gibi radikal seçenekler rekürrens oranlarını önemli ölçüde azaltır. Nüks ihtimali sebebiyle hastaların uzun süreli takibi zorunludur.

Anahtar Kelimeler: ameloblastoma, odontojenik tümörler, çene neoplazmları

Ameloblastoma: A long-term follow up of 3 cases

Ayşe Ece Ünsalan, Hümevra Kocaelli

*Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul University Faculty of Dentistry,
Istanbul*

Objective: Ameloblastoma is locally aggressive benign odontogenic tumour. It is an asymptomatic, slow-growing tumour characterised by expansion and perforation of cortical bone and soft tissue infiltration. They are much more common in the lower jaw than in the upper jaw, and more common in the posterior mandible as compared to the anterior. In this case series, we aim to present treatment of three ameloblastoma cases which were observed in the mandible.

Case:

Case 1: An 18-year-old female patient referred to our clinic with swelling and pain symptoms in the premolar-molar region of the right mandible. Marginal resection was performed. Recurrence was not observed on follow-up for 14 years.

Case 2: A 31-year-old male patient referred to our clinic with pain symptom in his right

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

posterior mandible region. The lesion was enucleated under local anaesthesia. Histological examination of the tumour revealed ameloblastic cells arranged in a plexiform pattern. No recurrence was observed after 8 years of follow-up.

Case 3: A 39-year-old male patient presented with the ameloblastoma in the anterior region of the mandible. Partial resection of the anterior region of the mandible with surgical margins around the lesion was performed. The follow-up period is uneventful.

Conclusion: Although ameloblastoma is a common odontogenic tumour, the treatment of ameloblastoma is controversial. Recurrence of ameloblastoma is a well-known complication after the treatment, on the other hand radical options such as resection, reduce the recurrence rates. Long-term follow-up of patients is mandatory in cases of recurrence.

Keywords: ameloblastoma, odontogenic tumors, jaw neoplasms

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-06 Mandibulanın Kronik Diffüz Sklerozan Osteomyeliti: Bir Vaka Serisi

Kemal Atakan Bayburt, Nurettin Diker, Doğan Dolanmaz
*Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim
Dalı, İstanbul*

Amaç: Çenelerin kronik diffüz sklerozan osteomyeliti (KDSO), kemik rezorpsiyonundan ziyade kemik depozisyonun meydana geldiği vasküler değişiklikler ve spesifik olmayan bakteriyel enfeksiyonun bir sonucu olan inflamatuvar bir hastalıktır. Tanısı klinik ve radyolojik bulgulara ve alınan kemik biyopsisinin histopatolojik bulgularına dayanır. KDSO'yu tedavi etmek, hastalık hakkında yetersiz bilgi, doğru tanı koymada zorluk ve bilinmeyen etiyoloji nedeniyle zordur.

Olgu: KDSO tanılı üç hastayı sunduk. Hastaların ortak şikayetleri mandibulalarının dişsiz kısmındaki ağrı ve şişlikti. İki hastanın öyküsünden mandibuladan diş çekilmi yaptıklarını ve bir hastanın öyküsünden endoskopi girişimi yaptığını öğrenildi. Hastalar dikey ve yatay osteotomiler sonrasında lateral kortikal kemiğin osteomyelitik lezyon üzerinden çıkarılmasını ve takip eden dönemde uzun süreli antibiyoterapi ile tedavi edildi. Çıkarılan kemik parçalarının histopatolojik değerlendirmesi osteomyelit tanısı ile uyumluydu. Antibiyoterapi sonrası iki hasta semptomsuz hale geldi ancak bir hastanın ağrısı devam etti ve ikinci bir cerrahi girişim planlandı.

Sonuç: Mandibulanın KDSO' nun yönetimi kompleks ve zorlu bir durumdur. Antibiyotikler genellikle birinci basamak tedavidir, ancak etkilenen dokuların vaskülarizasyonunun azalması nedeniyle enfekte kemiğe penetrasyonda güçlük olur ve tekrarlayan vakalarda cerrahi müdahale düşünülebilir. Doğru tanıyı sağlamak ve ideal tedaviyi uygulamak için ayrıntılı bir radyografik ve klinik muayene yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Antibiyoterapi, kortikotomi, kronik diffüz sklerozan osteomyelit

Chronic Diffuse Sclerosing Osteomyelitis Of The Mandible: A Case Series

Kemal Atakan Bayburt, Nurettin Diker, Doğan Dolanmaz
*The Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Bezmialem Vakıf
University, İstanbul*

Objective: Chronic diffuse sclerosing osteomyelitis (CDSO) of the jaws is an inflammatory condition that is a consequence of vascular changes and nonspecific bacterial infection in which bone deposition rather than bone resorption occurs. Diagnosis is based on clinical and radiologic findings and histopathologic findings relating to bone specimens. Treating CDSO is challenging due to insufficient knowledge of the disease, difficulties in establishing the correct diagnosis, and the unknown etiology.

Case: We presented three patients who were diagnosed with a CDSO. Their common complaints were pain and swelling in the edentulous part of their mandibles. Two of the patients' histories

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

revealed that they underwent extraction of tooth in the mandible and one patient's history revealed an endoscopy intervention. Management of the patients involved removal of the lateral cortical bone over the osteomyelitic lesion via vertical and horizontal osteotomies and long term post operative antibiotherapy. Bone histopathologies were consistent with the diagnosis of osteomyelitis. Two patients became symptom free after antibiotherapy however, one patient's pain was continued and another surgical intervention was planned.

Conclusion: Management of CDSO of the mandible is a complex and challenging condition. Antibiotics are often first line treatment but have difficulty penetrating the infected bone due to decreased vascularization of the affected tissues and surgical intervention can be considered in recurrent cases. To ensure correct diagnosis and perform ideal treatment, a detailed radiographic and clinical examination should be made.

Keywords: Antibiotherapy, chronic diffuse sclerosing osteomyelitis, corticotomy

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-07

Ameloblastom: olgu sunumu

Mürüvvet Akçay Çelik

Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı

Amaç: Ameloblastom odontojenik epitelyumun benign, lokal agresif tümörüdür. % 25-35 oranda nüks görülebilmektedir. Odontoma sonrası ikinci en yaygın odontojenik tümördür. Ortalama görülme yaşı 39 olup kadın ve erkek cinsiyette eşit oranda görülür. Genellikle asemptomatiktir ve rutin diş muayenelerinde tesadüfen bulunur. Ağrısız şişlik veya çenede genişlemeye neden olur. Ağrı ve parestezi nadirdir. Yavaş büyüme gösterir. Nadiren akciğerlere metastaz yapar. Mandibula en sık görülen (%80) lokalizasyondur. Maksillada 2.sıklıktaki (%20) lokalizasyonudur.

Olgu: 49 yaşında bayan hasta ağız içinde şişlik nedeniyle hastaneye başvurdu. Maksillofasiyal bilgisayarlı tomografisinde; mandibula sağ yarımında premolar dişler düzeyinde yaklaşık 17x14mm ölçülen, korteksi posteriorda belirgin incelten, anterior kesimde derin yağlı dokuya uzanım gösteren lezyon saptanmıştır ve histopatolojik örnekleme tavsiye edilmiştir. Sağ mandibula premolar bölgede, 4 ve 5 nolu dişler arasında 1.5cm çaplı kitlesi olan hastadan eksizyonel biyopsi yapılmıştır. Patoloji bölümünde yapılan mikroskopik incelemede; bazal tabakada periferik palizatlanma oluşturan, kolumnar hücreler içeren odontojenik epitel adalarından oluşan neoplazm izlenmiştir (Resim 1). İmmünohistokimyasal çalışmada neoplazmda CK19 ile pozitif boyanma saptanmıştır (Resim 2). Olgu; patoloji bölümümüzde morfolojik ve immünohistokimyasal bulgular eşliğinde Ameloblastom tanısı almıştır.

Sonuç: Ameloblastom odontojenik epitelyumun benign, lokal agresif tümörüdür. Malign ameloblastom ve Ameloblastik karsinom'da metastaz potansiyeli bulunmaktadır. Ameloblastom benign bir neoplazm olmasına rağmen lokal agresiv özelliği, rekürrens gösterebilmesi açısından sunuma değer olarak düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastom, oral kavite, kitle

Ameloblastoma: A case report

Mürüvvet Akçay Çelik

Department of Pathology, Faculty of Medicine, Ordu University

Objective: Ameloblastoma is a benign, locally aggressive tumor of odontogenic epithelium. Recurrence can be seen at a rate of 25-35%. It is the second most common odontogenic tumor after odontoma. The average age of occurrence is 39, and it occurs equally in men and women. It is usually asymptomatic and is found incidentally during routine dental exams. It causes painless swelling or enlargement of the jaw. Pain and paresthesia are rare. It grows slowly and rarely metastasizes to the lungs. The mandible is the most common (80%) localization and maxilla is the second common (20%) localization of ameloblastoma

Case: A 49-year-old female patient was admitted to the hospital with swelling in the mouth. In maxillofacial computed tomography; in the right half of the mandible, a lesion measuring 17x14mm at the level of the premolar teeth, significantly thinning the cortex posteriorly,

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

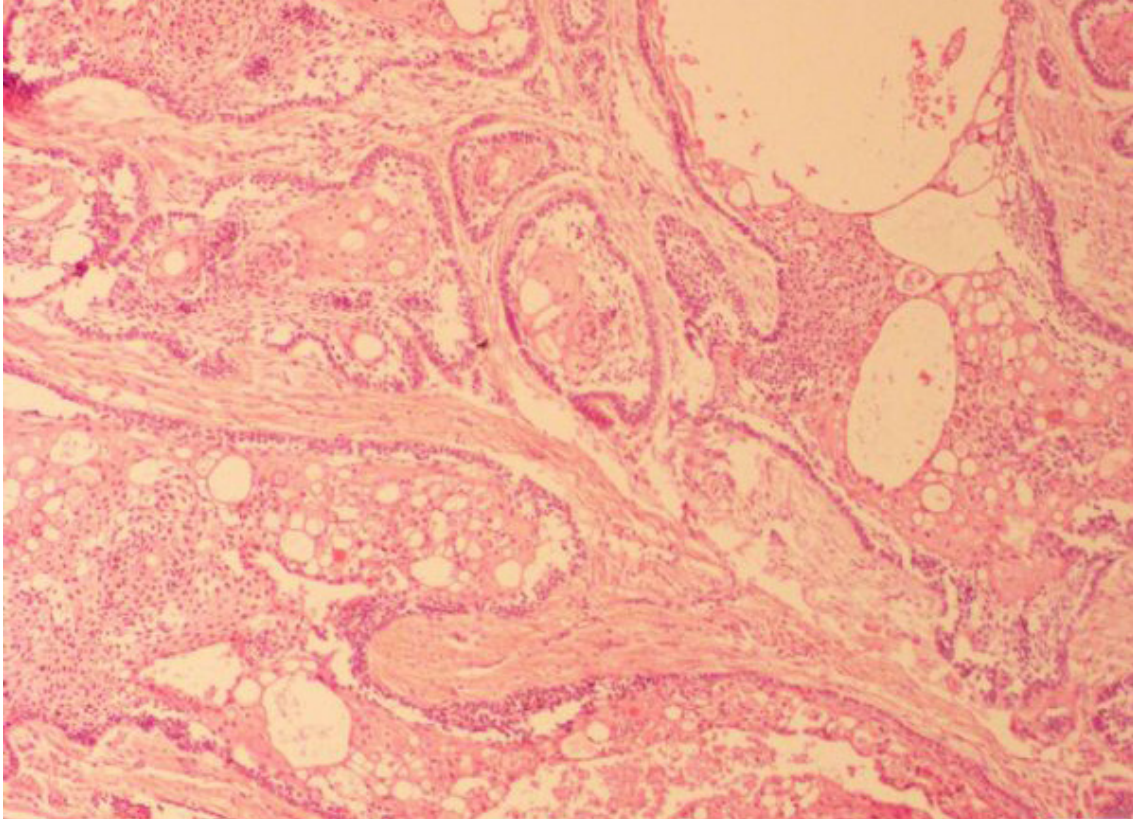

extending to deep fatty tissue in the anterior section was detected, and histopathological sampling was recommended. An excisional biopsy was performed from the patient with a mass 1.5 cm in diameter between the 4 and 5 teeth in the premolar region of the right mandible. In microscopic examination; In the basal layer, a neoplasm consisting of odontogenic epithelial islands containing columnar cells and peripheral palisade was observed (Figure 1). In the immunohistochemical study, positive staining with CK19 was detected in the neoplasm (Figure 2). The case was diagnosed with Ameloblastoma based on morphological and immunohistochemical findings.

Conclusion: Although ameloblastoma is a benign neoplasm, it is considered worthy of presentation in terms of its local aggressive nature and its recurrence.

Keywords: Ameloblastoma, oral cavity, mass

Resim 1 / Figure 1

Ameloblastom, HEX100; HE ile bazal tabakada periferik palizatlanma oluşturan odontojenik epitel adalarından oluşan neoplazm izlenmekte, HE:Hematoksilen&Eozin
Ameloblastom, HEX100; Neoplasm consisting of odontogenic epithelial islands that form peripheral palisade in the basal layer HE:Hematoxylin&Eosin

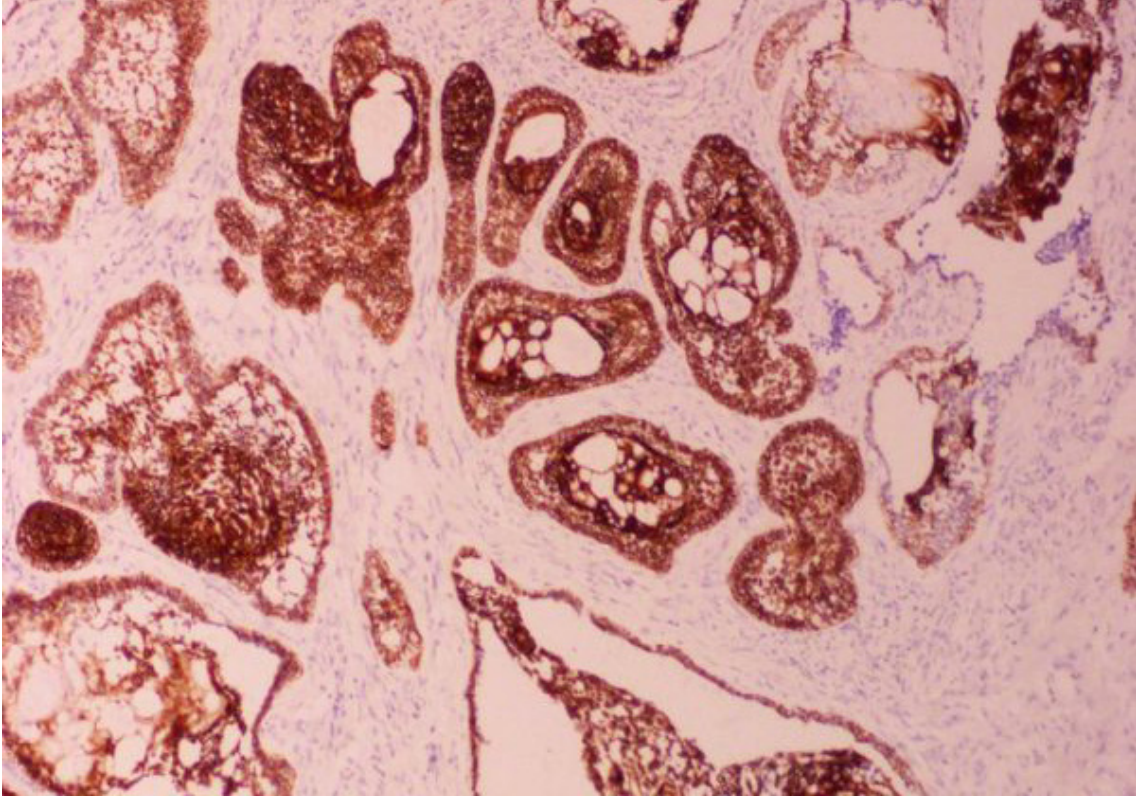
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Resim 2 / Figure 2

Ameloblastom, CK19x100; immünohistokimyasal çalışmada CK19 ile pozitif boyama
Ameloblastoma, CK19x100; positive staining with CK19 in immunohistochemical study

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-08

Alışılmışın Dışında Görünümüyle Maksillanın Diffüz Büyük B-Hücreli Lenfoması

Emre Bakaç¹, Kemal Atakan Bayburt¹, Tuğçe Kıran², Nurettin Diker¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Ana bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Lenfomalar, lenf düğümleri, dalak ve kemik iliği dahil olmak üzere çeşitli organlarda tutulum gösteren lenfosit kaynaklı malignitelerdir. Diffüz büyük B hücreli lenfoma (DBBHL), non-Hodgkin lenfomaların en yaygın alt tipidir. DBBHL, ektranodal bölgelerde de tutulumu olabilen ve agresif yayılım gösterebilen bir kanser türüdür. Çene kemiklerinin tutulumu çok nadirdir ve tüm non-Hodgkin lenfomaların % 1'inden azını temsil eder.

Olgu: Olgumuzda 48 yaşında sağlıklı erkek hasta dental implant tedavisi için bölümümüze başvurdu. Hastanın panoramik grafisinde maksillada sınırları belirgin olmayan, yaygın radyolüsens alanlar saptandı. Ağız içi muayenede dişeti sağlıklı görünüyordu. Maksilladaki submukozal hassas bir nodülden biyopsi alındı ve immünohistokimyasal incelemede örneğin CD20, Pax5, CD30 ve Bcl6 için pozitif boyandığı görüldü. Histopatolojik tanı, CD30 (+) germinal merkezli B hücresi benzeri DBBHL'ydı. Histopatolojik tanı sonrası detaylı klinik muayene sırasında hastanın submandibuler bölgesinde ağrısız, sert lenfadenopati görüldü. Hasta ileri tetkikler için hematoloji kliniğine yönlendirildi.

Sonuç: Belirsiz diş ağrısı, spesifik olmayan radyolüsensi ve tedavi edilemeyen periapikal şişlik gibi semptomlar, DLBCL'nin doğru teşhisini zorlaştırabilir ve bu durum sıklıkla doğru tanının gecikmesine yol açar. Spesifik olmayan klinik görünüm olması durumunda, doğru tanıyı sağlamak ve ideal tedaviyi gerçekleştirmek için lezyondan biyopsi alınması ve örneğin immünohistokimyasal boyanması tanıyı kolaylaştırabilir.

Anahtar Kelimeler: DBBHL, Lenfoma, Malign tümör

An Unusual Representation of Diffuse Large B-Cell Lymphoma of The Maxilla

Emre Bakaç¹, Kemal Atakan Bayburt¹, Tuğçe Kıran², Nurettin Diker¹

¹Bezmialem Vakıf University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

²Bezmialem Vakıf University, Faculty of Medicine, Department of Medical Pathology, Istanbul

Objective: Lymphomas are malignancies of lymphocytes that form tumors in various organs including lymph nodes, spleen, and bone marrow. Diffuse large B cell lymphoma (DLBCL) is the most common subtype of non-Hodgkin lymphomas. DLBCL is an aggressive type of cancer that can also involve extranodal sites. Involvement of the maxillary bones is very rare and represents <1% of all non-Hodgkin lymphomas.

Case: In the present case, a 48-year-old healthy male patient applied to our department for

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

dental implant surgery. In the orthopantomography of the patient, diffuse area of radiolucency with ill-defined borders were detected in the maxilla. In the intraoral examination, the gum looks healthy. A biopsy was taken from a submucosal tender nodule in the maxilla and immunohistochemical examination revealed positive staining for CD20, Pax5, CD30, and Bcl6. Histopathological diagnosis was CD30 (+) germinal center B-cell like DLBCL. During detailed clinical examination after histopathological diagnosis; painless, firm lymphadenopathy was noted in the submandibular region of the patient. The patient was sent to the hematology clinic for further investigations.

Conclusion: Symptoms, such as unclear primary dental pain, nonspecific radiolucency, and unresolved periapical swelling, can make an accurate diagnosis of DLBCL difficult, which frequently leads to delayed diagnosis. In case of nonspecific clinical presentation immunohistochemical staining of the biopsy specimen is recommended to ensure correct diagnosis and perform the ideal treatment.

Keywords: DLBCL, Lymphoma, Malign tumor

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-09

İkinci ve Üçüncü Evre Çenelerin İlaça Bağlı Osteonekrozu Olgularında Cerrahi Debrimanla Birlikte Lökosit ve Trombositten Zengin Fibrin'in (L-PRF) Kullanımı: 18 Hastanın Takibi

Gül Merve Yalçın Ülker¹, Gamze Tanan Karaca², Gonca Duygu³, Merve Çakır¹,
Deniz Gökçe Meral¹

¹*İstanbul Okan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul*

²*Trakya Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Edirne*

³*Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tekirdağ*

Amaç: Çenelerin ilaca bağlı osteonekrozu (MRONJ), kemik metastazı veya osteoporoz gibi çeşitli klinik durumların tedavisi amacı ile antirezorptif veya antianjiyojenik ilaçlar kullanan hastalarda maksillofasiyal bölgede sekiz haftadan fazla devam eden açıkta kalan nekrotik kemik ile karakterize bir klinik tablodur. Bilimsel literatürde kabul edilen bazı tedavi seçenekleri bulunmaktadır ve bunlar arasında ümit verici sonuçları olanlardan biri, cerrahi tedaviye ek olarak trombosit ürünlerinin kullanılmasıdır. Bu çalışmanın amacı, lökosit ve trombositten zengin fibrinin (L-PRF) MRONJ hastaları üzerindeki terapötik etkisinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada, İstanbul Okan Üniversitesi ve Trakya Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı kliniklerine 2014-2020 yılları arasında ikinci veya üçüncü evre MRONJ tanısıyla başvuran ve tedavi olarak cerrahi debrimana ek olarak L-PRF uygulanan hastalar dahil edilmiştir. Hastaların demografik verileri, ilaç kullanım endikasyonları, ilaç tipleri, ilaçların alım yolları ve hastaların sistemik komorbiditeleri kaydedilmiştir.

Bulgular: L-PRF, cerrahi debridmanı takiben 18 olguda 19 osteonekroz bölgesine uygulanmıştır. Hastaların 14'ü kadın, 4'ü erkek olarak kaydedilmiştir. Bir hasta dışında tüm ilaçlar neoplaziye bağlı endikasyonlar ile reçete edildiği öğrenilmiştir. Ortalama takip süresi 17,6 ay (\pm 11,1) olmakla birlikte; 19 cerrahi bölgenin 14'ünün sorunsuz iyileştiği, 3 cerrahi bölgenin kısmi olarak (dehisens, fistül) iyileştiği gözlenmiştir. Kısmi iyileşme gözlenen hastalar antibiyotik tedavisi ve bölgesel küretaj ile başarılı bir şekilde tedavi edilmiştir. 2 olguda nekrotik bölgenin tekrar gözlenmesi nedeni ile ikinci bir cerrahi ihtiyacı doğmuştur. Bu olgulardan birinde cerrahi rezeksiyon tercih edilirken; diğer olguda cerrahi debridman ve L-PRF uygulamasının tekrarlanması tercih edilmiştir. Her iki hastada da tam iyileşme gözlenmiştir.

Sonuç: Cerrahi debrimana ek olarak L-PRF kullanımının MRONJ'un tedavisinde faydalı olabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bifosfonat, Çenelerin İlaça Bağlı Osteonekrozu, Lökosit ve Trombositten Zengin Fibrin

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Use of Leucocyte-rich and platelet-rich fibrin (L-PRF) adjunct to surgical debridement in the treatment of Stage 2 and 3 Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw: Follow up of 18 Patients

Gül Merve Yalçın Ülker¹, Gamze Tanan Karaca², Gonca Duygu³, Merve Çakır¹, Deniz Gökçe Meral¹

¹*Istanbul Okan University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul*

²*Trakya University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Edirne*

³*Tekirdağ Namık Kemal University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Tekirdağ*

Objective: Medication related osteonecrosis of the jaw(MRONJ) is characterized by exposed necrotic bone persisting more than eight weeks in the maxillofacial region in patients using anti-resorptive or anti-angiogenic drugs for several treatment options like bone metastasis or osteoporosis. There are several treatment options studied in the scientific literature and one of them with promising results is using platelet concentrates adjunct to surgical therapy. The aim of this study is to examine therapeutic effect of the leucocyte and platelet-rich fibrin(L-PRF) on patients with MRONJ.

Materials-Methods: This study investigated patients referred to oral and maxillofacial surgery departments of Istanbul Okan University and Trakya University between years 2014 and 2020 with the diagnosis of second-or third-stage MRONJ. Demographic data, indication of the drug usage, drug type, administration route and systemic comorbidities of the patients were recorded.

Results: L-PRF was applied to 18 cases with 19 osteonecrosis sides following surgical debridement. 14 patients were female, 4 patients were male. Except one of the patients, all of indications of the medication were neoplasia-related. Mean follow-up period was 17,6 months($\pm 11,1$).14 of 19 surgical sides were healed uneventfully. In 3 surgical sides, partial resolution(wound dehiscence,fistula)was observed.These patients were treated successfully with antibiotics and curettage. In 2 sides, there was a need of second surgery because of the recurrence of the necrotic area; one of them was operated with resection and the other one was treated successfully surgical debridement and L-PRF application.

Conclusion: It could be concluded that the use of L-PRF may represent an important adjunct in the surgical management of MRONJ.

Keywords: Bisphosphonate, Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw, Leucocyte and Platelet-Rich Fibrin

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-10

Hiperparatiroidizmin İlk Bulgusu Olarak Mandibulada Brown Tümörü: Bir Vaka Sunumu

Yağmur Malkoç, Serap Gülsever, Hanife Ataoğlu, Zeynep Çukurova Yılmaz
Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi, İstanbul Medipol Üniversitesi, İstanbul

Amaç: Brown tümör, hiperparatiroidizm (HPT) hastalarında anormal kemik metabolizması sonucu gelişen fokal bir lezyondur. Baş ve boyun bölgesinde gelişebilir ve en sık görülen bölge mandibuladır. Bu vaka sunumunda, HPT'li bir hastada mandibulada ortaya çıkan bir Brown tümör olgusu anlatılmaktadır.

Olgu: 51 yaşında erkek hasta Kasım 2015'te ağrı şikâyeti ile bir devlet hastanesine başvurmuş ve mandibular sol üçüncü molar dişi çekilmiştir ancak hastanın şikayeti azalmamış, alt dudakta parestezi ve postoperatif şişlik gelişmiştir. Hasta Mart 2016'da sol tarafta inatçı şişlik, dudakta uyuşukluk ve ağrı şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede trismus neden olan sert bir kitle izlendi. Bilgisayarlı tomografi (BT) taramasında, sol mandibular angulus bölgesinde 14x17x22 mm boyutlarında bir kemik defekti izlendi. Lezyon kürete edildi ve biyopsi yapıldı. Histolojik değerlendirmede, lezyonun Brown tümör ile uyumlu olduğunu saptandı. Hasta Endokrinoloji Bölümü'ne sevk edildi. Laboratuvar bulgularına göre hastaya HPT tanısı koyuldu. Postoperatif 8. ay ve 3. yılda BT çekildi. Defekt alanında kemik iyileşmesinin tamamlandığı izlendi ve hasta dudağındaki uyuşukluğun tamamen geçtiğini bildirdi.

Sonuç: Brown tümör, maksillofasial bölgede nadir görülmesine rağmen çenelerdeki inatçı şişliklerin ve destrüktif kemik lezyonlarının ayırıcı tanısında akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Brown tümör, hiperparatiroidizm, kemik defekti

Brown Tumor of the Mandible as First Manifestation of Hyperparathyroidism: A Case Report

Yağmur Malkoç, Serap Gülsever, Hanife Ataoğlu, Zeynep Çukurova Yılmaz
Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul Medipol University, Istanbul

Objective: Brown tumor is a focal lesion that develops in patients with hyperparathyroidism (HPT), resulting from abnormal bone metabolism. It may occur in the head and neck region, with the mandible being the most frequent site. We report a case of brown tumor arising in the mandible of a patient with HPT.

Case: In November 2015, 51-year-old man applied to a public hospital with pain complaint and underwent extraction of the mandibular left third molar but patient's complaint didn't subside and paresthesia of the lower lip and swelling developed postoperatively. In March 2016, he applied to our clinic with persistent swelling at the left side, numbness of the lip and pain. On clinical examination, a firm mass causing trismus was observed. Computed tomography (CT) scans revealed a bone defect measuring 14x17x22 mm. at the left mandibular angulus region. Curettage of the lesion and biopsy were performed. The histological evaluation revealed that the lesion was consistent with brown tumor. The patient was referred to the Endocrinology Department.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Based on the laboratory findings, the patient was diagnosed as having HPT. Postoperative CT scans were taken at postoperative 8th month and 3rd year. Fully bone healing was observed at the defect area and the patient reported that numbness of the lip ceased completely.

Conclusion: Although brown tumor is rarely seen in maxillofacial region, it should be kept in mind in the differential diagnosis of persistent swellings and destructive osseous lesions in the jaws.

Keywords: Brown tumor, hyperparathyroidism, bone defect

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-12

Ameloblastomanın Konservatif Tedavisini Takiben Mandibulanın Dental İmplantlar ile Rehabilitasyonu

Meltem Özden Yüce¹, Fatma Merve Gökçe¹, Emine Adalı², Mehmet Cemal Akay¹

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

²Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Ameloblastoma çeneler bölgesinin lokal invaziv ancak benign karakterli bir tümördür ve yüksek rekürrens oranına sahiptir. Ameloblastomanın klasik tedavisi radikal cerrahi olmakla birlikte, tümörün histolojik tipine göre konservatif tedavi yaklaşımı ile başarılı sonuçlar elde edilen vakalar literatürde raporlanmıştır. Bu vaka raporunun amacı; cerrahi eksizyon ve periferik ostektomi uygulanarak başarılı bir şekilde tedavi edilen mandibular unistik ameloblastoma vakasının 3 yıllık takibi sonrası dental implantlar ile rehabilitasyonunu sunmaktır.

Olgu: 61 yaşında erkek hasta mandibula anterior bölgede ekspansif şişlik nedeni ile kliniğimize sevk edilmiştir. Hastanın yapılan radyolojik ve klinik değerlendirilmesi sonrası alınan insizyonel biyopsi sonucu, unistik ameloblastoma olarak raporlanmıştır. İlgili tümörün enükleasyonu ve 1mm periferik ostektomisini takiben oluşan defekte konsantr büyüme faktörü ve xenograft uygulanarak hasta takibe alınmıştır. Postoperatif 3. yılda rekürrens görülmeyen ve radyolojik olarak tam iyileşme gözlenen hastaya 4 adet dental implant uygulanmıştır.

Sonuç: Literatürde, ameloblastomanın mandibulektomi ve segmental rezeksiyonu içeren radikal cerrahi tedavisi ile marsüpiyalizasyon, enükleasyon ve bu yöntemleri desteklemek için yapılan küretaj ve periferik ostektomi içeren konservatif tedavi olmak üzere iki tür tedavi vardır. Radikal cerrahi takiben rekonstrüksiyon işlemleri yapılmasına rağmen hastalarda çene deformiteleri ve bununla beraber estetik ve fonksiyon kayıpları oluşmaktadır. Tedavi için hangi yöntemin kullanılacağı tartışma konusu olsa da literatürde unistik ameloblastoma için daha çok konservatif tedavi önerilmektedir ancak küretaj ve periferik ostektomi yapılmazsa yüksek nüks oranları raporlanmıştır. Konservatif tedavi ve periferik ostektomi sonrası 3 yıl takip edilen hastamızda herhangi bir fonksiyon estetik ve psikolojik kayıp olmadan oral rehabilitasyonu başarıyla tamamlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: unistik ameloblastoma, konservatif tedavi, dental implant

Rehabilitation of the Mandible with Dental Implants Following Conservative Treatment of Ameloblastoma

Meltem Özden Yüce¹, Fatma Merve Gökçe¹, Emine Adalı², Mehmet Cemal Akay¹

¹Ege University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

²Demokrasi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery,
İzmir

Objective: Ameloblastoma is a locally invasive benign tumor of the jaws and has a high recurrence rate. Although the classical treatment of ameloblastoma is radical surgery, successful results by using conservative treatment according to the histological type of the tumor were reported in the literature. The purpose of this case report is to present the rehabilitation of

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

mandibular unicystic ameloblastoma with dental implants after 3 years of follow-up, which was successfully treated by surgical excision and peripheral ostectomy.

Case: A 61-year-old male patient was referred to our clinic due to expansive swelling in the anterior region of the mandible. Incisional biopsy was performed after the radiological and clinical evaluation and the diagnosis was confirmed as unicystic ameloblastoma. After enucleation of the tumor and 1mm peripheral ostectomy, concentrated growth factor and xenograft were applied to the defect and the patient was followed up. In the postoperative 3rd year the patient had no recurrence and had radiological improvement then 4 dental implants were applied.

Conclusion: In the literature, there are two types of treatment of ameloblastoma: radical surgical treatment and conservative treatment. Although reconstruction procedures are performed following radical surgery, patients have jaw deformities and associated aesthetic and functional problems. Although ameloblastoma treatment is controversial, conservative treatment is recommended especially for unilocular ameloblastoma, but high recurrence rates have been reported if curettage and peripheral ostectomy are not performed. Oral rehabilitation was successfully completed in our patient, who was followed up for 3 years after conservative treatment and peripheral ostectomy, without any functional, aesthetic or psychological loss.

Keywords: unicystic ameloblastoma, conservative treatment, dental implant

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-13

Kefirin Metabolik Sendromlu Sıçanların Kalvariye Defektlerinde Kemik Onarımı Üzerine Etkisi: Histomorfometrik ve Gen Ekspresyon Analizi

Ömer Ekici¹, Esra Aslan², Ahmet Muhtar Gürol¹, Gökhan Sadi³,
Mehmet Bilgehan Pektaş⁴

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dış Hekimliği Fakültesi, Ağız Dış ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

³Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Kamil Özdağ Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü, Karaman, Türkiye

⁴Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, metabolik sendrom ve kefirin ratlarda kemik fizyolojisi üzerindeki etkilerini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Dört haftalık otuz iki erkek Wistar sıçan 4 gruba ayrıldı: Nonmetabolik sendrom kontrolleri (NMeTS; n = 8), nonmetabolik sendrom+kefir uygulaması (NMeTS + Kefir; n=8), indüklenmiş metabolik sendrom (MeTS; n = 8), indüklenmiş metabolik sendrom+kefir (MeTS + Kefir; n = 8). Dördüncü haftada her hayvanda iki kritik kalvarial defekt oluşturuldu. On ikinci haftada hayvanlara ötenazi yapıldı. Kalvariye defektlerinden biri üzerinde histolojik analizler yapıldı. Diğer defekt kemik remodeling markerleri için analiz edildi.

Bulgular: Histolojik incelemeler, YFMS + kefir grubunda, YFMS grubuna göre osteoblast ve osteoid yüzeyde anlamlı artış gösterirken, osteoid yüzeyde anlamlı azalma gözlemlendi (p <0.001). YFMS grubunda kontrollere göre Runx ve osteokalsin düzeyleri azalırken, RANKL düzeyi anlamlı olarak arttı (p <0.05). Osteoprotegerin, Lrp5, Kemik Siloprotein düzeyleri YFMS + kefir grubunda YFMS grubuna göre anlamlı olarak arttı (p <0.05). Dört grup arasında Dkk1 ve osteonektin düzeyleri açısından anlamlı fark yoktu.

Sonuç: Fruktöz kaynaklı metabolik sendrom, hem osteoblastlar hem de osteoklastlar yoluyla kemik metabolizmasını bozmuştur. Çalışma bulguları, kefirdeki zengin prebiyotikler sayesinde, sıçanlarda Yüksek fruktozlu mısır şurubu(YFMS) diyetinin neden olduğu MeTS'de kemik histomorfometrik indeksleri ve kemik yeniden şekillenme belirteçleri üzerinde olumlu etkileri olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Kefir; kemik iyileşmesi; metabolik sendrom

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Effect of Kefir on Bone Repair in Calvarial Defects of Rats with Metabolic Syndrome: Histomorphometric and Gene Expression Analysis

Ömer Ekici¹, Esra Aslan², Ahmet Muhtar Gürol¹, Gökhan Sadi³,
Mehmet Bilgehan Pektaş⁴

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Afyonkarahisar Health Sciences University, Afyonkarahisar, Turkey

²Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Afyonkarahisar Health Sciences University

³Department of Biology, Kamil Özdağ Science Faculty, Karamanoglu Mehmetbey University, Karaman, Turkey

⁴Department of Medical Pharmacology, Faculty of Medicine, Afyonkarahisar Health Sciences University, Afyonkarahisar, Turkey

Objective: The objective of this study was to investigate the effects of metabolic syndrome and kefir on bone physiology in rats.

Materials-Methods: Thirty-two male Wistar rats aged four weeks divided into four groups: nonmetabolic syndrome controls (NMeTS; n=8), nonmetabolic syndrome + Kefir (NMeTS + Kefir), induced metabolic syndrome (MeTS; n=8), induced metabolic syndrome+ Kefir administration (MeTS+Kefir; n=8). Two critical calvarial defects were created in each animal at the fourth weeks. Animals euthanized in the twelfth week. Histological analyzes were performed on one of the calvarial defects. The other defect was be analyzed for bone remodeling markers.

Results: Histological examinations showed a significant increase in the osteoblast and osteoid surface in the YFMS + kefir group compared to the YFMS group, while a significant decrease was observed in the osteoid surface ($p < 0.001$). While Runx and osteocalcin levels decreased in the YFMS group compared to controls, the RANKL level increased significantly ($p < 0.05$). Osteoprotogerin, Lrp5, Bone Cyloprotein levels increased significantly in YFMS + kefir group compared to YFMS group ($p < 0.05$). There was no significant difference between the four groups in terms of Dkk1 and osteonectin levels.

Conclusion: Fructose-induced metabolic syndrome impaired bone metabolism both through osteoblasts and osteoclasts. The study findings showed that thanks to the rich prebiotics in kefir, it has positive effects on bone histomorphometric indices and bone remodeling markers in MetS caused by the HFCS diet in rats

Keywords: Kefir; bone healing; metabolic syndrome

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-14

Anterior Mandibulada Dilate Odontoma: Rastlantısal Bir Vaka Raporu

Halim Gültekin¹, Duygu Azman², Melek Taşsöker², Alparslan Esen¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Konya

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, Konya

Amaç: Dilate odontoma, mine organının mineralizasyon aşamasından önce dental papillaya doğru katlanmasından kaynaklanan dens invaginatusun şiddetli bir varyantı olarak kabul edilir ve oldukça nadir görülen gelişimsel bir diş anomalisidir. Bu malformasyon için doğru terminoloji dens in dente veya dens invaginatus tip III'tür. Dilate odontoma prevalansı %0.25-%7.74 arasında değişmektedir. Hem süt hem de daimi dentisyonda görülebilmektedir. En çok maksiller daimi kesici dişleri özellikle de lateral kesici dişleri, çok nadir de olsa posterior dişleri etkilemektedir. Dilate odontoma, mine organının gelişen diş papillasını çevrelemesiyle, radyografik olarak radyoopasite ile çevrili radyolüsent merkeze (simit/donut görünümü) sahiptir.

Olgu: Kliniğimize, yüzündeki şişlik ve şiddetli ağrı şikayetiyle başvuran sistemik yönden sağlıklı 25 yaşındaki erkek hastanın yapılan intraroral muayenesinde 23 numaralı dişte submukoz apse varlığı ve 41 numaralı dişin arkta yer almadığı tespit edildi. Hastadan alınan panoramik radyografide kanal tedavili 23 numaralı diş apeksinde rarefying osteitis ve mandibula anterior bölgede radyopak bir kitle tespit edildi. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KİBT) incelemesiyle, 41 no'lu eksik diş bölgesindeki diş benzeri radyodensiteye sahip radyopak kitlenin radyolüsent merkezli ve etrafında radyolüsent bantla çevrili olduğu izlendi.

Sonuç: Dilate odontom tanısı için radyolojik incelemeyi kapsamlı bir klinik muayene ile birleştirmek, yeterli tanıya ulaşmak, pulpal tutulumun ve tedavi yönteminin belirlenmesinde önemlidir. Şiddetli malformasyon vakalarında cerrahi tedavi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anterior mandibula, Dens invaginatus, Dilate odontoma

Dilated Odontoma In Anterior Mandible: An Incidental Case Report

Halim Gültekin¹, Duygu Azman², Melek Taşsöker², Alparslan Esen¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Necmettin Erbakan University, Konya, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Necmettin Erbakan University, Konya, Turkey

Objective: Dilated odontoma is considered to be a severe variant of dense invaginatus caused by the enamel organ folded towards the dental papilla prior to the mineralization stage, and is an extremely rare developmental dental anomaly. The correct terminology for this malformation is dens in dente or dens invaginatus type III. The prevalence of dilated odontoma

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

varies between %0.25-%7.74. It can be seen in both primary and permanent dentitions. It mostly affects the maxillary permanent incisors, especially the lateral incisors, and very rarely the posterior teeth. Dilated odontoma has a radiolucent center surrounded by radiopacity radiographically, with the enamel organ surrounding the developing tooth papilla.

Case: In the intraroral examination of a systemically healthy 25-year-old male patient who applied to our clinic with the complaint of swelling and severe pain in his face, it was found that tooth number 23 had a submucous abscess and that tooth number 41 was not located in the arch. A rarefying osteitis at the apex of tooth number 23 which has root canal treatment and a radiopaque mass in the anterior region of the mandible were detected in the panoramic radiography taken from the patient. In cone-beam computed tomography (CBCT) examination, it was observed that the radiopaque mass with tooth-like radiodensity in the missing tooth area numbered 41 was radiolucent centered and surrounded by a radiolucent band.

Conclusion: Combining radiological examination with a comprehensive clinical examination is important for the diagnosis of dilated odontoma, Surgical treatment is recommended in severe cases of malformation.

Keywords: Anterior mandible, Dens invaginatus, Dilated odontoma

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-15

Osteomyelitle İlişkili Squamos Hücreli Karsinom Vakasına Çift Taraflı Boyun Disseksiyonu ve Segmental Mandibula Rezeksiyonu

Ömer Erdur¹, Muhammet Akif Maytalman², Ahmet Aktı², Gökhan Gürses²,
Abdullah Kalaycı²

¹Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz ve Baş Boyun Cerrahisi ABD, Konya

²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Konya

Amaç: Squamoz hücreli karsinom yaygın malign bir tümördür ancak kronik osteomyelitle ilişkisi oldukça nadir görülür. Ağrı veya drenajın olduğu baş ve boyunda şişmeye sebep olan lezyonlarda dahi malign neoplazi düşünülmelidir. Özellikle etkin antibiyotik tedavisi verilmesine rağmen yeterli klinik iyileşme sağlanamayan ya da hiç klinik iyileşme görülmeyen hastalarda her zaman malign neoplazi riski düşünülmelidir. Biz de kliniğe başvuran hastamızda kronik osteomyelitle ilişkili olduğu düşünülen malign neoplazi için tedavisini gerçekleştirdik.

Olgu: 55 yaşında ve yoğun sigara kullanan erkek hasta geçmeyen, ağrısız, şişlikle beraber olan yara ile kliniğe başvurdu. Hastanın sol mandibula posteriorunda molar dişler hizasında geçmeyen yarası bulunmaktaydı. Hastanın 2017 tarihinde diş merkeze sol mandibula posteriorunda ağrı ve şişlikle başvurduğu öğrenildi. Bunun üzerine hastaya antibiyoterapiye başlandığı öğrenildi. Daha sonra 2019 yılında ilgili dişlerin çekildiği ve 2020 yılında alt çene total dişsiz hastaya implant yapıldığı öğrenildi. Hastamız kliniğimize başvurduğunda bölgeden biyopsi alındı ve sonucu Squamoz Hücreli Karsinom gelen hasta Kulak Burun Boğaz ve Baş Boyun Cerrahisine konsülte edildi. Çift taraflı boyun disseksiyonu ve sol mandibula rezeksiyonu yapıldı. Bölge sadece rekonstrüksiyon plağı kullanılarak reabilitate edildi.

Sonuç: Osteomyelit ön tanısıyla bir çok kez antibiyotik tedavisi görmüş fakat geçmeyen drenajı olan ve şişliği geçmeyen hastalarda her zaman squamoz hücreli karsinom ihtimali düşünülmelidir. Böyle durumlarda hastalardan biyopsi alınıp değerlendirilmesi gerekmektedir. Böylece müdahale erken dönemde yapılabilir ve hastaların yaşam süreleri ve hayat kaliteleri daha fazla korunmuş olur.

Anahtar Kelimeler: osteomyelit, rezeksiyon, squamoz hücreli karsinom

Bilateral Neck Dissection and Segmental Mandibular Resection in a Case of Squamos Cell Carcinoma Associated with Osteomyelitis

Ömer Erdur¹, Muhammet Akif Maytalman², Ahmet Aktı², Gökhan Gürses²,
Abdullah Kalaycı²

¹Selçuk University Faculty of Medicine, Department of Head and Neck Surgery, Konya

²Selçuk University Faculty of Dentistry Department of Maxillofacial Surgery, Konya

Objective: Squamous cell carcinoma is a common malignant tumor, but its association with chronic osteomyelitis is extremely rare. Malignant neoplasia should be considered even in

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

lesions that cause pain or swelling in the head and neck with drainage. The risk of malignant neoplasia should always be considered in patients with no or no clinical improvement despite effective antibiotic therapy.

Case: A 55-year-old, heavy smoker male patient was admitted to the clinic with a persistent, painless wound with swelling. The patient had a wound posterior to the left mandible that did not pass at the level of the molar teeth. It was learned that the patient applied to the outer center in 2017 with pain and swelling in the posterior left mandible. Thereupon, it was learned that the patient was started on antibiotherapy. Later, in 2019, it was learned that the relevant teeth were extracted and in 2020 the lower jaw was implanted in a total toothless patient. When our patient applied to our clinic, a biopsy was taken from the region and the patient whose result was Squamous Cell Carcinoma was consulted with Otorhinolaryngology and Head and Neck Surgery. Bilateral neck dissection and left mandible resection were performed. The site was reconstructed using only the reconstruction plate.

Conclusion: The possibility of squamous cell carcinoma should always be considered in patients who have received antibiotic treatment many times for osteomyelitis but have persistent drainage and swelling. In such cases, a biopsy should be taken from the patients and evaluated.

Keywords: osteomyelitis, resection, squamous cell carcinoma

Vaka Fotoğrafları / Case Photographs

*Operasyon öncesi intraoral ve radyografik fotoğraflar
İntraoral and radiographic photos before surgery*

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-16

Multiple Odontojenik Keratokistlerle Karakterize Gorlin Goltz Sendromlu Bir Vaka Sunumu

Ahmet Aktı¹, Aslı Ataseven¹, Doğan Ilgaz Kaya², Gökhan Gürses¹, Fuad Najafî³

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD

²Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD

³Kapadokya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD

Amaç: Gorlin-Goltz sendromu, çeşitli kütanöz, dental, osseöz, oftalmik, nörolojik anormalliklerle birlikte çoklu odontojenik keratokistlerin varlığı ile karakterize, otozomal dominant kalıtsal bir hastalıktır. Gorlin sendromun 5 ana bulgusu olarak genellikle erken yaşta gözlenen agresif bazal hücreli karsinomlar, kostaları, kafatasını ve omuriliği kapsayan iskeletsel anomaliler, ektopik kalsifikasyonlar, ellerde ve ayaklarda gözlenen çukurlaşmalar ile çeneleerde gözlenen epitel çeperli kistler belirtilmiştir. Bu kistler, tüm çene kistlerinin sadece %3 ila %11'ini oluşturur, ancak etkilenen hastaların %75-80'inde görüldüğü için yüksek nüks oranı, agresif davranış ve Gorlin-Goltz sendromu ile ilişkisi nedeniyle klinisyenler için genellikle büyük endişe kaynağıdır. Agresif bazal hücreli karsinomlara ve neoplazilere ilerleyebileceğinden erken tanı önemlidir.

Olgu: 14 yaşında kliniğimize başvuran erkek hasta 6 senedir tekrarlayan multiple keratokistleri sebebiyle tedavi ve takip edilmektedir. Multiple keratokistleri ve diğer iskeletsel bulguları da taşınması nedeniyle yapılan genetik inceleme sonucunda hastaya Gorlin Goltz sendromu tanısı konulmuştur. Hastanın takipleri tarafımızca yapılmaktadır ve hala aktif kist oluşumu gözlenmektedir.

Sonuç: Gorlin-Goltz sendromu, baş ve boyun bölgesinde çeşitli bulguları olan iyi bilinen bir sendromdur. Odontojenik keratokist, sıklıkla Gorlin-Goltz sendromunun ortaya çıkan bir bulgusudur. Bu durum, klinik ilerlemeyi ve komplikasyonu önlemek için erken tanı gerektirdiğinden, bunun sorumluluğu genellikle dişhekimlerine aittir. Ayrıca Gorlin-Goltz sendromlu hastaların tanı ve takip kontrolü için disiplinler arası işbirliği gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Gorlin-Goltz sendromu, karsinoma, odontojenik keratokist

Multiple odontogenic keratocysts associated with Gorlin-Goltz syndrome: A case report

Ahmet Aktı¹, Aslı Ataseven¹, Doğan Ilgaz Kaya², Gökhan Gürses¹, Fuad Najafî³

¹Selçuk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Karamanoglu Mehmetbey University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

³Kapadokya University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Gorlin-Goltz syndrome is an autosomal dominant inherited disorder characterized by the presence of multiple odontogenic keratocysts along with various cutaneous, dental, osseous, ophthalmic, neurological abnormalities. The five main signs of Gorlin syndrome are aggressive basal cell carcinomas that are usually observed at an early age, skeletal anomalies

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

involving the ribs, skull and spinal cord, ectopic calcifications, pitting in the hands and feet, and epithelial-walled cysts in the jaws. These cysts constitute only 3% to 11% of all jaw cysts, but are often of great concern to clinicians because of high recurrence rate, aggressive behavior and association with Gorlin-Goltz syndrome as they are found in 75-80% of the affected patients. Early diagnosis is essential as it may progress to aggressive basal cell carcinomas and neoplasias.

Case: A 14year-old male patient, who referred to our clinic,has been treated and followed for 6 years due to multiple keratocysts. As a result of the genetic examination, the patient was diagnosed with Gorlin Goltz syndrome because he also had multiple keratocysts and other skeletal findings. The patient's follow-up is carried out by us and active cyst formation is still observed.

Conclusion: The Gorlin-Goltz syndrome is a well-known syndrome with a variety of findings in and outside the head and neck region.The odontogenic keratocyst is frequently the presenting manifestation of Gorlin-Goltz syndrome. As this condition requires early diagnosis to prevent clinical progression and complication, the onus for this often lies with the dentists. However, interdisciplinary cooperation is required for the diagnosis and follow-up control of patients with the Gorlin-Goltz syndrome.

Keywords: Carcinoma, Gorlin-Goltz syndrome, odontogenic keratocyst

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-17

Mandibula Anteriorunda Ameloblastoma: Vaka Raporu

Sena Vatansever¹, Özge Doğanay¹, Tuğçe Kıran², Doğan Dolanmaz¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Ameloblastoma sıklıklı mandibula posterior bölgede görülen; mine organı, dental lamina artıkları, odontojenik kist epitelii veya ağız mukozasından kaynak alabilen benign, lokal agresif bir odontojenik tümördür. Bu vaka raporunun amacı mandibular anterior bölgede görülen ameloblastoma olgusunun tedavisini sunmaktır.

Olgu: Mandibula anterior bölgede bukkal ekspansiyona neden olan ve şişlik nedeniyle diş merkezden tarafımıza yönlendirilen hastaya yapılan biyopsi sonucunda akantomatöz ameloblastoma teşhisi konulmuştur. Mandibula anteriorunda bulunan lezyonun cerrahi sınırlarından en az 2 mm uzakta olacak şekilde osteotomi sınırları belirlenerek hemimandibulektomi yapılmış ve ayrılan segmentler rekonstrüksiyon plağı ile fikse edilmiştir. Erken postoperatif dönemde mukozada ufak bir ekspoze alan tespit edilmiştir ancak enfeksiyon kısa sürede kontrol altına alınmıştır. Patoloji sonucu biyopside gelen ameloblastom tanısını doğrulamaktadır. Uzun dönem takibi sonrasında bölgenin tekrardan fonksiyona kazandırılması için serbest ya da vaskülarize kemik greftleri ile rekonstrüksiyonu önerilmiştir.

Sonuç: Ameloblastom olgularının tedavisinde konservatif veya radikal yaklaşımlar uygulanmaktadır. Lokal nüksü engellemek için konservatif tedaviler bazı durumlarda yetersiz kalmakta radikal yaklaşımlar ise hastanın estetik ve fonksiyonel beklentisini karşılamamaktadır. Bu vaka sunumunda lezyonun sağlam doku sınırları ile uzaklaştırılmasının yanı sıra hastanın ilerideki estetik ve fonksiyon beklentilerinin sağlanabileceği ve iyileşmeyi olumlu yönde etkileyecek maksimum kemik yaklaşımının da elde edilmesi temin edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastom, Mandibula, Rekonstrüksiyon

Ameloblastoma Of Mandibula Anterior: A Case Report

Sena Vatansever¹, Özge Doğanay¹, Tuğçe Kıran², Doğan Dolanmaz¹

¹Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²Bezmialem Vakıf University Faculty of Medicine, Department of Medical Pathology, İstanbul

Objective: Ameloblastoma is often seen in the posterior region of the mandible; It is a benign, locally aggressive odontogenic tumor that can originate from the enamel organ, dental lamina residues, odontogenic cyst epithelium or oral mucosa. The purpose of this case report is to present the treatment of ameloblastoma case in the mandibular anterior.

Case: Acanthomatous ameloblastoma was diagnosed as a result of the biopsy performed in the patient, who caused buccal expansion in the anterior region of the mandible and was referred to us from the external center due to swelling. Hemimandibulectomy was performed by determining the margins of osteotomy at a distance of at least 2 mm from the surgical

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

margins of the lesion located in the anterior of the mandible, and the separated segments were fixed with a reconstruction plate. A small exposed area in the mucosa was detected in the early postoperative period, but the infection was soon taken under control. The pathology result confirms the diagnosis of ameloblastoma from biopsy. Reconstruction with free or vascularized bone grafts was recommended to regain function after long-term follow-up.

Conclusion: Conservative or radical approaches are used in the treatment of ameloblastoma cases. Conservative treatments are inadequate in some cases to prevent local recurrence, and radical approaches do not meet the aesthetic and functional expectations of the patient. In this case report, in addition to removing the lesion with intact tissue boundaries, it was ensured that the patient's future aesthetic and functional expectations could be achieved and maximum bone approximation that would affect healing positively was achieved.

Keywords: Ameloblastoma, Mandible, Reconstruction

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-18

Diş Çekimi Sırasında Meydana Gelen Mandibula Kırıkları: Olgu Serisi

Timuçin Baykul, Yavuz Fındık, Seyma Atas
Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Giriş-Amaç: Mandibular 3.molar dişlerin çekimi oral ve maksillofasiyal cerrahlar tarafından rutin şekilde uygulanan bir işlemdir. Alt 3.molar dişlerin cerrahi olarak çekiminden sonra birçok komplikasyon meydana gelebilir. Üçüncü molar dişin çekimi ile ilişkili mandibula kırıkları nadir görülen fakat ciddi bir komplikasyondur. Bu olgu sunumunun amacı diş çekimi sırasında meydana gelen mandibula kırığı olgularını ve tedavi süreçlerini sunmaktır.

Olgu: Bu olgu sunumunda 2017-2020 yılları arasında Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Kliniği'ne gömülü yirmi yaş diş çekimi sırasında meydana gelen angulus kırığı şikayetiyle başvuran 4 hasta(3 erkek, 1 kadın) sunulacaktır. Radyolojik muayenede fraktür hatları izlenen hastaların tamamında mini plak-vida yardımıyla uygulanan açık redüksiyon internal fiksasyon yaklaşımı kullanıldı. İşlem sonrası 6 ay boyunca takip edilen hastalarda herhangi bir şikayet veya komplikasyon görülmedi.

Sonuç: 3. molar diş çekimi sırasında ve sonrasında görülebilecek komplikasyonların işlem öncesinde öngörülebilmesi ve hastaların bu komplikasyonlarla ilgili bilgilendirilmesi oldukça önemlidir. Fraktür riskinin öngörülebildiği diş çekimlerinin; mandibula fraktürleri konusunda tecrübeli merkezlerde gerçekleştirilmesinin faydalı olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Mandibula kırığı, komplikasyonlar, yirmi yaş diş çekimi

Mandible Fracture During Third Molar Removal: Case Series

Timuçin Baykul, Yavuz Fındık, Seyma Atas
Süleyman Demirel Üniversitesi Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction and Objective: Mandibular third molar teeth surgical removal is one of the most common procedures by oral and maxillofacial surgeons. Many complications can be occur after surgical removal of the 3rd molar teeth. Fracture of the mandible associated with 3rd molar removal is a rare but serious complication. The aim of this case report is to mandible fracture during wisdom tooth extraction and subsequent treatment process of the fracture.

Case: In this case report, 4 patients (3 male, 1 female) who applied to Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Clinic with the complaint of angle fracture occurred during extraction of wisdom teeth between 2017-2020 will be presented. Open reduction internal fixation approach with the help of mini plate-screw was used in all patients whose fracture lines were observed in radiological examination. No complaints or complications were observed in the patients, who was followed up for 6 months after the procedure.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Conclusion: It is very important to anticipate during and after third molar tooth extraction complications before the procedure and inform patients about these complications. Tooth extractions where fracture risk can be predicted; we think that it will be beneficial if it is performed in centers experienced in mandibular fractures.

Keywords: Mandible fracture, complications, wisdom tooth extraction

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-19 Reducing the free fibula flap complication in low volume practice

Nima Moharamnejad

Istanbul Aydın University. Department of Oral and Maxillofacial Surgery

The reconstruction of maxillofacial defects with osseous or osseocutaneous free fibula flap is one of the accepted method and the function and cost are among other reasons to shift practices to microvascular free flaps. Integration of this methods is an integral part in high volume oncologic and reconstructive centers. However the approach for low volume center to make competency and quality of treatment may be challenging. This article sought to present complication and risk factor associated with free fibula flap in low volume centers. A retrospective review of consecutive cases from 2017 to 2021 were included in this study. In total 36 free fibula; surgical follow-up notes and nursing notes were assessed. All of the harvesting and reconstruction procedure was performed by senior author including harvesting and in site application. The complications including minor and major in donor site and recipient site were noted. The major complications less than ten percent and all minor complication were resolved in 6 months. As conclusion; The reconstruction of maxillomandibular region in low number of patients by well-trained surgeon could be successful as high volume centers.

Anahtar Kelimeler: Reconstruction; Vascularized free flap

Reducing the free fibula flap complication in low volume practice

Nima Moharamnejad

Istanbul Aydın University. Department of Oral and Maxillofacial Surgery

The reconstruction of maxillofacial defects with osseous or osseocutaneous free fibula flap is one of the accepted method and the function and cost are among other reasons to shift practices to microvascular free flaps. Integration of this methods is an integral part in high volume oncologic and reconstructive centers. However the approach for low volume center to make competency and quality of treatment may be challenging. This article sought to present complication and risk factor associated with free fibula flap in low volume centers. A retrospective review of consecutive cases from 2017 to 2021 were included in this study. In total 36 free fibula; surgical follow-up notes and nursing notes were assessed. All of the harvesting and reconstruction procedure was performed by senior author including harvesting and in site application. The complications including minor and major in donor site and recipient site were noted. The major complications less than ten percent and all minor complication were resolved in 6 months. As conclusion; The reconstruction of maxillomandibular region in low number of patients by well-trained surgeon could be successful as high volume centers.

Keywords: Reconstruction; Vascularized free flap

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-20 Bruksizm Tedavisinde Kuru İğne Uygulamalarının Etkisinin Değerlendirilmesi

Semiha Seda Şahin, Alanur Çiftçi Şişman

*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,
İstanbul*

Giriş: Bruksizm uyurken veya uyanıkken yapılan diş sıkma veya gıcırdatma ile karakterize tekrarlayan çene-kas aktivitesi olarak tanımlanmıştır. Genel popülasyonun yaklaşık %85-90'ında yaşamın bir döneminde belli düzeylerde bruksizm saptanmıştır. Bruksizm tedavisinde psikodavranışsal, farmakolojik, okluzal yaklaşımlar gibi farklı yöntemler kullanılmaktadır. Kuru iğne tekniği (kas içi manuel stimülasyon veya kas içi iğneleme tekniği) de son yıllarda artan kullanımıyla bu teknikler arasındaki yerini almıştır. Massester ve temporal kaslara uygulanan kuru iğne tedavisinin kas spazmlarını çözerek ağrıda azalma ve ağız açıklığında artış sağladığı bildirilmiştir.

Amaç: Çalışmanın amacı bruksizm tedavisinde güvenli, etkili, erişilebilir bir yöntem olan kuru iğne tekniğinin etkilerinin detaylı olarak değerlendirilmesi ve bilinirliğinin artmasıdır.

Yöntem: Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniği'ne başvuran ve bruksizm tanısı almış 20 hastanın massester ve temporal kaslarına bilateral olarak birer hafta arayla toplamda üç seans kuru iğneleme yapılmıştır. Hastaların tedavi öncesi ve tedavi sonrası 2, 4 ve 12. haftada VAS (Vizüel Analog Skala) skoru, maksimum ağrısız ağız açıklığı (mm), mandibulanın sağ lateral, sol lateral ve protrusiv hareket miktarı (mm) ölçülerek; hastaların ağız sağlığı ve stres düzeyleri kaydedilmiştir.

Bulgular: Kuru iğne uygulamalarında istatistiksel olarak ilk seanstan itibaren ağrı düzeyinde belirgin azalma ve stres skalasına göre bireylerde psikososyal açıdan rahatlama sağlandığı gözlemlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışmaya göre kuru iğne uygulamalarının umut verici olabileceği ve ileride yapılacak çalışmalarla bruksizm tedavisinde daha geniş bir kullanım alanı bulabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: bruksizm, kuru iğneleme, görsel analog ölçeği

Evaluation of the Effects of Dry Needling in Patients with Bruxism

Semiha Seda Şahin, Alanur Çiftçi Şişman

*Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Health
Sciences, Istanbul, Turkey*

Introduction: Bruxism is defined as repetitive jaw-muscle activity characterized by clenching or grinding while sleeping or awake. Various methods (ie; psycho-behavioral, pharmacological, occlusal approaches) can be used in the treatment of bruxism. Dry needling (intramuscular manual stimulation or intramuscular needling technique) has also taken its place among these

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

treatment methods recently. According to the literature, dry needling applied to the masseter and temporalis muscles, helps to relieve muscle spasms, reduce pain and increase mouth opening.

Objective: The aim of this study is to evaluate the effects of dry needling technique in terms of bruxism treatment and to increase its awareness.

Methods: Dry needling was applied to 20 bruxist patients 3 times with 1 week intervals. The needles were placed bilaterally at the trigger points in the masseter and temporalis muscles. Visual analog scale score, maximum painless mouth opening (mm), the amount of bilateral and protrusive movements of the mandible (mm), the stress level and oral health of the patients were recorded pre-operatively and at 2, 4 and 12 weeks post-operatively.

Results: In dry needling technique, statistically it was observed that a significant decrease in the pain level and also psycho-social relief was observed in individuals according to the stress scale from the first session.

Conclusion: According to this study, it is thought that dry needling can be promising and may find a wider area of use in bruxism treatment with further studies.

Keywords: bruxism, dry needling, visual analog scale

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-21

İntraartiküler botulinum toksin-A enjeksiyonun temporomandibular eklem düzensizliklerine bağlı semptomlar üzerine etkisi

Bilal Cemşit Sarı, Tuba Develi

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Bu çalışmanın amacı klinikte redüksiyonsuz disk deplasmanı teşhisi konulan, ağrı, ağız açıklığında kısıtlılık şikayeti olan hastalara yapılan artrosentez ve sonrasında uygulanan eklem içi botulinum toksin -A (Btx-A)'nın semptomlar üzerindeki etkisinin retrospektif olarak incelenmesidir. Eklem içi Btx-A enjeksiyonunun çeşitli ortopedi çalışmalarında güvenilir şekilde kullanılmasına rağmen temporomandibular eklem üzerinde yapılan kapsamlı bir değerlendirmeye rastlanmamıştır. Mevcut çalışma İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı'nda tedavi edilen hastaların kayıtları incelenerek yapılmıştır. Artrosentez endikasyonu konan hastalardan 30 hastanın 15'i artrosentez sonrası Btx-A enjeksiyonu (Grup I), 15'i ise sadece artrosentez (Grup II) yapılan hastalardan oluşmaktadır. Tedavi öncesi ve sonrası alınan kayıtlarda demografik veriler, VAS, ağız açıklığındaki değişimler karşılaştırılmıştır. İşlem öncesi ve işlemden sonra 1.hafta, 2.hafta, 3.hafta, 4.hafta, 3.ay ve 6.ayda hastalardan ağrılarını değerlendirmeleri istenmiştir. Aynı zamanda ağız açıklığı değerlendirilmiş ve işlem öncesi ve 6.ayda RDC/TMD formu doldurmaları istenmiştir. Sonuç olarak; olguların 25'i kadın 5'i erkek olup bu durum literatürle benzerlik göstermektedir. VAS değerlerinde 2.haftadan itibaren grup I'de grup II'ye göre istatistiksel olarak anlamlı derecede fark olduğu görülmüştür. Ağız açıklığının da her iki grupta arttığı ancak yine grup I 'de grup II'ye göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha fazla arttığı görülmüştür. Bu çalışma ile temporomandibular eklem internal düzensizliğinde minimal invaziv bir yöntem olarak uzun senelerdir güvenle uygulanmakta olan artrosentezin, ağrı azaltma etkisinin Btx-A ile potansiyelize edilebileceği, her iki yöntemin birlikte uygulanmasının tedavi başarısını arttıracığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Artrosentez, botulinum toksin tip A, temporomandibular eklem

The effect of intraarticular botulinum toxin-A injection on the symptom of temporomandibular joint disorder

Bilal Cemşit Sarı, Tuba Develi

Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Istanbul Medipol University, Istanbul Turkey

The aim of this study is to examine retrospectively the effect of arthrocentesis and intraarticular botulinum toxin -A (Btx-A) on the patients who suffer from disc displacement without reduction and has complaints such as pain and limited mouth opening. The present study was conducted by examining the records of the patients. 15 of 30 patients had Btx-A injections after arthrocentesis (Group I) and 15 patients had only arthrocentesis (Group II). Demographic data, VAS, changes in mouth opening were compared before and after treatment. It is asked the patients to evaluate the pain before and after the procedure at the 1st week, 2 weeks, 3

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

weeks, 4 weeks, 3rd months and 6th months. At the same time, mouth opening was evaluated and RDC / TMD form was requested to fill before the procedure and at the 6th month. As a result; 25 of the patients were female and 5 of them male which is similar to the literature. There was a statistically significant difference in VAS values in group I compared to group II from the second week to the 6th month. It was observed that maximum mouth opening increased in both groups, but it increased significantly in group I compared to groupII.As a conclusion; in this study, it has been concluded that arthrocentesis which has been applied safely for a long time as a minimally invasive method in temporomandibular joint internal disorder, can be potentialized by Btx-A, and co-administration of both methods will increase the success of treatment.

Keywords: Arthrocentesis, botulinum toxin type A, temporomandibular joint

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-22

Obstrüktif Uyku Apne Sendromu Bulunan Bireylerde Temporomandibular Eklem Rahatsızlığı ve Bruksizm Görülme Sıklığının Değerlendirilmesi

Cansu Gül Koca¹, Bengisu Yıldırım², Muhammed Fatih Çiçek¹

¹Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Uşak

²Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Uşak

Amaç: Bu çalışmanın amacı obstrüktif uyku apne sendromu (OUAS) olan bireylerdeki temporomandibular eklem hastalığı ve bruksizm prevalansını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmaya myofasial ağrı şikayeti bulunan ve OUAS olan ve olmayan hastalar dahil edilmiştir. Bütün hastalar Fonseca Anamnestic Index ile temporomandibular eklem rahatsızlığı yönünden değerlendirilmiştir. Bruksizm teşhisi, hastaların klinik muayenesi ve alınan anamnez doğrultusunda konmuştur. İstatistiksel analizler IBM SPSS (24.0 Sürümü; SPSS Inc, Chicago, IL) programı kullanılarak yapılmıştır. Anlamlılık seviyesi $p < 0.05$ olarak belirlenmiştir. Kategorik değişkenleri karşılaştırmak için ki-kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Myofasial ağrı şikayeti ile bulunan 54 hasta çalışmaya dahil edilmiş olup hastaların 28'inde (%51.9) aynı zamanda OUAS bulunmaktadır. OUAS görülen bireylerde bruksizm prevalansının (%82) OUAS görülmeyen bireylere göre (%15.4) anlamlı derecede fazla olduğu sonucuna varılmıştır ($p < 0.001$). Bunun yanı sıra OUAS bulunmayan bireylerde orta veya şiddetli TMD görülme prevalansı %15.4 iken OUAS olan bireylerin tamamında orta veya şiddetli TMD olduğu görülmüştür ve gruplar arası fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p < 0.001$).

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda OUAS ile TMD ve bruksizm arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. OUAS ile TMD veya bruksizm arasındaki neden sonuç ilişkisi henüz kanıtlanmamış olmasına rağmen, literatürde de bu çalışmanın bulgularını destekleyecek bir ilişki olduğu görülmektedir. İlerleyen dönemde, objektif yöntemler kullanılarak ve daha fazla hasta grubunun analiz edilerek yapılacak çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Obstrüktif uyku apne sendromu, temporomandibular eklem hastalıkları, bruksizm

Evaluation of the Prevalence of Temporomandibular Joint Disorder and Bruxism in Individuals with Obstructive Sleep Apnea Syndrome

Cansu Gül Koca¹, Bengisu Yıldırım², Muhammed Fatih Çiçek¹

¹Uşak University Dentistry Faculty Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Uşak

²Uşak University Dentistry Faculty Department of Prosthodontics, Uşak

Objective: To evaluate the possible association between obstructive sleep apnea syndrome (OSAS) and temporomandibular disorder (TMD) and bruxism. **Materials-Methods:** This study was performed in a group patients with and without OSAS

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

suffering from myofacial pain. All patients were evaluated for TMD with Fonseca Anamnestic Index. The diagnosis of bruxism was made by clinical examination of all patients and in accordance with their anamnesis. Statistical analyses were performed with IBM SPSS statistics (24.0 Version; SPSS Inc, Chicago, IL). The level of significance was set at $p < 0.05$. Descriptive data were calculated for all variables. Chi square test was used to compare categorical variables.

Results: There were a total of 54 patients suffering from myofacial pain and 28 (51.9%) of the patients were also associated with OSAS. It was observed that the prevalence of bruxism in individuals with OSAS (82%) was significantly higher than individuals without OSAS (15.4%) ($p < 0.001$). Moderate or severe TMD incidence in non-OSAS cases was 15.4%, and all of the cases with OSAS had moderate or severe TMD, and this difference between groups was statistically significant ($p < 0.001$).

Conclusion: As a result of this study, it was seen that there is a strong relationship between OSAS and TMD and bruxism. Although the cause and effect relationship between OSAS and TMD or bruxism has not been proven, in the literature there is a considerably high prevalence for the correlation of these disorders. Additional studies are required in the future, using objective methods and analyzing more patient groups.

Keywords: obstructive sleep apnea syndrome, temporomandibular joint disease, bruxism

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-23

Kondil ve Simfiz Kırığı Olgusunun Model Yapılandırılması Destekli Cerrahi Tedavisi

Muhsin Çifter

İstanbul Üniversitesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Travmaya bağlı mandibular kırıklar pek çok tipte meydana gelebilmekte olup tedavileri de olguya göre farklı yaklaşımlar gösterebilmektedir. Mandibuler kırıklara, yüz kırıkları içinde sıklıkla rastlanmaktadır. Özellikle kondil kırıklarının da dahil olduğu çoklu mandibuler kırıklarda, iyi bir fonksiyon ve oklüzyonun elde edilebilmesi için multidisipliner tedavi yaklaşımları ön plana çıkmaktadır. Bu sunumda, travmaya bağlı deplasmanlı alçak seviye kondil ve simfiz kırığına sahip 21 yaşındaki bir olgunun tedavi süreci ele alınacaktır.

Olgu: Kondil ve simfiz kırığı nedeni ile oklüzyonun şiddetli derecede bozulmuş olduğu olguda, ilk aşamada mandibuler model cerrahisi uygulanarak, olabilecek en iyi oklüzyon elde edilecek şekilde bir yeniden yapılandırma yapılarak cerrahi splint üretilmiştir. Simfiz kırığının her iki tarafındaki diş segmentlerinin ayrı ayrı braketlenerek kalın ark telleri ile bloklar haline getirilmesinin ardından cerrahi aşamaya geçilmiştir. Cerrahi splint yardımı ile simfiz bölgesinin plak fiksasyonunun gerçekleştirilmesinin ardından, fonksiyonel ortopedik aygıt ve intermaksiller elastikler ile immobilizasyon gerçekleştirilmiştir. Fonksiyonel ortopedik aygıt ile kondil kırığı bölgesinde vertikal kollapsın önüne geçilerek kondilin minimal vertikal boyut kaybı ile yeniden şekillenmesine olanak sağlanmıştır. Olgunun tedavi sonrası beşinci yıl takibinde eklem fonksiyonu ve yüz simetrisinin ideal düzeyde olduğu bulgulanmıştır.

Sonuç: Deplasmanlı alçak seviye kondil kırığının eşlik ettiği deplasmanlı mandibüler simfiz kırığı olgularında, oklüzyonun ve fonksiyonun gözetildiği multidisipliner tedavi yaklaşımları başarılı sonuçlar vermektedir. Model cerrahisi ile oklüzyon esaslı meydana getirilen cerrahi splintler, deplasmanlı kırıkların az hata payı ile fiksasyonuna olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kondil kırığı, simfiz kırığı, TME

Model Setup Supported Treatment Of A Condylar And Symphyseal Fracture Case

Muhsin Çifter

Department of Orthodontics, Istanbul University, Istanbul, Turkey

Objective: Trauma-related mandibular fractures can occur in many types, and their treatment modalities may differ depending on the case types. Among facial fractures, mandibular fractures are one of the frequent ones. In multiple fractures of the mandible with condylar fractures, multidisciplinary treatment approaches come into prominence to achieve good function and occlusion. In this presentation, the treatment process of a 21-year-old patient with a low-level condylar and symphyseal fracture due to trauma will be discussed.

Case: The patient's occlusion was severely impaired due to condylar collapse and symphyseal fracture so initially a surgical splint was produced by performing a model surgery and setup

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

to obtain the best possible occlusion. Before the surgical procedure the mandibular segments were turned into individual blocks by bracket and arch wire applications. Following the plate fixation of the symphyseal fracture with the aid of the surgical splint, immobilization was performed with a functional orthopedic device and intermaxillary elastics. With aid of the functional orthopedic appliance, vertical collapse of the condylar fracture site was prevented to allow remodeling of the condyle with minimal vertical dimension loss. Fifth year follow-up of the patient showed that the temporomandibular joint function and facial symmetry were ideal.

Conclusion: In patients with mandibular symphyseal fracture accompanied with a low-level condylar fracture with displacement, multidisciplinary treatment approaches in which occlusion and function are considered give successful treatment results. Occlusion-based surgical splints created by model surgery with reference to occlusion, allow fixation of the displaced fractures with minimal error margin.

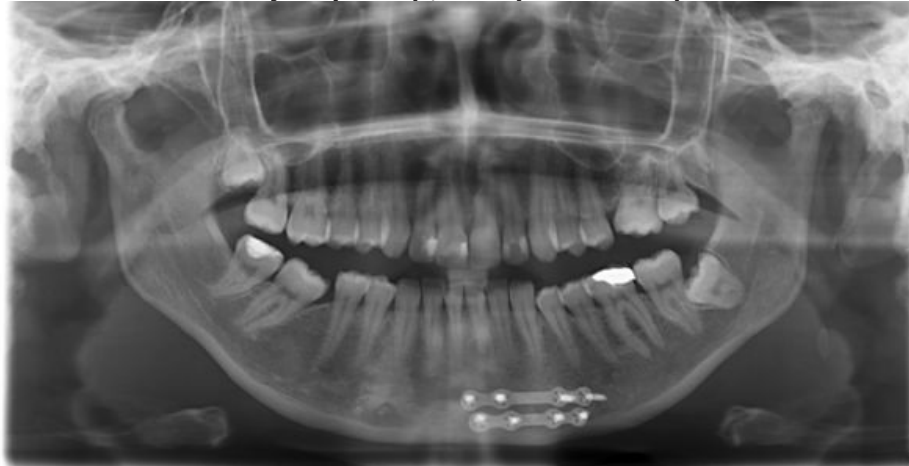
Keywords: Conylar Fracture, Symphyseal Fracture, TMJ

Başlangıç Kırık / Inicial Fracture

Cerrahi öncesi kırık bölgeleri / Fracture sites prior to surgery

Beşinci yıl takip / Fifth year follow-up

Beşinci yıl takip / Fifth year follow-up

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

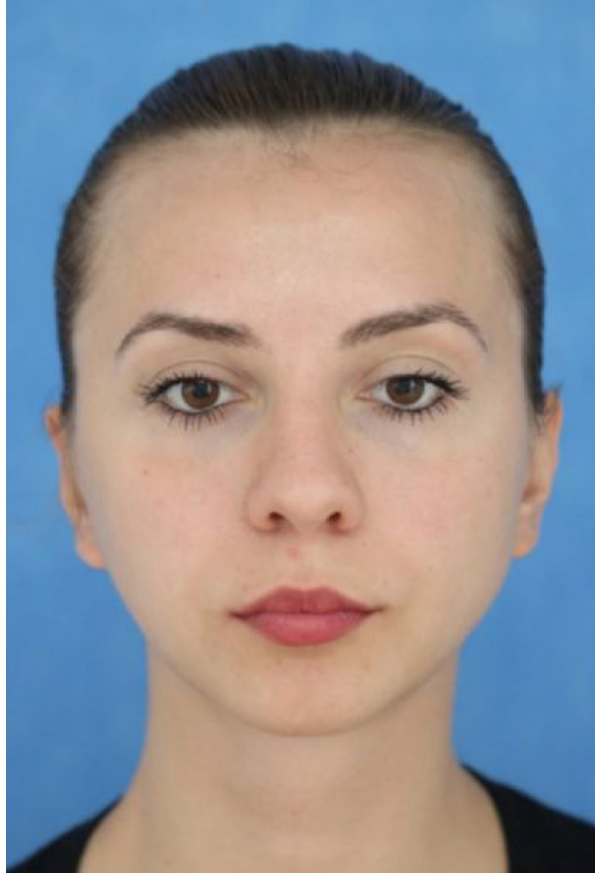

Beşinci yıl takip ağız-içi / Fifth year follow-up intra-oral

Beşinci yıl takip ağız-içi fotoğraf / Fifth year follow-up intra-oral photograph

Beşinci yıl takip cephe / Fifth year follow-up frontal

Beşinci yıl takip cephe fotoğraf / Fifth year follow-up frontal photograph

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Cerrahi sonrası ağız içi / Post surgery

Cerrahi Sonrası ağız içi / Post surgery intra-oral

Post-cerrahi / Post- surgery

Post-cerrahi kırık bölgeleri /Post-surgery fracture sites

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-24

Temporomandibular Eklem Ankilozu: İki Olgu Sunumu

Timuçin Baykul, Yavuz Fındık, Gülperi Koçer, Mehmet Fatih Şentürk,
Tayfun Yazıcı, Yeliz Bulduk
*Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim
Dalı, Isparta*

Amaç: Temporomandibular eklem ankilozu çiğneme, konuşma, dış görünüş ve ağız hijyeninde problemlere neden olmaktadır. Temporomandibular eklem ankilozunu yönetmek için çok sayıda cerrahi prosedür kullanılır, ancak hiçbiri evrensel olarak kabul edilmemiştir. Cerrahi prosedürler arasında gap artroplastisi, interpozisyonel artroplasti ve ankilotik kitlenin rezeksiyonu ardından ramus-kondil ünitesinin otojen veya alloplastik greftlerle rekonstrüksiyonu yer alır. Bu sunumun amacı, kliniğimizde tedavi edilen temporomandibular eklem ankilozlu iki hastanın tedavisini anlatmaktır.

Olgu: Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne ağız açıklığında kısıtlılık ve beslenme problemleri şikayetleri ile başvuran iki hastayı muayene ettik. Temporomandibular eklem ankilozlu iki hastayı interpozisyonel materyal kullanılmadan gap artroplastisi ile tedavi ettik.

Sonuç: Temporomandibular eklem ankilozunun etiyojisi, geçirilmiş temporomandibular eklem operasyonlarına ek olarak; yaralanmalar, enfeksiyon ve sistemik hastalıklar olarak sınıflandırılabilir. Ağız açıklığında kısıtlılık ve beslenme problemleri şikayetleri ile kliniğimize başvuran iki hastayı gap artroplastisi ile tedavi ettik. Gap artroplastisi, temporomandibular eklem ankilozunu tedavi ederken iyi sonuç verdi.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular eklem, Ankiloz, Gap artroplastisi

Temporomandibular Joint Ankylosis: Report of Two Cases

Timuçin Baykul, Yavuz Fındık, Gülperi Koçer, Mehmet Fatih Şentürk,
Tayfun Yazıcı, Yeliz Bulduk
*Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Suleyman Demirel
University, Isparta*

Objective: Temporomandibular joint ankylosis is causing problems in mastication, speech, appearance and oral hygiene. Multiple operative procedures are used to manage temporomandibular joint ankylosis, but none have been universally accepted. The operative procedures include gap arthroplasty, interpositional arthroplasty and resection of the ankylotic mass followed by reconstruction of the ramus-condyle unit with autogenous or alloplastic grafts. The purpose of this presentation is to describe the treatment of two patients with temporomandibular joint ankylosis in our clinic.

Case: We examined two patients who applied to the Faculty of Dentistry at Suleyman Demirel University with complaints of restricted mouth opening and nutritional problems. We treated two patients with temporomandibular joint ankylosis with gap arthroplasty without interpositional

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

material.

Conclusion: The aetiology of ankylosis of the temporomandibular joint can be classified broadly into injuries, infection and systemic diseases in addition to previous temporomandibular joint operations. We treated two patients with gap arthroplasty who applied to our clinic with complaints of restricted mouth opening and nutritional problems. Gap arthroplasty showed good result when treating temporomandibular joint ankylosis.

Keywords: Temporomandibular joint, Ankylosis, Gap arthroplasty

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-25

Temporomandibular Eklemde Deneysel Olarak Oluşturulan Osteoartritte Eklem İçi Bifosfanat Enjeksiyonun Etkisinin Değerlendirilmesi

Sercan Yılmaz¹, Nuray Yılmaz Altıntaş¹, Gökçen Kerimoğlu², Tuğba Arıcı²

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

²Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Temporomandibular eklem osteoartriti (TME OA); kartilaj, disk, sinoviyum ve subkondral kemikte değişikliğe yol açan kronik dejeneratif bir eklem hastalığıdır. Bifosfonatlar (BP); kemiğe güçlü bir afiniteye sahip ve kemik yıkımını inhibe eden ilaçlardır. Bifosfonatların, subkondral kemik rezorbsiyonunu azaltarak ve kondroprotektif etki sağlayarak OA tedavisinde yararlı olduğu düşünülmektedir. Çalışmamızda tavşanlarda deneysel olarak oluşturulan TME OA'da İA (intraartiküler) zoledronik asit (ZA) enjeksiyonunun subkondral kemik ve kartilaja etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: On altı adet yetişkin erkek Yeni Zelanda tavşanı kontrol grubu (n=8) ve deney grubunu (n=8) oluşturacak şekilde rastgele iki gruba ayrıldı. Her iki gruptaki tavşanların sol TME'lerine sodyum monoiodoasetat (MIA) enjekte edilerek deneysel OA modeli oluşturuldu. Deney grubundaki tavşanların TME'lerine MIA enjeksiyonundan bir ay sonra dört hafta boyunca haftada bir 0.1 mg İA ZA enjekte edildi. Deney prosedürü bitiminde bütün tavşanlar sakrifiye edilip TME'lerinin eklem kartilajları, osteokondral birleşimleri, kondrosit görünümleri ve subkondral kemikleşmeleri histopatolojik olarak değerlendirildi.

Bulgular: Çalışma sonuçları değerlendirildiğinde TME OA tedavisinde İA BP enjeksiyonun eklem kartilajı, osteokondral bileşke ve kondrositler üzerinde olumlu etki sağladığı görüldü ancak bu etki istatistiksel olarak fark yaratmadı.

Sonuç: Uzun dönem etkilerin değerlendirilmesi, uygun dozların belirlenmesi ve etkili tedavi zamanlamasının bulunması için yeni kontrollü klinik ve hayvan çalışmalarına ihtiyaç olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Bifosfanat, İntraartiküler, Osteoartrit

Evaluation of Effects of Intraarticular Bisphosphonate Injection in Experimental Temporomandibular Joint Osteoarthritis

Sercan Yılmaz¹, Nuray Yılmaz Altıntaş¹, Gökçen Kerimoğlu², Tuğba Arıcı²

¹Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Oral And Maxillofacial Surgery, Trabzon

²Karadeniz Technical University Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Trabzon

Objective: Temporomandibular joint osteoarthritis (TMJ OA) is a chronic degenerative joint disease that causes changes in cartilage, disc, synovium and subchondral bone.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Bisphosphonates (BP) are drugs that have a strong affinity for bone and inhibit bone resorption. Bisphosphonates is thought to be beneficial in the treatment of OA by reducing subchondral bone resorption and providing chondroprotective effect. In our study, it was aimed to evaluate the effect of IA (intraarticular) zoledronic acid (ZA) injection on subchondral bone and cartilage in experimentally TMJ OA in rabbits.

Materials-Methods: Sixteen adult male New Zealand rabbits were randomly divided into two groups as the control group (n=8) and the experimental group (n=8). An experimental OA model was created by injecting sodium monoiodoacetate (MIA) into the left TMJ of rabbits in both groups. One month after MIA injection, 0.1 mg of IA ZA was injected to TMJs of rabbits in the experimental group weekly for four weeks. At the end of the experimental procedure, all rabbits were sacrificed and joint cartilages, osteochondral junction, chondrocyte appearance and subchondral ossification of TMJs were evaluated histopathologically.

Results: When the results of the study are evaluated, it was observed that the IA BP injection in the treatment of TMJ OA had a positive effect on joint cartilage, osteochondral junction and chondrocytes, however no statistically significant difference was found ($p>0.05$).

Conclusion: It is concluded that new controlled clinical and animal studies are needed to evaluate the long-term effects, to determine the appropriate doses and to find the effective treatment timing.

Keywords: Bisphosphonates, Intraarticular, Osteoarthritis

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-26

DeneySEL Olarak Osteoporoz Oluşturulan Ratlarda Botulinum Toksin Enjeksiyonu Sonrası Temporomandibular Eklemde Meydana Gelen Yapısal Değişikliklerin İncelenmesi

Yüksel Çakmak¹, Nuray Yılmaz Altıntaş¹, Engin Tıraşoğlu²

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Fakültesi, Fizik Bölümü, Trabzon

Amaç: Çalışmamızda, osteoporoz geliştirilen ratlarda masseter kasa yapılan botulinum toksin (BTX) uygulamasının mandibular kondildeki kemik mineral içeriği üzerindeki etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. BTX uygulamasının, mandibular kondil üzerinde olan etkileri bilinmektedir. Ancak, osteoporozu olan hastalarda BTX uygulamasının TME üzerinde olan etkileri ile ilgili yapılmış, bilinen bir çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle, çalışmamız bu alanda bir ilk olma özelliği taşımaktadır

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda, 20 adet rat iki deney grubuna (n:10) ayrıldı. İlk deney grubundaki ratlara retinoik asit verilerek OP hastalık modeli oluşturuldu. İkinci deney grubunda ise aynı oranda steril salin verildi. Her iki deney grubundaki ratların sağ masseter kaslarına tek doz olarak 12U/0.1 cc BTX enjeksiyonu yapıldı. Ratların sol masseter kaslarına ise 0.1 cc hacminde steril salin enjeksiyonu yapıldı. Enjeksiyonlardan 4 hafta sonra tüm ratlar sakrifiye edildi. Çift taraflı mandibular kondil örnekleri eksize edildi. Örnekler XRF- Spektrometrik yöntemle elementel düzeyde analiz edildi.

Bulgular: Çalışma sonuçları değerlendirildiğinde, OP geliştirilen ratlarda BTX uygulamasının mandibular kondilde Ca seviyelerinde azalmalara neden olduğu görüldü. Ancak, bu azalma istatistiksel olarak anlamlı değildi.

Sonuç: OP geliştirilmesi sonrası yapılan BTX uygulamalarının uzun dönem sonuçlarının incelendiği, farklı analiz metotların da kullanıldığı yeni klinik ve deneysel çalışmalara ihtiyaç olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Osteoporoz, Botulinum toksin, TME

Investigation of Structural Changes in Temporomandibular Joint After Botulinum Toxin Injection in Rats with Experimental Osteoporosis

Yüksel Çakmak¹, Nuray Yılmaz Altıntaş¹, Engin Tıraşoğlu²

¹Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Karadeniz Technical University Faculty of Science, Department of Physics, Trabzon

Objective: In our study, we aimed to investigate the effects of botulinum toxin (BTX) application on the masseter muscle on the bone mineral content of the mandibular condyle in

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

rats with osteoporosis. The effects of BTX application on the mandibular condyle are known. However, there is no known study about the effects of BTX administration on TMJ in patients with osteoporosis. For this reason, our study is the first in this field.

Materials-Methods: In our study, 20 rats were divided into two experimental groups (n: 10). The OP disease model was created by giving retinoic acid to the rats in the first experimental group. In the second experimental group, sterile saline was given at the same rate. A single dose of 12U / 0.1 cc BTX was injected into the right masseter muscles of the rats in both experimental groups. Sterile saline in a volume of 0.1 cc was injected into the left masseter muscles of the rats. All rats were sacrificed 4 weeks after the injections. Bilateral mandibular condyle samples were excised. Samples were analyzed at elemental level by XRF-Spectrometric method.

Results: When the results of the study were evaluated, it was seen that BTX application in rats with OP caused a decrease in Ca levels in the mandibular condyle. However, this decrease was not statistically significant.

Conclusion: It was concluded that there is a need for new clinical and experimental studies that examine the long-term results of BTX applications after the development of OP and use different analysis methods.

Keywords: Osteoporosis, Botulinum toxin, TMJ

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-27

Temporomandibular Eklem Hiper MOBİLİTESİNDE PROLOTERAPİ ENJEKSİYON SAYISININ MAKSİMUM İNSİZAL AÇIKLIK ÜZERİNE ETKİSİ

Sadi Memiş

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli, Türkiye

Amaç: Temporomandibular eklem (TME) hiper MOBİLİTESİ ağız açıldığında kondilin eminensin önüne geçerek disloke olması durumudur. Dekstroz proloterapi TME rahatsızlıklarının tedavisi amacıyla farklı seans sayılarıyla yapılmaktadır. Bu çalışmada TME hiper MOBİLİTESİ bulunan hastalarda farklı enjeksiyon sayılarıyla uygulanan proloterapinin maksimum insizal açıklık (MİA) üzerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya bilateral TME hiper MOBİLİTESİ bulunan ve yaşları 18 - 68 arasında değişen 45 hasta dahil edildi. Hastalara bilateral olarak lokal anestezi altında %20 dekstroz proloterapisi uygulandı. Proloterapi enjeksiyon sayılarına, MİA, sublüksasyon sayısı ve ağrı gibi klinik bulgulardaki gerilemeye bakılarak karar verildi. Hastalar kaç defa proloterapi enjeksiyonu aldıklarına göre üç gruba ayrıldı (Grup 1, 1 defa; Grup 2, 2 defa; Grup 3, 3 defa). Klinik şikayetleri azalan hastalara daha fazla proloterapi enjeksiyonu uygulanmadı. MİA her seans ölçüldü ve kaydedildi.

Bulgular: Hastaların %37.8'i bir seans, %33.3'ü iki seans, %28.9'u üç seans proloterapi aldıktan sonra klinik şikayetlerinde azalma görüldü ve tedavileri sonlandırıldı. Bütün gruplarda ortalama MİA'da azalma görüldü. Ölçüm zamanlarında gruplar arasındaki farklar istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı (ANOVA, p >= 0.570).

Sonuç: Proloterapide enjeksiyon sayısına karar verilirken sadece MIO değil diğer klinik bulgular da dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: hiper MOBİLİTE, proloterapi, temporomandibular eklem

The Effect of the Number of Prolotherapy Injections on the Maximum Incisal Opening in Temporomandibular Joint Hiper MOBİLİTESİ

Sadi Memiş

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Kocaeli University, Kocaeli, Turkey

Objective: Temporomandibular joint (TMJ) hiper MOBİLİTESİ is the dislocation of the condyle by preventing eminence when the mouth is opened. Dextrose prolotherapy is performed for the treatment of TMJ disorders with different number of sessions. In this study, it was aimed to evaluate the effect of prolotherapy performed with different injection numbers on maximum incisal opening (MIO) in patients with TMJ hiper MOBİLİTESİ.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Materials-Methods: Forty-five patients with bilateral TMJ hypermobility and aged between 18-68 years were included in the study. Bilateral 20% dextrose prolotherapy was performed to the patients under local anesthesia. The number of prolotherapy sessions was decided by looking at the MIO, the number of subluxations, and the regression in clinical findings such as pain. The patients were divided into three groups according to how many times they received prolotherapy (Group 1, 1 time; Group 2, 2 times; Group 3, 3 times). No more prolotherapy was performed to the patients whose clinical complaints decreased. MIOs were measured and recorded in each session.

Results: 37.8% of the patients experienced a decrease in their clinical complaints after one session of prolotherapy, 33.3% after two sessions, and 28.9% after three sessions of prolotherapy, and their treatments were terminated. There was a decrease in mean MIOs in all groups after first injections. There was no significant difference between the groups in the measurement times (ANOVA, $p \geq 0.570$).

Conclusion: When deciding on the number of prolotherapy injections, not only the MIO, but also other clinical findings should be considered.

Keywords: hipermobility, prolotherapy, temporomandibular joint

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-28

Özçekimin Bireylerin Estetik Algı ve Müdahalelere Yöneliminin Değerlendirilmesi

Alperen Gökmen¹, Mustafa Ercüment Önder¹, Fethi Atıl²

¹Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Kameralı akıllı telefonlar ve dijital kameralar gibi fotoğraf çekmeye yarayan teknolojik aletler günümüz toplumlarında oldukça yaygın olarak bulunmaktadır. Bu tarz cihazlarla insanların kendi portrelerini fotoğraflamasına "özçekim" denilmektedir. Google şirketinin istatistiklerine göre 2016 yılında, Google fotoğraflara 1 yıl içerisinde 24 milyardan fazla özçekim yüklendiği, Günde 1 milyondan fazla özçekimin tıklanıldığı, her hafta 17 milyondan fazla özçekimin yapıldığı ve sosyal medyaya yüklendiği bulunmuştur. Yapılan özçekimler Instagram, Facebook ve Snapchat gibi pek çok sosyal medya platformunda paylaşılmaktadır. Sosyal medya platformları ve bu platformlarda geçirilen vakit bazı bireyler için gayet normal ve sıradan gelirken, bu platformları kullanan başka bir grup için ise psikolojik ve sosyal açıdan çok daha olumsuz sonuçlar ortaya çıkabilmektedir. Bununla birlikte Sosyal medyanın son yıllarda kapsamını giderek genişletmesiyle kozmetik cerrahi de bu alandaki popülerliğini arttırmış, sosyal medyanın bireyler üzerinde oluşturduğu bazı olumsuz etkilerin kişileri kozmetik müdahalelere yönlendirdiği düşünülmüştür. Kozmetik müdahaleler toplumda genellikle tıp branşlarında plastik cerrahi, dermatoloji, kulak burun boğaz gibi bölümler tarafından yapıldığı düşünülse de geçmişten bugüne diş hekimliğinde ve özellikle ağız diş ve çene cerrahisinde de ortognatig cerrahi, botulinum toksini uygulamaları, bişektomi gibi pek çok estetik müdahale yapılmaktadır. Buna bağlı olarak günümüz genç popülasyonunun gündelik yaşamında daha önemli bir yere sahip olan sosyal medya platformları veya fotoğraf düzenleme uygulamalarının, kullanımına göre oluşan kozmetik müdahale algılarını ortaya koymak, özçekimin bireylerin psikolojileri ve estetik algıları üzerindeki etkisini ve özçekimin sıklığı ile insanların estetik müdahalelere yönelimleri arasında ilişkiyi değerlendirmek, buna bağlı olarak elde edilecek sonuçlarla günümüzdeki ve gelecekteki hasta-hekim ilişkilerini yönlendirilmesine yardımcı olunabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Özçekim, Estetik Algı, Estetik Müdahale

Evaluating Selfie's Orientation to Aesthetic Perception and Interventions of Individuals

Alperen Gökmen¹, Mustafa Ercüment Önder¹, Fethi Atıl²

¹Kırıkkale University Dentistry Faculty Department of Oral Maxillofacial Surgery

²Mersin University Dentistry Faculty Department of Oral Maxillofacial Surgery

Technological tools such as smartphones and digital cameras are quite common in today's societies. It is called "selfie" for people to take self-portraits with such devices. According to Google company's statistics, in 2016, Google found that more than 24 billion selfies were uploaded in 1 year, more than 1 million selfies were clicked per day, more than 17 million selfies were taken each week and uploaded to social media. Selfies are shared on many social media platforms like Instagram, Facebook, and Snapchat.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

While social media platforms and the time spent on these platforms are quite ordinary for some individuals, psychological and social negative consequences may arise for another group using these platforms. However, with the increasing coverage of social media in recent years, cosmetic surgery has increased its popularity in this field, and it is thought that some negative effects of social media on individuals have directed people to cosmetic interventions. Cosmetic interventions are generally thought to be performed by the departments such as plastic surgery or dermatology, but also many aesthetic interventions such as orthognathic surgery, botulinum toxin, and bichectomy are performed in dentistry, especially in oral and maxillofacial surgery. Accordingly, to reveal the perceptions of cosmetic interventions based on the use of social media platforms, which have a more important place in the daily life of today's young population, to evaluate the effect of selfie on individuals' psychology and aesthetic perceptions, and the relationship between the frequency of selfie and the orientation of people to aesthetic interventions.

Keywords: Selfie, Aesthetic Perception, Aesthetic Intervention

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-29 Maksillofasiyal Protezlerde Dijital İş Akışı; Dijital Ölçü ve Tasarımın Geleneksel Üretim Yöntemleri ile Birlikte Kullanımı

Ebru Demet Çifter

İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Maksillofasiyal protezler; çene ve yüz dokularının gelişimsel, travmatik veya cerrahi olarak deformasyona uğradığı durumlarda, kayıp dokuların restorasyonu amacıyla uygulanmaktadır. Maksillofasiyal protezlerin geleneksel yöntemlerle üretimleri uzun zaman ve el becerisi gerektiren aşamalardan oluşmaktadır. Dijital üretim/tasarım sistemlerinin diş hekimliğinde kullanılmaya başlanması; yüz protezlerinin yapımında ölçü, modelaj, renk seçimi ve üretim basamaklarında avantajları beraberinde getirmektedir. Bu çalışmada maksillofasiyal protezlerinin üretimindeki dijital iş akışı özetlenmekte, dijital ölçü ve tasarımın geleneksel üretim yöntemleri ile birlikte eş zamanlı kullanıldığı iki kulak protezi olgusu paylaşılmaktadır.

Olgu 1: Travma sebebiyle sağ kulak kepçesini kaybeden 55 yaşındaki erkek hastadan travma sonrasında alınmış olan bilgisayarlı tomografi verileri Ultimaker Cura 4.8 programı içerisinde işlenerek üç boyutlu dijital model elde edilmiş ve sağlıklı kulağın ayna görüntüsü elde edilerek Creality CR-10 V2 üç boyutlu yazıcı ile model oluşturulmuştur. Dijital olarak hazırlanan kulak modelinden geleneksel yöntemlerle mum modelaj elde edilerek üretim aşamalarına devam edilmiştir.

Olgu 2: Travma sebebiyle sol kulak kepçesini kaybeden 48 yaşındaki erkek hastanın simetrik sağlıklı kulağı ağız içi tarayıcı ile taranmış ve Ultimaker Cura 4.8 programı içerisinde işlenerek üç boyutlu dijital model elde edilmiştir. Sağlıklı kulağın ayna görüntüsü alınarak Creality CR-10 V2 üç boyutlu yazıcı ile model oluşturulmuş ve geleneksel üretim aşamalarına devam edilmiştir.

Sonuç: Defektli dokuların ölçüsünü alınması sırasında ölçü materyalinin, resiliensi yüksek cilt üzerine yaptığı basınç, protezin son aşamada zayıf kenar uyumuna sahip olmasına sebep olmakta, bu durum retansiyon kaybı ve estetik başarısızlığa yol açmaktadır. Dijital ölçü yöntemlerinin geleneksel üretim basamakları ile entegrasyonu tam dijital üretim yöntemleri ile kıyaslandığında çeşitli avantajları beraberinde getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital, Maksillofasiyal, Protez

Digital Workflow in Maxillofacial Prosthodontics; Integration of Digital Impression and Conventional Fabrication Methods

Ebru Demet Çifter

Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, İstanbul

Objective: Maxillofacial prostheses restore the lost tissues in cases where jaw and facial tissues are deformed by developmental, traumatic or surgical reasons. The production of

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

maxillofacial prostheses with traditional methods consists of stages that require a long time and manual skill. In this presentation, digital workflow in the production of maxillofacial prostheses is summarized, two ear prosthesis cases in which digital impression and design are used simultaneously with traditional production methods are shared.

Case 1: Computed tomography data obtained from a 55-year-old male patient who lost his right auricle due to trauma was processed in Ultimaker Cura 4.8 program. A 3D digital model was obtained. The mirror image of the model was printed with Creality CR-10 V2 3D. The fabrication stages continued by obtaining wax model from the printed ear model and subsequent stages was carried conventionally.

Case 2: The symmetrical healthy ear of a 48-year-old male patient who lost his left auricle due to trauma was scanned with an intraoral scanner. A three-dimensional digital model was obtained from the healthy ear to get a mirror image. The 3D printer was used to get the printed model. The fabrication stages continued by obtaining wax model and subsequent stages was carried conventionally.

Conclusion: The pressure exerted by the impression material on the skin causes the prosthesis to have poor marginal fit and loss of retention and aesthetic failure. Integration of digital impression with traditional production steps brings several advantages when compared to full digital production methods.

Keywords: Digital, Maxillofacial, Prosthesis

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-30

Ratlarda Oluşturulan Kritik Boyut Defektlerinde Mecsina Hemostopper'ın Kemik Rejenerasyonu Üzerine Olan Etkisinin Histolojik Olarak Değerlendirilmesi

Pelin Aydın, Sıdıka Sinem Akdeniz

Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Çene ve yüz bölgesinde meydana gelen tüm defektlerin rekonstrükte edilmesi, böylece hastalara estetik, fonasyon, fonksiyon gibi özelliklerin tekrar kazandırılması oral ve maksillofasiyal cerrahinin en zorlu işlemlerindedir. Bu çalışmada; siğir kaynaklı ksenojenik kemik greftinin ve Mecsina Hemostopper isimli bitki özleri içeren kanama durdurucu ajanın uygulanması sonrası sert dokuda meydana gelen iyileşmesinin değerlendirilmesi amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Bu amaçla; 28 tane Sprague Dawley cinsi erkek ratın kafatası bölgesinde, kritik boyut defektleri oluşturuldu. Denekler; sadece Mecsina Hemostopper uygulanan Mecsina grubu, Mecsina ve Greftin birlikte uygulandığı Mecsina+Greft grubu, sadece Greft uygulanan Greft grubu ve herhangi bir ajanın uygulanmadığı kontrol grubu olarak 4 gruba ayrıldı. Kritik boyut defektlerine 0,1 cc likit Mecsina ve 0,12 cc Greft uygulandı. Cerrahiye takip eden 28. günde, tüm deneklere sakrifikasyon işlemi yapıldı ve alınan örnekler histopatolojik ve histomorfometrik olarak değerlendirildi.

Bulgular: Histopatolojik değerlendirme sonucu, Mecsina'nın kullanıldığı gruplarda daha fazla kemik iliği ve kemik oluşumu ve daha fazla vasküler proliferasyon izlenirken; histomorfometrik değerlendirme sonucu, Mecsina kullanılan gruplardaki trabeküler ve osteoid kalınlık daha fazla görüldüğünden daha kaliteli kemik oluşumunu sağladığı istatistiksel olarak saptandı. ($p < 0,05$)

Sonuç: Bu çalışma ile Mecsina tek başına uygulandığında da grefte ek olarak uygulandığında da kemik iyileşmesini arttırmada etkili bir ajan olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Mecsina Hemostopper, Kemik İyileşmesi, Histomorfometrik Analiz

Histological Evaluation of The Effect of Mecsina Hemostopper on Bone Regeneration for Critical Size Defects

Pelin Aydın, Sıdıka Sinem Akdeniz

Başkent University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Ankara

Objective: Reconstruction of the defects in the oral and maxillofacial region to reprovide aesthetic, phonation and function, is one of the most challenging procedures. Acceleration of bone healing period and/or increase the quality of newly formed bone have a great importance in of oral and maxillofacial surgery.

The aim of this study was to evaluate the effect of isolated Mecsina and its combination with xenogenic graft on bone regeneration.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Materials-Methods: This study is an animal experimentation designed to evaluate the effects of Mecsina Hemostopper on bone healing. Critical size defects were created on the calvarial bone region of 28 Sprague Dawley male rats. The groups are Mecsina group with only Mecsina Hemostopper, Mecsina + Graft group with Mecsina and Graft, Graft group with only Graft and control group without any agent were used. Critical size defects were filled with 0.1 cc liquid Mecsina and 0.12 cc Graft. On the 28th day, all animals underwent sacrifice and the samples were evaluated histopathologically and histomorphometrically.

Results: According to the result of histopathological evaluation, vascular proliferation was significantly higher in the groups which Mecsina Hemostopper was used as a single material or in combination with graft material. Histomorphometric evaluation showed that trabecular and osteoid thickness were significantly higher in all Mecsina application groups.

Conclusion: Mecsina Hemostopper was found to be an effective agent in increasing cell proliferation and providing more qualified bone formation. The combination of Mecsina and xenogenic bone graft was found as the best augmentation option for critical size defects.

Keywords: Mecsina Hemostopper, Bone Healing, Histomorphometric Analysis

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-31

Lokal olarak uygulanan risedronatın otojen ve ksenojen greftler üzerine histolojik etkilerinin karşılaştırılması: tavşan çalışması

Vusala Guliyeva¹, Alper Aktaş¹, Taha Özer¹, Emre Barış²

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Risedronat sodyum, kemikte hidroksiapatite bağlanan ve osteoklast kökenli kemik rezorpsiyonunu inhibe ederek kemik formasyonunu koruyan bir piridinil bifosfonattır. Rekonstrüksiyon için kullanılan kemik greftleri arasında altın standart olarak bilinen otojen greftler içeriğinde yüksek miktarda osteojenik hücre bulundururken, osteokondüktif etkileriyle ön plana çıkan ksenogreftler de son yıllarda sıklıkla tercih edilen bir greft materyali olmuştur. Bu çalışmanın amacı, tavşan kafatası defekt modelinde lokal olarak uygulanan risedronatın ksenogreft ve otojen greftler üzerine olan etkilerinin histolojik olarak karşılaştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Bu amaçla 16 tavşan kafatası üzerinde ikişer adet 10mm çapında kritik boyutta defekt oluşturuldu. Ksenogreft grubunda (X Grubu) defekt alanı risedronat ve ksenogreft ile doldurulurken, otojen grubunda (O Grubu) risedronate ile birlikte otojen greft ile dolduruldu. Her iki grubun 4 ve 8 haftalık örnekleri, inflamatuvar yanıt açısından değerlendirildi.

Bulgular: İnflamasyon skor verileri 4.haftada ve 8.haftada gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark oluşturmamıştır ($p>0.05$). O grubunda 4.hafta inflamasyon skor verileri, 8. hafta verilerine göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksektir ($p=0.041$). X grubunda ise 4. ve 8. hafta inflamasyon skor verileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçlarına göre risedronat, otojen greftler ve ksenogreftler üzerinde inflamasyon oluşturma açısından benzer etkilere sahiptir.

Anahtar Kelimeler: ksenogreft, risedronat, kemik transferi

Comparing of the histological effects of locally administrated risedronate on otogen and xenogen grafts: a rabbit study

Vusala Guliyeva¹, Alper Aktaş¹, Taha Özer¹, Emre Barış²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Hacettepe University, Ankara, Turkey

²Department of Oral Pathology, Gazi University, Ankara, Turkey

Objective: Risedronate sodium is a pyridinyl bisphosphonate attaching to hydroxyapatite in bone and protecting bone formation by inhibiting osteoclast-derived bone resorption. While autogenetic grafts, known as gold standard among bone grafts used for reconstruction, contain a high amount of osteogenic cells in their content, xenografts, which stand out with their osteoconductive effects, have become a frequently preferred graft material in recent years.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

The aim of study is to histologically compare the effects of risedronate, which was applied locally in rabbit skull defect model, on xenografts and autogenetic grafts

Materials-Methods: For this purpose, two 10 mm diameter critical-size defects were created in the calvaria of 16 rabbits. In xenograft group (Group X), the defect area was filled with a xenogen graft + risedronate while in the otogen group (Group O), otogen graft was used with risedronate. For both 4 - week and 8 - week specimens were evaluated for inflammatory response.

Results: Inflammation score data didn't form a statistically significant difference between groups in 4th week and 8th week($p > 0.05$). In group O, inflammation score data of 4th week were statistically significantly higher than data of 8th week($p = 0.041$). In X group, any statistically significant difference between inflammation score data of 4th week and 8th week could not be found ($p > 0.05$).

Conclusion: According to results, risedronate has similar effects on autogenetic grafts and xenografts in terms of inflammation generation.

Keywords: xenograft, risedronate, bone transplantation

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-32

Ankiloze Dişli Üç Hastanın Distraksiyon Osteogeneziyle Yönetilmesi

Taha Aktaş¹, Özge Doğanay¹, Erdem Kılıç¹, Banu Kılıç², Gökmen Kurt²
¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul
²Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Uzun vadeli estetik ve fonksiyonel sonuçlar elde etmek için farklı tedavi yaklaşımları uygulanmaktadır. Kemik defektinin oluşumunu önlemek için diş çekimi yerine, cerrahi ve ortodontik tedavi, kortikotomi ve distraksiyon cihazları tercih edilebilir.

Bu klinik rapor, üç vakada ortodontik tedavi ile birlikte cerrahi yaklaşım gerektiren diş distraksiyonunu sunmaktadır.

Olgu: Bu vaka raporu, anterior açık kapanış ve ankiloze santral kesici olan üç hastanın tedavisini sunmaktadır. Kemik bloğunu ve dişi içeren segmenti mobilize etmek için subapikal dikey ve yatay osteotomiler piezocerrahi ile yapıldı.

Sonuç: Diş distraksiyonu, ankilozlu dişlerde optimal sonuçlar elde etmek için etkili bir yöntemdir. Distraksiyon tekniklerinin geleneksel yöntemlere göre daha yüksek komplikasyon oranları olmasına rağmen, bu klinik raporda dental distraksiyonun etkili ve güvenli bir teknik olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: diş distraksiyon, ankiloz, osteotomi

Management of Three Patients with An Ankylosed Tooth Via Distraction Osteogenesis

Taha Aktaş¹, Özge Doğanay¹, Erdem Kılıç¹, Banu Kılıç², Gökmen Kurt²
¹Bezmialem Vakıf University, Oral & Maxillofacial Surgery Department, İstanbul
²Bezmialem Vakıf University, Orthodontics department, İstanbul

Objective: Different treatment approaches have been performed to accomplish long-term esthetic and functional results. Instead of tooth extraction, surgical and orthodontic treatment by corticotomies and distraction devices may be preferred to prevent formation of the bone defect. This clinical report presents tooth distraction requiring surgical approach combined with orthodontic treatment in three cases.

Case: This case report presents the treatment of three patients with an anterior open bite and an ankylosed central incisor. The subapical vertical and horizontal osteotomies were performed by piezosurgery to mobilize the segment including bone block and tooth in each case.

Conclusion: Dental distraction is an effective method to achieve optimal results in ankylosed teeth. Although distraction techniques have higher complication rates compared with conventional methods, in this clinical report, dental distraction was found to be effective and safe technique.

Keywords: tooth distraction, ankylosis, osteotomy

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-33

İmplant Çevresi Keratinize Doku Miktarının Uzun Dönem İmplant Başarısına Etkisi

Bahar Alkaya, Mustafa Özcan

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Ana Bilim Dalı

Amaç: Bu çalışmada implant etrafındaki keratinize doku bandı genişliği (KDG) ile implant çevresi yumuşak ve sert doku sağlığı arasındaki uzun dönem ilişkinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 41 hasta ve osteointegre olmuş 147 implant dahil edildi. Yükleme sürelerinden sonra geçen zamana göre implantlar 2 gruba ayrıldı. 1. Grup: 0-5 yıl; 2. Grup ≥ 5 yıl. İmplant çevresi keratinize mukoza, genişliğine göre alt gruplara ayrıldı: KDG < 2 mm ve KDG ≥ 2 mm. Plak indeksi (PI), Gingival İndeks (GI), cep derinliği (CD) klinik ölçümleri yapıldı. Ağız içi muayenede implant üstü protez tipi, implantın ağız içindeki yeri, etkilenen implant sayısı kaydedildi. Panoramik radyografi üzerinden kemik kaybı ölçümü yapıldı. Yapılan değerlendirmeler sonucunda implant çevresi dişeti sağlıklı, mukozitis ve peri-implantitis olarak sınıflandırıldı.

Bulgular: Birinci grupta; implant çevresi keratinize doku miktarı 2 mm altında olan hastalarda; kemik kaybı ($p=0,010$), perimukozitis ve perimplantitis ($p=0,004$) prevalansının daha yüksek olduğu gözlemlendi. İkinci grupta; implant çevresi keratinize doku miktarı 2 mm altında olan hastalarda etkilenen implant sayısı daha yüksek gözlemlendi ($p=0,010$; $p<0,05$). Diğer parametrelerde istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmedi ($p>0,05$).

Sonuç: Çalışmanın sonuçları implant çevresi keratinize doku genişliğinin, implant çevresi yumuşak ve sert doku sağlığı üzerine erken dönemde önemli etkileri olduğunu göstermiştir ve bu durumun implantın uzun dönem başarısını etkileyebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: keratinize doku miktarı, perimplantitis, perimukozitis

Effects Of The Amount of Keratinized Tissue Around the Implant On The Short- Long Term Implant Success

Bahar Alkaya, Mustafa Özcan

Çukurova University Faculty of Dentistry Department of Periodontology

Objective: The aim of this study was to evaluate the long-term relationship between keratinized mucosa width (KMW) and periimplant soft and hard tissue health around the implants.

Materials-Methods: 147 osteointegrated implants in forty-one patients were included in the study. Based on the loading time, implants were divided into two groups: 1. Group:0-5 year; 2. Group ≥ 5 year. Based on the width of the keratinized mucosa, the groups were divided into two subgroups. $KMW < 2$ mm and $KMW \geq 2$ mm. Clinical measurements of plaque index (PI), gingival index (GI), pocket depth (PD) were performed. During the oral examination, the type of prosthesis on the implant, the location of the implant in the mouth, and the number of affected implants were recorded. Bone loss measurements were made by panoramic radiography. According to evaluations, peri-implant soft tissue around the implants were classified as healthy, mucositis and peri-implantitis.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Results: In the first group; the amount of bone loss ($p = 0.001$), the presence of perimucositis and periimplantitis ($p = 0.004$) were higher in implants with <2 mm KMW. Similarly, the number of affected implants was higher in <2 mm KMW In the second group ($p=0.010;p<0.05$) There were no statistically significant differences in other parameters. ($p>0,05$).

Conclusion: The results show that the keratinized tissue width around the Implant has significant effects on the ealy-term soft and hard tissue health and this condition may affect the long-term success of the implant.

Keywords: the amount of keratinized tissue, periimplantitis, perimucositis

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-34

Gömülü Alt Üçüncü Molar Diş Cerrahisi Sonrası Trombositten Zengin Fibrin Uygulamasının Antienflamatuar Etkinliğinin Objektif Olarak İncelenmesi

Gamze Tanan Karaca¹, Gonca Duygu², Eray Özgün³, Nilay Er¹

¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D., Edirne

²Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D.,
Tekirdağ

³Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya A.D., Edirne

Amaç: Bu çalışmanın amacı; alt gömülü üçüncü molar diş cerrahisi sonrasında trombositten zengin fibrinin (TZF) klinik ve biyokimyasal parametreler üzerine olan antienflamatuar etkinliğinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma çift taraflı gömülü alt üçüncü molar diş çekim işlemi uygulanan 48 hasta üzerinde gerçekleştirildi. Bir tarafta TZF ile birlikte geleneksel cerrahi işlem uygulanarak PRF grubu oluşturulurken, diğer tarafta kontrol grubunda geleneksel cerrahi işlem uygulandı. Hangi tekniğin önce uygulanacağı ve operasyon tarafı rastgele belirlendi. Klinik parametreler (ağrı, ödem ve trismus) ve biyokimyasal parametreler (ESH, CRP, IL-6 ve TNF- α) cerrahi işlemden önce ve operasyondan sonra 2. ve 7. günlerde değerlendirildi.

Bulgular: Tüm takip dönemlerinde PRF'nin ağrı, ödem ve trismus şiddetini, ESH ve CRP değerlerini kontrol grubuna kıyasla önemli ölçüde azalttığı gözlemlendi. IL-6 değerinin sadece kontrol grubunda postoperatif 2. günde yüksek olduğu izlendi ve TNF- α değerinde gruplar arasında anlamlı bir değişiklik gözlemlenmedi.

Sonuç: PRF uygulamasının ağrı, ödem ve trismus gibi klinik parametrelerin kontrolünde önemli pozitif etkilerinin olduğu belirlendi. Serum ESR, CRP ve IL-6 değerlerinin tüm takip dönemlerinde klinik parametrelerle uyumlu olduğu bulundu. PRF'nin antienflamatuar etkisinin olduğu ve nicel olarak belirlenebildiğini savunmaktayız.

Anahtar Kelimeler: antienflamatuar etkinlik, Gömülü alt üçüncü molar cerrahisi, TZF

Objective Investigation of Anti-Inflammatory Effect of Platelet Rich Fibrin Application After Impacted Lower Third Molar Surgery

Gamze Tanan Karaca¹, Gonca Duygu², Eray Özgün³, Nilay Er¹

¹Trakya University, Faculty of Dentistry, Department of Oral & Maxillofacial Surgery, Edirne,
Turkey

²Tekirdağ Namık Kemal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral & Maxillofacial
Surgery, Tekirdağ, Turkey

³Trakya University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biochemistry, Edirne, Turkey

Objective: The aim of this study was to evaluate the anti-inflammatory effect of platelet-rich fibrin (PRF) on clinical and biochemical parameters after impacted third molar surgery.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Materials-Methods: The present split-mouth study was conducted on 48 patients undergoing bilateral impacted lower third molar extraction. Traditional surgery with PRF on one side was served as PRF group, while control group had traditional surgery on the other side. The selection which technique performed first and the side of operation was done randomly. Evaluation of clinical parameters (pain, edema and trismus) was carried out and investigation of biochemical parameters (ESR, CRP, IL-6 and TNF- α) was performed prior to surgery (at baseline) and on the 2nd and 7th postoperative days.

Results: PRF significantly reduced pain, edema and trismus levels, ESR and CRP values at all follow-up compared to the control group. IL-6 value at 2nd postoperative day was significantly higher in the control group. No significant differences was observed between groups in terms of TNF- α value.

Conclusion: Application of PRF has a significant positive effect in controlling clinical parameters such as pain, edema and trismus. Serum ESR, CRP and partially IL-6 values were consistent with clinical parameters at all follow-up periods. It was suggested that PRF has anti-inflammatory effect and can be quantitatively determined.

Keywords: anti-inflammatory effect, impacted lower third molar surgery, PRF

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-35

Sigara İçme Hikayesine Göre Maksiller Sinüs Ogmentasyonu İlişkili Anatomik Yapıların Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi ile Değerlendirilmesi

Ezgi Ceylan, Ezgi Gürbüz

*Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı,
Kütahya*

Amaç: Bu retrospektif çalışma ile maksiller posterior bölgede sinüs ogmentasyonu ile ilişkili anatomik yapıların hastanın sigara içme hikayesine göre değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmamıza Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Ana Bilim Dalı'na diş eksikliği ve implant tedavisi nedeniyle başvuran 90 hasta dahil edildi. Hastalardan sigara içme hikayesi alındı ve hastaların dental implant tedavisi nedeniyle alınan Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi görüntüleri üzerinde, diş eksikliği gösteren premolar ve molar bölgelerinde, maksiller sinüs ile ilişkili olunan kısımlarda anatomik yapılar değerlendirildi. Maksiller sinüsün lateral ve medial duvarları arasındaki açı, lateral duvar kalınlığı, posterior superior alveolar arter (PSAA) prevalansı ve çapı, PSAA'nın sinüs tabanına mesafesi, maksiller sinüs patolojisi ve septa varlığı sağ ve sol sinüs bölgelerinde incelendi. Elde edilen veriler ile tanımlayıcı ölçümler, frekans ve korelasyon analizi yapıldı.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 43 kadın (%47,8) ve 47 erkek (%52,2) hastadan 43'ü (%47,8) hiç sigara içmediğini, 25'i (%27,8) sigarayı bir seneden daha fazla süre önce bıraktığını ve 22'si (%24,4) sigara içmekte olduğunu belirtti. Sigara hikayesi ile PSAA prevalansı arasında yaklaşık olarak %27'lik istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki bulundu ($p<0,05$). Sigara içen hastaların %86,4'ünde PSAA varlığı tespit edildi. Ayrıca sigara içen bireylerin sinüs açısı değerlerinin, içmeyenlere ve sigarayı bırakanlara göre daha düşük olduğu görüldü.

Sonuç: Sigara içen bireylerde arter prevalansının yüksek olması ve açı değerlerinin daha düşük olması, sigara hikayesinin sinüs ogmentasyonu sırasında en sık görülen komplikasyon olan membran perforasyonunun görülme sıklığını artırabileceğini düşündürmektedir. Ancak; çalışmaya dahil olan sigara içen birey sayısının azlığı göz önünde bulundurularak ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Maksiller sinüs anatomisi, sigara, sinüs ogmentasyonu

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Evaluation of Anatomical Structures Associated with Maxillary Sinus Augmentation According to Smoking History by Cone Beam Computed Tomography

Ezgi Ceylan, Ezgi Gürbüz

Department of Periodontology, Kutahya Health Sciences University, Kutahya, Turkey

Objective: It was aimed to evaluate anatomical structures associated with sinus augmentation in the maxillary posterior area according to patient's smoking history.

Materials-Methods: Ninety patients who applied to our department due to tooth deficiency and implant treatment were included. Smoking anamnesis was taken and anatomical structures related to the maxillary sinus in the missing premolar and molar areas were evaluated on Cone Beam Computed Tomography images. The angle between the lateral and medial walls of maxillary sinus, lateral wall thickness, prevalence and diameter of posterior superior alveolar artery (PSAA), the distance of PSAA to sinus floor, maxillary sinus pathology and septa were examined in the right and left sinus areas. Descriptive measurements, frequency and correlation analysis were performed.

Results: Out of 43 female (47.8%) and 47 male (52.2%) patients included in the study, 43 (47.8%) had never smoked, 25 (27.8%) quit smoking more than a year ago and 22 (24.4%) of them stated that they were smoking. A statistically significant correlation of approximately 27% was found between smoking history and PSAA prevalence ($p < 0.05$). The presence of PSAA was observed in 86.4% of smoking patients. In addition, it was observed that the sinus angle values of smokers were lower than non-smokers and those who quit smoking.

Conclusion: The high prevalence of PSAA and lower angle values suggest that smoking history may increase the incidence of membrane perforation, the most common complication during sinus augmentation. However, considering the small number of smokers included in the study, further studies are needed.

Keywords: Maxillary sinus anatomy, sinus augmentation, smoking

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-36

Balistik Yaralanma Sonrası Serbest Fibula Flep Rekonstrüksiyonu Yapılmış bir hastada maksiller yetersizliğin Alveolar Distraksiyon Osteogenez ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Kemal Atakan Bayburt, Özge Doğanay, Özgün Yusuf Özyılmaz, Alper Alkan
*Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim
Dalı, İstanbul*

Amaç: Yeterli maksiller projeksiyon ve ideal dental implant konumu ve estetik bir protez görünümü için anterior maksiller defektlerin rekonstrüksiyonu sağlanmalıdır. Bu olgu sunumunun amacı, alveolar distraksiyon osteogenez tekniğinin vertikal yetersizlik gösteren maksillaya nasıl uygulandığını ve implant destekli protetik rehabilitasyonun nasıl sağlandığını sunmaktır.

Olgu: Bu vaka raporu, 5 yıl önce balistik yaralanma sonrası orta yüzde defekt tespit edilen 37 yaşındaki erkek hastanın serbest fibula flep ile rekonstrüksiyonu sonrasında vertikal anterior maksiller yetersizliğin tedavisini anlatmaktadır. Hasta dişsizlik şikayeti ile Bezmialem Vakıf Üniversitesi Ağız diş ve çene cerrahisi bölümüne başvurdu. İntraoral ve radyografik incelemeler sonrasında vertikal yönde kemik onarımı için alveolar distraksiyon tekniği planlandı ve genel anestezi altında intraoral olarak alveolar distraksiyon cihazı adapte edildi. Bir haftalık latent periyodu sonrasında, önerildiği gibi distraksiyon protokolüne bağlı kalındı ve cihaz 14 gün süreyle günde 1 mm çevrilecek şekilde aktive edildi. 2 aylık konsolidasyon periyodu sonrasında aygıt ağızdan çıkartıldı ve anterior maksiller kemiğe dört adet implant yerleştirildi.

Sonuç: Vertikal olarak yetersizlik gösteren maksiller kemiğin onarımı için kullanılan alveolar distraksiyon osteogenezi, ideal bir protetik rehabilitasyon yeterli kemiği elde etmeye yarayan güvenilir bir tekniktir.

Anahtar Kelimeler: Alveolar distraksiyon osteogenezis, dental implant, protetik rehabilitasyon

Treatment via Alveolar Distraction Osteogenesis Of the deficient anterior maxilla in a patient who had undergo a free fibular flap reconstruction After Balistic Injury: A Case Report

Kemal Atakan Bayburt, Özge Doğanay, Özgün Yusuf Özyılmaz, Alper Alkan
*The Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Bezmialem Vakıf
University, İstanbul*

Objective: Reconstruction of anterior maxillary defects should be achieved to obtain sufficient maxillary projection and an optimum dental implant location and also provide an ideal prosthetic appearance. The aim of this case report was to present how alveolar distraction osteogenesis was applied to the vertically deficient maxilla and how an implant related prosthetic rehabilitation was achieved.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Case: This case report presented a 37-years-old male patient who had been diagnosed with a mid-facial defect after a ballistic trauma 5 years ago and after that had undergo anterior maxillary reconstruction with a free fibular flap to restore the alveolar arch to the occlusal plane. The patient was referred to the department of oral and maxillofacial surgery at Bezmialem Vakıf University. After intraoral and radiographic examinations, alveolar distraction technique was planned and under general anesthesia, an alveolar distraction device was intraorally applied. After a latency period for a week, it was adhered to the recommended distraction protocol and the activation of this device was initiated with a rate of 1mm/a day for 14 days. After a consolidation period of 2 months, the device was removed and four dental implants were placed into the augmented bone.

Conclusion: Alveolar distraction osteogenesis for the insufficient maxillary bone is a reliable technique that optimizes implant positions for an ideal prosthetic rehabilitation.

Keywords: Alveolar distraction osteogenesis, dental implant, prosthetic rehabilitation

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-37

Periapikal Lezyonda Radiküler Kist Ve Skuamöz Hücreli Karsinomun Eşzamanlı Oluşumu: Olgu Sunumu

Merve Arıcı¹, Orçun Toptaş³, Çetin Boran², Okan Duran¹

¹Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Dişhekimliği Fakültesi, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu, Türkiye

²Patoloji Anabilim Dalı, Tıp Fakültesi, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu, Turkey

³Özel Klinik

Amaç: Oral mukozal epitelden kaynaklanan skuamöz hücreli karsinom (SCC), tümör invazyonu, oro-fasiyal yıkım, servikal lenf nodu metastazı gösteren ölümcül ve deforme edici bir hastalıktır. Tedavide, hücre tipi, diferansiyasyon derecesi, lenf nodlarının durumu, kemik invazyonu, cerrahi sınırlar/komşulukları önemlidir. Sadece çene kemiklerinde tutulum olsa bile kanser sistemik bir hastalık tablosu olduğundan multidisipliner bir yaklaşımla tedavi planlaması yapılmalıdır. SCC agresif büyümesi, lokal rekürrensi ve hatta nodal veya uzak metastazı nedeniyle geniş cerrahi eksizyon ve yakın klinik takip ile tedavi edilmelidir.

Olgu: Altmış yaşında sağlıklı erkek hasta son 6 aydır sağ burun kanadı üstünde kutanöz fistül varlığı ve sağ lateral kesici diş bölgesinde ağrı şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT), etkilenen dişin kök çevresinde kistik oluşum ve burun boşluğuna invazyonu görüldü. Kistin enükleasyonu ve etkilenen diş için apikal rezeksiyon yapıldı. Lezyonun histopatolojik tanısı Radiküler kist ve Skuamöz Hücreli Karsinom olarak belirlendi. Hasta Kulak Burun Boğaz (KBB) ve Onkoloji bölümüne sevk edildi. Karsinomun tedavisi, ilgili dokuların tamamen çıkarılmasını ve adjuvan radyoterapiyi kapsamıştır. Postoperatif 1. ay, 3. ay ve 6. ay takiplerinde nüks gözlenmedi.

Sonuç: Tanı gecikmesini azaltmak ve prognozu iyileştirmek için hasta eğitimi ve diş hekimleri tarafından periyodik ağız kanseri muayeneleri gereklidir. Bu vaka raporu, oral maksillofasiyal cerrahların, skuamöz hücreli karsinomun kendisini klinik ve / veya radyografik olarak endodontik bir lezyon olarak gösterebileceğinin farkında olmalarında önemli rolünü vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: SCC, radiküler Kist, apikal rezeksiyon

Coexistence of Radicular Cyst and Squamous Cell Carcinoma in Periapical Lesion: A Case Report

Merve Arıcı¹, Orçun Toptaş³, Çetin Boran², Okan Duran¹

¹Oral and maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Bolu Abant İzzet Baysal University, Bolu, Turkey

²Department of Pathology, Faculty of Medicine, Bolu Abant İzzet Baysal University, Bolu, Turkey

³Private Practice

Objective: Squamous cell carcinoma (SCC) arising from oral mucosal epithelium remains a lethal and deforming disease due to tumour invasion, oro-facial destruction, cervical lymph node metastasis. Even if there is involvement only in the jaw bones, since cancer is a systemic disease, treatment planning should be done with a multidisciplinary approach. The SCC should be treated with wide surgical excision and close clinical follow-

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

up due to its aggressive growth, local recurrence, and even nodal or distant metastasis.

Case: A 60-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of pain in the right lateral tooth and the presence of cutaneous fistula associated with the nasal cavity for the last 6 months. The cone beam computed tomography (CBCT) revealed cystic formation around the root of the effected tooth and bone invasion into the nasal cavity. Enucleation of the cyst and apical resection for the affected tooth was done. Histopathological diagnosis of the lesion was determined as Radicular cyst and Squamous Cell Carcinoma. The patient was referred to Otolaryngology (ENT) and Oncology. The treatment of the carcinoma encompassed the total excision of involved tissues and adjuvant radiotherapy. No recurrence was observed in the postoperative 1st, 3rd, and 6th month follow-up.

Conclusion: Patient education and periodic oral cancer examinations by dental professionals are necessary to reduce diagnostic delay and improve prognosis. This case report emphasizes the important role of oral maxillofacial surgeons in being aware that squamous cell carcinoma may manifest itself clinically and/or radiographically as an endodontic lesion.

Keywords: SCC, radicular cyst, apical resection

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-38

Oronazal Fistülün Konkal Kartilaj ile Onarımı

Neşet Akay, Büşra Meşeci, Deniz Yaman

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Bolu

Amaç: Dudak damak yarıklı hastalarda onarımı takiben oronazal fistül oluşumu sıklıkla karşılaşılan bir komplikasyondur. Bu vaka raporunda, konkal kartilajın oronazal fistül onarımında greft materyali olarak kullanımı sonrası klinik başarısının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: Unilateral dudak-damak yarığı operasyonunu takiben maksilla anterior bölgede 12 ve 23 nolu dişler arasında persisten oronazal fistül oluşumu tespit edilen ve herhangi bir kraniofasiyal anomalisi olmayan 30 yaşındaki erkek hastada ağrı ve kötü koku şikayeti mevcuttu. Pittsburgh Fistül sistemine göre Tip V sınıflaması grubuna dahil olan vakada fistül, primer ve sekonder damak birleşiminde insisiv foramende lokalize idi. İntraoral muayenede oronazal fistül etrafındaki dokularda yaygın skarlaşmanın olduğu gözlenmiştir. Fistül onarımı için yapılan palatal ada flep uygulaması başarısız olmuş ve sonrasında oronazal fistül boyutu göz önüne alınarak postoperatif skar kontraksiyonunu elimine etmek için posterior yaklaşımla konkal kartilaj doku greftlemesi ile fistül onarımı tercih edilmiştir. Hastanın 1 yıllık takibinde palatal ada flebi ve diğer fleplerle kapatılamayan oronazal fistül onarımında konkal kartilaj greft materyali uygulaması başarılı bulunmuştur.

Sonuç: Konkal kartilaj, oronazal fistül onarımında alternatif bir greft materyali olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: damak yarığı, konkal kartilaj, oronazal fistül

Oronasal Fistula Repair with Conchal Cartilage

Neşet Akay, Büşra Meşeci, Deniz Yaman

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu

Objective: Oronasal fistula formation is a common complication following repair in patients with cleft lip and palate. In this case report, it is aimed to evaluate the clinical success of conchal cartilage after its use as a graft material in oronasal fistula repair.

Case: Materials-Methods: A 30-year-old male patient, who had persistent oronasal fistula formation between teeth 12 and 23 in the maxilla anterior region after unilateral cleft lip and palate operation, and who did not have any craniofacial anomalies, complained of pain and halitosis. In the case included in the Type V classification group according to the Pittsburgh Fistula system, the fistula was localized in the incisive foramen at the junction of the primary and secondary palate, and there was extensive scar tissue around the oronasal fistula. The palatal island flap application for fistula repair was unsuccessful, and fistula repair with conchal cartilage tissue grafting was preferred with a posterior approach to eliminate postoperatif scar contraction considering the size of the oronasal fistula. In the 1-year follow-up of the patient, the application of conchal cartilage graft material was found successful in oronasal fistula repair that could not be closed with palatal island flap and other flaps.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Conclusion: The conchal cartilage can be used as an alternative graft material in oronasal fistula repair.

Keywords: cleft palate, conchal cartilage, oronasal fistula

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-39

Ramus Osteotomilerinde Vertikal Kesi İçin Doğru Açının Değerlendirilmesi: Bir Tomografi Çalışması

Neziha Keçecioğlu Seyrek, Onur Evren Kahraman

Firat Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Bu çalışmanın amacı, konik ışıklı bilgisayarlı tomografik (CBCT) görüntüleme kullanarak mandibular kanalın mandibular ramustan geçen seyrini ve açısını araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: 100 hastanın mandibular ramusu CBCT ile incelendi. Gömülü diş, patolojik oluşum ve mandibulada diş eksikliği bulunan hastalar çalışmadan çıkartıldı. Çalışmamızda dahil edilme kriterlerine uyan 18 kadın 28 erkek toplamda 46 hasta'nın tomografi görüntüsü analiz edildi. Mandibular kanalın seyri ve açısı mandibular foramenden mandibular korpusta üçüncü molar seviyesine kadar ölçüldü. Tomografi de coronal kesitte mandibular foramen ve üçüncü molar dişin distal kökü hizasında mandibular kanal bulundu. Coronal düzlemde iki nokta arasında açı ölçümü yapıldı. Mandibular foramenin üçüncü molar kök hizasına seyrinde sagittal olarak ne kadar yol aldığı ölçüldü.

Bulgular: Sonuç olarak bulunan açı ortalaması 21.7 derecedir. Kadınlarda ortalama 21.58 derece iken erkekler de 21,81 derece ölçülmüştür. En az açı 11.82 derece ölçülmüşken en fazla açı 33.69 derece ölçülmüştür. Mandibular kanalın bu sınırlarda mediale seyri ortalama 8.76 mm olarak bulunmuştur. Kadınlarda bu ortalama 8.4 mm olarak ölçülmüşken, erkeklerde 8.9 mm olarak ölçülmüştür. Bu mesafe en yakın 5.20 mm olarak ölçülmüşken en uzak 16.41 mm olarak ölçülmüştür

Sonuç: Bu çalışmanın sağladığı anatomik veriler cerrahlara mandibular ramus osteotomileri yaparken inferior alveoler sinir komplikasyonlarını azaltmada yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Ramus osteotomisi, Mandibular kanal, Konik Işıklı Bilgisayarlı Tomografi

Assessment Of Accurate Angle For The Vertical Cut In Ramus Osteotomies: A Tomographic Study

Neziha Keçecioğlu Seyrek, Onur Evren Kahraman

Firat University, School of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, ELazığ

Objective: The aim of this study was to investigate the trace and angle of the mandibular canal through the mandibular ramus using cone beam computed tomography (CBCT).

Materials-Methods: CBCT images of 100 subjects were analyzed. The subjects who had impacted teeth, tooth missing and pathological lesion were excluded from the evaluation. CBCT images of 18 female, 28 male total 46 patients who provided the inclusion criteria were analyzed. The trace and angle of mandibular canal were measured from the mandibular foramen to the third molar level in the mandibular corpus. Mandibular canal was found at the level of mandibular foramen and the distal root of third molar teeth in coronal section of tomography. Angle measurements were performed between two point in the coronal plane.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

How much slippage of the mandibular foramen up to the third molar was measured.

Results: The mean angle value was found is 21.7 degrees. (21.58 degrees in female, 21.81 degrees in male) The lowest angle value measured is 11.82 degrees, the highest angle value measured is 33.69 degrees. The medial trace of the mandibular canal at these boundaries is found to be 8.76 mm on average. As this value is measured 8.4 mm in female, measured 8.9 mm in male. As this distance is measured 5.20 mm as the closest, measured 16.41 mm as the farthest.

Conclusion: The anatomical data provided by this study can help to surgeons in to reduce inferior alveolar nerve complications when performing mandibular ramus osteotomies.

Keywords: Ramus osteotomy, Mandibular canal, Cone-Beam Computed Tomography

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-40

Fibröz Displazide Kontur Revizyonu: Vaka Serisi

Bahadır Sancar, Ferhat Musulluoğlu

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Fibröz displazi (FD), bölgedeki fibröz doku ve kemik dokunun bir karışımı ile karakterize; kemiğin neoplastik olmayan, kronik, progresif gelişimsel bir hamartomatöz hastalığıdır. Radikal olarak çıkarıldıklarında hastalığın kendisinden daha ağır seyreden deformiteler ve fonksiyonel kayıplarla sonuçlanabilir. Bu olgu serisinde; fasiyal asimetriye sebep olan mandibuladaki fibröz displaziye sahip hastaların cerrahi tedavisini sunmaktayız.

Olgu: Olgu 1: 32 yaşındaki erkek hasta kliniğimize asimetri şikayeti ile başvurdu. Hastanın 10 yıl önce fibröz displazi tanısıyla opere edildiği öğrenildi. İntraoral ve radyografik muayeneden sonra hastanın sağ mandibular bölgesinde ekspansiyon ve asimetri teşhis edildi. İnsizyonel biyopsi ile tanı doğrulandı ve lezyon genel anestezi altında tıraşlanarak kontur revizyonu yapıldı. Hastanın 1 yıllık takibinde herhangi bir komplikasyon görülmedi. Olgu 2: 43 yaşındaki erkek hasta asimetri şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Radyografik ve intraoral değerlendirmeleri yapılan hastanın ilgili bölgesine insizyonel biyopsi yapıldı ve fibrosöz lezyon teşhisi konuldu. Hasta genel anestezi altında opere edilerek kontur revizyonu yapıldı. Hastanın rutin takip randevuları devam etmektedir.

Sonuç: Fibröz displazi vakaları genellikle hasta iskeletsel olgunluğuna ulaştığında stabilize olurlar. Konservatif tedavi, hastalıklı kemiğin intraoral bir yaklaşımla tıraş edilmesini içermektedir. Bu vaka serisinde radikal cerrahiye başvurmadan hastaların uzun süredir var olan estetik deformitelerini giderecek konservatif tedaviler tercih edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Fibröz displazi, asimetri, revizyon

Contour Revision in Fibrous Dysplasia: Case Series

Bahadır Sancar, Ferhat Musulluoğlu

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Objective: Fibrous dysplasia (FD) is characterized by a mixture of fibrous tissue and bone tissue in the area; It is a non-neoplastic, chronic, progressive developmental hamartomatous disease of bone. When removed radically, it may result in deformities and functional losses that are more severe than the disease itself. In this case series; we present the surgical treatment of patients with fibrous dysplasia in the mandible causing facial asymmetry.

Cases: A 32-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of asymmetry. It was learned that the patient was operated 10 years ago with the diagnosis of fibrous dysplasia. After intraoral and radiographic examinations, expansion and asymmetry in the right mandibular region of the patient were diagnosed. The diagnosis was confirmed by incisional biopsy, and the lesion was shaved under general anesthesia and contour revision was performed. No complications were observed in the 1-year follow-up of the patient. A 43-year-old male patient was admitted to our clinic with complaint of asymmetry. After radiographic and intraoral examination, an incisional biopsy was performed on the relevant area of the patient and diagnosis of fibrosöz lezyon was made. The patient was operated under general anesthesia and contour revision was performed. The patient's routine follow-up appointments are continuing.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Conclusion: Fibrous dysplasia cases usually stabilize when the patient reaches skeletal maturity. Conservative treatment involves shaving the diseased bone with an intraoral approach. In this case series, conservative treatments were preferred to remove the long-standing aesthetic deformities of the patients without resorting to radical surgery.

Keywords: Fibrous dysplasia, asymmetry, revision

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-41

Ortognatik Cerrahi Geçirmiş Sınıf 3 Dentofasiyel Deformiteli Hastaların Demografik Özelliklerine Göre Gruplandırılması Ve Operasyon Sonrası Memnuniyet Durumlarının Değerlendirilmesi

Kürşat Duran¹, Hilal Alan¹, Ümit Yolcu², Ayşegül Evren³

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Malatya

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

³İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Malatya

Amaç: Bu retrospektif çalışmanın amacı, 2012-2020 yılları arasında İnönü Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvurmuş Sınıf 3 dentofasiyel deformiteli hastaların ameliyat sonrasında memnuniyet durumunun, hastaların demografik dağılımına göre karşılaştırılmasıdır. Ayrıca sefalometrik ölçümlerle memnuniyet arasındaki ilişki değerlendirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 25 gönüllü hasta dahil edildi. Hastalara ortognatik cerrahi sonrası memnuniyet anketleri uygulandı. Elde edilen veriler cinsiyet, yaş, meslek, medeni hâl, ameliyat sonrasında geçen süreye göre analiz edildi. Ayrıca hastaların sefalometrik ölçümleri yapılmıştır. Anketler ve sefalometrik ölçümlerden elde edilen veriler analiz edilerek memnuniyet değerlendirilmiştir. Araştırmaya alınan verilerin analizleri SPSS programı ile gerçekleştirildi.

Bulgular: Kadın hastalar ve 18-24 yaş arası olan hastalar cerrahi sonuçtan daha memnundur. Hastaların tümünde özgüven artmıştır. Operasyondan sonra toplam TME ağrısı çeken hasta sayısı azalmıştır ve hastaların %64'ünün konuşması düzelmiştir. Ayrıca cerrahi sonrası parestezi olmayan hastalar cerrahiden daha memnundur.

Sonuç: Çalışmamızda yaş ve cinsiyetin hasta memnuniyetini etkilediği görülmüştür. Memnuniyette ana faktör yüz estetiğidir; parestezi ve eklem ağrısı da memnuniyette etkilidir. Sefalometrik değişimle memnuniyetin doğrudan bir ilişkisi yoktur. Operasyon sonrası hastaların yüz estetiğinin artışı, ağız fonksiyonlarının düzelmiş olması, buna bağlı olarak hastaların özgüven artışı ve psikososyal olarak daha iyi bir duruma gelmiş olması hastaları operasyondan memnun hale getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dentofasiyel deformite, memnuniyet, ortognatik cerrahi

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Classification of Class 3 Dentofacial Deformity Patients who have undergone Orthognathic Surgery According to their Demographic Characteristics and Evaluation of Satisfaction Situations After the Operation

Kürşat Duran¹, Hilal Alan¹, Ümit Yolcu², Ayşegül Evren³

¹Inönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Malatya

²Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

³Inönü University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Malatya

Objective: The purpose of this retrospective study was to compare the satisfaction status of Class 3 patients with dentofacial deformities who consulted to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, İnönü University between 2012-2020, according to the demographic distribution of the patients. In addition, the relationship between cephalometric measurements and satisfaction was evaluated.

Materials-Methods: In this study, 25 patients was included. Questionnaires evaluating satisfaction after orthognathic surgery were applied to the patients. The data obtained were analyzed according to gender, age, profession, marital status, and time spent after surgery. In addition, cephalometric measurements of the patients were made. Satisfaction was evaluated by analyzing the data obtained from the surveys and cephalometric measurements. The analysis of the data included in the study was made with the SPSS program.

Results: Female patients and patients between the ages of 18-24 were more satisfied with the surgical outcome. Self-confidence increased in all patients. After the operation, the number of patients suffering from TMJ pain decreased and the speech of 64% of the patients improved. In addition, patients without postoperative paresthesia are more satisfied with the surgery.

Conclusion: The main factor in satisfaction is facial aesthetics; paresthesia and temporomandibular joint pain are effective in satisfaction. There is no direct relationship between cephalometric change and satisfaction. The improvement of the facial aesthetics and oral functions of the patients after the operation and the increase in the self-confidence and psychosocial status of the patients accordingly, make the patients satisfied with the operation.

Keywords: Dentofacial deformity, orthognathic surgery, satisfaction

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-42

Pterygomaksiller Bağlantının Korunduğu Cerrahi Destekli Hızlı Maksiller Genişletme Tedavisi: Beş Olgu Sunumu

Gamze Tanan Karaca¹, Melis Seki², Sevgi Ersay², Anıl Özyurt¹

¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D., Edirne

²Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti A.D., Edirne

Amaç: Bu bildiri çalışmasında, maksiller transversal darlığın tedavisi için pterygomaksiller bağlantı bölgesinde osteotomi yapılmaksızın cerrahi destekli hızlı maksiller genişletme (CDHMG) işlemi yapılmış beş olgunun tedavi sonuçları ve tecrübelerimiz sunulmaktadır.

Olgu: Maksillanın transversal yöndeki darlığından kaynaklı vakalarda CDHMG tedavisi ile kemikteki direnç noktaları zayıflatılarak maksillaya ortodontik aparey ile kademeli genişletme işlemi uygulanabilir. Cerrahi kemik kesilerinde pterygomaksiller birleşim bölgesinin ayrılması veya korunması hususunda literatürde farklı görüşler mevcuttur. Avantaj ve dezavantajlar düşünüldüğünde pterygomaksiller bağlantıya osteotomi yapılması maksillanın daha hızlı genişlemesine olanak tanırken, infratemporal fossa ve ven pleksusu gibi anatomik bölgelerde komplikasyon görülme oranını arttırdığı bildirilmektedir. Pterygomaksiller bağlantının korunması durumunda ise komplikasyon riski daha az ancak maksillanın arka bölgelerinde genişlemenin daha zor olabileceği bildirilmektedir. Tarafımızca tedavisi yapılan beş olgunun molar bölgelerine kadar istenen miktarda maksiller genişletme sağlanmış ve herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmamıştır.

Sonuç: Pterygomaksiller bağlantının korunduğu CDHMG tedavisi, diğer bölgelerdeki kemik kesilerinin eksiksiz olarak yapıldığı durumlarda komplikasyon riskinin azaltıldığı ve istenen seviyede maksiller transversal genişlemenin sağlanabildiği konforlu bir cerrahi yaklaşım olarak kabul edilebilir.

Anahtar Kelimeler: CDHMG, komplikasyon, pterygomaksiller bağlantı

Surgical Assisted Rapid Palatal Expansion without Pterygomaxillary Disjunction: Five Case Reports

Gamze Tanan Karaca¹, Melis Seki², Sevgi Ersay², Anıl Özyurt¹

¹Trakya University, Faculty of Dentistry, Department of Oral & Maxillofacial Surgery, Edirne, Turkey

²Trakya University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Edirne, Turkey

Objective: In this report, we present the treatment results and experiences of five patients who underwent surgically assisted rapid palatal expansion (SARPE) without osteotomy in the pterygomaxillary junction area for the treatment of maxillary transversal deficiency.

Case: In cases caused by transversal deficiency of the maxilla resistance region in the maxilla are weakened with SARPE and gradual enlargement can be applied to the maxilla with orthodontic appliance. There are different opinions in the literature regarding the separation or preservation of the pterygomaxillary junction area in osteotomies. Considering the advantages

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

and disadvantages, osteotomy in the pterygomaxillary junction allows the maxilla to expand more rapidly, while increasing the incidence of complications in anatomical regions such as the infratemporal fossa and vein plexus. It has been reported that if the pterygomaxillary junction is preserved, the risk of complications is less, but enlargement in the posterior regions of the maxilla may be more difficult. In five cases treated by us, the desired amount of maxillary enlargement was achieved up to the molar areas and no complications were encountered.

Conclusion: SARPE without pterygomaxillary disjunction, can be considered as a comfortable surgical approach in which the risk of complications is reduced and maxillary transversal enlargement can be achieved at the desired level in cases where osteotomies in other regions are made completely.

Keywords: SARPE, complication, pterygomaxillary junction

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-43

Le Fort I Osteotomisi Sonrası İnfierior Nazal Morfoloji ve Nostril Analizi

Kıvanç Berke Ak, Muazzez Süzen, Emrah Dilaver, Sina Uçkan
*İstanbul Medipol Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.D.,
İstanbul*

Amaç: Bu çalışmanın amacı maksiller cerrahi sonrası inferior nazal morfoloji ile ilişkili yumuşak doku parametrelerini, nostril şekillerini ve Modifiye Topinard sistemine göre nostril tiplerindeki değişimi araştırmaktır.

Yöntemler: Bu retrospektif çalışmaya mandibular osteotomi ile birlikte yada izole Le Fort I osteotomisi uygulanan 26 hasta dahil edilmiştir. Hastaların preoperatif (T1) ve postoperatif (T2) bilgisayarlı tomografi görüntüleri üzerinden, sağ ve sol nostrillerin uzun eksenini arasındaki açı, nostril genişliği, interalar genişlik, alar taban genişliği, kolumella uzunluğu ve kolumella genişliği ölçülmüştür. Modifiye Topinard Sistemine göre nostril tipleri ve nostril şekilleri de incelenmiştir.

Bulgular: Le Fort I cerrahisi sonrası, alar taban genişliği, alar genişlik sağ ve sol nostrillerin uzun eksenini arasındaki açı istatistiksel olarak anlamlı derecede artmıştır. ($p < 0.05$). Ancak nazal tip protrüzyonu anlamlı şekilde azalmıştır ($p = 0,036$). Çoklu regresyon analizi, her 1 mm maksiller gömmede sağ ve sol nostrillerin uzun eksenini arasındaki açıda 3.55 derecelik artış olduğunu göstermiştir ($p = 0.005$, Adj R square = 0.257). Cerrahi sonrası Modifiye Topinard Sistemine göre nostril tipleri istatistiksel olarak anlamlı şekilde değişmiş ancak nostril şekli etkilenmemiştir ($p_1 = 0.000$, $p_2 > 0.05$).

Sonuç: Cerrahlar, Modifiye Topinard Sisteme göre sınırda olan vakalarda, postoperatif estetik olmayan sonuçlar açısından riskin farkında olmalıdır. Bundan dolayı Modifiye Topinard sınıflaması, preoperatif ortognatik cerrahi planlamasına dahil edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Le Fort I, Inferior nazal morfoloji, Modifiye Topinard Sınıflaması

Analysis of Inferior Nasal Morphology and Nostrils following Le Fort I Osteotomy

Kıvanç Berke Ak, Muazzez Süzen, Emrah Dilaver, Sina Uçkan
*Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Istanbul Medipol
University, Istanbul*

Objective: Aim of this study was to investigate soft tissue parameters related to inferior nasal morphology, nostril shape and investigate the change at nostril types according to Modified Topinard system following maxillary surgery.

Methods: Twenty-six patients underwent Le Fort I osteotomy with or without mandibular osteotomy were included in this retrospective study. Pre (T1) and post-surgery (T2) measurements which were the angle between the longitudinal axis of left and right nostril, nostril length, nostril width, alar width, alar base width, columella length and columella width

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

were measured on computed tomography (CT) images. Nostril types according to Modified Topinard System and nostril shapes were also examined.

Results: Following Le Fort I surgery, there was a significant increase in alar base width, alar width, angle between the longitudinal axis of left and right nostril ($p < 0.05$). However, nasal tip protrusion was decreased significantly ($p = 0.036$). Multiple linear regression analysis showed that every 1 mm maxillary impaction amount leads to a 3.550 increase in the angle between the longitudinal axis of left and right nostrils ($p = 0.005$, Adj R square = 0.257). Nostril Types according to Modified Topinard System was changed significantly, but nostril shape was not affected by the surgery ($p_1 = 0.000$, $p_2 > 0.05$).

Conclusion: Surgeons should be aware of the risk of postoperative non-aesthetic results in Modified Topinard System's borderline cases. Modified Topinard classification may be included in preoperative orthognathic planning from the bottom view.

Keywords: Le Fort I, Inferior nasal morphology, Modified Topinard Classification

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-44

Ortognatik Cerrahi Sonrasında Görülen Mandibuler Asimetrinin Yönetimi: Vaka Raporu

Timuçin Baykuş, Yavuz Fındık, Tayfun Yazıcı, Cihan Varol, Burak Bozkurt
Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD.

Amaç: Ortognatik cerrahiler sonrasında görülebilen fasiyal asimetri, estetik memnuniyetsizliğe yol açan komplikasyonlardan biridir. Sagittal split osteotomisi ve genioplasti prosedürleri alt yüz estetiğini önemli ölçüde etkilemekte, hastanın ince yumuşak doku profiline sahip olması da bu komplikasyonlara zemin hazırlamaktadır. Nadir görülen bu komplikasyonun yönetiminde, asimetriye neden olan kemik doku varlığında fasiyal kontur düzeltilmesi uygulanırken, yetersiz kemik dokunun bulunduğu vakalarda dermal dolgular ve poröz polietilen biyomateryaller ile fasiyal simetri sağlanabilmektedir.

Olgu: 29 yaşında kadın hasta Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine dentofasiyal deformite şikayeti ile başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede bimaxiller protrüzyon tespit edilen hastada ortognatik cerrahi (Le Fort I + sagittal split) gerçekleştirildi. Hasta postoperatif fasiyal ödemin çözülmesini takiben (operasyon sonrası 7. Ayda), fasiyal asimetri şikayetiyle tekrar kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede hastanın sağ taraf antegonial çentik bölgesinde fasiyal konturun bozulduğu gözlemlendi. Hasta mevcut problemin çözümü için olası tedavi seçenekleri konusunda bilgilendirildikten ve onayı alındıktan sonra, poröz polietilen biyomateryal bölgeye yerleştirildi. İşlem sonrasında 6 ay süreyle takibi gerçekleştirilen hastada herhangi bir şikayet veya komplikasyon gözlemlenmedi.

Sonuç: Ortognatik cerrahiler sonrasında nadiren de olsa istenmeyen estetik sonuçlarla karşılaşılabilir. Bu durumun hasta ve hekim arasında problemlere yol açmaması için, hastaların operasyon öncesinde olası komplikasyonlar ve operasyonun riskleri hususunda detaylıca bilgilendirilmesi oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik cerrahi, fasiyal asimetri, komplikasyon

Management of Mandibular Asymmetry After Orthognathic Surgery: A Case Report

Timuçin Baykuş, Yavuz Fındık, Tayfun Yazıcı, Cihan Varol, Burak Bozkurt
Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Facial asymmetry, which can be seen after orthognathic surgeries, is one of the complications leading to aesthetic dissatisfaction. In the management of this rare complication, facial contour correction is applied in the presence of bone tissue causing asymmetry, while facial symmetry can be achieved with dermal fillings and porous polyethylene biomaterials in cases with insufficient bone tissue.

Case: A 29-year-old female patient applied to our department with the complaint of dentofacial deformity. Orthognathic surgery (Le Fort I + sagittal split) was performed in the patient,

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

in whom bimaxillary protrusion was detected in the clinical and radiological examination. After the resolution of the postoperative facial edema (7th month after the operation), the patient presented to our clinic again with the complaint of facial asymmetry. In the clinical and radiological examination, it was observed that the facial contour of the patient was disrupted in the right side antegonial notch region. After the patient was informed about possible treatment options for the solution of the current problem and her approval was obtained, porous polyethylene biomaterial was placed in the area. No complaints or complications were observed in the patient, who was followed up for 6 months after the procedure.

Conclusion: Although rare, unfavorable aesthetic results can be encountered after orthognathic surgeries. In order that this situation does not cause problems between the patient and the surgeon, it is very important to inform the patients in detail about the possible complications and risks of this procedures before the operation.

Keywords: Orthognathic surgery, facial asimmetry, complication

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-45

Le Fort I Osteotomisinde 'Önce Cerrahi' Yaklaşımı: Vaka Serisi

Timuçin Baykul, Yavuz Fındık, Tayfun Yazıcı, Cihan Varol, Ayşegül Pulatkan
Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD.

Giriş: Ortognatik cerrahide, cerrahi öncesinde uygulanan ortodontik tedavi ile başlayan konvansiyonel prosedür hala birincil yaklaşım olmakla birlikte, tedavi beklentileri zamanla değişmektedir. Cerrahi öncesi ortodontik tedavi gereksiniminin ortadan kaldırılması ve dolayısıyla tedavi sürelerinin oldukça kısılması bu yaklaşımı hastalar için de cazip hale getirmektedir. Bölgesel hızlanma fenomeni, yumuşak doku yönetimi ve rehberliği ile kısmi dentoalveolar dekompanasyon bu prosedürü dikkat çekici kılan diğer önemli faktörlerdir.

Olgu: Bu vaka serisinde 2019 yılında dentofasiyal deformite şikayeti ile Süleyman Demirel Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine başvuran ve "önce cerrahi" yaklaşımı ile Le Fort I osteotomisi uygulanan 3 vaka sunulacaktır. Hastalar operasyon sonrası dönemde 12 ay süreyle takip edilmiş olup, bu süreçte herhangi bir komplikasyonla karşılaşmamıştır.

Sonuç: Ortognatik cerrahide "önce cerrahi" yaklaşımı son yıllarda popüler hale gelen bir yöntemdir. Uygun vakalarda ve doğru endikasyonlar dahilinde uygulanabilen "önce cerrahi" yaklaşımının tedavi sürelerini kısalttığı, bu sebepten ötürü hastalar tarafından talep edilen bir tedavi yöntemi olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik cerrahi, Le Fort I osteotomisi, önce cerrahi yaklaşımı

Surgery-First Approach in Le Fort I osteotomy: Case Series

Timuçin Baykul, Yavuz Fındık, Tayfun Yazıcı, Cihan Varol, Ayşegül Pulatkan
Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Although conventional procedure is still the primary approach in orthognathic surgery, starting with orthodontic treatment applied before surgery, treatment expectations change over time. Eliminating the need for orthodontic treatment before surgery and thus shortening the treatment duration makes this approach attractive for patients as well. The regional acceleration phenomenon, soft tissue management and guidance, and partial dentoalveolar decompensation are other important factors that make this procedure remarkable.

Cases: In this case series, 3 patients who applied to Süleyman Demirel University Oral and Maxillofacial Surgery Clinic in 2019 with the complaint of dentofacial deformity and underwent Le Fort I osteotomy with the "surgical first" approach will be presented. The patients were followed for 12 months in the postoperative period, and no complications were encountered during this period.

Conclusion: "Surgery first" approach in orthognathic surgery is a method that has become popular in recent years. It can be said that the "surgery first" approach, which can be applied

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

in appropriate cases and within the right indications, shortens the treatment duration and is a treatment method demanded by patients for this reason.

Keywords: Orthognathic surgery, Le Fort I osteotomy, surgery first approach

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-46

Covid-19'un beslenme alışkanlıkları ve diyetle ilgili ağız ve diş sağlığı şikayetlerine etkisi

Aysegul Sari¹, Zuhail Yildirim Bilmez²

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontology Anabilim Dalı

²Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu araştırmanın amacı, Covid-19 salgını sırasında bireylerin beslenme alışkanlıklarındaki değişiklikleri ve bu değişikliklerin ağız ve diş sağlığı üzerindeki etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Mevcut araştırmaya total olarak 500 katılımcı dahil edilmiştir. Google formları (Google Inc., CA, ABD) kullanılarak, sosyo-demografik verileri, beslenme alışkanlıklarını ve ağız ve diş sağlığındaki değişiklikleri (19 kapalı uçlu soru) içeren, çevrimiçi bir anket hazırlandı ve anket bağlantısı sosyal medya uygulamaları aracılığıyla katılımcılara ulaştırıldı.

Bulgular: Ankete göre katılımcıların %31'i beslenme sıklığında artış olduğunu; karbonhidrat, et ve süt ürünleri, yeşil yapraklı sebzeler ve meyve tüketimlerinin sırasıyla %39, %36.2, %35.8 ve %40.6 oranında arttığını belirtti. Katılımcılar diş hassasiyetinde (%10.6), diş eti kanamasında (%8.8), diş eti ağrısında (%9.0) ve brüksizm şikayetlerinde (%13.6) artış olduğunu belirtmişlerdir. Asitli içecek ve karbonhidrat tüketiminin arttığı kişilerde: diş hassasiyeti (sırasıyla %56.6 ve %39.9), diş ağrısı (sırasıyla %66.7 ve %48.1), diş eti kanaması (sırasıyla %62 ve %40) ve diş eti ağrısı (sırasıyla %62.2, %40) şikayetlerinin oranları arttı (P <0.05). Et ve süt ürünleri, yeşil yapraklı sebzeler ve meyvelerin tüketimi artan bireylerde: hassasiyet (sırasıyla %39.6, %53.8 ve %65.4), diş ağrısı (sırasıyla %50, % 57.7 ve % 65.4) diş eti kanaması (sırasıyla %45.5, %60.6 ve %72.7) ve diş eti ağrısı (sırasıyla %45.5, %60.6, %72.7) şikayetlerinin oranları azaldı (P <0.05).

Sonuç: Mevcut araştırma bulgularına göre, Covid-19 salgını bireylerin beslenme alışkanlıklarını değiştirdi. Beslenme alışkanlıklarındaki bu değişiklikler bireylerin ağız ve diş sağlığı ile ilişkilendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, beslenme alışkanlıkları, ağız sağlığı

Impact of Covid-19 on the dietary habits and diet related oral and dental health complaints

Aysegul Sari¹, Zuhail Yildirim Bilmez²

¹Hatay Mustafa Kemal University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology

²Hatay Mustafa Kemal University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry

Objective: The aim of the present investigation is to evaluate the changes in dietary habits of individuals during the Covid-19 pandemic and its effect on oral and dental health.

Method: Present investigation consist 500 participants totally. The online questionnaire, included the socio-demographic information, the dietary habits and changes in the oral and dental health conditions (19 closed-ended questions), was prepared using Google forms (Google

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Inc., CA, USA), and the link of questionnaire was circulated via social media applications.

Results: According to the questionnaire, 31% of the participants stated an increase in feeding frequency. Carbohydrate, meat and dairy products, green leafy vegetables, and fruit consumption was increased by 39%, 36.2%, 35.8%, 40.6%, respectively. Participants stated an increased hypersensitivity (10.6%), gingival bleeding (8.8%), pain in the periodontal tissue (9.0%), and bruxism complaint (13.6%). For individuals with increased consumption of acidic beverages and carbohydrates; hypersensitivity (56.6% and 39.9%, respectively), toothache (66.7% and 48.1%, respectively), gingival bleeding (62% and 40%, respectively) and pain in the periodontal tissue (45.5%, 60.6%, 72.7%, respectively) rates elevated ($P < 0.05$). For individuals with increased consumption of meat and dairy products, green leafy vegetables, and fruits; hypersensitivity (39.6%, 53.8%, and 65.4%, respectively), toothache (50%, 57.7%, and 65.4%, respectively), and gingival bleeding (45.5%, 60.6%, and 72.7%, respectively), and pain in the periodontal tissue (45.5%, 60.6%, 72.7%, respectively) rates were decreased ($P < 0.05$).

Conclusion: According to the present investigation findings, Covid-19 pandemic changed the dietary habits of individuals. These changes on dietary habits can associated with oral and dental health of individuals.

Keywords: Covid-19, dietary habits, oral health

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-47

Santral Odontojenik Fibroma: Nadir Bir Olgu

Mesut Yıldız, Fatma Eriş Derkuş, Beyza Kaya

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Odontojenik fibroma çenelerin benign odontojenik tümörüdür ve tüm çene tümörlerinin %1'ini oluşturur. Tümör içerisinde inaktif odontojenik epitel adaları ile birlikte bol miktarda kalsifikasyon görülebilir. Ağrısız, yavaş büyüyen, iyi huylu bir neoplazm olan santral odontojenik fibroma radyolojik incelemede iyi sınırlı, uni veya multiloküler radyolusent lezyon şeklinde kendini göstererek kistlerle veya çenenin diğer benign tümörleriyle karıştırılabilir. Bu vaka raporunda amaç odontojenik fibromanın klinik ve radyolojik bulgularını değerlendirip tedavi planını incelemektir.

Olgu: Herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 28 yaşında erkek hasta sağ mandibular posterior bölgedeki ağrısız, sert şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde şişliğin 8 ay içinde yavaş geliştiği, herhangi bir semptom oluşturmadığı öğrenildi. Yapılan klinik muayenede ekstraoral şişlik ve asimetri izlenmedi. İntraoral muayenede, mandibula sağ molar bölge vestibul alveol kemiğinde ekspansiyon yaratan sert yapılı bir şişlik gözlemlendi. Vitalite değerlendirmesi için uygulanan elektrikli pulpa testinde ilgili dişler vital bulundu. Dişlerde mobilite mevcut değildi. İlgili bölge submandibular lenf muayenesinde lenfadenopatiye rastlanmadı. Radyolojik muayenede sağ mandibular molar bölgede lokalize, sınırları düzgün, multiloküler radyolusent lezyon içeriği tespit edildi. Yapılan ponksiyonda herhangi bir sıvı içerik alınamaması lezyonun solid yapıda olduğunu düşündürdü. Hasta lokal anestezi altında opere edildi. Solid içerikli, sarımsı beyaz renkli, kemikten kolay ayrılan bir kitle gözlemlendi. Lezyonun enükleasyonu yapılarak ilgili 46 numaralı diş çekildi. Bölge kürete edildi. Lezyonun radyografik bulgular ile birlikte histopatolojik incelemesi sonucunda "odontojenik fibroma" olduğu tespit edildi.

Sonuç: Odontojenik fibroma oral kavitenin oldukça ender görülen iyi huylu tümörlerindedir. Doğru teşhis ve tedavisi için dikkatli bir klinik ve radyolojik muayene ile beraber histopatolojik değerlendirme oldukça önemlidir. Prognozu iyi olup nüksü nadir görülse de hastalar rekürrens ihtimaline karşı takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Benign tümör, mandibula, santral odontojenik fibroma

Central Odontogenic Fibroma: A Rare Case

Mesut Yıldız, Fatma Eriş Derkuş, Beyza Kaya

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır

Objective: Odontogenic fibroma is a benign odontogenic tumor of the jaws. It constitutes 1% of all jaw tumors. Central odontogenic fibroma which is a painless, slow-growing, benign neoplasm can manifest itself as a well-circumscribed, uni or multilocular radiolucent lesion on radiological examination and may be confused with cysts or other benign tumors of the jaw. The aim of this case report is to evaluate the clinical and radiological findings of odontogenic fibroma.

Case: A 28-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of painless, firm

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

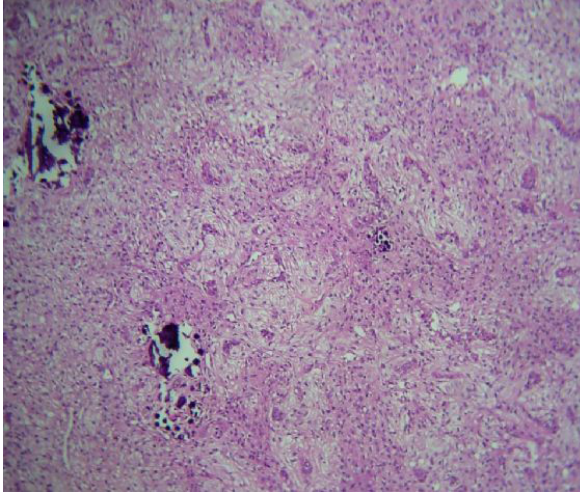

swelling in the right posterior mandibular region. It was learned that the swelling developed slowly within 8 months and didn't cause any symptoms. No extraoral swelling or asymmetry was observed. In the intraoral examination, a firm swelling causing expansion in the vestibular alveolar bone of the right molar region of the mandible was observed. Teeth were found vital. There was no mobility in the teeth. No lymphadenopathy was found. Radiological examination revealed the content of a multilocular radiolucent lesion localized in the right mandibular molar region with smooth borders. Lesion was solid. The patient was operated under local anesthesia. A yellowish-white mass with solid content, easily separated from the bone. The lesion was enucleated and the relevant tooth was extracted. The area was curetted. As a result of the histopathological examination, it was found that "odontogenic fibroma".

Conclusion: Odontogenic fibroma is one of the very rare benign tumors of the oral cavity. A careful clinical and radiological examination as well as histopathological evaluation is very important for correct diagnosis and treatment. Although prognosis is good and recurrence is rare, patients should be followed up for the possibility of recurrence.

Keywords: Benign tumor, central odontogenic fibroma, mandible

Histopatolojik görüntü / Histopathological view

İntraoperatif görüntü / Intraoperative view

**Postoperatif 1. ay kontrol
Postoperative 1st month control**

**Postoperatif intraoral görüntü
Postoperative intraoral view**

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Preoperatif intraoral görüntü
Preoperative intraoral view

Preoperatif panoramik görüntü
Preoperative panoramic view

Solid kitle ve ilişkili diş / Solid mass and associated tooth

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-48

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Diş Hekimliği Mesleğini Seçme Nedeni Olarak Ekonomik Beklentilerinin Değerlendirilmesi

Nilay Er, Tülay Çilel, Fatma Gülfeşan Çanakçı

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Edirne

Amaç: Bu anket çalışmasının amacı Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde eğitim gören öğrencilerin diş hekimliği mesleğini seçerken bildikleri, bilmedikleri veya dikkate aldıkları konuları anlamak ve ortaya çıkarmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu anket çalışmasına Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde 1.,2., 3., 4. ve 5. sınıflardaki 356 diş hekimliği öğrencisi katılmıştır. Anket online olarak katılımcılara sunulmuştur. Ankette 15 soru mevcuttur.1-3 arası demografik sorulardır. 4-11 arası sorularda öğrencilerin genel ekonomik durumu ve eğitim maliyetlerinin bilincinde olup olmadıkları,12-15 arası sorularda diş hekimliği mesleğini seçme nedenlerini ve beklentilerinin karşılanıp karşılanmadıklarını değerlendirmek amaçlanmıştır. Veriler istatistiksel olarak değerlendirilmiş ve yorumlanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %87,9'unun eğitim masraflarını ailesi karşılamaktadır. Eğitimleri aileleri tarafından karşılananların %35,8'i bütçelerinin eğitim masraflarına yettiğini düşünürken devlet bursu ile karşılananlar için bu oran %25'tir. Cinsiyete göre eğitimi için planladığı bütçenin eğitim masraflarına yettiğini düşünme oranı erkeklerde %43,4'ü ve kadınlarda %27,7'dir. Eğitimi karşılayan kişinin aylık gelir aralığına göre diş hekimliğini seçme nedenleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,050$). En fazla maliyetli gelen kalemler araştırıldığında 18-24 yaş grubundakilerin %70'i preklitik malzemeleri, 25 yaş ve üzeri olanların ise %50'si ise klinik malzeme giderlerini daha maliyetli bulduklarını belirtmiştir.

Sonuç: Çalışmamızın sonuçları diş hekimliği öğrencilerinin tüm sınıflarda genel olarak eğitimi maliyetli bulduklarını ve bu bakış açılarının mevcut gelirleri ile bağlantılı olduğunu göstermiştir. Özel üniversite öğrencilerinin de katılacağı ve daha çok sayıda katılımcının olduğu çalışmalarla öğrencilerin ekonomik olarak düşünce ve beklentilerinin anlaşılmasının oldukça önemli ve aydınlatıcı olacağını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Diş hekimliği öğrenciliği, Ekonomik beklentiler, Meslek tercihleri

Evaluation of Economic Expectations as the Reason for Choosing the Dentistry Profession in Trakya University Faculty of Dentistry Students

Nilay Er, Tülay Çilel, Fatma Gülfeşan Çanakçı

Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Edirne

Objective: The purpose of this survey study is to understand and reveal the awareness and consideration factors of Trakya University Faculty of Dentistry students while choosing dentistry profession.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Materials-Methods: 356 dentistry students from 1st, 2nd, 3rd, 4th and 5th grades in Trakya University Faculty of Dentistry participated in this online survey study. There are 15 questions in the questionnaire. The data were statistically evaluated and interpreted.

Results: Education costs of 87.9% of the participants are being paid by their families. While 35.8% of those whose education is covered by their families think that their budget is sufficient for their education expenses, this rate is 25% for those covered by government studentships. According to gender data, 43.4% of males and 27.7% of females think that their budget planned for education is sufficient. Statistically significant difference was not found in terms of the reasons for choosing the dentistry according to the monthly financial gain of the person paying the education costs ($p > 0.050$). When the items with the highest cost were investigated, 70% of those in the 18-24 age group stated that preclinical materials are more expensive, and 50% of those aged 25 and over indicated that clinical materials costs higher.

Conclusion: The results of our study showed that students generally found education costly in all classes and that these perspectives were correlated with their current income. With studies with the participation of private university students and more participants We think it will be very important to understand students' economic thoughts and expectations.

Keywords: Dentistry student, Economic expectations, Profession preferences

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-49

Türkiye'deki Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Asistanlarının Antibiyotik Kullanımı Üzerine Güncel Bilgi ve Davranışlarının Değerlendirilmesi Kesitsel Anket Çalışması

Ali Dincer Bağcı, Muhammmet Ceylan, Gamze Tanan Karaca, Nilay Er
Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Edirne,
Türkiye

Amaç: Bu kesitsel anket çalışmasının amacı Türkiye'de farklı fakültelerde görev yapan Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi bölümlerindeki asistan diş hekimlerinin antibiyotik reçete edilme hakkındaki yaklaşımlarını ve farkındalıklarını incelemektir. Ayrıca antimikrobiyal direnç artışı konusunda hekimlerin bilgi düzeylerini değerlendirerek klinik uygulamalarını öğrenmek hedeflenmiştir.

Gereç-Yöntem: 260 adet Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi asistan diş hekimi, 2020 Kasım-2020 Aralık ayları arasında online olarak bu 22 soruluk ankete katılmıştır. Antibiyotik kullanım bilgilerini içeren değişkenler χ^2 testi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcı hekimler tarafından sistemik olarak sağlıklı hastalarda en sık antibiyotik reçete edilen durum selülit (%94,62), en sık antibiyotik tercih edilen operasyonlar kist/tümör operasyonu (%90,77) ve maksiller sinüs cerrahileridir (%87,69). Profilaksi rejiminde; katılımcıların %47,69'u Amerikan Diş Hekimleri Birliği'nin yayınlarını dikkate almaktadır. Alerji olmayan durumlarda en sık tercih edilen antibiyotik Amoksisilin-Klavulanik Asit (%85,38) iken alerji durumlarında ise Klindamisindir (%96,54). Oral olarak reçete edilen amoksisilinin enfeksiyon kontrolünde etkisiz kaldığında katılımcılarımızın %52,31'i alternatif olarak reçete edebileceği başka bir antibiyotiği yine oral olarak reçete etmektedir. Hamile hastalarda ise en sık tercih edilen antibiyotik %69,23'le Amoksisilin-Klavulanik Asit'tir. Katılımcıların %74,23'ü farmakovijilans hakkında bilgi sahibidir ve bunların %29,73'ü advers reaksiyonları farmakovijilans derneğine bildirmektedir.

Sonuç: Bu kesitsel çalışmadan elde edilen sonuçlar Türkiye'deki Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi asistan diş hekimlerinin antibiyotik reçete edilmesi ve antimikrobiyal direnç konularında duyarlı ve bilgi sahibi olduğunu göstermiştir. Buna karşın daha çok katılımcı ve daha geniş kitlelerle bu bulguların desteklenmesine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ağız-Çene Cerrahisi, Antibiyotik reçetesi, Antimikrobiyal direnç

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Evaluation of Current Information and Clinical Practice on Antibiotic Usage of Oral and Maxillofacial Surgery Assistants in Turkey A Cross-Sectional Survey

*Ali Dincer Bağcı, Muhammmet Ceylan, Gamze Tanan Karaca, Nilay Er
Trakya University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Edirne,
Turkey*

Objective: The purpose of this cross-sectional survey study is to evaluate clinical practice on antibiotic prescription and awareness of incorrect medication of Oral and Maxillofacial Surgery assistants in Turkey. Also it was aimed to measure the level of knowledge of physicians about the increase in antimicrobial resistance and to learn their clinical applications.

Materials-Methods: 260 Oral and Maxillofacial Surgery research assistants participated in this 22-question cross-sectional online survey between November-December 2020. The relationship between variables analyzed using the χ^2 test was examined.

Results: The most common antibiotic prescribed condition for systemically healthy patients is reported as cellulitis (94.62%). The most common antibiotic preferred operations are cyst/tumor surgery (90.77%) and maxillary sinus surgeries (87.69%). For prophylaxis regimen; 47.69% of the participants consider the publications of the American Dental Association. According to this the most frequently preferred antibiotic in cases of non-allergy is Amoxicillin-Clavulanic Acid (85.38%), and Clindamycin (96.54%) in cases of allergy. When oral amoxicillin is ineffective for infection control, 52.31% of the participants prefer to prescribe another oral antibiotic. In pregnant patients, the most prescribed antibiotic is Amoxicillin-Clavulanic Acid (69.23%). 74.23% of the participants are aware of pharmacovigilance and 29.73% are report adverse reactions to the pharmacovigilance association.

Conclusion: Results showed that Oral and Maxillofacial Surgery clinics research assistants in Turkey are competent in pharmacology and have a high level of sensitivity and knowledge about antimicrobial resistance. However, these findings need to be supported by further studies with more participants.

Keywords: Antibiotic prescription, Antimicrobial resistance, Oral-Maxillofacial Surgery

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-50

Masseter Hipertrofisi ve Dişeti Gülümsemesi Tedavisinde Botulinum Toxin-A Kullanımının Klinik Etkinliği

Seçil Duygu Sümengen, Cihan Varol, Tayfun Yazıcı, Yavuz Fındık, Timuçin Baykul
Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Isparta

Botulinum toksin, Clostridium Botulinum bakterisinden elde edilen bir toksindir. Nöromusküler aktiviteyi bloke ederek tetik gösterir ve insanlarda terapötik amaçlı uygulanan ilk mikrobiyal proteindir. Fonksiyonel bir amaç olmadan dişlerin sıkılması ve/veya gıcırdatılması durum bruksizm olarak tanımlanmaktadır. Çiğneme kaslarının bu parafonksiyonel çalışması zaman içinde masseter kasında hipertrofiye, miyofasial ağrıya ve temporomandibular eklem rahatsızlıklarına sebep olmaktadır. Artmış kas aktivitesini azaltmak için kullanılan okluzal splintler ve medikal kas gevşeticilere ek olarak son zamanlarda botulinum toxin kullanımı da ön plana çıkmıştır.

Gülümseme sırasında dişetlerinin 2-3 mm den fazla görüldüğü gülümseme dişeti gülümsemesi (gummy smile) olarak tanımlanır. Literatürde artmış maksiller vertikal boyut, gecikmiş pasif erüpsyon ve dudak levator kasların hiperfonksiyonu dişeti gülümsemesinin sebepleri olarak gösterilir. Sebebe bağlı olarak farklı tedavi yöntemleri uygulanabilir. Fakat günümüzde non-invaziv cerrahi yöntemler hastalar ve hekimler tarafından sıkça tercih edilmektedir. Hiperfonksiyonel kas kaynaklı dişeti gülümsemesi vakalarında dudak levator kaslarının kasılabilirliği botulinum toxin ile zayıflatılabilir.

Kliniğimize başvuran bruksizm hastalarına ve dişeti gülümsemesine sahip hastalara botulinum toxin tedavisi uygulanmıştır. Bruksizme sahip hastalarda ağrı durumu ve kas hipertrofisinin yüz estetiğindeki değişimi incelenmiştir. Dişeti gülümsemesine sahip hastalarda gülümseme estetiği değerlendirilmiştir. Cerrahi olmayan bir işlem olduğu için hastalar tarafından tolere edilebilirliği oldukça fazla olan bu prosedürle başarılı sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Botulinum toxin, Bruksizm, Dişeti gülümsemesi

Clinical Efficacy of Botulinum Toxin-A in the Treatment of Masseter Hypertrophy and Gummy Smile

Seçil Duygu Sümengen, Cihan Varol, Tayfun Yazıcı, Yavuz Fındık, Timuçin Baykul
Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Isparta

Botulinum toxin has obtained from Clostridium Botulinum bacteria. It acts by blocking neuromuscular activity and is the first microbial protein used for therapeutic purposes in humans. Clenching and/or grinding the teeth without a functional purpose is defined as bruxism. This parafunctional work of the masticatory muscles causes hypertrophy in the masseter muscle, myofacial pain and temporomandibular joint disorders. Occlusal splints and medical muscle relaxants is used for treatment of bruxism and reduce muscle activity. the use of botulinum toxin has recently come to the fore. Botulinum toxin treatment is come to the fore for bruxism over the time. The smile in which the gums are seen more than 2-3 mm while smiling is defined as the gummy smile. In the literature, increased maxillary vertical size, delayed passive eruption and hyperfunction of the lip levator muscles are shown as the causes of gummy smile. Depending on the cause,

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

different treatment methods could be choice. However, today, non-invasive surgical methods are frequently preferred by patients and physicians. In cases of gummy smile caused by hyperfunctional muscles, the contractility of the lip levator muscles can be weakened by botulinum toxin. Botulinum toxin has performed to bruxism and gummy smile patients in our clinic. Pain condition and change in facial aesthetics of muscle hypertrophy were examined in patients with bruxism. Smile aesthetics were evaluated in patients with gummy smiles. Since it is a non-surgical procedure, successful results have been obtained with this procedure, which can be tolerated by patients.

Keywords: Botulinum toxin, Bruxism, Gummy smile

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-51 COVID-19 Pandemisi Sürecinde Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Uygulamaları

Seçil Çubuk, Gaye Mısırlıoğlu, Burak Bayram
Başkent Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Amaç: Bu çalışmanın amacı COVID-19 pandemisi sürecinde elektif maksillofasiyal cerrahi uygulamalarının güvenilirliğini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu araştırmaya 1 Haziran 2020- 3 Mart 2021 tarihleri arasında genel anestezi altında, elektif maksillofasiyal cerrahi uygulanmış hastalar dahil edildi. Hastalara ameliyattan 24-72 saat önce COVID-19 testi uygulandı. Test sonucu negatif olan hastalar opere edildi. Bütün ameliyathane ekibinin COVID-19 semptom takibi yapıldı. COVID-19 pozitif bir hasta ile teması bulunan ekip üyelerine, günlük semptom takibine ilave olarak, temastan sonraki 7. günde COVID-19 testi uygulandı. Demografik veriler, operasyon türü, hastaların preoperatif ve postoperatif 30 günlük COVID durumları, operasyon süresi, hastanede yatış süresi ve komplikasyonlar analiz edildi.

Bulgular: Toplam 50 hasta bu çalışmanın kriterlerini sağladı. Hastaların yaş ortalaması 25.5 yıl (7-71 yıl) olarak hesaplandı. Üç operasyon hastaların preoperatif testleri pozitif olduğu için ertelendi. Yapılan operasyonlar ortognatik cerrahi (n=31), temporomandibular eklem cerrahisi (n=5), çene kemiği patolojilerinin tedavisi (n=9), sekonder alveolar kleft onarımı (n=2), cerrahi yardımcı hızlı palatal genişletme (n=2) ve iliak kresten elde edilen kemik grefti ile alveolar kret ogmentasyonudur (n=1). Hastanede kalış süresinin medyanı 1 gündür (0-6 gün).Üç hastada operasyondan hemen sonra komplikasyon gelişti bu nedenle bu hastalar tekrar ameliyathaneye alındı. Bir hastanın ameliyattan hemen sonra uygulanmış olan testin sonucunun pozitif olduğu görüldü. Postoperatif 30 günlük süreçte başka herhangi bir hastada ya da ekip üyesinde COVID-19 enfeksiyonu görülmüdü.

Sonuç: Bu çalışma sürecinde, COVID-19 pozitif olan bir hastaya, preoperatif dönemde yapılan test sonucunun yanlış negatif olması nedeniyle, elektif maksillofasiyal cerrahi uygulandı. Bununla beraber pandemi süresince uygulamaya konulan güvenlik protokolleri sayesinde bütün elektif maksillofasiyal işlemler güvenle uygulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Maksillofasiyal cerrahi, COVID-19

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Oral and Maxillofacial Surgery During COVID-19 Pandemic

Seçil Çubuk, Gaye Mısırlıoğlu, Burak Bayram
Başkent University, School of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: The purpose of this study to review the safety of elective maxillofacial surgery undertaken during the COVID-19 pandemic.

Materials-Methods: The patients who underwent maxillofacial surgery under general anesthesia between June 2020 and March 2021 were included in this study. Negative COVID-19 testing was mandatory 24-72 hours prior to admission. All staff members were monitored for the symptoms of COVID-19. The staff members who had contact with a person with COVID-19 tested on the 7th day after the exposure in addition to strict daily symptom monitoring. Demographic data, type of operation, preoperative and postoperative 30-day COVID-19 status of the patients, duration of operation, duration of stay, and complications were analyzed.

Results: A total of 50 patients met the criteria of this study. The mean age was 25.5 years (7-71 years). Three operations were postponed because the patients tested positive preoperatively. The operations included orthognathic surgery (n= 31), temporomandibular joint surgery (n=5), treatment of jaw pathology (n=9), secondary cleft repair (n=2), surgically-assisted rapid palatal expansion (n=2), and alveolar bone augmentation using iliac graft (n=1). Median duration of stay in the hospital was 1 day (range 0-6). Three patients developed postoperative complications and returned to the operation room. One patient tested positive immediately after the surgery. COVID-19 infection was not seen in other patients or staff members in the 30-day postoperative period.

Conclusion: Due to the false negative testing preoperatively, one positive patient underwent elective maxillofacial surgery during the study period. Nevertheless, all elective maxillofacial procedures were safely performed implementing safety protocols during the pandemic.

Keywords: Maxillofacial surgery, COVID-19

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-52

Bukkal Kemik Yüksekliği ve Marjinal Kemik Kaybının Apikal Rezeksiyon Sonrası Periapikal İyileşme Üzerine Olan Etkisinin Değerlendirilmesi

Berkay Tokuç¹, Zeliha Demirpençe¹, Umut Seki², Mine Şenkal¹,
Fatih Mehmet Coşkunes¹

¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,
Kocaeli

²Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı,
Kocaeli

Amaç: Bu çalışmanın amacı, apikal rezeksiyon sonrası en az 1 yıl takip edilen dişlerdeki bukkal kemik yüksekliği ve marjinal kemik kaybının radyografik iyileşme üzerine etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Apikal rezeksiyon uygulanan 41 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Preoperatif dönemde alınmış olan konik ışınli bilgisayarlı tomografi ile marjinal kemik kaybı, bukkal kemik yüksekliği, kemik perforasyonu varlığı ve periapikal lezyonun boyutu ölçüldü. İki gözlemci, postoperatif dönemde alınmış olan periapikal radyografileri birbirinden bağımsız olarak değerlendirdi. Radyografik periapikal iyileşme, "tam iyileşme" veya "tamamlanmamış iyileşme" (grup 1) ve "belirsiz iyileşme" veya "yetersiz iyileşme" (grup 2) olmak üzere kategorize edildi.

Bulgular: Toplam 85 diş (sırasıyla grup 1'de 54, grup 2'de 31) değerlendirildi. Ortalama takip süresi grup 1 ve grup 2 için sırasıyla $25,9 \pm 15,1$ ay ve $26,2 \pm 18,4$ aydı ($P>0,05$). Radyografik periapikal iyileşme ile marjinal kemik kaybı ve kemik perforasyonunun varlığı arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı ($P>0,05$). Ancak, grup 1 ($10,3 \pm 2,7$ mm), grup 2 ($8,45 \pm 2,7$ mm) ile karşılaştırıldığında istatistiksel anlamlı olarak daha fazla bukkal kemik yüksekliğine sahip olduğu tespit edildi ($P=0,005$). Ek olarak, grup 1 ($2803,2 \pm 2857,2$ mm³) ve grup 2 ($5131,7 \pm 4822,4$ mm³) arasında ortalama periapikal lezyonun boyutu açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edildi ($P=0,011$).

Sonuç: Daha küçük periapikal lezyon boyutuna ve daha yüksek bukkal kemik seviyesine sahip dişlerde, diş çevresindeki marjinal kemik kaybından bağımsız olarak daha iyi bir radyografik periapikal iyileşme beklenebilir. Ancak daha uzun takip süresine sahip olan çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: apikal rezeksiyon, bukkal kemik, marjinal kemik kaybı

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Evaluation of the Effect of Buccal Bone Height and Marginal Bone Loss on Periapical Healing Outcome After Apical Surgery

Berkay Tokuç¹, Zeliha Demirpençe¹, Umut Seki², Mine Şenkal¹,

Fatih Mehmet Coşkunes¹

¹The Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Kocaeli University, Kocaeli

²The Department of Dentomaxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Kocaeli University, Kocaeli

Objective: The aim of this study was to evaluate the effect of buccal bone height and marginal bone loss on radiographic healing with minimum 1-year follow-up after apical surgery.

Materials-Methods: A retrospective review of 41 patients who received apical surgery was conducted. Marginal bone loss, buccal bone plate height, presence of bone perforation, and volume of the periapical lesion were measured using preoperative cone-beam computed tomography. Two calibrated observers independently assessed the postoperative periapical radiographs. Radiographic periapical healing was categorized as 'complete healing' or 'incomplete healing' (group 1) and 'uncertain healing' or 'unsatisfactory healing' (group 2).

Results: A total of 85 teeth (54 and 31 in group 1 and group 2, respectively) were evaluated. The mean follow-up was 25.9 ± 15.1 months and 26.2 ± 18.4 months for group 1 and group 2, respectively ($P > 0.05$). Radiographic periapical healing was not significantly related to the marginal bone loss and presence of bone perforation ($P > 0.05$). However, group 1 had a significantly higher buccal bone plate height (10.3 ± 2.7 mm) compared to group 2 (8.45 ± 2.7 mm) ($P = 0.005$). In addition, a significant difference was found for the mean volume of periapical lesion between group 1 (2803.2 ± 2857.2 mm³) and group 2 (5131.7 ± 4822.4 mm³) ($P = 0.011$).

Conclusion: A better radiographic periapical healing outcome may be expected in smaller periapical lesions and in teeth with higher buccal bone plates regardless of the marginal bone loss around teeth. Further studies are needed with long-term follow-up.

Keywords: apical surgery, buccal bone plate, marginal bone loss

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-53

COVID-19 Pandemisi Sırasında Uzman Diş Hekimliği Asistanları Arasında Aşırı Stresler, Kaygı Durumları, Anksiyete, Tükenmişlik Durumlarının Değerlendirilmesi ve Uzmanlık Dalları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Onur Yeşiltaş, Hilal Alan

İnönü Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Malatya

Amaç: COVID-19 salgını, sağlık hizmetlerinde büyük değişikliklere ve ciddi sosyal kısıtlamalara neden olmuştur. Bu salgının, diş hekimleri uzmanlık öğrencileri ve uzmanlık dalları ile anksiyete ilişkisinin bilinmesi hekimlerin kişisel başarılarını, hastalara karşı duyarsızlaşmalarını ve duygusal tükenmişliklerinin daha iyi anlaşılmasını sağlar ve bunlara ait değişkenlerin analiz edilmesine katkıda bulunur.

Gereç-Yöntem: Kesitsel ve tanımlayıcı tipte olan bu çalışmaya Türkiye’de diş hekimliğinde uzmanlık öğrenciliği yapan 217 asistan diş hekimi dahil edilmiştir. Katılımcılardan Maslach Tükenmişlik Ölçeği (MTÖ), Spielberger’in Durumluk ve Genel Anksiyete Ölçeği (STAI-I, STAI-II), Sosyodemografik bilgi formu ve COVID-19 bilgi düzeyi ve görüşleri formu doldurulması istendi. Verilerin analizi SPSS (Statistical Program in Social Sciences) 25 programı ile gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların MTÖ’den aldıkları puanların ortalamaları incelendiğinde; Maslach Duygusal Tükenme (MDT) alt boyutu puan ortalaması $16,58 \pm 7,02$, Maslach Duyarsızlaşma (MD) alt boyutu puan ortalaması $6,27 \pm 3,31$, Maslach Kişisel Başarı (MKB) alt boyutu puan ortalaması $19,35 \pm 4,43$ olarak tespit edildi. Spielberger’in Durumluk kaygı ölçeğinin puan ortalaması $47,17 \pm 11,38$ ve sürekli kaygı puan ortalaması $47,32 \pm 9,11$ ’dir.

Sonuç: Araştırmamız sonucunda çalışmaya dahil edilen hekimlerin Durumluk ve Sürekli kaygı puanlarının yüksek olduğu görülmüştür. MDT ve MD alt boyutlarının puanlarının orta riskli olduğu görülmüştür. MKB alt boyutundan aldıkları puanlarının yüksek riskte olduğu görülmüştür. Durumluk ve Sürekli Kaygının MDT, MD ile korelasyon olduğu saptandı. Sürekli Kaygının MKB ile korelasyonu olduğu saptandı. Kaygının, hekimlerde tükenmişlik sendromunu tetikleyebileceği ve iş doyumları üzerine olumsuz etki yarattığı saptandı.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, Tükenmişlik Sendromu, COVID-19

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

During the COVID-19 Pandemic, Examination of the Relationship Between Excessive Stress, Anxiety, Burnout Among Dentistry Specialization Students and Examining the Relationship Between Specialties

Onur Yeşiltaş, Hilal Alan

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry Malatya

Objective: The COVID-19 pandemic has caused major changes in healthcare and severe social constraints. Knowing the anxiety relationship of this epidemic with dentistry specialization students and specialties provides a better understanding of physicians' personal achievements, insensitivity to patients and emotional burnout.

Materials-Methods: In this descriptive cross-sectional study, 217 dentistry specialization students working in Turkey were included. Participants were asked to fill in Maslach Burnout Scale (MBI), Spielberger's State and General Anxiety Scale (STAI-I,II), Sociodemographic information form and COVID-19 knowledge level and opinions form. The analysis of the data was carried out by SPSS (Statistical Program in Social Sciences) 25 software.

Results: When the mean scores of the participants in the MBI were analyzed; Maslach Emotional Exhaustion (MEE) subscale mean score was 16.58 ± 7.02 , Maslach Depersonalization (MD) subscale mean score was 6.27 ± 3.31 , Maslach Personal Accomplishment (MPA) subscale mean score was 19.35 ± 4.43 . According to Spielberger's State and Trait Anxiety Index the mean score of the state anxiety scale was 41.7 ± 5.56 and the mean trait anxiety score was 47.68 ± 5.85 .

Conclusion: As a result of our research, it was observed that the State and Trait anxiety scores of the physicians reached in serious dimension. The scores of MEE and MD subscales were found to be at moderate risk. It was observed that the scores they got from the MPA subscales were at high risk. State and Trait Anxiety were found to be correlated with MEE, MD. Trait Anxiety was found to be correlated with MPA.

Keywords: Anxiety, Burnout Syndrome, COVID-19

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-54

Odontojen Kaynaklı Enfeksiyonların Maksiller Sinüzit Oluşturma Potansiyelinin Dental Volumetrik Tomografi İle Değerlendirilmesi

Melis Haydarpaşa¹, Doğan Dolanmaz¹, Tuğba Ünver², Elifhan Alagöz², Çağla Eroğlu¹
¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız & Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Diagnoz ve Radyoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmada odontojenik enfeksiyonlarla maksiller sinüzit arasındaki ilişkinin dental volumetrik tomografi görüntüleri incelenerek, literatürde kabul gören odontojen kaynaklı sinüzit olgularının insidansının, son yapılan çalışmalar ışığında, bu orandan daha yüksek olabileceğinin gösterilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: 2014-2018 yılları arasında Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi A.D'da üst çenesinden dental volumetrik tomografi (DVT) çekilmiş hastaların radyografileri retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Üst çene total dişsiz hastaların ve hareket artefaktı olan hastaların görüntüleri çalışmaya dahil edilmemiştir. DVT görüntüleri Promax 3D-Mid (Planmeca, Finlandiya) cihazı ile 0,25- 0,40 mm voksel boyutunda çekilmiştir. Radyolojik değerlendirme iki araştırmacı tarafından ayrı zamanlarda yapılmıştır. Öncesinde araştırmacılar arasında kalibrasyonu sağlamak adına 20 hastanın DVT görüntüleri beraber değerlendirilecektir. Maksiller sinüzitin değerlendirilmesinde 4 ayrı puanlama sistemi kullanılmıştır. 1-Normal sinüs, 2-Odontojen Kaynaklı Sinüzit, 3-Non Odontojenik Kaynaklı Sinüzit, 4-Kaynağı tam belirli olmayan sinüzit. Mukoza kalınlaşması, sinüs tabanından opasitenin en kalın olduğu noktaya olan uzaklık hesaplanarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Toplamda 2006 hasta ve 4002 sinüs incelenmiştir. Sinüsler incelendiğinde hastaların %44,8'inin sağlıklı, %20,2'sinin odontojen kaynaklı, %29,4'ünün non odontojen kaynaklı ve %5,6'sının kaynağı belli olmayan sinüzitlerinin olduğu görülmektedir. Odontojen kaynaklı sinüziti olan hastalarda bu hastalığa sebep olan etkenler incelenmiştir. İnceleme sonucunda endodontik lezyon (%45,9), iatrojenik (%26,1), perio. hastalık (%22,9) ve oraantral fistül (%18,7) en önemli etkenler olarak görülmektedir.

Sonuç: Literatüre göre, odontojenik sinüzit insidansı tüm sinüzit olgularının% 10-12'si olmakla birlikte, çalışmamızda incelediğimiz 2006 hasta tomografisi ve 4002 sinüs incelemesi sonucunda bu oranın %20,2 olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: odontojen enfeksiyon, maksiller sinüzit

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Evaluation of the Potential of Odontogenic Infections Lead to Maxillary Sinusitis by Dental Volumetric Tomography

Melis Haydarpaşa¹, Doğan Dolanmaz¹, Tuğba Ünver², Elifhan Alagöz², Çağla Eroğlu¹

¹Bezmialem University, Faculty of Dentistry, Department of Oral & Maxillofacial Surgery, Istanbul

²Bezmialem University, Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Radiology, Istanbul

Objective: The aim of this study is to show that the incidence of odontogen-induced sinusitis cases accepted in the literature may be higher than this rate by examining the relationship between odontogenic infections and maxillary sinusitis by examining the dental volumetric tomography images

Materials-Methods: The radiographs of patients who had dental volumetric tomography (DVT) from the upper jaw at Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology between 2014-2018 were retrospectively evaluated. DVT images were taken with the Promax 3D-Mid (Planmeca, Finland) device at a voxel size of 0.25-0.40 mm. Radiological evaluation was carried out by two researchers at separate times. Previously, DVT images of 20 patients evaluated together in order to provide calibration between the researchers. 4 separate scoring systems were used in the evaluation of maxillary sinusitis. 1-Normal sinus, 2-Odontogenic Sinusitis, 3-Non-Odontogenic Induced Sinusitis, 4 - Sinusitis of unknown origin.

Results: 2006 patients and 4002 sinuses were examined. According to examination, 44.8% of the patients are healthy, 20.2% are odontogenic, 29.4% are non-odontogenic and 5.6% have an unknown origin. Odontogen-induced sinusitis factors determined as endodontic lesion (45.9%), iatrogenic (26.1%), perio. disease (22.9%) and oral fistula (18.7%).

Conclusion: According to the literature, the incidence of odontogenic sinusitis is 10-12% of all sinusitis cases, and this rate is 20.2% in 2006 patient tomography and 4002 sinus examinations that we examined in our study.

Keywords: odontogenic infections, maxillary sinusitis

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-55

Koronoid Hiperplazinin Cerrahi Tedavisi: Olgu Sunumu

Selahaddin Emirhan Başyıldız, Atakan Bayburt, Nurettin Diker, Doğan Dolanmaz
Bezmialem Vakıf Üniversitesi

Amaç: Koronoid hiperplazi, koronoid çıkıntının histolojik olarak sağlıklı kemik yapısında morfolojik olarak atipik büyümesidir. Hiperplazinin şiddetine bağlı olarak zigomatik kemiğin temporal yüzeyinde veya zigomatik arkın medial yüzeyinde oluşabilecek temaslarla hastaların ağız açıklığında azalmalar görülebilir. Koronoid hiperplazinin cerrahi tedavisi ile hastaların ağız açıklıklarının fizyolojik sınırlara çıkartılması amaçlanmaktadır.

Olgu: 63 yaşında erkek hasta dental implant tedavisi için kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik muayenesinde ağız açıklığının 13mm olduğu tespit edildi. Hikayesinde çocukluk döneminden beri belirgin ağız açıklığında kısıtlılık tarif eden hasta bununla ilgili fizik tedaviye gittiğini ve önerilen tedavilerden fayda görmediği not edildi. Radyolojik değerlendirmede amacıyla alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntülemesinde koronoid processlerde bilateral hiperplazi tespit edildi. Hastaya genel anestezi altında bilateral koronoidektomi uygulandı. Koronoidektomi sonrası ağız açıklığında kısıtlılığın yumuşak sonlanma ile devam ettiği ameliyat sırasında tespit edilerek ağız açıklığı limitasyonuna bağlı gelişen masseter fibrozisinin eş zamanlı miyotomisi yapıldı. Hastaya ameliyat sonrası yoğun fizik tedavi egzersizleri uygulanan hastanın 2 aylık takip sonundaki ağız açıklığı 30mm olarak ölçüldü.

Sonuç: Koronoid hiperplazi, hastaların ağız açıklığında belirgin kısıtlılığa ve hayat kalitesinde belirgin azalmaya neden olabilen bir patolojidir. Ağız açıklığında kısıtlılık tespit edilen hastaların ayırıcı tanısında değerlendirilmelidir. Vakamızda daha önceki ön tanıların yetersizliği nedeniyle tedavisinin geciktiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koronoid Hiperplazi, Trismus, Maseter Miyotomisi

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Surgical Treatment of Coronoid Hyperplasia: Case Report

Selahaddin Emirhan Başyıldız, Atakan Bayburt, Nurettin Diker, Doğan Dolanmaz
Bezmialem Vakif university

Objective: Coronoid hyperplasia is the atypical enlargement of the coronoid process with a histologically healthy bone structure. Depending on the severity of the hyperplasia, mouth opening may be restricted due to contacts of the coronoid process with the temporal surface of the zygomatic bone or medial surface of the zygomatic arch. Surgical treatment of coronoid hyperplasia aimed to increase patients' mouth opening to the normal range.

Case: A 63-year-old male patient applied to our clinic for dental implant treatment. In the clinical examination of the patient, it was found that the mouth opening was 13mm. Patient reported that he has had restricted mouth opening since her childhood and previous physiotherapy treatments were ineffective. Cone-beam computed tomography evaluation revealed bilateral hyperplasia in the coronoid processes. Bilateral coronoidectomy was performed under general anesthesia. After bilateral coronoidectomy, restricted mouth opening with soft end feel was noted and myotomy of the masseter muscle was performed. The patient underwent intensive physiotherapy after the operation and a 30 mm mouth opening was noted at the end of 2 months follow-up

Conclusion: Coronoid hyperplasia is a pathological condition that can cause a severe limitation in the mouth opening of the patients and may significantly affect the quality of life. Coronoid hyperplasia should be considered during the differential diagnosis of patients with limited mouth opening. In our case, it was observed that the treatment was delayed due to the missed diagnoses.

Keywords: Coronoid Hyperplasia, trismus, masseter myotomy

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-57

Ortognatik Cerrahi Hastalarında Beden Dismorfik Bozukluğunun Değerlendirilmesi

Türker Yücesoy, Gülsün Aydoğmuş, Alper Alkan
Bezmialem Vakıf Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Beden dismorfik bozukluk (BDB), hastalarda hayali veya abartılı bir deformite ile meşgul olmayı içeren psikiyatrik bir durumdur. Çalışmamızın amacı ortognatik cerrahi planlaması yapılan hastalarda BDB varlığını araştırmak ve preoperatif hasta seçimini yapmaktır.

Gereç-Yöntem: Bezmialem Vakıf Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniği'ne başvuran 40 ortognatik cerrahi (OC) hastası bu prospektif çalışmaya dahil edildi. Doğrulanmış bir ölçek olan Yale Brown Obsesif Kompulsif Ölçeğin Türkçe Versiyonu (T-YBOCS-BDD) kullanılarak hastalardaki BDB insidansının preoperatif olarak değerlendirilmesi amaçlandı. OC türleri, cinsiyet, yaş ve T-YBOCS-BDD'deki toplam puan kaydedildi. 20'nin üzerindeki puanlar BDB şüphesi olarak değerlendirildi. Bu hastalara ek sorular yöneltildi ve gerektiğinde psikiyatri konsültasyonları yapıldı.

Bulgular: 19 (%47,5) hasta dış görünüşleriyle alakalı psikososyal işlevselliklerini olumsuz yönde etkileyen aşırı endişeye sahipti; bu hastaların 2'sinde ise (%5) BDB pozitif olduğu düşünüldü ve psikiyatri servisine yönlendirildi. Konsültasyon sonucunda bu hastaların ameliyat planları iptal edildi.

Sonuç: Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi hastalarında psikososyal işlevsellikle ilgili sorunların yüksek yaygınlığı ve BDB'nin ortaya çıkması, cerrahların ortognatik hastalarda meydana gelen fiziksel kusurlara bağlı psikolojik endişelerinin farkında olması gerektiğini açıkça ortaya koymaktadır. Psikiyatri konsültasyon sonuçları, bu çalışmadaki 2 hastada olduğu gibi planlanan cerrahinin iptalini önerebilir.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik cerrahi; Beden Dismorfik Bozukluğu; Psikiyatri

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Evaluation of Body Dysmorphic Disorder in Orthognathic Surgery Patients

Türker Yücesoy, Gülsün Aydoğmuş, Alper Alkan

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bezmialem Vakif University, Istanbul

Objective: Body dysmorphic disorder (BDD) is a distressing condition involving preoccupation with an imagined or exaggerated deformity. The purpose of our study was to investigate the presence of BDD in patients undergoing orthognathic surgery and to make preoperative patient selection.

Materials-Methods: 40 orthognathic surgery (OS) patients in Oral & Maxillofacial Surgery Clinic at Bezmialem Vakif University were included to this prospective study. The incidence of BDD was aimed to be assessed preoperatively by using Turkish Version of Yale Brown Obsessive Compulsive Scale for Body Dysmorphic Disorder (T-YBOCS-BDD) which was validated scale. Types of the OS, gender, age, the total score in T-YBOCS-BDD was recorded and the scores over 20 was considered as a doubt of BDD. Further questionnaires were asked in these patients and the psychiatry consultations was planned to be performed if needed.

Results: 19 (47,5%) patients had excessive concerns about their appearance, which negatively influenced their psychosocial functioning; 2 patients (5%) were thought to be positive for BDD and were referred to the psychiatry service. The surgery plan of these patients was canceled.

Conclusion: The high prevalence of problems related to psychosocial functioning and the occurrence of BDD in Oral & Maxillofacial Surgery patients clearly revealed that the operators frequently encounter psychological concerns in the orthognathic patients about their physical defects. The results of the psychiatry consultation might recommend the cancellation of the planned surgery, such as 2 patients in this study.

Keywords: Orthognathic surgery; Body Dysmorphic Disorder; Psychiatry

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-58

Geniş bir oral skuamöz papillomanın eksizyonundan sonra oluşan defektin mylohyoid kas flebi, bukkal yağ dokusu ve mukoza flebi ile kapatılması

Şebnem Akkühah¹, Sıddıka Fındık², Alparslan Esen¹
¹Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
²Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi

Amaç: Bu vakanın amacı oral mukozada geniş bir skuamöz papillomanın eksizyonundan sonra oluşan defektin 3 kat olacak şekilde kapatılmasını bildirmektir.

Olgu: 74 yaşında sistemik olarak sağlıklı dişsiz kadın hasta, sol mandibula posterior bölgesinde 1 yıldır var olan yüzeyden kabarık karnabahar görünümlü, pembe-beyaz renkli iyileşmeyen lezyon sebebi ile kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral incelemede 4x3.5 cm boyutlarında premolar bölgeden başlayıp ramusun ön kenarına ve ağız tabanına doğru uzanan pembe-beyaz renkli papillomatöz lezyon tespit edildi. Panoramik röntgende kemik dokuda herhangi bir patoloji izlenmedi. Klinik ve radyografik olarak oral papillom ön tanısı konulan hasta genel anestezi altında opere edildi. Lezyonun sınırları belirlendi. Sonrasında 5 mm'lik sağlıklı doku içeren güvenlik sınırı ile kullanılarak eksizyonel olarak çıkarıldı. Bölgenin primer olarak kapanmasını sağlamak için lingual bölgede mylohyoid kas bağlantısı diseke edildi. Mukoperiostal flep içinde periosta horizontal kesi yapılarak esnemesi sağlandı. Bukkal bölgede ayrıca yukarı doğru eğri bir hemostatla künt diseksiyon yapılarak bukkal yağ dokusu açığa çıkarıldı. Defekt primer olarak mylohyoid kas, bukkal yağ dokusu ve mukoza flebi ile üç kat olacak şekilde gerilimsiz olarak kapatıldı. Eksize edilen lezyon histopatolojik incelemeye gönderildi ve oral skuamöz papillom tanısı konuldu. Dikişler 10. günde alındı. Ameliyattan 3 ay sonra mandibulaya 2 adet implant yerleştirildi. 3 ay sonra implant üstü hareketli protez ile mandibulanın rehabilitasyonu sağlandı.

Sonuç: 15 aylık takipte rekürrens ve dehisens görülmedi.

Anahtar Kelimeler: ağız mukozası, cerrahi flep, papilloma

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Closure of the large defect formed after excision of a large oral squamous papilloma with mylohyoid muscle flap, buccal fat pad and mucosal flap

Sebnem Akkūlah¹, Siddika Fındık², Alparslan Esen¹

¹Konya Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry

²Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi Faculty of Medicine

Objective: The aim of this case presentation is closure of large defect formed after excision of a large oral squamous papilloma with three layers.

Case: A 74-year-old female, systemically healthy, edentulous patient applied to our clinic because of a cauliflower-looking lesion in the posterior region of the left mandible for 1 year. In the intraoral examination, a pink-white papillomatous lesion with a size of 4x3.5 cm and a starting from the premolar region and extending to the anterior border of the ramus and the floor of the mouth was detected. Panoramic radiograph showed no pathology in bone tissue. The lesion was early diagnosed as oral papilloma. The patient was operated under general anesthesia. Borders of the lesion were determined. Afterward, it exercised a 5mm safety margin. Mylohyoid muscle attachment was dissected to assess the primary closure of the area. The buccal fat pad was exposed by blunt dissection. Tension-free primary closure was achieved by three layers: mylohyoid, buccal fat pad and mucosal flap. The excised lesion was sent for histopathological examination and the diagnosis of oral squamous papilloma was confirmed. Sutures were removed on the 10th day. Two implants were placed in the mandible 3 months after surgery. After 3 months, rehabilitation of the mandible was achieved with an overdenture prosthesis.

Conclusion: No recurrence or dehiscence was observed at the 15th month follow-up.

Keywords: mouth mucosa, surgery flap, papilloma

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-59 Çevrimiçi anketlerin öngörülen tamamlama süresinin ankete cevap alma oranına etkisi

Sebnem Akkūlah, Bozkurt Kubilay Işık, Dilek Menziletođlu
Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakóltesi

Amaç: Çevrimiçi anketlerde kullanıcıya önceden belirtilen tahmini tamamlama süresinin ankete katılım üzerine etkisinin incelenmesi.

Gereç-Yöntem: Çevrimiçi anket uygulamasıyla (www.onlineanketler.com) bir adet açık uçlu soru içeren üç adet form oluşturuldu. Bu formlar diş hekimliği fakóltesi öğrencilerinin üçüncü, dördüncü ve beşinci sınıflarına link olarak gönderildi. Ayrıca anketin tahmini tamamlanma süresi üçüncü sınıflar için 2 dk, dördüncü sınıflar için 4 dk, beşinci sınıflar için 8 dk olarak bildirildi. Anket 24 saat sonra erişime kapatıldı. Verilerin değerlendirilmesinde ki-kare testi kullanıldı. İstatistiksel önem seviyesi $p < .05$ olarak belirlendi

Bulgular: Mevcudu 81 olan üçüncü sınıflardan 36; 96 kişilik dördüncü sınıflardan 44 ve 90 kişilik beşinci sınıflardan 40 kişi ankete dönüş yaptı. Sınıf mevcudu ve ankete cevap verenler arasında istatistiksel bakımdan önemli bir fark yoktu ($p=.976$).

Sonuç: Anketin öngörülen tamamlama süresi, çalışmada kullanılan parametreler dahilinde, katılım oranını fazla etkilememektedir. Katılımcı sayısının düşeceği kaygısı ile önemli olabilecek soruların anketten çıkarılmasına gerek yoktur.

Anahtar Kelimeler: anket

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Effect of the predicted time of completion of the online questionnaires on response rate

Şebnem Akkūlah, Bozkurt Kubilay Işık, Dilek Menziletođlu
Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry

Objective: Evaluation the effect of predicted completion time on response rate of online questionnaires.

Materials-Methods: Three forms with one open-ended question were created by an online questionnaire website (www.onlineanketler.com). These forms were sent as links to the third, fourth and fifth grades of the faculty of dentistry. Also, the completion time of the questionnaire was informed as 2 minutes for third graders, 4 minutes for fourth graders and 8 minutes for fifth graders. After 24 hours, the questionnaires were closed to access. Chi-square test was used to evaluate the data. Statistical significance level was set as $p < .05$.

Results: 36 out of the 81 students of third graders; 44 out of the 96 students of the fourth graders, 40 out of the 90 students of fifth graders responded to the questionnaires. There was no statistically significant difference between them. ($p = .976$)

Conclusion: The predicted completion time of the questionnaire, within the parameters used in the study, does not significantly affect the response rate. Important questions should not be removed from the questionnaire consideration of it may decrease the number of participants.

Keywords: questionnaire

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-60

Sagittal Split Ramus İleri Alma Osteotomisinde Güncel ve Yeni Dizayn Miniplak Fiksasyon Tekniklerinin Sonlu Eleman Yöntemi Kullanılarak Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi

Fuat Altuncu, Bora Özden

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, Samsun, Türkiye

Bilateral Sagittal Split Osteotomi, ortognatik cerrahide mandibular deformitelerin düzeltilmesi amacıyla en sık kullanılan cerrahi işlemdir. Cerrahi teknik rutin ve standart hale gelmiş olmasına rağmen, osteotomize segmentlerin fiksasyonu için uygulanan metodlar oldukça değişmektedir. Literatürde sagittal ramus split osteotomisi için ideal bir fiksasyon yönteminin bulunduğu iddiasını destekleyecek bir konsensus bulunmamaktadır.

Bu çalışmanın amacı, sonlu eleman analizi kullanarak ilerletmeli sagittal split ramus osteotomisinin mevcut ve yeni tasarım 10 farklı mini plak fiksasyon tekniğinin biyomekanik özelliklerini analiz etmek ve karşılaştırmaktır.

En fazla strese maruz kalan grubun, 6 delikli çift yönlü tersine-T miniplak grubunda olduğu gözlenirken, en yüksek stres değeri hibrid miniplak grubunda bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sagittal split, fiksasyon, miniplak, sonlu elemanlar

Comperative Evaluation of the Current and New Design Miniplate Fixation Techniques of the Advanced Sagittal Split Ramus Osteotomy Using Three-Dimensional Finite Element Analysis

Fuat Altuncu, Bora Özden

Ondokuz Mayıs University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey

Bilateral Sagittal Split Osteotomy (BSSO) is the most commonly used surgical procedure in orthognathic surgery for correction of mandibular deformities. Although the surgical technique has become routine and standard, the applied methods for the fixation of the osteotomised segments are quite varied. There is no unanimous consensus in the literature to support the claim that an ideal fixation method has been found for sagittal ramus split osteotomy.

The aim of this study to analyse, and compare, the biomechanical properties of 10 different miniplate fixation techniques, both current and new design, of the advanced sagittal split ramus osteotomy using finite element analysis

It was observed that the one double backward T-shaped with 6-hole miniplate group exposed to the most stress value while the least stress was found the hybride miniplate.

Keywords: Sagittal split, fixation

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-61

Mediale Deplase Pediyatrik Mandibular Kondil Kırığının Konservatif Tedavisi: Vaka Raporu

Burcu Baş Akkor, Yonca Kanat, Bora Özden

*Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,
Samsun*

Amaç: Mediale deplase kondil kırığı olan bir çocuk hastanın tedavi protokolünün ve takip sonuçlarının değerlendirilmesi

Olgu: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi polikliniğine sağ TME'de ağrı ve sınırlı ağız açıklığı şikayeti ile 5 yaşındaki çocuk hasta sevk edildi. Hastanın alınan anamnezinde iki gün önce travma (düşme) öyküsü bulunduğu öğrenildi. Klinik muayenede ağız açıklığında kısıtlılık ve preauricular bölgenin palpasyonunda ağrı görüldü. Oklüzyon stabildi. Konvansiyonel radyografi ve bilgisayarlı tomografi incelemesinde sağ kondil boynunda mediale deplase kondil kırığı ve mandibular simfizinde yeşil ağaç kırığı tespit edildi. Kondiler yer değiştirme miktarı fazla olmadığı için konservatif tedavi tercih edildi. Oklüzal splint ve ev egzersizleri ile fonksiyonel tedavi uygulandı. 3 aylık bir takipten sonra kırıkta iyileşme ve optimal bir kondiler pozisyon kaydedildi.

Sonuç: Pediyatrik mandibular kondil kırıklarının başarılı bir şekilde tedavi edilebilmesi için kondilin bir büyüme merkezi olarak görev yaptığı hatırlanmalı ve buna dikkat edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kondil kırığı, konservatif tedavi, yeşil ağaç kırığı

Conservative management of pediatric mandibular condyle fracture with medial displacement: Report of a case

Burcu Baş Akkor, Yonca Kanat, Bora Özden

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

Objective: The aim of this study is to present the treatment protocol and follow up results of a pediatric patient with a medial displaced condyle fracture displacement.

Case: A five-year-old child was referred to Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Clinic with a complaint of pain in the right TMJ and limited mouth opening. The patient's medical history established a facial trauma (fall) two days ago. The clinical examination revealed limited mouth opening, pain on palpation of the preauricular area. The occlusion was stable. The conventional radiography and computed tomography examination revealed a medially displaced condyle fracture in the right condyle neck and a greenwood fracture in the medial of the mandibular symphysis. Conservative treatment was preferred because the amount of condylar displacement wasn't considerable. A functional therapy was applied with an occlusal stabilization splint and home exercises. After a 3-month follow-up, the fracture resolution and an optimal condylar position were recorded.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

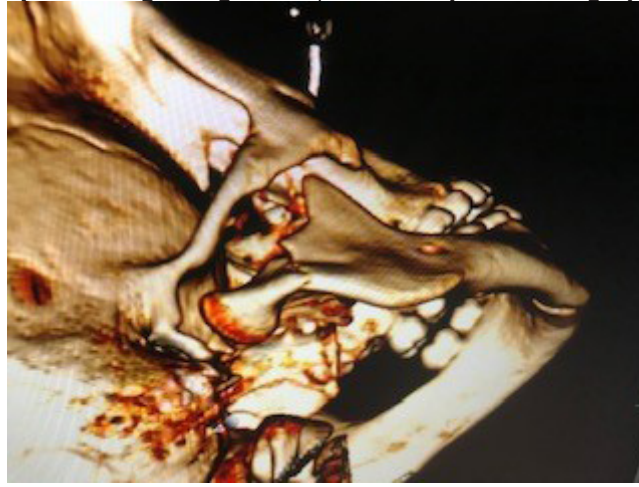
May 7th-9th, 2021

Conclusion: Careful consideration and attention to the role of the condyle as a growth center, must be taken into account for the successful management of pediatric mandibular condyle fractures

Keywords: Condyle fracture, conservative rehabilitation, greenstick fracture

İlk bilgisayarlı tomografik görüntü / First computed tomographic image

Son bilgisayarlı tomografi görüntüsü / Final computed tomographic image

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-62

Maksiller Midpalatal Sagittal Fraktür: Bir Olgu Sunumu

Çiğdem Çetin Genç

Çanakkale 18 Mart Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmamızdaki amacımız, mandibuler ve maksiller midpalatal sagittal fraktür saptadığımız hastaya uyguladığımız tedaviyi literatür bilgisi altında sunmaktır.

Olgu sunumu: Maksillofasiyal bölgede nadiren karşılaşılan maksiller sagittal palatal kırıklar daha az sıklıkla mandibula, çoğunlukla orta yüz ve pan fasiyal kırıklar ile birlikte görülür. Klinik olarak, fragmanlarda mobilite, vestibulo-palatinal yönde unilateral ya da bilateral maloklüzyon, damak yarığına benzer klinik görünüm, palatinal fraktür çevresinde mukozal rüptür, ekimoz ve hematoma gibi semptomlar görülebilir. Tedavisinde, fraktürün tipine ve hastanın dişli ya da dişsiz oluşuna göre konvansiyonel tedavi veya açık redüksiyon uygulanır. Kırığın durumuna göre, tedavinin gecikmesi, yetersiz yapılması veya tedavi edilmemesi sonucu segmentlerin nekrozu, kalıcı bir damak fistülü gelişebilir. Trafik kazası öyküsü ile kliniğimize başvuran hastanın klinik ve radyolojik muayenesinde mandibula ve maksiller midpalatal sagittal fraktür saptandı. Tedavi için kapalı redüksiyon yaklaşımı uygun görüldü ve intermaksiller fiksasyon ile kırığın redüksiyonu sağlandı.

Sonuç: Maxillofasiyal yaralanmalarda palatal kırıklar nadiren görülmektedir. Kraniofasiyal travmalarda bu tip kırıklar gözden kaçabilmekte, tedavi edilmemiş veya eksik tedavi edilmiş vakalarda sekel görülebilmektedir. Kırığın tespiti sonrası kırık tipi ve uygun tedavi yöntemlerini göz önünde bulundurmaya önem arzetmektedir.

Anahtar Kelimeler: palatinal fraktür, tedavi yönetimi, sagittal palatal fraktür

Maxillary Midpalatal Sagittal Fracture: A Case Report

Çiğdem Çetin Genç

Çanakkale 18 Mart University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: In this presentation, we aimed to present the case management with mandibular and maxillary midpalatal sagittal fracture under the literature knowledge.

Case: Maxillary sagittal palatal fractures are rarely encountered in the maxillofacial region, less often with mandible, mostly mid-face and pan facial fractures. Clinic symptoms are mobilization of fragments, unilateral or bilateral malocclusion in the vestibule-palatine direction, cleft palate-like clinical appearance, mucosal rupture around the fracture, ecchymosis, and hematoma at the palatal fracture site. Conventional treatment or open reduction can be considered depending on the type of fracture, whether the patient is dentulous or edentulous. According to the fracture, necrosis of the segments or permanent palate fistulas may develop due to the delayed treatment or inadequate approach. The patient was referred to our clinic with a traffic accident history. After clinical and radiological examination, mandibular and maxillary midpalatal sagittal fractures were detected. A closed reduction approach was deemed

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

appropriate for the treatment, and the fracture was reduced with intermaxillary fixation.

Conclusion: Palatal fractures are rarely seen in maxillofacial injuries. In craniofacial traumas, the fracture site can be overlooked and sequelae are seen in untreated or inadequate treated cases. After the diagnosis, it is crucial to managing the case by considering the fracture type and appropriate treatment methods.

Keywords: palatal fracture, treatment management, sagittal palate fracture

Resim 1 / Figure 1

Maxiller sagittal palatal fraktürün oklüzyon görünümü / Occlusion view of the maxillary sagittal palatal fracture

Resim 2 / Figure 2

Palatinal fraktür hattı / Palatal fracture line

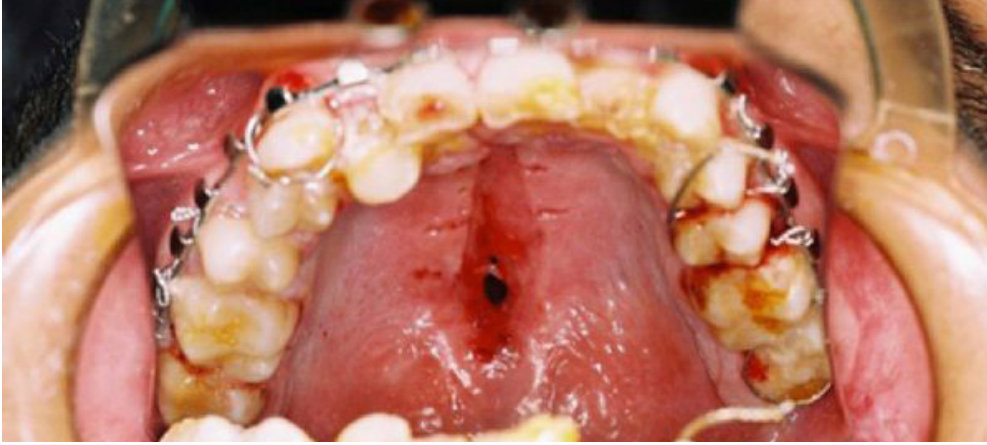
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Resim 3 / Figure 3

*İntermaxiller fiksasyon sonrası kırık hattının 5. gün görünümü.
5th day view of the fracture line after intermaxillary fixation.*

Resim 4 / Figure 4

*İntermaxiller fiksasyon sonrası 21. gün oklüzyon görünümü.
Occlusion view at the 21st day after intermaxillary fixation.*

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Resim 5 / Figure 5

45. gün oklüzal ve intraoral görünüm
Occlusal and intraoral view on the 45th day

Resim 6 / Figure 6

Preoperatif-postoperatif intraoral görünüm
Preoperative-postoperative intraoral view

Resim 7 / Figure 7

Preoperatif-postoperatif oklüzyon görünümü
Preoperative-postoperative occlusion view

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-63

Unilateral Mandibula Angulus Fraktürü: Olgu Sunumu

Fatma Eriş Derkuş, Utku Nezih Yılmaz

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Diyarbakır

Amaç: Mandibula fraktürleri en sık rastlanan maksillofasiyal yaralanmalardandır. Mandibula angulus fraktürleri ise tüm mandibula kırıklarının yaklaşık %27'sini oluşturur. Angulus kırıkları kas çekiş yönlerine göre favorable (iyi) ve unfavorable (kötü) olarak sınıflandırılır. Kas etkisinin deplasmana sebep olmadığı kırıklar favorable, kas etkisinin deplasmana sebep olduğu kırıklar ise unfavorable kırıklar olarak tanımlanır. Angulus kırıklarının tedavisi çene kırıkları arasında en yüksek komplikasyon oranlarına sahiptir ve optimum tedavi yöntemi konusunda mutlak bir fikir birliği yoktur. Bu olgu sunumunda amaç angulus kırıklarının tanı ve tedavi yöntemlerini tartışarak unilateral angulus kırığı gelişen vakamızda seçtiğimiz tedavi yaklaşımını göstermektir.

Olgu: 70 yaşında erkek hasta kliniğimize darp öyküsüyle başvurdu. Yapılan klinik muayenede sol yanakta hematoma ve yumuşak dokuda ekimoz tespit edildi. Radyolojik muayenede sol angulusta yukarıdan aşağıya seyreden yönü anteriordan posteriora doğru uzanan (unfavorable) kırık hattı saptandı. Tedavi için açık redüksiyonla internal fiksasyon planlandı. Hasta lokal anestezi altında opere edilerek ilgili bölgede yapılan intraoral insizyonla mukoperiosteal flep kaldırıldı. Angulus fraktürünün redüksiyonu için Champy tekniği esas alınarak mandibulanın üst sınırı boyunca arası açık 4 delikli 2mm'lik bir miniplak, 4 adet monokortikal vida uygulandı.

Sonuç: Mandibula angulus kırıkları mandibula travmalarında sık gözlenen fraktürlerdendir. Farklı tedavi seçenekleri tanımlanmış olsa da; eksternal oblik sırt boyunca yerleştirilen tek mini plak (Champy tekniği) angulus kırıklarında yeterli stabiliteyi sağlamaktadır. Bu tekniğin en önemli avantajları; plakların intraoral yerleştirilebilmesi, ekstraoral skar oluşumunun önlenmesi ve fasiyal sinirin marjinal mandibular dalında gelişebilecek olası bir hasardan kaçınılabilesidir.

Anahtar Kelimeler: Açık redüksiyon, angulus fraktürü, mandibula

Unilateral Mandible Angle Fracture: A Case Report

Fatma Eriş Derkuş, Utku Nezih Yılmaz

Dicle University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır

Objective: Mandibular fractures are among the most common maxillofacial injuries. Mandibular angle fractures, constitute about 27% of all mandible fractures. Angle fractures are classified as favorable and unfavorable according to the direction of muscle traction. Fractures where muscle effect doesn't cause displacement are defined as favorable, fractures where muscle effect causes displacement are defined as unfavorable fractures. Treatment of angle fractures has the highest complication rates among jaw fractures, there is no absolute consensus on the optimal treatment method. The aim of this case report is to discuss the treatment methods of angle fractures and show the treatment approach we chose in our case.

Case: A 70-year-old patient was admitted to our clinic with a history of assault. In the clinical examination, hematoma on the left cheek and ecchymosis in the soft tissue were detected. Radiological examination revealed an unfavorable fracture line in the left angle with a top-down direction extending from anterior to posterior. Internal fixation with open reduction

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

was planned. The patient was operated under local anesthesia, the mucoperiosteal flap was removed with an intraoral incision. For the reduction of the angle fracture, based on the Champy technique, 4 monocortical screws with 4 holes and a 2mm mini-plate were applied along the upper border of the mandible.

Conclusion: Mandible angle fractures are common fractures observed in mandible trauma. Although different treatment options have been defined; a single mini plate(Champy technique) placed along the external oblique ridge provides sufficient stability in angle fractures. The most important advantages of this technique; intraoral placement of the plates, prevention of extraoral scar formation and avoiding possible damage to the marginal mandibular branch of the facial nerve.

Keywords: Angle fracture, mandible, open reduction

İntraoperatif İnteraoral Görüntü / Intraoperative Intraoral View

mini plak ile internal fiksasyon / internal fixation with a mini plate

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

postoperatif 3. ay / postoperative 3rd month

postoperatif intraoral görüntü / postoperative intraoral view

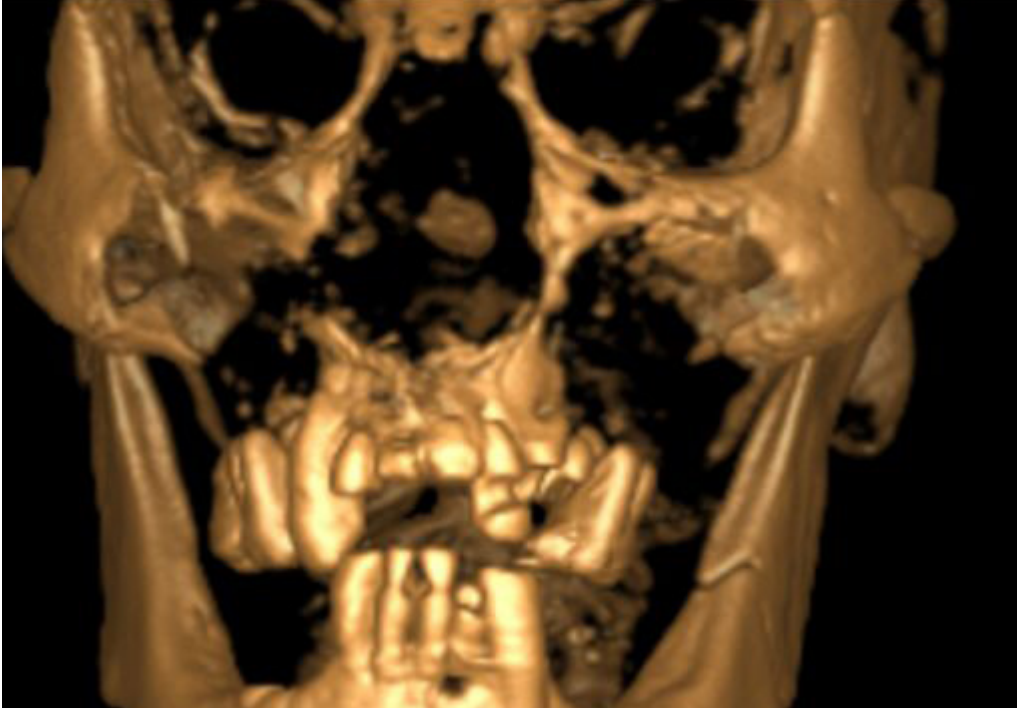
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

preoperatif dental tomografik görüntü / preoperative dental tomographic view

Preoperatif İntraoral Görüntü / Preoperative Intraoral View

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

preoperatif panoramik görüntü / preoperative panoramic view

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-64

Bilateral İntra-Orbital Tessier-6 Yarık: Tanı ve Fronto-Orbito-Zygomatic Distraksiyon Osteotomisi ile Rekonstrüksiyonu

Çağla Eroğlu¹, Kurt Bütow²

¹Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi, Bezmialem Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

²Ağız ve Çene-Yüz Cerrahisi, Life Wilgers Hastanesi, Pretoria, Güney Afrika

Amaç: Oblik yüz yarıkları, Paul Tessier tarafından çeşitli yüz yarık tiplerini tanımlamak için sınıflandırılmıştır. Bu yarıklarda ciltten kemiğe farklı yüz yapılarının agenezisinin yanı sıra, çeşitli fonksiyonel kayıplar da olabilir. Kesin bir teşhis koymak ve uygun tedaviyi seçmek genellikle oldukça zordur. Aynı yarık sınıflandırmasına dahil olsa bile, hastalar için en iyi tedavi planını oluşturması amacıyla hastaların farklı klinik bulguları cerrahlar tarafından değerlendirilmelidir.

Olgu: Bu vakaya başlangıçta protruzif orbital bulbar görünümü nedeniyle Crouzon sendromu teşhisi düşünülürdü. 3D bilgisayarlı tomografi ve stereolitografik kafatası modelinin incelenmesi ile hastada koronal suture-sinostozu olmadığı fark edildi. Bebeklik döneminde metopik suture onarımı yapıldı. Hastaya, posteriora yer değiştirmiş lateral orbital kenar ve bilateral makro bulböz okuli ile birlikte orbital maksillo-zigomatik-sfenoidal bölgede intra-orbital inferior-lateral kemik defektine bağlı bilateral intra-orbital Tessier 6 yarık tanısı kondu. Cerrahi rekonstrüksiyon fronto-orbito-zigomatik osteotomi ve distraksiyon ile yapıldı. Lateral kantal tendon ve Whitnall tuberkülüne tutunan ligamentler korunarak Fronto-zygomatic-orbital kenar öne doğru distrikte edildi.

Sonuç: Bu vaka, bir intra-orbital Tessier 6 yarığı olan ilk vaka olabilir ve bir fronto-orbito-zigomatik kompleksin rekonstrüktif distraksiyonu için bir rehber olabilir. Yüz yarığı hastalarının birbirinden farklı özellikleri, farklı rekonstrüksiyon tekniklerinin kullanılmasını gerektirebilir ve cerrahlar bu deformiteleri düzeltmek için tüm cerrahi tekniklere aşina olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: oblik yüz yarığı, fronto-orbito-zigomatik osteotomi, distraksiyon osteo-genezisi

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Bilateral Intra-Orbital Tessier-6 Cleft: Diagnosis and Reconstruction by Fronto-Orbito-Zygomatic Distraction Osteotomy

Çağla Eroğlu¹, Kurt Bütow²

¹Oral and Maxillofacial Surgery, Bezmialem University, Istanbul, Turkey

²Oral and Maxillofacial Surgery, The Life Wilgers Hospital, Pretoria, South Africa

Objective: Oblique facial clefts have been classified by Paul Tessier to describe the variety of extraordinary types of facial clefts. Besides agenesis of certain facial tissue structures, spanning from cutaneous to bone, various functional deficits may prevail. Making a precise diagnosis and choosing the appropriate treatment is often quite challenging. Unique clinical findings of patients, even included in the same cleft classification, should be evaluated by the surgeons to make the best treatment plans for patients.

Case: This particular case was initially diagnosed as a Crouzon syndrome due to protrusive orbital bulbar appearances. After examination of 3D computerized tomography and stereolithographic skull model, no coronal suture-synostosis was noted. A metopic suture repair was done during infancy. The patient was diagnosed as a rare bilateral intra-orbital Tessier 6 cleft due to intra-orbital inferiorly-laterally bony defect in the orbital maxillo-zygomatic-sphenoidal region, posteriorly displaced lateral orbital rim, and bilateral macro bulbous oculi. The surgical reconstruction was done with fronto-orbito-zygomatic osteotomy and distraction. The fronto-zygomatic-orbital rim was distracted anteriorly with the protection of the lateral canthal ligament and whitnall tubercle attachment.

Conclusion: This case may be the first case, as an intra-orbital Tessier 6 cleft, and may provide a guideline for the reconstructive distraction of a fronto-orbito-zygomatic complex. Unique characteristics of facial cleft patients may necessitate using of different reconstruction techniques and surgeons should be familiar with all surgical techniques to correct these deformities.

Keywords: oblique facial cleft, fronto-orbito-zygomatic osteotomy, distraction osteogenesis

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-65

Drilleme İşlemi Sırasında Kullanılan Farklı Sıcaklıklardaki İrrigasyon Solusyonunun Çeşitli Genlerin Ekspresyonu Üzerine Etkisi

Ceren Dayanan¹, Onur Evren Kahraman¹, Ahmet Tektemur²

¹Firat Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Elazığ

²Firat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji ve Genetik Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Oral cerrahide, döner aletlerle kemik üzerinde yapılan frezleme prosedürü sonrası kemikte sıcaklık artışı olmaktadır. Frezleme sırasında oluşan yüksek sıcaklıklar termal osteonekroz ve anormal yara iyileşmesine neden olabilmektedir. Tuzlu su çözeltileri(salin), genellikle frezleme sırasında ısı oluşumunu önlemek için kullanılır. Bu çalışmada, tuzlu su çözeltisinin sıcaklığının bölgedeki hücrelerin mRNA gen ifadelerini nasıl etkilediği araştırılmıştır.

Gereç-Yöntem: Üç Wistar cinsi dişi sıçanın kalvaryasında standart frezleme "rond frez" ile kemik kaldırıldı. Soğutma desteği; 25° C salin irrigasyonu, 4° C salin irrigasyonu ve irrigasyonsuz olmak üzere 3 farklı protokol ile gerçekleştirildi. Yara, süturlar ile kapatıldı. 6 saat sonra defekt alanındaki kemik dokusu dikkatlice toplandı ve örneklerin qRT-PCR değerlendirmesi tıbbi biyoloji laboratuvarında gerçekleştirildi.

Bulgular: Grup 1'e kıyasla, Grup 2'de Bax Grup 3'te ise Hspa1a genlerinin mRNA düzeylerinde anlamlı bir azalma tespit edildi. Öte yandan Grup 2'ye kıyasla, Grup 3'te Hspa1a'nın istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde (p= 0.003744) azaldığı ancak Bax'ın istatistiksel olarak anlamlı düzeyde (p=0.021227) arttığı belirlendi.

Sonuç: Bu, farklı soğutma sıcaklıkları ile frezleme işlemi takiben kemik dokusundaki gen ekspresyonunu değerlendiren ilk ön çalışmadır. Gelecekteki çalışmalar, daha uzun iyileşme dönemlerine, farklı parametrelerle, farklı genlere ve apoptozun moleküler mekanizmalarını daha fazla araştırmaya yönelik olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kemik uzaklaştırma, Salin irrigasyon sıcaklığı, qRT-PCR

Evaluation Of The Effects Of Irrigation Solution Temperatures Used In Drilling Procedure On Various Gene Expressions

Ceren Dayanan¹, Onur Evren Kahraman¹, Ahmet Tektemur²

¹Firat University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Elazığ

²Firat University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biology and Genetics, Elazığ

Objective: Drilling, performed by rotational instruments, can cause temperature rise on the bone. High temperatures during drilling can cause thermal osteonecrosis and abnormal wound healing. Saline irrigation is mostly used for the prevention of the heat generation during drilling. This study investigated the effectiveness of the temperature of the saline solution how affects the cells in the region.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Materials-Methods: Standardized drilling was performed in the calvarias of 3 Wistar female rats with rotating bur uncooled, cooled with 25°C and 4°C saline irrigations. After the 6 hours, the bone tissue within the defect area was carefully harvested and the specimens were sent to the medical biology department for the qRT-PCR evaluation.

Results: Compared to Group 1, a significant decrease in mRNA levels of Hspa1a genes was found in Group 3 and Bax in Group 2. On the other hand, compared to Group 2, it was determined that Hspa1a decreased statistically significantly ($p=0.003744$) in Group 3, but Bax increased statistically significantly ($p=0.021227$).

Conclusion: This is the first preliminary study to evaluate gene expression in bone tissue following bur drilling with different cooling temperatures. Future studies should be focus on different healing times and different genes as well as to further investigate the molecular mechanisms of apoptosis.

Keywords: Bone removal, Saline irrigation temperature, qRT-PCR

Resim 1 / Figure 1

Kalvaryal kemikte kemik uzaklaştırma işlemi / Bone removal procedure on calvarial bone

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Tablo 2. Farklı Uygulamaların Çeşitli Genlerin mRNA İfadeleri Üzerindeki Etkileri

	Grup 2	Grup 2	Grup 3	Grup 3
Sembol	mRNA kat değişimi	P değeri	mRNA kat değişimi	P değeri
GAPDH	1	-	1.00	-
APAF1	1.05	0.854477	1.79	0.074224
TP53	1.46	0.182325	0.86	0.544583
HSPA1A	1.78	0.077419	0.07(a,b)	0.005021
CYCS	1.42	0.211105	1.28	0.351587
BAX	0.42(a)	0.030718	1.10(b)	0.696980
BECN1	0.95	0.821962	1.31	0.309639

* Tablo Grup 1'e göre diğer gruplardaki mRNA kat değişimlerine göre hazırlanmıştır. Grup 1'deki tüm mRNA kat değişimleri 1 olarak alındığı için tabloya dahil edilmemiştir. a, Grup 1 ile karşılaştırıldığında, mRNA kat değişiminde önemli bir değişikliğin ($p < 0.05$) meydana geldiğini gösterir. b, Grup 2 ile karşılaştırıldığında, mRNA kat değişiminde önemli bir değişikliğin ($p < 0.05$) meydana geldiğini gösterir.

Table 2. Effects of Different Applications on mRNA Expressions of Various Genes

	Group 2	Group 2	Group 3	Group 3
Symbol	mRNA fold change	p value	mRNA fold change	p value
GAPDH	1	-	1.00	-
APAF1	1.05	0.854477	1.79	0.074224
TP53	1.46	0.182325	0.86	0.544583
HSPA1A	1.78	0.077419	0.07(a,b)	0.005021
CYCS	1.42	0.211105	1.28	0.351587
BAX	0.42(a)	0.030718	1.10(b)	0.696980
BECN1	0.95	0.821962	1.31	0.309639

* The table was prepared according to mRNA fold changes in other groups compared to Group 1. Since all mRNA fold changes in Group 1 are taken as 1, they are not included in the table. a, It indicates that a significant change ($p < 0.05$) occurred in mRNA fold change compared to group 1. b, It indicates that a significant change ($p < 0.05$) occurred in mRNA fold change compared to Group 2.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Tablo 1

GAPDH	FORWARD	GACCCCTTCATTGACCTCAAC
GAPDH	REVERSE	CGCTCCTGGAAGATGGTGATGGG
Apaf1	FORWARD	GATATGGAATGTCTCAGATGGCC
Apaf1	REVERSE	GGTCTGTGAGGACTCCCC
Tp53	FORWARD	GGCTCCTCCCCAACATCTTATC
Tp53	REVERSE	TACCACCACGCTGTGCCGAAAA
Hspa1a	FORWARD	AGTCGGAGAACGTGCAGG
Hspa1a	REVERSE	AGTCGGAGAACGTGCAGG
Cyca	FORWARD	AGGAGGCAAGCATAAGAC
Cyca	REVERSE	ATTAGGTCTGCCCTTTCT
Bax	FORWARD	GGCTGGACACTGGACTTC
Bax	REVERSE	CAGATGGTGAGTGAGGCA
Becn1	FORWARD	GAATGGAGGGGTCTAAGGCG
Becn1	REVERSE	CCTCTTCTCCTGGCTCTCT

Çalışmada kullanılan QRT-PCR primerleri

Table 1

GAPDH	FORWARD	GACCCCTTCATTGACCTCAAC
GAPDH	REVERSE	CGCTCCTGGAAGATGGTGATGGG
Apaf1	FORWARD	GATATGGAATGTCTCAGATGGCC
Apaf1	REVERSE	GGTCTGTGAGGACTCCCC
Tp53	FORWARD	GGCTCCTCCCCAACATCTTATC
Tp53	REVERSE	TACCACCACGCTGTGCCGAAAA
Hspa1a	FORWARD	AGTCGGAGAACGTGCAGG
Hspa1a	REVERSE	AGTCGGAGAACGTGCAGG
Cyca	FORWARD	AGGAGGCAAGCATAAGAC
Cyca	REVERSE	ATTAGGTCTGCCCTTTCT
Bax	FORWARD	GGCTGGACACTGGACTTC
Bax	REVERSE	CAGATGGTGAGTGAGGCA
Becn1	FORWARD	GAATGGAGGGGTCTAAGGCG
Becn1	REVERSE	CCTCTTCTCCTGGCTCTCT

QRT-PCR primers used in the study

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-66

Maksillofasiyal Cerrahi Sonrası Oluşan Inferior Alveolar Sinir Hasarına Düşük Seviyeli Lazer Tedavisinin Etkisi

Halenur Var, Yavuz Tolga Korkmaz, Ayşe Nur Sakal, Fatih Girgin
Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Amaç: Maksillofasiyal cerrahideki komplikasyonlardan biri inferior alveolar sinir hasarıdır. Düşük seviyeli lazer tedavisi tedavi yöntemlerinden biridir. Bu çalışma, maksillofasiyal cerrahiye takiben devam eden duyuşal sinir bozukluğu olan hastalarda düşük seviyeli lazer tedavisinin etkilerini bildirmektedir.

Gereç-Yöntem: Maksillofasiyal cerrahi sonrası inferior alveolar sinir duyu bozukluğu klinik nörosensoryel testlerle (pinprick testi, hafif dokunma testi, 2 nokta ayırım testi ve VAS) teşhis edilmiş ve düşük seviyeli lazer tedavisi(DSLT) uygulanmıştır. Yapılan cerrahi işlem, tedaviye başlama süresi, seans sayısı ve işlem sonrası VAS değerlendirilip tablo haline getirilmiştir.

Bulgular: 21-58 yaş aralığında 19 hasta (14 kadın ve 6 erkek) çalışmaya dahil edildi. 5 hasta ortognatik cerrahisi, 4 hasta implant cerrahisi ve 10 hasta diğer cerrahi işlemler (kist enükleasyonu, yirmi yaş çekimi, enfeksiyon) sonrası duyu hasarı oluşmuştur. Bu hastalardan bir kısmına işlemden sonraki 6 ay içerisinde, bir kısmına ise 6 ay sonra DSLT uygulanmaya başlanmış ve erken dönemde daha başarılı olduğu görülmüştür.

Sonuç: Noninvaziv tedavi yöntemi olan düşük seviyeli lazer tedavisi, maksillofasiyal cerrahi sonrası inferior alveolar sinir hasarında erken dönemde kullanılabilecek etkili bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Biyostimülasyon, Lazer, Parestezi

The Effect of Low Level Laser Treatment on Inferior Alveolar Nerve Damage After Maxillofacial Surgery

Halenur Var, Yavuz Tolga Korkmaz, Ayşe Nur Sakal, Fatih Girgin
Department of Oral Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Karadeniz Technical University, Trabzon

Objective: One of the complications of maxillofacial surgery is inferior alveolar nerve damage. Low level laser therapy is one of the treatment methods. This study reports the effects of low-level laser therapy in patients with sensory nerve disorders after maxillofacial surgery.

Materials-Methods: After maxillofacial surgery, inferior alveolar nerve sensory impairment was diagnosed with clinical neurosensory tests (pinprick test, light touch test, 2-point discrimination test and VAS) and low-level laser therapy (DSLTL) was applied. The surgical procedure applied, the time to start the treatment, the number of sessions and the VAS after laser treatment were evaluated and tabulated.

Results: 19 patients (14 females and 6 males) between the ages of 21-58 were included in

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

the study. Sensory damage occurred after 5 patients orthognathic surgery, 4 patients implant surgery and 10 patients other surgical procedures (cyst enucleation, wisdom extraction, infection). DSLT was started to be applied to some of these patients within 6 months after the procedure and 6 months after the procedure and it was observed that it was more successful in the early period.

Conclusion: Low-level laser therapy, which is a noninvasive treatment method, is an effective method that can be used in the early period in inferior alveolar nerve damage after maxillofacial surgery.

Keywords: Biostimulation, Laser, Paresthesia

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-67

Farklı Dozlarda Sistemik Kapsaisin Uygulamasının Titanyum İmplant Uygulanan Ratlarda Oksidatif Strese Etkisi

Mehmet Gül¹, Muhammet Bahattin Bingül², Serkan Dündar³

¹Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Şanlıurfa

²Harran Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Şanlıurfa

³Fırat Üniversitesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Elazığ

Amaç: Bu çalışmanın amacı ratların tibiasına titanyum implantlar yerleştirildikten sonra sistemik kapsaisin uygulamasının oksidatif stres üzerine etkilerinin araştırılmasıdır.

Yöntem: Bu çalışmada, 24 adet erkek wistar rat kullanıldı. Ratlar randomize olarak 3 gruba ayrıldı. İmplant kontrol grubu: Ratların tibiasına titanyum implantlar yerleştirildi ve sistemik olarak ilaç uygulaması yapılmadı. Kapsaisin 1 grubu: Ratların tibiasına titanyum implantlar yerleştirildi ve ratlara intraperitoneal olarak 25 mg/kg kapsaisin uygulaması yapıldı. Kapsaisin 2 grubu: Ratların tibiasına titanyum implantlar yerleştirildi ve ratlara intraperitoneal olarak 50 mg/kg kapsaisin uygulaması yapıldı. Oksidatif stres parametreleri olan Total Oxidant Status (TOS) ve Total Antioksidant Status (TAS) ve Oksidatif stres indeksinin (OSI) değerlendirildi.

Bulgular: TAS değeri kontrol implant grubunda 1.18 ± 0.15 , kapsaisin 1 grubunda 1.38 ± 0.09 , kapsaisin 2 grubunda ise 1.45 ± 0.07 olarak elde edilmiştir. TOS değeri kontrol implant grubunda $15,21 \pm 1,34$, kapsaisin 1 grubunda $11,81 \pm 0,64$, kapsaisin 2 grubunda ise $11,11 \pm 0.88$ olarak elde edilmiştir. Bu farklar istatistiksel olarak da anlamlı bulunmuştur ($p < 0.05$). İmplant kontrol grubu ile kapsaisin uygulanan gruplar arasındaki fark anlamlı bulunurken kapsaisin grupları arasında fark istatistiksel olarak anlamlı elde edilememiştir.

Sonuç: Çalışmamızda kapsaisin uygulamasının oksidatif strese olumlu etkileri olduğu bulunmuştur. Bu durumun kapsaisinin antioksidan etkisinden kaynaklandığını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kapsaisin, Oksidatif Stres, Titanyum İmplant

The Effect Of Systemic Capsaicin Administration In Different Doses On Oxidative Stress In Titanium Implanted Rats

Mehmet Gül¹, Muhammet Bahattin Bingül², Serkan Dündar³

¹Harran University, Department of Periodontology, Şanlıurfa

²Department of Oral, Maxillofacial Surgery, Dicle University, Diyarbakır, Turkey

³Fırat University, Department of Periodontology, Elazığ

Objective: The aim of this study is to investigate the effects of systemic capsaicin administration on oxidative stress after placing titanium implants in the tibia of rats.

Methods: In this study, 24 male Wistar rats were used. Rats were randomly divided into 3

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

groups. Implant control group: Titanium implants were placed in the tibia of the rats and no medication was administered systemically. Capsaicin 1 group: Titanium implants were placed in the tibia of the rats and 25 mg/kg capsaicin was administered intraperitoneally to the rats. Capsaicin2 group: Titanium implants were placed in the tibia of the rats and 50 mg/kg capsaicin was administered intraperitoneally to the rats. Oxidative stress parameters, Total Oxidant Status (TOS), Total Antioxidant Status (TAS), and Oxidative stress index (OSI) were evaluated.

Results: TAS value was 1.18 ± 0.15 in the control implant group, 1.38 ± 0.09 in the capsaicin 1 group, and 1.45 ± 0.07 in the capsaicin 2 group. The TOS value was 15.21 ± 1.34 in the control implant group, 11.81 ± 0.64 in the capsaicin 1 group, and 11.11 ± 0.88 in the capsaicin 2 group. These differences were found to be statistically significant ($p < 0.05$). While the difference between the implant control group and the capsaicin applied groups was found to be significant, the difference between the capsaicin groups was not statistically significant.

Conclusion: In our study, it was found that capsaicin administration has positive effects on oxidative stress. We think that this is due to the antioxidant effect of capsaicin.

Keywords: Capsaicin, Oxidative Stress, Titanium Implant

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-68

Enjekte edilebilir trombositten zengin fibrinin kemik grefti ile birlikte kemik rejenerasyonu üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi

Hüseyin Akçay, Oya Törün, Birkan Tatar

Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Kemik kaybının rehabilitasyonunda farklı ogmentasyon teknikleri kullanılmaktadır. Son yıllarda greft materyallerinin yanı sıra otolog kan ürünleri çene cerrahisi ve implantoloji alanında yaygın olarak kullanılmaktadır. Trombositten zengin fibrin (PRF) ürünleri kullanmanın kemik iyileşmesi üzerindeki olumlu etkisini kanıtlayan birçok çalışma vardır. Bu çalışmada ksenojenik greft materyaline enjekte edilebilir PRF ilavesinin (sticky bone) kemik rejenerasyonu üzerindeki etkisini ve ogmentasyon işlemlerinde bu greft formunun bariyer membran ihtiyacını azaltıp azaltmadığını histolojik olarak değerlendirmek amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Ratların kafatasında 5 mm çapında dört kritik boyutlu defekt oluşturuldu. Defektlerin sırasıyla: Grup 1 (sadece kan pıhtısı), Grup 2 (i-PRF & ksenograft kombinasyonu), Grup 3 (i-PRF & ksenograft kombinasyonu kollajen membran ile örtülü), Grup 4 (kollajen membranla örtülü ksenograft) olarak tedavi edildi. Ratlar, 20. ve 40. gün sonunda sakrifiye edilecek şekilde 2 gruba ayrıldı. Elde edilen örnekler, kemik rejenerasyonu bakımından histomorfometrik ve immunohistokimyasal olarak değerlendirildi.

Bulgular: Histolojik analiz sonuçlarına göre Grup 2 ve 3'te, daha yüksek ALP, OCN ve PCNA değerleri gösterdi. Grup 2 ile 3 arasında yeni oluşan kemik yüzdeleri açısından anlamlı bir fark yoktu. Grup 4'te rezidüel greft ve bağ dokusu yüzdeleri diğer gruplara göre daha yüksekti.

Sonuç: Mevcut çalışmanın sonuçlarına göre, ogmentasyon prosedürlerinde kullanılan sticky greft formunun kemik iyileşmesine olumlu etkisi olduğu ve bariyer membran kullanım ihtiyacını azaltabilecek bir yöntem olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: kemik rejenerasyonu, kalvarial kemik defekti, PRF

Evaluation of the effect of injectable platelet rich fibrin on bone regeneration in conjunction with bone graft

Hüseyin Akçay, Oya Törün, Birkan Tatar

Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Katip Çelebi University, Izmir, Turkey

Objective: Different augmentation techniques have been used in rehabilitation of bone loss. In recent years, besides graft materials, autologous blood products have been used widely in the field of oral surgery and implantology. There are many studies proving the positive effect of using platelet rich fibrin (PRF) products on bone healing. This study was aimed to evaluate histologically the effect of injectable PRF addition to xenogenic graft material(sticky bone) on bone regeneration and if the sticky bone form reduces the need for barrier membrane in augmentation procedures.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Materials-Methods: Four critical-size defects with 5-mm diameter were created in the calvaria of each rat. According to the treatment modalities defects were classified into 4 groups as; Group 1 (only blood clot), Group 2 (i-PRF & xenograft combination), Group 3 (i-PRF & xenograft combination covered with collagene membrane, Group 4 (xenograft covered with collagene membrane). These animals were divided into two groups of ten animals each to be euthanized after 20 or 40 days. Bone regeneration was evaluated by histological analysis.

Results: In histological analysis, both group 2 and 3 showed higher values of ALP, OCN and PCNA. There was no significant difference in percentages of newly formed bone between Group 2 and 3. In Group 4, percentages of residual graft and connective tissue were higher than the other groups.

Conclusion: Based on the results of the present study, in augmentation procedures, sticky bone graft form can increase bone healing and reduce the need for membrane.

Keywords: bone regeneration, calvarial bone defect, PRF

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-69

İntraartiküler Lokal Anestezi Uygulamalarının Tavşan Temporomandibuler Eklemindeki Kondrotoksik Etkileri

Canay Yılmaz Asan¹, Gürkan Ağyüz¹, Dilek Günay Canpolat¹,
Ahmet Emin Demirbaş¹, Mustafa Asan², Arzu Yay³, Menekşe Ülger³,
Çiğdem Karakükcü⁴

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kayseri

²Kayseri Şehir Hastanesi, Anestezi ve Reanimasyon Ana Bilim Dalı, Kayseri

³Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, Kayseri

⁴Kayseri Şehir Hastanesi, Biyokimya Ana Bilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu çalışmada artikain, lidokain ve bupivakainin tek doz intraartiküler enjeksiyonunun tavşan temporomandibuler eklemi üzerindeki kondrotoksik etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Toplam 24 tavşan kontrol (Grup 1), artikain (Grup 2), lidokain (Grup 3) ve bupivakain (Grup 4) olarak dört gruba ayrıldı. Cerrahi işlemlerden önce ve sonra MMP-3 düzeylerinin değerlendirilmesi için sinovyal sıvı örnekleri ve venöz kan alındı. Çalışma gruplarına 1 ml lokal anestezi solüsyonu, kontrol grubuna bilateral olarak 1 ml serum fizyolojik enjekte edildi. Tavşanlar dört hafta sonra sakrifiye edildi, mandibuler kondilleri ve eklem diskleri değerlendirildi.

Bulgular: Çalışma grupları kontrol grubuna göre düzensiz eklem yüzeylerine ve daha ince bir kartilaj tabakaya sahipti. Özellikle 3. ve 4. grupta belirgin olmak üzere bütün çalışma gruplarında kollajen miktarında azalma görüldü. Apoptotik hücreler TÜNEL ve TÜNEL+ yöntemiyle değerlendirildi ve en fazla apoptotik hücre 3. grupta gözlemlendi. Bütün gruplarda postoperatif serum MMP-3 seviyeleri preoperatif MMP-3 seviyelerinden istatistiksel olarak daha yüksek bulundu.

Sonuç: Lokal anestetiklerin tek doz eklem içi enjeksiyonu, kondrositler üzerinde apoptotik etkilere sahiptir ve bu durum TME eklem yapılarında dejeneratif değişikliklere yol açar. Artrosentez ve artroskopik cerrahilerde lokal anestetiklerin eklem içi enjeksiyonları potansiyel toksik etkiler nedeniyle sınırlandırılmalıdır. Artikain, lidokain ve bupivakain'den daha az zararlı etkiye sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Artikain, Lokal anestezi, Temporomandibuler eklem

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Chondrotoxic Effects Of Intraarticular Injection Of Local Anesthetics In Rabbit Temporomandibular Joint

Canay Yılmaz Asan¹, Gürkan Ağyüz¹, Dilek Günay Canpolat¹,
Ahmet Emin Demirbaş¹, Mustafa Asan², Arzu Yay³, Menekşe Ülger³,
Çiğdem Karakükcü⁴

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Erciyes University, Kayseri,

²Department of Anaesthesiology and Reanimation, Kayseri City Hospital, Kayseri, Turkey

³Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Erciyes University, Kayseri, Turkey

⁴Department of Biochemistry, Kayseri City Hospital, Kayseri

Objective: This study aimed to investigate the chondrotoxic effects of single dose intraarticular injection of the articaine, lidocaine, and bupivacaine on rabbit temporomandibular joint.

Materials-Methods: A total of 24 rabbits were divided into four groups as control (Group 1), articaine (Group 2), lidocaine (Group 3), and bupivacaine (Group 4). Synovial fluid samples and venous blood were taken for the evaluation of MMP-3 levels before and after the surgical procedures. 1 ml local anesthetic solution was injected in study groups and 1 ml saline solution was injected in control group bilaterally. Rabbits were killed after four weeks and mandibular condyles and articular discs were evaluated.

Results: Study groups had irregular joint surfaces and thinner cartilage layer according to the control. A decrease of collagen was observed in all study groups especially in Group 3 and Group 4. Apoptotic cells were evaluated with TUNEL method and TUNEL+ apoptotic cells were higher in Group 3. Postoperative serum MMP-3 levels were statistically higher than preoperative levels in all groups.

Conclusion: Single-dose intraarticular injection of local anesthetics has apoptotic effects on chondrocytes which leads to degenerative changes on TMJ articular structures. Intraarticular injections of local anesthetics should be limited in arthrocentesis and arthroscopic surgeries because of potential toxic effects. Articaine has less harmful effects than lidocaine and bupivacaine.

Keywords: Articaine, Local anesthesia, Temporomandibular joint

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-70

Fosforesans Kaplamalı Saf Titanyum Materyallerin Tavşan Oral Dokularındaki Etkilerinin İncelenmesi

Eren Yılmaz¹, Emel Bulut², Nilüfer Kuruca³, Tolga Güvenç³

¹Karabük Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Karabük

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Veterinerlik Patolojisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Amaç: Bu çalışmanın amacı, fosforesans pigment kaplanan saf titanyum implant koruyucu kapama vidalarının, tavşan dokuları için biyoyumluluğunu ve ışık uygulaması sonrası oral mukoza altındaki görünürlüğünü incelemektir.

Gereç-Yöntem: 10 erkek Yeni Zelanda Tavşanı, deney ve kontrol olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Deney grubunun çenelerine fosforesans pigment kaplanmış, günümüz implantlarında kullanılan saf titanyum koruyucu kapama vidaları yerleştirildi. Kontrol grubunun çenelerine ise, herhangi bir işlem yapılmamış saf titanyum implant koruyucu kapama vidaları yerleştirildi. 6 hafta sonra hayvanlar sakrifiye edildi. Deney grubundaki hayvanların vida yerleştirilen oral mukoza bölgelerine, kompozit tabancası ile ışık uygulandı ve vidaların görünürlüğü değerlendirildi. Kaplanan vidaların biyoyumluluğunun tespiti için, vidaların kaplamalı yüzeyleri ile temasta olan oral mukoza bölgeleri, karaciğer ve böbrekler çıkarıldı. Tüm dokular histopatolojik olarak incelendi.

Bulgular: Işık uygulaması sonrası deney grubunda, üst çenelere yerleştirilen tüm vidaların mukoza altında görünür hale geldiği, alt çenelere yerleştirilenlerin ise görünmediği tespit edildi. Yapılan histopatolojik incelemelerde ise, fosforesans kaplamalı saf titanyum implant koruyucu kapama vidalarının, incelenen tavşan dokuları için biyoyumlu olduğu görüldü.

Sonuç: İleri çalışmalarla bu vidaların insanlarda da kullanılabileceği, böylece çift aşamalı implant cerrahisinin ikinci aşamasında minimal invaziv cerrahi olanağının doğabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Biyoyumluluk, Fosforesans, Titanyum

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Investigation Of The Effects Of Phosphorescence Coated Pure Titanium Materials On Rabbit Oral Tissues

Eren Yılmaz¹, Emel Bulut², Nilüfer Kuruca³, Tolga Güvenç³

¹Karabük University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Karabük

²Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

³Ondokuz Mayıs University Faculty of Veterinary Medicine, Department of Veterinary Pathology, Samsun

Objective: The aim of this study is to investigate the biocompatibility of pure titanium implant cover screws coated with phosphorescence pigment for rabbit tissues and their visibility under the oral mucosa after light application.

Materials-Methods: 10 New Zealand Rabbits were divided into 2 groups as experimental and control. Phosphorescence pigment coated pure titanium cover screws used in today's implants were placed in the jaws of the experimental group. Unprocessed pure titanium implant cover screws were placed in the jaws of the control group. After 6 weeks, the animals were sacrificed. Light was applied to the oral mucosa areas of the animals in the experimental group in which the screw was placed, with a dental curing light, and the visibility of the screws was evaluated. To determine the biocompatibility of the coated screws, the oral mucosa regions in contact with the coated surfaces of the screws, liver and kidneys removed. All tissues were examined histopathologically.

Results: After the light application, it was found that all screws placed in the upper jaws became visible under the mucosa, while those placed in the lower jaws were not visible in the experimental group. In histopathological examinations, phosphorescence coated pure titanium implant cover screws were found to be biocompatible for the examined rabbit tissues.

Conclusion: With further studies, it is thought that these screws can be used in humans, so that the possibility of minimally invasive surgery may arise in the second stage of two-stage implant surgery.

Keywords: Biocompatibility, Phosphorescence, Titanium

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-71

Ortognatik cerrahi uygulanmış hastalarda sistemik enflamasyon düzeyinin postoperatif ağrı üzerine etkilerinin değerlendirilmesi

Cihan Varol, Yavuz Fındık, Timuçin Baykul

Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD.

Amaç: Ortognatik cerrahi operasyonlar sırasında meydana gelen cerrahi travma ile başlayan enflamatuvar süreçlerin doğal bir sonucu olarak, özellikle postoperatif ilk haftada orta ve şiddetli derecelerde ağrılar görülebilmektedir. Nötrofil lenfosit oranı ise, birçok hastalığın seyrinde, cerrahi işlemlerin ve malignitelerin prognozunda yararlı bilgiler sağladığı bilinen sistemik enflamasyon belirteçidir. Çalışmamızın amacı, proenflamatuvar sitokinlerin seviyesi üzerinde etkili olduğu bilinen nötrofil lenfosit oranının postoperatif ağrı düzeyleri ile ilişkisinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamıza Ocak 2019-Ocak 2020 arasında Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine dentofasiyal deformite şikayetiyle başvuran ve bimaxiller cerrahi uygulanan 30 hasta dahil edilmiştir. 1 aylık takip periyodunda (1,2,3,10 ve 30. günlerde) hastaların ağrı seviyeleri görsel analog skala kullanılarak belirlenmiştir.

Bulgular: Çalışmamızda elde ettiğimiz bulgularda, postoperatif ilk 3 günde NLO değeri 2 ve üzerinde olan hasta grubunda VAS ortalamaları istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunurken, 10. gün ve 30. günlerde saptanan VAS ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür.

Sonuç: Bu bulgulardan yola çıkarak proenflamatuvar sitokin seviyelerini etkilediği bilinen sistemik enflamasyon düzeyinin ortognatik cerrahiler sonrası görülen ağrılar üzerinde etkisi olduğu, sistemik enflamasyon düzeyi herhangi bir sebepten yüksek olan hastaların postoperatif dönemdeki yaşam konforunun olumsuz etkilenebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik cerrahi, sistemik enflamasyon, postoperatif ağrı

Evaluation of the effects of systemic inflammation level on postoperative pain in orthognathic surgery patients

Cihan Varol, Yavuz Fındık, Timuçin Baykul

Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Moderate and severe pain can be seen in the postoperative period as a natural consequence of inflammatory processes triggered by surgical trauma during orthognathic surgical operations. It is known that neutrophil lymphocyte ratio, which is accepted as a marker of the level of systemic inflammation, provides useful information in the course of many diseases, surgical procedures and the prognosis of malignancies. The aim of our study is to evaluate the relationship between neutrophil lymphocyte ratio and postoperative pain levels.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Materials-Methods: Thirty patients who applied to Süleyman Demirel University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery clinic with dentofacial deformity and underwent bimaxillary surgery between January 2019 and January 2020 were included in our study. During the 1-month follow-up period (days 1, 2, 3, 10 and 30), the pain levels of the patients were determined using a visual analog scale.

Results: Considering the findings we obtained in our study, the VAS averages were found to be statistically significantly higher in the patient group with a NLR value of 2 and above in the first 3 postoperative days, while there was no statistically significant difference between the VAS averages detected on the 10th and 30th days.

Conclusion: Based on these findings, it is thought that the level of systemic inflammation, which is known to affect the proinflammatory cytokine levels, has an effect on the pain seen after orthognathic surgeries, and the comfort of life in the postoperative period of patients with high systemic inflammation may be adversely affected.

Keywords: Orthognathic Surgery, systemic inflammation, postoperative pain

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-72 Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Alanında Türkiye'deki Son Trendler

Esengül Şen

*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana
Bilim Dalı, Tokat*

Amaç: Google (Alphabet, Mountain View, CA), günümüzde insanların bilgi edinmek için başvurduğu en temel internet tabanlı arama motorudur. Bu çalışmanın amacı Türk toplumunun internette Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi alanıyla ilgili uygulamaları ne sıklıkta ve hangi bölgelerde daha fazla aradığını incelemektir.

Gereç-Yöntem: Ocak 2004 ve Nisan 2019 tarihleri arasında Google Trends (GT; Alphabet, Mountain View, CA) kullanılarak Ağız, Diş ve Çene Cerrahisiyle ilişkili "gömülü diş", "dental implant", "diş kisti", "çene ameliyatları", "çift çene ameliyatı", "massater botoks", "çene hattı" ve "çene dolgusu" terimleri araştırılarak veriler elde edildi. Terimlerin zamana ve şehirlere göre aranma hacimleri kaydedildi. Bütün analizler için $p \leq 0,05$ anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Türkiye'de Google trends verilerine bakıldığında son 15 yılda Türk toplumu, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi alanıyla ilgili terimlerden en fazla "dental implant" terimini en az ise "massater botoks" terimini internette aratmıştır. Son yıllarda ise estetik uygulamalarla ilgili terimlerden "massater botoks", "çene hattı" ve "çene dolgusu" konularına da halkın ilgisi belirgin derecede artmıştır. Aramalar genellikle İstanbul'da yoğunlaşmaktadır.

Sonuç: Türk toplumun internette Ağız, Diş ve Çene Cerrahisiyle ilişkili yaptıkları aramalara bakıldığında, alandaki uygulamalara gittikçe artan bir şekilde ilgi duydukları ve son yıllarda çene estetiğiyle daha fazla ilgilenmeye başladıkları görülmektedir. Bu alanda çalışan hekimler, aranan terimlerle ilgili konularda halkı bilgilendirme çalışmaları yürütebilir ve bölgenin ihtiyaçlarına göre hekim istihdamı yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: ağız diş ve çene cerrahisi, arama hacmi, google trends

Recent Trends of Turkish Public in Oral and Maxillofacial Surgery

Esengül Şen

*Tokat Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial
Surgery, Tokat*

Objective: Google (Alphabet, Mountain View, CA) is the most basic internet-based search engine for obtaining information. This study uses Google Trends (Alphabet, Mountain View, CA) to explore the frequency at which the Turkish public searches for Oral and Maxillofacial Surgery procedures on the Internet in various geographical regions.

Materials-Methods: The chosen terms associated with Oral and Maxillofacial Surgery procedures were "Impacted tooth", "dental implant", "dental cyst", "jaw surgery", "double jaw

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

surgery", "masseter botox", "jawline" and "jaw filling" were searched using Google Trends (GT; Alphabet, Mountain View, CA). The search period extended from January 2004 to April 2019. The volumes of each respective term, as well as the relevant data regarding time and city in which the terms were searched was recorded. For all analysis, $p \leq 0.05$ was considered significant.

Results: According to the GT data, the Turkish public searched the most for "dental implant", and the least for the "masseter botox." In recent years, the search volume surrounding aesthetic procedures, such as "masseter botox", "jawline" and "chin filling" has increased significantly. These searches were generally concentrated in Istanbul.

Conclusion: Based on the GT data, this study concludes that there has been an increase in the interest surrounding aesthetic jaw procedures. Using this data, oral and maxillofacial surgeons can target their information campaigns according to the interests and needs of the region.

Keywords: google trends, oral and maxillofacial surgery, search volume

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-73

Yüksek Fruktoz İçeren Mısır Şurubu Diyeti İle Metabolik Sendrom Oluşturulmuş Ratların Masseter Kasında TNF-a ve NF-κB Düzeylerinin İncelenmesi

Ömer Ekici¹, Mehmet Bilgehan Pektaş²

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye.

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

Amaç: Metabolik Sendrom (MetS) aşağıdaki özelliklerden en az üçünün birlikte bulunması ile karakterize tıbbi bir durumdur: Merkezi obezite, hiperglisemi, hipertansiyon, yüksek trigliserit ve düşük yüksek yoğunluklu lipoprotein (HDL) kolesterol. Bu çalışmanın amacı, metabolik sendromun masseter kas dokusu üzerindeki inflamatuvar etkilerini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Üç haftalık 16 erkek Wistar sıçan 2 gruba ayrıldı: Nonmetabolik sendrom (Kontrol; n = 8) ve indüklenmiş metabolik sendrom (MeTS; n = 8). Metabolik sendrom oluşturmak için yüksek fruktozlu mısır şurubu(YFMS) kullanıldı. Sekizinci haftada hayvanlara ötenazi yapıldı. İzole edilen masseter kaslardan birisi histopatolojik ve immünohistokimyasal inceleme için kullanılırken, diğeri gen ekspresyon analizi için kullanıldı.

Bulgular: YFMS grubunda TNF-a ve NF-κB düzeyleri hem ELISA kitleri ile yapılan ölçümlerde hem de gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonunda (rt-PCR) kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksek bulundu (p <0.05). Ayrıca yapılan histolojik incelemede YFMS grubunda kontrol grubuna göre daha yüksek düzeyde lenfosit infiltrasyonu görüldü.

Sonuç: Çalışma bulguları, fruktoz kaynaklı MetS'nin masseter kas dokusu üzerinde TNF-a ve NF-κB düzeylerinde anlamlı düzeyde bir artışa neden olduğunu göstermiştir. Bu sonuçlar MetS'in inflamasyon artışı yoluyla masseter kasta fonksiyon bozukluğu, ağrı, zayıflık, yorgunluk ve yaralanmaya neden olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: İnflamasyon; masseter kas; metabolik sendrom

Investigation of TNF-α and NF-κB Levels in Masseter Muscle of High Fructose Corn Syrup-Induced Metabolic Syndrome of Rats

Ömer Ekici¹, Mehmet Bilgehan Pektaş²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Afyonkarahisar Health Sciences University, Afyonkarahisar, Turkey

²Department of Medical Pharmacology, Faculty of Medicine, Afyonkarahisar Health Sciences University, Afyonkarahisar, Turkey

Objective: Metabolic Syndrome (MetS) is a medical condition characterized by the coexistence of at least three of the following features: central obesity, hyperglycemia, hypertension, high triglycerides, and low high-density lipoprotein (HDL) cholesterol. The aim of this study is

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

to investigate the inflammatory effects of metabolic syndrome on masseter muscle tissue.

Materials-Methods: Sixteen male Wistar rats, 3 weeks old, were divided into 2 groups: nonmetabolic syndrome (control; n = 8) and induced metabolic syndrome (MetS; n = 8). High fructose corn syrup (HFCS) was used to induce metabolic syndrome. Animals were euthanized in the eighth week. One of the isolated masseter muscles was used for histopathological and immunohistochemical examination, while the other was used for gene expression analysis.

Results: TNF- α and NF- κ B levels were found to be significantly higher in the YFMS group compared to the control group, both in the measurements made with ELISA kits and a real-time polymerase chain reaction (rt-PCR) ($p < 0.05$). In addition, in the histological examination, a higher level of lymphocyte infiltration was observed in the HFCS group compared to the control group.

Conclusion: Study findings showed that fructose-induced MetS caused a significant increase in TNF- α and NF- κ B levels on masseter muscle tissue. These results show that MetS can cause masseter muscle dysfunction, pain, weakness, fatigue, and injury through increased inflammation.

Keywords: Inflammation; masseter muscle; metabolic syndrome

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-74

Farklı Artrosentez Tekniklerinin Postoperatif Ağrı ve Maksimum Ağız Açıklığı Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi

Tolgahan Çayır, Alparslan Esen

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Konya

Amaç: Temporomandibular Bozukluklar (TMB) toplumda yüksek oranda görülen rahatsızlıklardan biridir. TMB tedavisinde temel amacımız etiyolojik faktörlerin ortadan kaldırılması ve fizyolojik hareketin sağlıklı hale getirilmesidir. Bunun için bildirilen birçok konservatif tedavi yöntemi mevcuttur. Bu yöntemlere yanıt alınamayan durumlarda ise minimal invaziv cerrahi bir yöntem olan artrosentez akla gelmektedir. Bu çalışmadaki amacımız farklı artrosentez tekniklerinin klinik başarısını karşılaştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Üç farklı artrosentez tekniği ile tedavi edilen 52 hasta geriye dönük olarak incelendi. Birinci gruba Nitzan ve ark. tarafından tanımlanan çift girişli artrosentez tekniği uygulanan hastalar, ikinci gruba modifiye çift girişli teknik ve üçüncü gruba da tek girişli teknik uygulanan hastalar dahil edildi. Kontrollerde elde edilen ağrı, maksimum ağız açıklığı ve yaşam kalitesi değerleri ile ameliyat süresi SPSS 23.0 programı ile istatistiksel olarak değerlendirilerek karşılaştırıldı.

Bulgular: Verilerin değerlendirilmesi sonucunda ağrı, maksimum ağız açıklığı ve yaşam kalitesi değerleri açısından gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmadı ($p > 0.05$). İşlem süresi açısından ise tek girişli artrosentez uygulanan grubun istatistiksel olarak anlamlı derecede daha kısa sürdüğü tespit edildi ($p = 0,001$).

Sonuç: Tek girişli tekniğin, daha kısa operasyon süresine sahip olması, hekime sağladığı kolaylık ve hasta konforunu artırması sebebiyle çift girişli yöntemlere alternatif olarak kullanılabilirliği görülmektedir. Ayrıca modifiye çift girişli tekniğin geleneksel yöntemlere göre daha kısa sürmesi ve kolay uygulanması nedeniyle iyi bir alternatif olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Artrosentez, Temporomandibular Bozukluk, Temporomandibular Eklem Diski

Evaluation of the Effects of Different Arthrocentesis Techniques on Postoperative Pain and Maximum Mouth Opening

Tolgahan Çayır, Alparslan Esen

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Konya

Objective: Temporomandibular Disorder is one of the disorders seen with a high rate in the society. Our main goal in the treatment of TMD is remove the etiological factors and restore the physiological movement. There are many conservative treatment methods reported for this.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

In cases where there is no response to these methods, arthrocentesis, which is a minimally invasive surgical method, comes to mind. In this study, we aimed to compare the clinical success of different arthrocentesis techniques.

Materials-Methods: 52 patients treated with three different arthrocentesis techniques were analyzed retrospectively. The double-needle arthrocentesis technique described by Nitzan et al. to the first group, modified double-needle technique to the second group, and single-needle technique to the third group. Pain, maximum mouth opening(MMO) and quality of life(QoL) values obtained at controls and operation duration were statistically evaluated with SPSS 23.0 program.

Results: As a result of the evaluation of the data, no significant difference was found between the groups in terms of pain, MMO and QoL values ($p > 0.05$). As for the procedure duration, it was found that the single-needle arthrocentesis group was statistically significantly shorter ($p = 0.001$).

Conclusion: It shows that the single needle technique can be used as an alternative to double-needle arthrocentesis methods due to has a shorter operation duration, convenience it provides to the physician and increase in patient comfort. In addition, we think that modified double-needle group is also a good alternative to the traditional method due to its short duration and easy application.

Keywords: Arthrocentesis, Temporomandibular Disorders, Temporomandibular Joint Disc

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-75

Fonksiyonel Endoskopik Sinüs Cerrahisi Uygulanmış Hastalarda Odontojenik Kaynak Araştırması - Retrospektif Çalışma

Gülsün Aydoğmuş¹, Taha Aktaş¹, Nilüfer Karaçay², Irfan Sarıca², Tuğba Ünver²,
Doğan Dolanmaz¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Maksiller sinüs, üst dişlerle yakın ilişkisi nedeniyle diş enfeksiyonlarından etkilenebilir. Bu çalışma, fonksiyonel endoskopik sinüs cerrahisi (FESS) geçiren hastalarda maksiller sinüzitin odontojenik durumlarla ilişkisini, hastaların operasyon öncesi alınan bilgisayarlı tomografik (BT) görüntüleri ile geriye dönük olarak değerlendirmeyi amaçladı.

Gereç-Yöntem: Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde FESS yapılan 200 hastanın operasyon öncesi BT taramaları iki cerrah ve bir radyolog tarafından gerçekleştirildi. Sinüs değişiklikleri sinüs enfeksiyonu yok (0), odontojenik kökenli olmadığı düşünülen enfeksiyon (1) ve odontojenik kökenli olduğu düşünülen enfeksiyon (2) var şeklinde üç kategoride değerlendirildi. Değerlendirilen odontojenik durumlar periapikal lezyon, dental implant, oroantral fistül, gömülü diş ve kist varlığı olarak kaydedildi.

Bulgular: 200 hastanın 124'ü erkek, 76'sı kadın hasta olmak üzere 400 sinüs değerlendirildi. Değerlendirme kriterlerine göre 105 sinüs 2 (%26,25), 231 sinüs 1 (%57,75), 64 sinüs 0 (%16) şeklinde dağılım gösterdi. 116 tane diş odontojenik kaynak olarak görüldü. Bunlardan 67'sinde 16-26 nolu dişler, 31'inde 17-27 nolu dişler, 13 tanesinde ise 18-28 nolu dişler etken olarak bulundu. Değerlendirilen 125 odontojenik durum içerisinde 102'si periapikal lezyon, 14'ü gömülü diş, 7'si oroantral fistül, 1'i implant ve 1'i kist olarak gözlemlendi.

Sonuç: Bu çalışmada FESS uygulanan hastalarda yüksek oranda odontojenik kaynağın bulunmuş olması, kulak burun boğaz uzmanları ve diş hekimlerinin bu konuda daha dikkatli olması gerektiğini göstermiştir. Böylelikle erken tanı ve tedavi ile etkenin ortadan kaldırılması sağlanmış olup ileri cerrahi gereksinimi azaltılabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Fonksiyonel endoskopik sinüs cerrahisi; bilgisayarlı tomografi; dental

Odontogenic Origin in Patients Underwent Functional Endoscopic Sinus Surgery - Retrospective Study

Gülsün Aydoğmuş¹, Taha Aktaş¹, Nilüfer Karaçay², Irfan Sarıca², Tuğba Ünver²,
Doğan Dolanmaz¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bezmialem Vakıf University, İstanbul

²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Bezmialem Vakıf University, İstanbul

Objective: The maxillary sinus can be affected by dental infections because of its close relationship with upper teeth. This study aims to evaluate the relationship between maxillary sinusitis and odontogenic conditions in patients underwent functional

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

endoscopic sinus surgery (FESS) using preoperative computed tomographic (CT) images.

Materials-Methods: Two surgeons and a radiologist performed CT scans of 200 patients who underwent FESS in Bezmialem Vakıf University Faculty of Medicine Hospital. Sinus changes were evaluated in three categories: no sinus infection (0), infection considered not to be odontogenic origin (1), and infection considered to be odontogenic origin (2). The odontogenic conditions were recorded as the presence of periapical lesion, dental implant, oroantral fistula, impacted tooth and cyst.

Results: 400 sinuses were evaluated, including 124 male and 76 female patients of 200 patients. According to the evaluation criteria, there were as 105 sinuses in category 2 (26.25%), 231 sinuses in category 1 (57.75%), 64 sinuses in category 0 (16%). 116 teeth were considered as odontogenic origin. Among these, 67 of them had teeth number 16-26, 31 of them teeth number 17-27 and 13 of them 18-28 teeth. Among 125 odontogenic conditions, 102 were observed as periapical lesions, 14 as impacted teeth, 7 as oroantral fistulas, 1 implant and 1 as cyst.

Conclusion: The high rate of odontogenic origins found in patients who underwent FESS showed that otolaryngologists and dentists should be more cautious. Thus, diagnosis and treatment can be achieved earlier with elimination of the factors and the need for further surgery can be reduced.

Keywords: Functional endoscopic sinus surgery; computed tomography; dental

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-76 Submental Kutanoz Fistül: Odontojenik Kaynaklı Enfeksiyonlar Ve Folikülit

Selen Onat, Ezgi Ergezen, Nur Altıparmak
*Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,
Ankara, Türkiye*

Amaç: Radiküler kistler, Malassez epitel hücre artıklarından kaynaklanan ve çenelerin en sık görülen inflamatuvar kistik lezyonlarıdır. Tüm odontojenik kistlerin %41,2'sinin radiküler kistler olduğu ve en sık 20-60 yaşları arasında görüldüğü bildirilmektedir. Radiküler kistler büyük boyutlara ulaşınca kadar semptom vermezler ve bu lezyonlara sıklıkla periapikal bölgede yuvarlak veya armut şekilli uniloküler radyolüseni şeklinde görüldükleri rutin radyografilerde rastlanır. Tedavi seçenekleri diş çekimi, kanal tedavisi ve lezyonun enükleasyonudur.

Olgu: 20 yaşında erkek hasta, submental bölgede inatçı şişlik şikâyeti ile KBB uzmanına başvurmuştur. Folikülit tanısı ile lezyon ekstraoral olarak iki kez eksize edilmiştir. Ancak nüks meydana gelmiş ve hasta hastanemize başvurmuştur. Klinik ve radyografik incelemelerden sonra 41 numaralı diştan kaynaklanan radiküler kist tanısı konulmuştur. Tedavisinde, radiküler kist cerrahi olarak çıkarılmış ve ilgili diş kanal tedavisi uygulanmıştır.

Sonuç: Yüz ve servikal deride odontojenik kutanoz sinüs yolu pulpa nekrozu ve kronik periapikal periodontitise bağlı olarak ortaya çıkabilir. Klinisyenler sıklıkla kutanoz lezyonların tedavisini ararlar ancak altta yatan diş etiyojisi ihmal edilebildiği için tanı ve tedavi gecikir. Gereksiz ve gecikmiş tedavilerden kaçınmak ve tedavi süresini kısaltmak için etkenin doğru tanımlanması yüz ve servikal bölgedeki enfeksiyonlarda odontojenik etyolojinin de sorgulanması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: radiküler kist, folikülit, submental

Misdiagnosed Odontogenic Sinus Tract Localized in the Submental Region

Selen Onat, Ezgi Ergezen, Nur Altıparmak
*Başkent University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery,
Ankara, Turkey*

Objective: Radicular cysts are the most common inflammatory cystic lesions of the jaw that arise from the malasses epithelial cell rests. It is reported that the %41.2 of all the odontogenic cysts are radicular cysts and they are most common between the ages of 20-60. Radicular cysts do not cause symptoms until they reach larger sizes and these lesions are frequently encountered by routine radiographs, in which they appear as round or pear-shaped unilocular radiolucency in the periapical region. Treatment choices involve tooth extraction, root-canal treatment and the enucleation of the lesion.

Case: A 20-year-old male patient referred to an ENT specialist with the complaint of a persistent swelling localized in the submental area. The lesion was excised, twice, extraorally with the diagnosis of folliculitis. However, relapse occurred, and the patient applied to our hospital. After clinical and radiographic examinations, a radicular cyst originated from tooth

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

41 was defined. As the treatment, the radicular cyst was enucleated surgically, and root canal treatment was applied to tooth 41.

Conclusion: Odontogenic cutaneous sinus tract in facial and cervical skin may occur due to the pulp necrosis and chronic periapical periodontitis. The underlying dental etiology could be neglected because the doctors more commonly seek for the treatment of the cutaneous lesions making delays in the diagnosis. Therefore, the early diagnosis is important to remove unnecessary treatment, shorten the treatment duration.

Keywords: radicular cyst, folliculitis, submental

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-77

İliak Kemik Grefti İle Rekonstrüksiyon Yapılmış Hastalarda İmplant Destekli Sabit Protez Sonrası Ağız Sağlığı Etki Profili (OHIP-14), Hasta Memnuniyeti ve Periodontal Sağlık Durumunun Değerlendirilmesi

Canseda Avağ¹, Kardelen Öykü Tanır², Emre Tosun¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Özel klinik, İstanbul, Türkiye

Amaç: Dental implantlar için klinik başarı terimi; hekimin cerrahi başarısı ve implantın osseointegrasyonu ile belirlenmesine rağmen tedavinin hastalar üzerinde yarattığı etkileri kapsamamaktadır. Bu çalışmanın amacı, anterior iliak kristadan alınan blok kemik grefti ile rekonstrükte edilmiş atrofik çenelere implant yerleştirilmesinin ardından protetik rehabilitasyonu tamamlanmış hastalarda hastaların ağız sağlığı yaşam kalitesini, uygulanan tedaviye ilişkin memnuniyet derecelerini ve implantların periodontal sağlık durumlarını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: 487 implant uygulanmış 54 hastada (37 K, 17 E); OHİP-14 ölçeği ile hastaların yaşam kalitesi, Likert tipi sorular ile hazırlanan memnuniyet anketi ile uygulanan tedaviye ilişkin memnuniyet dereceleri ve periodontal indeksler ile implantların periodontal sağlık durumları değerlendirilmiştir.

Bulgular: OHIP-14 skorlarına göre yaşam kalitesinin kadınlarda, ileri yaşlarda ve uzun dönemde daha yüksek olduğu; memnuniyet anketi sonuçlarına göre ise hastaların geçirdikleri operasyona dair memnuniyet derecelerinin yüksek ve literatürle kıyaslanabilir olduğu görülmüştür. Ayrıca periodontal sağlık durumu değerlendirildiğinde plak indeksi ve gingival indeks değerleri arasında pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu, bu değerler arttıkça cep derinliğinde de artış olduğu, her iki indeks değerinin de erkeklerde, ileri yaş grubunda, sigara içen grupta ve posterior bölgelere yerleştirilmiş implantlarda daha yüksek olduğu görülmüştür. Peri-implant cep derinliğinin erkek hastalarda ve posterior bölgelere yerleştirilmiş implantlarda daha yüksek ölçülmesi istatistiksel anlamlı bulunmuştur.

Sonuç: İleri derecede atrofik çenelerin anterior iliak kristadan alınan blok kemik grefti ile rekonstrükte edilerek implant ve protetik rehabilitasyonu tedavisinin; yaşam kalitesi üzerine pozitif etkileri olduğu, bu etkinin zamanla daha da arttığı; hastaların bu prosedürle ilişkili memnuniyet derecelerinin yüksek olduğu ve bu tedaviye ilişkin beklentilerinin yüksek oranda karşılandığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: anterior iliak krista, memnuniyet anketi, OHIP-14

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Evaluation of Quality of Life (OHIP-14), Satisfaction Level and Periodontal Health Status After Reconstruction with Anterior Iliac Crest Graft and Implant Supported Prosthesis Treatment

Canseda Avağ¹, Kardelen Öykü Tanır², Emre Tosun¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Hacettepe University, Ankara, Turkey

²Private Clinic, İstanbul, Türkiye

Objective: This study aim to evaluate the oral health quality of life, satisfaction levels related to the treatment, and periodontal health status of implants in patients who have complete implant treatment and prosthetic rehabilitation after anterior iliac crest grafting.

Materials-Methods: 487 implants placed in 54 patients (37 F, 17 M) were included to study. OHIP-14 scale, satisfaction Likert scale questions, and periodontal indexes were used to evaluate the oral health-related quality of life, the satisfaction levels related to the treatment applied, and the periodontal health status of implants, respectively.

Results: The quality of life was higher at women and older patients, and longer follow-up period. Also, satisfaction levels of the patients related to the treatment were high and comparable with the previous literature. When periodontal health status is evaluated, there was a positive correlation between plaque index and gingival index values and the correlation was statistically significant. There was an increase in pocket depth as these values increase, and both index values were higher in men, advanced age group, smoker group, and posterior implants. The higher measurement of peri-implant pocket depth in male patients and posterior implants was found statistically significant.

Conclusion: The treatment of severely atrophic jaws with anterior iliac crest for the implant and prosthetic rehabilitation has a positive effect on the quality of life, this effect has increased with time, and the satisfaction levels of the patients related to this procedure were high and their expectations regarding this treatment were met at a high level.

Keywords: anterior iliac crest, OHIP-14, satisfaction questionnaire

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-78

Posterior Bölgedeki Kısa Dental İmplantların Sağ Kalım Oranlarının Değerlendirilmesi

*Vesile Elif Elif Toy, Mustafa Özay Uslu, Cüneyt Asım Aral
İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı, Malatya*

Amaç: Dental implant uygulaması eksik dişlerin rehabilitasyonunda uzun yıllardan beri kullanılan, başarısı kanıtlanmış bir yöntemdir. Uzun süre dişsiz kalmış bölgelerde görülebilen horizontal/vertikal kemik yetersizlikleri implant yerleştirilmesini zorlaştıran, sık görülen problemlerdir. Vertikal kemik yetersizliği durumunda standart boy implantları yerleştirmek için sinüs lift veya kemik ogmentasyonu gibi ileri cerrahi işlemler gerekmektedir. Yüksek maliyet, artmış tedavi süresi ve morbidite gibi dezavantajlardan kaçınmak için kısa implantlar bir alternatif olabilir. Bu retrospektif çalışmanın amacı posterior bölgeye yerleştirilen kısa implantların başarı ve sağ kalım oranlarının değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'nda dental implant tedavisi görmüş 78 hastaya uygulanan toplam 241 dental implant çalışmaya dahil edildi. Posterior bölgeye yerleştirilen 241 implantın 85'i 4 ve 6 mm ve 156 tanesi 10-12 mm boyundaydı. Hasta verileri; implant boyu, çapı, cinsiyet, yaş ve protetik yükleme sonrası implant sağ kalım oranları açısından geriye dönük olarak değerlendirildi. Peri-implant kemik kaybını belirlemek için panoramik radyograflerde marjinal kemik seviyeleri ölçüldü.

Bulgular: Değerlendirilen 241 implantın ortalama takip süresi 48,46±20,82 ay olarak tespit edildi. İmplant sağ kalım oranları 4-6 ve 10-12 mm'lik implantlarda sırasıyla 97.6% (2 kayıp) and 98.1% (3 kayıp) olarak bulundu. Peri-implant marjinal kemik kaybı miktarlarının gruplar arasında istatistiksel olarak farklı olmadığı, 4-6mm implant grubunda 0.54mm olduğu tespit edildi (p < 0.05).

Sonuç: Bu retrospektif çalışmanın sınırları içinde kısa dental implantların atrofik çenelerde başarı ile kullanılabileceği, ileri cerrahi yapılamayacak durumlarda güvenilir bir tedavi seçeneği olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: dental implant, kısa implant, implant sağkalımı

Evaluation of Survival Rates of Short Implants in Posterior Region

*Vesile Elif Elif Toy, Mustafa Özay Uslu, Cüneyt Asım Aral
Inonu University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Malatya*

Objective: Dental implant therapy is a proven method that has been used successfully for the rehabilitation of missing teeth for many years. Horizontal/vertical bone deficiencies, as a result of being edentulous for a long time, are common problems making implant placement difficult. In case of vertical bone deficiencies, advanced surgical procedures such as sinus lift or bone augmentation procedures are required to insert standard sized implants. Short implants may be alternative to avoid disadvantages such as high cost, increased treatment time and morbidity. The aim of this study is to evaluate the success and survival rates of short implants.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Materials-Methods: A total of 241 dental implants applied to 78 patients were included in the study. Of the 241 implants, 85 were 4-6mm, 156 were 10-12mm in length. Patient data were retrospectively evaluated for implant length, diameter, sex, age and implant survival rates after loading. Marginal bone levels were measured on panoramic radiographs to determine peri-implant bone loss.

Results: The mean follow-up period of 241 implants was 48.46 ± 20.82 months. Implant survival rates were found to be 97.6% (2 losses) and 98.1% (3 losses) for 4-6mm and 10-12mm-long implants, respectively. It was detected that the amount of peri-implant marginal bone loss was not statistically different between the groups and was 0.54mm in 4-6mm implant group ($p < 0.05$).

Conclusion: Within the limits of this retrospective study, it can be concluded that short dental implants can be used successfully in atrophic jaws and can be considered as a reliable treatment option when further surgery cannot be performed.

Keywords: Dental implant, short implant, implant survival

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-79

Gömülü Alt 20 Yaş Diş Cerrahisinde Odyoanaljezinin Hastanın Kaygı ve Ağrı Düzeyi Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Mine Alkaya Karagöz¹, Serpil Altundoğan²

¹*Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Antalya*

²*Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara*

Amaç: Bu çalışmanın amacı; odyoanaljezinin, gömülü üçüncü molar cerrahisi sırasında hastaların mevcut anksiyete, ağrı ve konforu üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Her grup 22 hastadan oluşan 3 grubun yer aldığı çalışmada toplam 66 hasta değerlendirildi. Grup 1'de beyaz gürültü ve müzik, grup 2'de sadece müzik, grup 3'te ortam gürültüsü ile ameliyat yapıldı. Tüm hastalara operasyon öncesi ve sonrası STAI-I ve STAI-II formları uygulandı ve kaygı düzeylerini VAS ölçeğinde işaretlemeleri istendi. operasyon sonrası operasyon sırasında hissettikleri basınç/ağrı düzeyi VAS skalası ile değerlendirildi. İşlemi tekrar yaptıрма isteği sorgulanmıştır.

Bulgular: Çalışmamızın sonuçlarına göre; tüm gruplarda postoperatif anksiyete için VAS ölçümleri anlamlı azalma göstermiştir. STAI-I değerleri de tüm gruplarda postoperatif dönemde anlamlı olarak azalmıştır. STAI-II ölçümü postoperatif dönemde sadece müzik ve beyaz gürültünün birlikte dinletildiği grupta anlamlı bir azalma göstermiştir. Gruplar arasında intraoperatif ağrı için VAS ölçümleri işlemi tekrar yaptıрма isteği yönünde anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

Sonuç: Elde edilen sonuçlar istatistiksel olarak anlamlı olmasa da tek başına müzik dinlemenin ve beyaz gürültünün klinik olarak operasyon sırasında anksiyeteyi azalttığı ve konforu artırdığı görüldü. İstatistiksel olarak daha anlamlı sonuçlar elde etmek için denek sayısının artırıldığı daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, tooth extraction, odyoanaljezi

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

The Evaluation of the Effect of Odyoanalgesia on Patient Anxiety and Pain Level During Impacted Mandibular Third Molar Surgery

Mine Alkaya Karagöz¹, Serpil Altundoğan²

¹Alanya Alaaddin Keykubat University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgery, Antalya

²Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: The aim of this study is; To reveal the effects of audioanalgesia on the current anxiety, pain and comfort of the patients during the impacted lower third molar surgery.

Materials-Methods: The total of 66 patients were evaluated in the study, which included 3 groups, each group consisting of 22 patients. Surgery was performed with white noise and music in group 1, only music in group 2, and ambient noise in group 3. STAI-I and STAI-II forms were applied to all patients and they marked their anxiety levels on the VAS scale preoperatively and postoperatively. After the procedure, The pressure/pain level which they felt during the procedure was evaluated by VAS scale. The willingness to undergo same procedure was also evaluated.

Results: According to the results of our study; VAS measurements for postoperative anxiety and postoperative STAI-I values decreased significantly in all groups. STAI-II measurement showed a significant decrease in group 1 in the postoperative period. There was no significant difference between the groups in terms of VAS measurements for intraoperative pain and willingness to repeat the process.

Conclusion: Although the results obtained were not statistically significant, it was observed that listening to music alone and white noise clinically decreased anxiety and increased comfort during the procedure. In order to obtain more statistically significant results, more comprehensive studies in which the number of subjects should be increased are needed.

Keywords: Anxiety, tooth extraction, odyoanalgesia

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-80

Açık Sinüs Lifting Yapılan Hastalarda Dental İmplantların Tek veya İki Aşamada Uygulanmasını Etkileyen Kemik Ait Kriterlerin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Mehmet Kürşat Aladağ, Murat Günbatan, Merve Çakır, Deniz Gökçe Meral
İstanbul Okan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Maksiller posterior bölge alveol kemik yüksekliği yetersizliklerinde açık sinüs lifting prosedürü uygulanması, implantolojide kabul görmüş bir prosedürdür. Açık sinüs lifting prosedürü ile eş zamanlı dental implant uygulanmasının kararı hastanın tedavisinin planlanmasında önemli bir yer tutmaktadır. Bu çalışmanın amacı rutin panoromik radyografide rezidüel kemik miktarı ve intraoperatif kemik yoğunluğu belirlemelerine göre sinüs lifting ve implant operasyonunun tek veya iki aşamada uygulanması kararının değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Aralık 2017 ile Kasım 2020 tarihleri arasında üst çene posterior dişsizlik şikayeti ile İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran hastaların diş eksikliklerinin dental implantlarla giderilmesi amacıyla yapılmış açık sinüs lifting operasyonları çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmada panoromik röntgende dental implant yapılması planlanan maksiller posterior bölgelerde sinüs tabanı ile alveolar kret tepesi arasındaki kemik mesafesi ölçülmüştür. Kemik yoğunluğu cerrahi operasyon esnasında cerrah tarafından değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya, 2017-2020 yıllarında implant tedavisi gören 498 hastadan yaş aralığı 24-70 yıl olan 63 hasta dahil edilmiştir. Altmış üç hastaya 103 implant ve 37 tek aşamalı, 40 iki aşamalı olmak üzere 77 açık sinüs lifting prosedürü yapılmıştır. Gruplar, yaş ortalaması ve cinsiyet dağılımı açısından istatistiksel olarak değerlendirildiğinde anlamlı bir fark bulunmamıştır. Dental implant endikasyonu olan hastalarda 77 açık sinüs operasyonunun planlanmasında panoromik röntgende rezidüel alveolar kret ve cerrahi sahadaki alveolar kemik kalitesinin implant uygulama safhasının karar verilmesi üzerine etkileri istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Sonuç: Kemik yoğunluğu ve rezidüel kemik miktarının, sinüs lifting yapılan bölgelerde implantların immediate ya da geç dönem uygulanmasında etkili kriterler olduğu istatistiksel olarak belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Açık Sinüs Lifting, Alveolar Kemik

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Retrospective Evaluation of Bone Criteria Affecting the Treatment of Dental Implants in One or Two Stages in Patients Undergoing Internal Sinus Lifting

*Mehmet Kürşat Aladağ, Murat Günbatan, Merve Çakır, Deniz Gökçe Meral
Istanbul Okan University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery,
Istanbul, Turkey*

Objective: Internal sinus lifting for sinus membrane elevation is a well accepted procedure. Decision to perform dental implant simultaneously with internal sinus lifting has an important place in the treatment planning. Aim of research is to evaluate the decision of performing internal sinus lifting surgery in one or two stages according to residual bone height measurement on panoramic radiography(OPTG) and bone density scoring.

Materials-Methods: Internal sinus lifting operations which performed between 2017 and 2020 in order to rehabilitate edentation of patients applied to Istanbul Okan University with teeth deficiency complaint, were included in the study. In the study, the bone height between maxillary sinus floor and alveolar marginal crest was measured in the areas where dental implants were planned on OPTG. Bone density was evaluated by the surgeon during the surgical operation.

Results: Sixty-three among 498 patients with an age range of 24-70 years who were performed implant treatment in 2017-2020 were included in the study. 103 dental implants and 77 internal sinus lifting, which 37 single-stage and 40 two-stage, performed to sixty-three patients. When the groups were evaluated in terms of average age and gender distribution, no statistically significant difference was found. While planning of 77 internal sinus lifting in patients with dental implant treatment indication, the effects of residual alveolar crest height and alveolar bone quality on the decision of implant surgery was evaluated.

Conclusion: It was statistically determined that bone density and residual bone height are effective criteria for simultaneously or delayed implant treatment in areas internal sinus lifting surgery performed.

Keywords: Dental Implants, Internal Sinus Lifting, Alveolar Bone

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-81

Anterior maksillada All-on-four implant cerrahisi öncesinde canalis sinuosus değerlendirilmesi: Sanal implant planlama programı kullanılarak yapılan KIBT çalışması

Nuri Ünal¹, Kemal Özgür Demiralp², Onur Şahin³

¹Özel Klinik, İzmir, Türkiye

²Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, Halk Sağlığı, Ankara

³İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Amaç: Paranasal bölgedeki kortikal kemik, maksillada yapılan all on four cerrahilerinde primer stabilizasyonu sağlamak için önemli bir ankraj alanıdır. Anterior superior alveolar siniri ve damarları taşıyan bir kanal olan canalis sinuosus'un aksesuar kanalları sıklıkla mevcut olabilir, ancak anterior maksillada gözden kaçabilir. Bu bölgede yapılan implant cerrahilerinde, bu anatomik varyasyon dikkatli bir şekilde tanımlanmazsa, nörovasküler dallara zarar verilebilir ve beklenmedik komplikasyonlar oluşabilir. Bu retrospektif çalışmanın amacı Türk popülasyonunda canalis sinuosus prevalansını araştırmak ve anterior maksillada ameliyat yapan cerrahlara uyarı sağlamaktır.

Gereç-Yöntem: En az 1.0 mm çaplı aksesuar kanalların prevalansını belirlemek için 100 Türk hastanın koni ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) kesitleri incelendi. 3D anatomik değerlendirmeden sonra, açılı ve düz implantlar sanal olarak anterior ve retro-kanin bölgelere yerleştirildi.

Bulgular: Canalis sinuosus 12 hastada bulundu. Bu hastalara Simplant programı kullanılarak all on four prosedüre göre 13 ve 15 mm uzunluğunda 96 implant yerleştirildi. 15 mm'lik implantlarda daha sık canalis sinuosus ilişkisi görülmüştür ($p>0.05$).

Sonuç: Canalis sinuosus, tesadüfen bulunan ve maksilla anterior bölgenin daha az bilinen anatomik bir yapısıdır. Canalis sinuosusun ve aksesuar kanallarının bilinmesi, cerrahların dental implant prosedürlerinden sonra komplikasyonların ve implant başarısızlıklarının önüne geçmesini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Canalis sinuosus, açılı implant, KIBT

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Evaluation of canalis sinuosus before All-on-four implant surgery in the anterior maxilla: A CBCT study using a virtual implant planning program

Nuri Ünal¹, Kemal Özgür Demiralp², Onur Şahin³

¹Private Practice, İzmir, Türkiye

²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Türkiye Public Hospitals Agency, Ministry of Health, Ankara, Turkey.

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, İzmir Katip Çelebi University, İzmir, Türkiye

Objective: The cortical bone in the paranasal region is an important anchorage area to provide primary stabilization in all on four surgeries performed in the maxilla. Accessory canals of the canalis sinuosus, a bony canal carrying the anterior superior alveolar nerve and vessels, can often be present but overlooked in the anterior maxilla. Dental implant placement in this area may damage neurovascular branches if this anatomic variation is not carefully identified, resulting in unexpected complications. The aim of this retrospective study was to investigate the prevalence of canalis sinuosus in the Turkish subpopulation and provide a warning for surgeons operating in the anterior maxilla.

Materials-Methods: Cone beam computed tomography (CBCT) scans of 100 Turkish patients were examined to identify the prevalence of accessory canals with at least 1.0-mm diameter. After a 3D anatomical evaluation, tilted and axial implants were virtually positioned in the anterior and retro-canine regions.

Results: Canalis sinuosus was found in 12 patients. In these patients, 96 implants of 13 and 15 mm in length were placed according to all on four procedures using the Siplant program. In 15-mm implants it was seen more frequently canalis sinuosus relationship ($p>0.05$).

Conclusion: Canalis sinuosus is a bony canal which is incidentally found and less known structure of anterior portion of maxilla. Knowing the canalis sinuosus and its accessory canals deriving from this structure will allow surgeons to avoid complications and non-integration after dental implant procedures.

Keywords: Canalis sinuosus, tilted implant, CBCT

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-82

Biyomimetik Poröz Dental İmplant Tasarımı, İn-vivo ve İn-vitro Değerlendirilmesi: İn-vitro Ön Sonuçlar

Fatih Odabaşı¹, Mustafa Ercüment Önder¹, Umut Tekin¹, Özkan Özgül¹, Fethi Atıl¹,
Ahmet Kürşad Çulhaoğlu², Evren Yasa³

¹Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,
Kırıkkale

²Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Bölümü, Kırıkkale

³Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü, Eskişehir

Titanyum, yüksek korozyon direncine sahip, kemik ve implant yüzeyi arasında osseointegrasyon sağlayan, biyouyumlu bir materyaldir. Bununla birlikte konvansiyonel yöntemler ile üretilen implantların kemik yapısına göre elastik modülüsünün yüksek olması nedeniyle, kemik içine yerleştirilen titanyum implantların, o bölgedeki kemik yoğunluğunu azaltarak, kemiğin gerilme direncinin düşmesine sebep olmaları en önemli dezavantajlarıdır. Bunu önlemek için titanyumun elastik modülüsü düşürülmelidir. Elastik modülüsü düşürmenin yollarından biri de içine gözenekler açmaktır.

Bu çalışmanın amacı, yeni bir üretim tekniği kullanılarak, materyal içeriğinin istenilen özellikte olduğu, elastik özelliklerinin ayarlanabildiği, gözenek yapısının rastgele değil de tasarlandığı şekilde üretilebildiği poröz titanyum dental implantların en verimli ve en etkili olduğu tasarımın tespit edip, sanayide seri şekilde üretilebilmesini sağlayacak bilgi birikimini oluşturmaktır. Kemiğin, gözenekli titanyum yüzeye daha rahat osseointegre olduğu kanıtlanmıştır. Bununla birlikte gözenekli yapılar, implant biyomateryali ve çevreleyen kemik dokusu arasında mekanik bir kilitlenme sağlamaktadır, bu kritik ara bağlantı daha kuvvetli bir mekanik bağlantı sağlar. Bu sebeplerden dolayı dental ve biyomedikal uygulamalarda gözenekli titanyum geçerli bir çözümdür. Ancak mevcut çalışmalarda osseointegre olmuş poröz titanyumun elastik modülüsü üzerine bildirilen sonuçlarda belirsizlik mevcuttur. Mevcut dental implant üretim tekniğinde, oluşan yüzeydeki porözite miktarı, dağılımı ve boyutları tamamen rastlantısal şekilde olmaktadır. Çalışmamızda, yeni bir üretim tekniği olan ekleyici üretim tekniği Selektif Laser Eritme (SLE) ile üretilecek olan implantlar kullanılacaktır. Poröz boyutu ve dağılımı düzensiz olan bir yapı yerine, düzenli geometrik yapısı ve kontrollü gözenek boyutu olan, SLE ile üretilen kafes yapıları kullanmak biyolojik ve mekanik açıdan daha öngörülebilir ve başarılı ürünlerin oluşturulmasını sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Diş İmplantları; Osseointegrasyon; Gözenekli Malzemeler; Eklemeli İmalat

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Biomimetic Porous Dental Implant Design, In-vivo and In-vitro Evaluation: An In-vitro Preliminary Results

Fatih Odabaşı¹, Mustafa Ercüment Önder¹, Umut Tekin¹, Özkan Özgül¹, Fethi Atıl¹,
Ahmet Kürşad Çulhaoğlu², Evren Yasa³

¹Kırıkkale University Dentistry Faculty Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kırıkkale

²Kırıkkale University Dentistry Faculty Department of Prosthodontics, Kırıkkale

³Eskişehir Osmangazi University Mechanical Engineering Department, Eskişehir

Titanium is a biocompatible material with high corrosion resistance and provides osseointegration between the bone and the implant surface. However, the high elastic modulus of the implants produced by the conventional methods reduces the surrounding bone density and decreases the tensile strength of the bone. One way to reduce the elastic modulus of titanium is to open pores into the structure.

The aim of this study is to create efficient and effective design of porous titanium dental implant by using a Selective Laser Melting (SLM), where the material content is desired, the elastic properties can be adjusted and the pore structure can be designed instead of random design. Also to create the knowledge to be churned out in industry. It has been proven that the bone has to be more osseointegrated to the porous titanium surfaces. Porous structures provide a mechanical interconnection between the implant biomaterial and surrounding bone tissue and this critical interconnection provides a stronger mechanical connection.

In present dental implant manufacturing techniques, porosity on the surface is randomly configured. The use of porous structures produced with SLM will enable the creation of more predictable products in biological and mechanical terms, with regular geometric structure and controlled pore size, instead of a structure whose porous size and distribution are irregular. In this study, finite element analysis (FEA) invitro biomechanical tests and invivo histological parameters will be used to evaluate with different geometric designs implants.

Keywords: Biomimetic Porous Dental Implant Design, Invivo and Invitro Evaluation

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-83

Kleidokranial displazi: Klinik, radyografik bulgular ve vakaya multidisipliner yaklaşım

Tuğba Kuşlu¹, Türker Yücesoy¹, Elif Dilara Şeker², Narmin Sardarlı²

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Kleidokranial Displazi (KKD), nadir görülen ve otozomal dominant geçiş gösteren herediter bir hastalıktır. Bu anomalinin karakteristik özellikleri arasında klavikulanın aplazisi veya hipoplazisi, kraniofasial malformasyonlar, multiple süpernumere dişlerin ve gömülü dişlerin varlığı sayılabilir.

Olgu: 20 yaşında KKD'ye sahip kadın hasta oligodonti ve gömülü diş şikayeti ile Bezmialem Vakıf Üniversitesi Ortodonti kliniğine başvurmuştur. Klinik muayenede maksiller yetersizlik, persiste süt dişleri ve sınıf 3 molar ilişki tespit edilmiştir. Radyolojik muayenede iskeletsel Sınıf 3 malokluzyon, azalmış vertikal boyut, çok sayıda gömülü ve supernumere dişler tespit edilmiştir. İleri tanı için dental volumetrik tomografi alınmış olup, gömülü dişlerin diğer dişlerle ve anatomik yapılarla ilişkisi tespit edilmiştir. Genel anestezi altında hastanın sürdürülmesi planlanan on adet gömülü dişi butonlanmış ve on adet supernumere dişi çekilmiştir. Cerrahi sırasında apertura piriformisin laterallerine birer adet olacak şekilde toplamda 2 adet mini plak yerleştirilmiştir. Ameliyat sonrası devamlı ortodontik kuvvetler uygulanarak gömülü dişler sürdürülmeye başlanmıştır.

Sonuç: KKD'li hastaların tedavilerinin planlanmasında cerrahi ve ortodontik işbirliği gerekmektedir. Bu hastalarda tedaviyi zorlaştıran bir faktör olan ankraj yetersizliği problemi, miniplakları içeren ortodontik mekanik tasarımları ile aşılabılır. Bu durumda, kalıcı dişlerin veya yeterli kemik dokusunun olmaması nedeniyle ankraji korumak için apertura piriformis alanına iki miniplak yerleşimi uygun bir seçenek olabilir.

Anahtar Kelimeler: Ankraj, Kleidokranial Displazi, Miniplak

Cleidocranial dysplasia: Clinical and radiographic findings and multidisciplinary approach to the case

Tuğba Kuşlu¹, Türker Yücesoy¹, Elif Dilara Şeker², Narmin Sardarlı²

¹Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

²Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Istanbul

Objective: Cleidocranial Dysplasia (CCD) is a rare and autosomal dominant hereditary disease. Characteristic features of this anomaly are aplasia or hypoplasia of the clavicle, craniofacial malformations, multiple supernumerary teeth, and impacted teeth.

Case: A 20-year-old female patient with CCD was applied to Bezmialem Vakıf University Orthodontics clinic with complaints of oligodontia and impacted teeth. Clinical examination revealed maxillary insufficiency, persistent deciduous teeth, and a class 3 molar relationship.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

On radiological examination, skeletal Class 3 malocclusion, decreased vertical size, nearly 20 impacted teeth between second premolar areas impacted, and supernumerary teeth were detected. Dental volumetric tomography was taken for advanced diagnosis, and the relationship of impacted teeth with other teeth and anatomical structures was determined. Under general anesthesia, the patient's impacted teeth, which were planned to be maintained, ten teeth were buttoned and ten supernumerary teeth were extracted. A total of 2 mini plates were placed on the lateral sides of the Apertura piriformis during surgery. Impacted teeth have been started to be maintained by applying continuous orthodontic forces after the surgery.

Conclusion: Surgical and orthodontic cooperation is required in planning the treatment of patients with CCD. The problem of anchorage insufficiency, which is a factor that makes treatment difficult in these patients, could be overcome with orthodontic mechanical designs containing mini plates. In this case, we planned to place two mini plates onto the Apertura piriformis area to maintain anchorage due to a lack of permanent teeth or adequate bone tissue.

Keywords: Anchorage, Cleidocranial Dysplasia, Mini plates

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-84

Residüel kemik kalınlığının 3 mm'den az olduğu posterior maksiller vertikal kayıplarda plateletten zengin fibrin ile krestal sinüs tabanı elevasyonunu takiben yapılan eş zamanlı implant uygulaması: vaka serisi çalışması

Beliz Serdaroğlu, Türker Yücesoy

Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Posterior maksiller dişsiz bölgelerde oluşan vertikal kemik kayıplarında implant uygulamalarının literatürde pek çok tekniği tanıtılmıştır. Bu çalışma, 3 mm'den az residüel kemiğe sahip maksiller posterior bölgelerde transalveoler yaklaşımla sinüs elevasyonunun plateletten zengin fibrin (PRF) ile kemik greftli/greftsiz olarak implantlar ile eş zamanlı uygulamasını vaka serisi olarak değerlendirmektedir.

Olgu: Maksilla posterior bölgede 3 mm'den az rezidüel kemik ile kliniğimize başvuran hastalar vaka serisine dahil edildi. İmplant uygulamasının planlandığı bölgeye en fazla 3 mm genişliğinde yuva açılarak, schneiderian membran serbestleştirilmiştir. Elde edilen 2 adet PRF pıhtısı, Choukroun ve arkadaşlarının protokolüne uygun olarak membran haline getirilip, hazırlanmış olan soketin içersine yerleştirilmiştir. Residüel kemik miktarı göz önüne alınarak vakaların bir kısmında ksenogreft uygulaması yapılmıştır. Yiv açıcılar ya da driller ile soket yeterli genişliğe getirilerek, implant gönderilmiştir ve ostell cihazı ile primer stabilite ölçülmüştür. 2017-2018 tarihleri arasında PRF ile sinüs elevasyonunun implant ile eş zamanlı olarak uygulandığı 5 hasta, 8 implant vaka serisine dahil edilmiştir. Vakaların ikisinde soket içersine PRF uygulamasını takiben ksenogreft gönderilmiştir. Dahil edilen implantlar klinik ve radyografik kayıtlar doğrultusunda değerlendirilmiştir. Herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmamıştır. Yapılan ortalama 2 yıllık post-operatif takip sonucu sağ kalım oranları %100 olduğu görülmüştür.

Sonuç: Vakaların radyografik ve klinik incelemesi sonucunda PRF ile yapılan sinüs elevasyonunun implantlar ile eş zamanlı uygulamasında başarılı sonuçlar elde edildiği görülmüştür. Bu çalışma ile literatürde daha önce bulunmayan bu teknik modifikasyonu ile ilk defa 3 mm altında da implant uygulaması yapılmış ve bu vakaların hepsinde başarıya ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: krestal sinüs lift, prf, transalveoler sinüs lift

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Crestal sinus floor elevation with platelet-rich fibrin simultaneous to implant placement in posterior maxillary vertical deficiencies with residual bone less than 3 mm: case series study

Beliz Serdaroğlu, Türker Yücesoy

Bezmialem Vakıf University, Department of Maxillofacial and Oral Surgery, İstanbul

Objective: In posterior maxillary edentulous areas with vertical bone loss, many techniques of implant applications have been introduced. This study evaluates the transalveolar approach to sinus elevation in the posterior maxillary area with residual bone less than 3mm, using platelet-rich fibrin (PRF) with/without bone graft simultaneous to implant placement as a case series.

Case: Patients with residual bone less than 3mm in posterior maxilla are included in the series. An implant hole with a maximum width of 3mm was drilled and Schneiderian membrane was mobilized. 2 PRF clots were compressed into a thin membrane in accordance with the protocol of Choukroun et al. and placed into prepared socket. Depending on the residual bone amount, xenograft was applied in some of the cases. Using drills or tapers, the socket was extended, the implant was then sent and primary stability was measured with osstell device. Between 2017-2018, 5 patients who underwent sinus elevation with PRF, simultaneous to implant application with 8 implants were included in this case series. Xenograft was sent in two of the cases. Implants were evaluated according to clinical records and radiography. No complications were experienced. After 2 years mean of post-operative follow-up, survival rates were found 100%.

Conclusion: As a result of the radiographic and clinical examination of the cases, successful results were obtained in sinus membrane elevation with PRF simultaneous to implant application. With this study, implant application in areas with residual bone less than 3mm was performed with this technical modification that was not mentioned in literature before and success was achieved in all the cases.

Keywords: Crestal sinus lift, prf, transalveolar sinus lift

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-85

Hızlı Üst Çene Genişletmesi ve Basamaklı Osteotomili Mandibular Simfizis Distraksiyonu ile Tedavi Edilen Hastanın 9 Yıllık Takip Sonrası Klinik ve Radyolojik Değerlendirme Raporu

Kevser Kurt Demirsoy¹, Elif Dilara Şeker², Ahmet Yağcı³

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Nevşehir

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul

³Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu vaka raporu kliniğimize dişlerinin düzensiz olması şikâyetiyle başvurmuş 14 yıl 4 aylık bayan hastanın tedavisini ve 5 ve 9 yıllık takip sonrası tedavi sonuçlarını sunmaktadır.

Olgu: Hastanın yapılan klinik ve radyografik muayenesinde iskeletsel sınıf I dental sınıf II subdivizyon malokluzyonu ile maksiller ve mandibular arklarda transvers yön yetersizliği olduğu tespit edilmiştir. Tedavi planlaması olarak RME ve stepwise osteotomi ile MSDO operasyonu sonrası Damon braketlerle sabit ortodontik tedavi planlanmıştır. Hastanın tedavi başında(T0), tedavi bitiminde(T1), tedaviden beş yıl sonra(T2) ve 9 yıl sonra(T3) kayıtları alınmıştır. T0'da mandibulada -8,0mm, maksillada -10,1mm çapraşıklık olduğu tespit edilmiştir. Yapılan posteroanterior(p-a) analizinde alt ve üst iskeletsel orta hatlarda(A-Me-MSR) 3°'lik sapma belirlenmiştir. Sefalometrik incelemede üst keserlerin retrokline, alt keserlerin normal konum ve eğimde olduğu görülmüştür. Üst çenede akrilik bonded RME aygıtı toplamda 30 tur olacak şekilde çevrilmiş; mandibulada stepwise osteotomi 32-33 nolu dişler arasından yapılmış ve distraktör olarak linguale yerleştirilen diş destekli banded-hyrax aygıtı 10 gün boyunca günde 4 tur olacak şekilde çevrilmiş ve tedavi 2 yıl 8 ay sürmüştür. T1'de alt ve üst çenede interkanin ve intermolar mesafelerde artış, alt keserlerin 4° prokline olduğu belirlenmiştir. Kesi hattına komşu 33 nolu dişin apikalinde lüseni tespit edilmiş, diş asemptomatik ve vital olduğundan takibine karar verilmiştir. P-a analizinde alt-üst dental ve iskeletsel orta hatların çakıştığı belirlenmiştir. T2 ve T3 dönemlerinde iskeletsel ve dental yapılarda nüks olmadığı, 33 nolu dişin halen vital ve asemptomatik olduğu ve lüsent alanın küçüldüğü gözlenmiştir.

Sonuç: MSDO ve RME anterior dental çapraşıklıkla karakterize maksiller ve mandibular transvers yön yetersizliklerinde kullanılan etkili ve stabil yöntemlerdendir. Tedavi sonrası uzun dönemde özellikle kesi hattına komşu dişlerde vitalite takibi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: simfizis distraksiyonu, hızlı üst çene genişletmesi, basamaklı osteotomi

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

9-Year Follow-up Clinical and Radiological Evaluation Report of a Patient Treated with Rapid Maxillary Expansion and Mandibular Symphyseal Distraction Osteogenesis with Stepwise Osteotomy

Kevser Kurt Demirsoy¹, Elif Dilara Şeker², Ahmet Yağcı³

¹*Nevşehir Hacı Bektaş Veli University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Nevşehir*

²*Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İstanbul*

³*Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Kayseri*

Objective: This case report demonstrates the orthodontic treatment and 5&9 years of follow-up results of the patient with skeletal Class I, dental Class II subdivision, maxillary and mandibular anterior crowding and transverse maxillary and mandibular deficiency. A 14 years and 4 months old female patient visited the Department of Orthodontics with the complaint of dental crowding. Fixed orthodontic treatment was planned by using Damon braces after Rapid Maxillary Expansion(RME) and Mandibular Symphysis Distraction Osteogenesis(MSDO) with stepwise osteotomy. An acrylic bonded RME appliance was used for the maxillary expansion. In the mandible, a stepwise osteotomy technique was performed between the left lateral and canine teeth for MSDO. Then, a Hyrax expander was activated four times a day for 10 days. The total orthodontic treatment time was 2 years and 8 months. At the end of the treatment, there was an increase in the intercanine and inter-molar distances in the maxilla and mandible, while the upper incisors were in normal positions and inclination, lower incisors had a proclination of 4°. There was an apical lucency at 33 numbered tooth, however it was asymptomatic and vital it was decided to be followed up. The five-year(T2) and nine-year(T3) follow-up records indicated skeletal and dental stability in the jaws, 33 numbered tooth is still vital and asymptomatic, and the lucent area has regressed.

Conclusion: RME and MSDO were found to be effective and stable methods for resolving maxillary and mandibular transversal deficiencies with anterior dental crowding. However, pulp sensibility and vitality of the teeth adjacent to the osteotomy line should be followed in the long-term after treatment.

Keywords: symphyseal distraction, rapid maxillary expansion, stepwise osteotomy

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Tablo 1 / Table 1

Ortodontik tedavi sürecinin akış şeması

The flow chart of the orthodontic treatment process

Bonded RME on upper dentition	RME activation (2 turns/day, 15 days)		Removed RME (After 2 months)	Transpalatal Arch (3 months)		Fixed Orthodontic Treatment (2 years 8 months)
Placed distractor on lower dentition	Stepwise Osteotomy	Latent Period (7 days)	Activation of distractor (4 turns/days, 10 days)	Consolidation (3 months)	Removed Distractor	

Tablo 2 / Table 2

T0, T1 ve T2'de interkanin ve intermolar genişlik değerleri

Inter canine and intermolar width values at T0, T1 and T2

	T0	T1	T2
Dental Arch Widths			
Maxillary Intermolar Width	30.20 mm	36.51 mm	35.92 mm
Maxillary Inter canine Width	33.43 mm	35.3 mm	35.5 mm
Mandibular Intermolar Width	29.36 mm	35.67 mm	34.82 mm
Mandibular Inter canine Width	24.99 mm	27 mm	27.51 mm

Pre-treatment (T0), post-treatment (T1), after a 5-year follow-up (T2)

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Tablo 3 / Table 3

T0, T1 ve T2'de lateral ve PA sefalometrik analiz sonuçları
Results of lateral and PA cephalometric analysis at T0, T1 and T2

	T0	T1	T2
Skeletal Measurements			
Sagittal Plane			
SNA	72°	72.1°	72.4°
SNB	71°	70°	69.9°
ANB	1°	2.1°	2.5°
N-A	-5.8 mm	-6.2 mm	-6.7 mm
N-Pog	-8.2 mm	-10.1 mm	-11 mm
Vertical Plane			
Y Axis Angle	59.1°	66°	66.1°
SN-GoGN	36.2°	41.1°	41.8°
SN-PP	11.8°	13.7°	13°
Mx-Md Angle	24.4°	27.5°	28.7°
Dental Measurements			
U1-SN	92.9°	97.8°	98.4°
U1-PP	104.6°	111.4°	112.4°
U1-NA	5.4 mm	6.6 mm	5.2 mm
U1/NA	20.8°	25.7°	26.4°
L1-Apog	1,5 mm	3,7 mm	3.5 mm
IMPA	93.1°	97.2°	96.5°
L1-NB	2.5 mm	5 mm	4.8 mm
L1/NB	22.8°	27.3°	26.5°
Soft Tissue Measurements			
NasolabialAngle	95.1°	95.7°	95°
ULip-E Plane	-7.5 mm	-5.3 mm	-6.8 mm
LLip-E Plane	-6.2 mm	-2.5 mm	-3.1 mm

Pre-treatment (T0), post-treatment (T1), after a 5-year follow-up (T2)

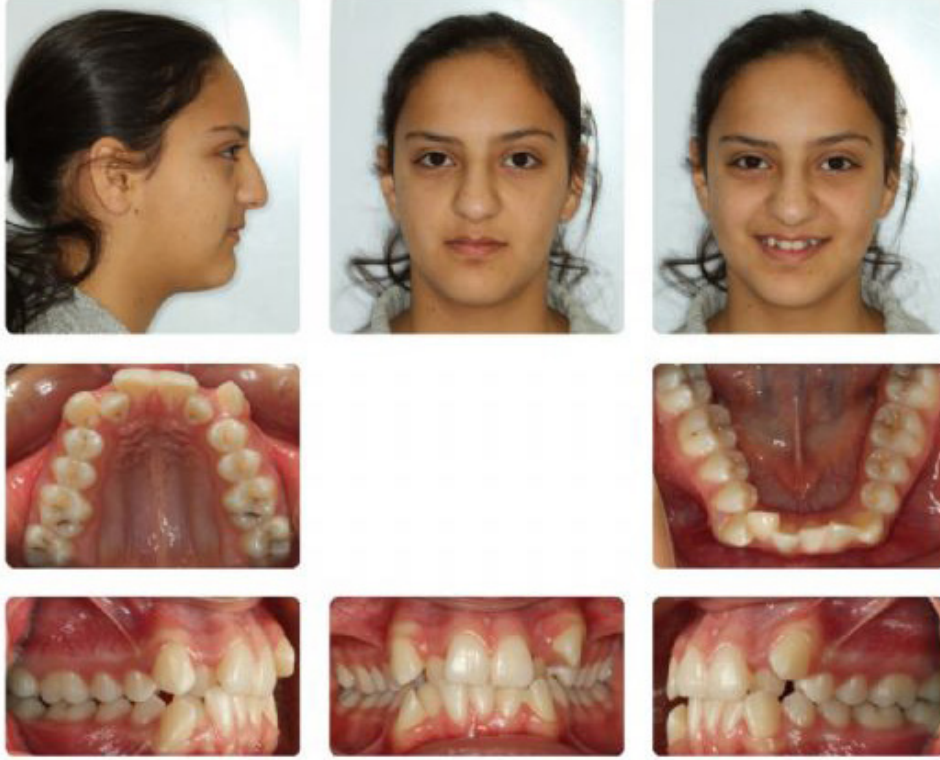
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Tedavi öncesi hastaya ait ağız içi ve ağız dışı fotoğraflar
Pretreatment intra-extraoral photographs of the patient

T0 dönemi radyolojik görüntüler
T0 period radiological images

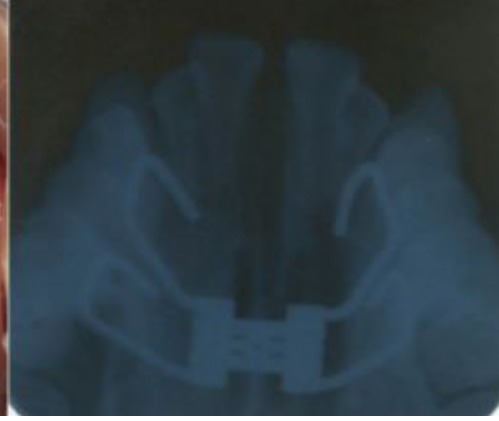

Çalışmada kullanılan RME apareyi, Midpalatal sutureda gözlenen açılma
RME appliance design, Midpalatal suture opening

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS
May 7th-9th, 2021

Mandibular simfzis distraksiyonunda kullanılan aparey, Simfzisinde görülen ayrılma

Figure 4

Tooth-borne distraction appliance design, Diastasis of symphysis

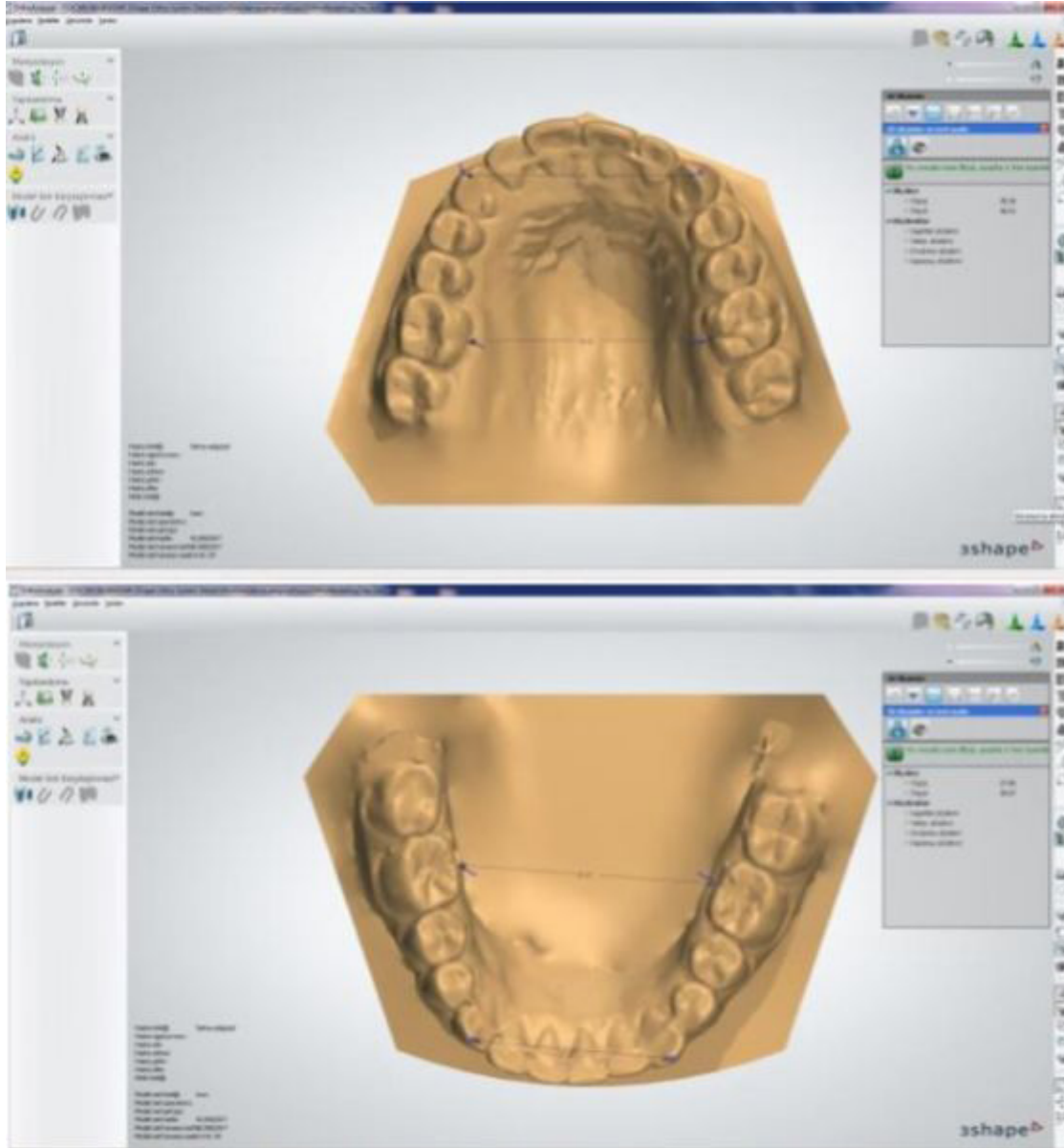
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

3Shape R700 tarayıcıda taranan dijital döküm modellerinde interkanin ve intermolar genişlik ölçümleri
Intercanine and intermolar width measurements on digital cast models scanned in the 3Shape R700 scanner

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Tedavi sonrası ortodontik kayıtlar (A) Intra-ekstraoral fotoğraflar, (B) Panoramik radyografi, (C) El-bilek radyografisi, (D) Posteroanterior sefalometrik radyografi, (E) Lateral sefalometrik radyografi

Posttreatment orthodontic records (A) Intra-extraoral photographs, (B) Panoramic radiograph, (C) Hand-wrist radiograph, (D) Posteroanterior cephalometric radiograph, (E) Lateral cephalometric radiograph

**5 yıllık takip döneminden sonra intra-ekstraoral fotoğraflar
After the 5-year follow-up period intra-extraoral photographs**

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

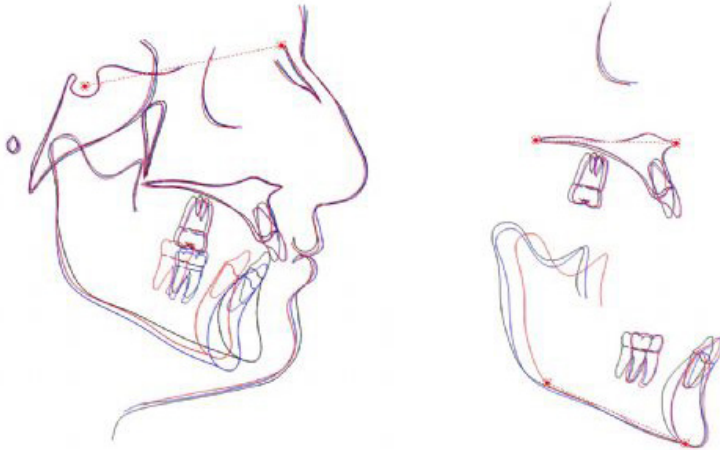
May 7th-9th, 2021

T2 dönemi radyolojik görüntüler
Radiological images at T2 period

Sefalometrik karşılaştırma (T0: siyah çizgiler, T1: mavi çizgiler, T2: kırmızı çizgiler)
Superimposed cephalometric tracings (T0: black lines, T1: blue lines, T2: red lines)

9 yıllık takip sonrası (T3) hastaya ait ağız içi ve ağız dışı fotoğraflar

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Intraoral and extraoral photographs of the patient after 9 years of follow-up (T3)

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-86 Ortognatik Cerrahi Geçirmiş Hastanın Modifiye Kret Split Yöntemi İle Horizontal Kret Augmentasyonu: Olgu Sunumu

Sinem Büşra Kırac, Senem Aşkın Ekinci, Gühan Dergin
*Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,
İstanbul*

Amaç: Modifiye kret split yöntemi intraoral donör sahaların yetersizliği durumunda tercih edilebilen bir augmentasyon yöntemidir. Bu yüzden biz de ortognatik cerrahi geçirmiş olan bu hastamızda bu yöntemle kret genişliğini artırmayı amaçladık.

Olgu: 31 yaşındaki dudak damak yarığı geçmişi olan ve 5 yıl önce çift çene cerrahisi ve genioplasti geçirmiş kadın hasta parsiyel dişsizlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan değerlendirmeler sonucunda hastamızda sol mandibular bölgedeki alveolar kemikte horizontal yönde yetersizlik saptandı. Ramus veya simfiz bölgesinden kemik elde edilemeyeceğinden modifiye kret split yöntemi ile alveoler kemik genişliğinin artırılması planlandı. Sonrasında ikinci bir cerrahiyle 2 adet implant yerleştirildi.

Sonuç: Bu olgu ağız içi donör sahası olmayan hastalarda, modifiye kret split tekniğinin kemiği horizontal yönde genişletmeye olanak sağladığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Alveoler kret augmentasyonu, kret split, horizontal kemik augmentasyonu

Horizontal Ridge Augmentation On Patients Who Had Undergone Orthognathic Surgery With Modified Ridge Split Procedure: A Case Report

Sinem Büşra Kırac, Senem Aşkın Ekinci, Gühan Dergin
*Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Marmara University,
Istanbul, Turkey*

Objective: Modified crest split method is an augmentation method that can be preferred in case of insufficiency of intraoral donor sites. Therefore, we aimed to increase the width of the crest with this method in our patient who had orthognathic surgery.

Case: A 31-year-old female patient with a history of cleft lip and palate who had undergone double jaw surgery and genioplasty 5 years ago was applied to our clinic with the complaint of partial toothlessness. As a result of evaluations, horizontal deficiency was detected in the alveolar bone in the left mandibular region. Since bone can not be harvested from the ramus or symphysis area, modified crest split technique was preferred to increase bone width. Afterwards, 2 implants were placed with a second surgery.

Conclusion: This case shows that in patients without an intraoral donor site, the modified crest split technique allows for horizontal expansion of the bone.

Keywords: Alveolar ridge augmentation, ridge split, horizontal bone augmentation

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

***Augmente edilmiş kemiğe implantların yerleştirilmesi
Image of implants placed in augmented bone***

***Bukkal ve lingual kemik laminalarının arasının allojen kemik partikülleri ile greftlenmesi
Image of allogenic bone grafted between buccal and lingual bone plates.***

***Osteotomlar yardımıyla split edilmiş alveoler kemiğin görüntüsü
Alveolar ridge after bone spreading with osteotomes***

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-87

Maksiller Posterior Bölgeye İmmediat Olarak Yerleştirilen Dental İmplantların Erken Dönem Klinik Değerlendirmesi

Muhsin Özdemir¹, Enes Özkan²

¹Özel DCT Klinik Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

²İstanbul Medeniyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Dental implantların osseointegrasyon sürecinde başarısını etkileyen birçok faktör bulunmaktadır. Bu faktörlerin başında implantın uygulandığı bölgenin özellikleri gelmektedir. Özellikle kemik boyutlarındaki ve kalitesindeki yetersizlik, osseointegrasyon başarısızlığına neden olmaktadır. Ayrıca diş çekimi sonrası implant uygulanma zamanı da bu başarıda oldukça önemlidir. Diş çekimi sonrası hemen yapılan implant yüklemeleri geç dönem uygulamalara göre daha fazla başarısızlık riski taşımaktadır. Bu çalışmada genellikle düşük kemik yoğunluğu görülen maksiller posterior bölgeye çekim sonrası eş zamanlı olarak yerleştirilen, çekim soketi gaplerine greft uygulanan/uygulanmayan, aynı zamanda eksternal/internal sinüs lifting yapılarak/yapılmadan yerleştirilen dental implantların erken dönem klinik başarıları değerlendirildi. Bu amaçla 20 adet hastanın üst çenelerinde 1.molar veya 2.molar diş çekimlerini takiben farklı vertikal kemik yüksekliği bulunan bölgelere immediat implant uygulaması yapıldı. Bazı hastalarda implant yerleştirilmesi sonrası çekim soketindeki gaplere ksenogreft uygulaması yapıldı. Bununla birlikte yetersiz vertikal kemik yüksekliği görülen hastalarda immediat implantasyona ek olarak eksternal ya da internal olarak sinüs lifting uygulaması yapıldı. En az 6 ay bekleme süresi sonrasında gingiva former yerleştirilmesi sırasında klinik değerlendirmeler yapıldı. Bu değerlendirmede implant çevresindeki krestal kemik seviyesi (rezorpsiyon varlığı ve miktarı), yapılan sinüs lifting çeşidi ve başarıları, implantların çekim soketindeki yeri ve açısı analiz edildi.

Anahtar Kelimeler: dental implant, immediyat, maksilla

Clinical Evaluation of Immediate Implants in the Maxillary Posterior Region in the Early Stage

Muhsin Özdemir¹, Enes Özkan²

¹DCT Clinic Oral and Dental Health Center

²Istanbul Medeniyet University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

There are many factors affecting the success of dental implants in the osseointegration process. The most important of these factors are the features of the area where the implant is applied. Especially insufficient bone size and poor quality bone tissue causes osseointegration failure. In addition, the time of application after tooth extraction is also very important in this success. Immediately implant loading after tooth extraction include a higher risk of failure than late applications. In this study, the early clinical success of dental implants, which were placed immediately after extraction in the maxillary posterior region with low bone density, with / without grafts on the extraction socket gaps, and also with or without external / internal sinus lifting were evaluated. For this purpose, dental implants were applied to the areas with different vertical bone heights after first or second molar tooth extraction in the upper jaws of 20 patients. In some patients, xenograft was applied to the gaps in the extraction socket after implant

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

placement. However, in patients with insufficient vertical bone height, in addition to immediate implantation, external or internal sinus lifting was applied. After a waiting period of at least 6 months, clinical evaluations were made during the placement of the gingiva former. In this evaluation, the level of crestal bone around the implant (the presence and amount of resorption), the type and success of the sinus lifting performed, the location and angle of the implants in the extraction socket were analyzed.

Keywords: dental implant, immediate, maxilla

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-88

Maksilla Posterior Bölgede Monostatik Fibröz Displazi: Bir Vaka Raporu

Tolgahan Çayır¹, Duygu Azman², Bozkurt Kubilay Işık¹, Melek Taşsöker²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Konya

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, Konya

Amaç: Fibröz displazi(FD), tipik olarak anormal osteogeneze sekonder intramedüller fibroosseöz proliferasyon ile karakterize benign bir kemik lezyonudur. Monostatik, Poliostatik ve McCune-Albright sendromu olmak üzere üç alt tipi mevcuttur. Poliostatik form genellikle 10 yaşından küçüklerde, monostatik form biraz daha ileri yaşlarda, cinsiyet ayrımı olmadan ortaya çıkmaktadır. FD'nin tüm olgularının %70'inden sorumlu olan monostatik formu, sıklıkla çeneleri tutan tipi olup tesadüfen teşhis edilmektedir. Çene tutulumu olan hastalar yüzde tek taraflı şişlikten ya da alveoler prostele ekspansif deformiteden, nadir olarak da ağrıdan şikâyetçidirler. Radyolojik olarak buzlu cam görünümü denilen, kemik örgüsünde asimetrik ve homojen bir yapıda olan değişim izlenmektedir. Bu olgu raporunun amacı posterior maksilladaki fibröz displazi vakasını sunmaktır.

Olgu: Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi kliniğine, üst çenesindeki ağrı şikâyetiyle başvuran, sağlıklı, 38 yaşındaki erkek hastanın yapılan intraoral muayenesinde normal mukoza ile örtülü, palpasyonda hissedilen sert şişliğin 15 numaralı diştan posteriorda tüber bölgesine, süperiorda zygomatik arka kadar uzandığı tespit edildi. Hastadan alınan panoramik radyografte trabeküler kemiğin internal yapısının buzlu cam görüntüsünde olduğu ve bu bölgedeki dişlerde rezorbsiyon ve patolojinin olmadığı görüldü. İleri tetkik için alınan konik ışıklı bilgisayarlı tomografi incelemesinde yaklaşık 36x24x35 mm büyüklüğünde buzlu cam görünümü veren ekspansif lezyon FD ön tanısı ile kliniğimize yönlendirildi. Ekspansif kemik alanı osteotomlar ve frezler yardımıyla traşlanarak normal kret formu verildi.

Sonuç: FD, cinsiyet ayrımı olmadan iskeletin her kemiğinde görülebileceği gibi en sık maksillada görülen tümör benzeri benign lezyondur. Monostatik FD'nin tedavisi lezyonun büyüklüğü ve hastanın yaşına göre kontur düzeltmelerinden rezeksiyona kadar çeşitlilik gösterebilmektedir. Hastamızda teşhis edilen lezyon fonksiyonel bozukluklara sebep olmadan önüne geçilerek fizyolojik yapı geri kazandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Buzlu Cam, Konik Işıklı Bilgisayarlı Tomografi, Monostatik Fibröz Displazi

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Monostatic Fibrous Dysplasia in the Maxilla Posterior Region: A Case Report

Tolgahan Çayır¹, Duygu Azman², Bozkurt Kubilay Işık¹, Melek Taşşöker²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Konya

²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Konya

Objective: Fibrous dysplasia (FD) is a benign bone lesion typically characterized by intramedullary fibro-osseous proliferation secondary to abnormal osteogenesis. The polyostotic form occurs in younger than 10 years, the monostatic form at older age, without gender discrimination. The monostatic form of FD is type that holds the jaws. Patients with jaw involvement complain of expansion in the bone and rarely pain. Changes in bone, which is radiologically called ground glass appearance, is observed. The purpose of this case report is to present a case of fibrous dysplasia of the posterior maxilla.

Case: In the intraoral examination of a healthy 38-years-old male patient who was admitted to Oral Radiology clinic with complaints of pain in the upper jaw, it was found that hard swelling covered with normal mucosa and extended from 15# tooth to the tuber region and zygomatic arch. In panoramic radiography, it was observed appearance of ground glass and there was no resorption and pathology in the teeth. The expansive lesion approximately 36x24x35mm in CBCT, was referred to our clinic with the pre-diagnosis of FD. The expansive bone area was shaved with osteotomes and burs and a normal crest form was given.

Conclusion: FD is tumor-like benign lesion, most commonly seen in maxilla, as it can be seen in every bone of the skeleton. Treatment of monostatic FD may vary from contour corrections to resection according to size of lesion and the age of the patient. The physiological structure was restored by preventing the lesion diagnosed in our patient without causing functional disorders.

Keywords: Cone Beam Computed Tomography, Ground glass, Monostotic Fibrous Dysplasia

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

SB-89

Sandviç Osteotomi Tekniği ile Atrofik Posterior Mandibulanın Ogmentasyonu: Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Onur Yılmaz, Nejdet Koçak

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD

Diş kayıpları sonrasında meydana gelen şiddetli alveol kemik rezorpsiyonu ilgili bölgenin implant ile rehabilitasyonunu zor veya imkansız kılar. Rezorbe olan alveol kemiklerin ogmentasyonu için birçok teknik literatürde tanımlanmıştır. Osteotomi yapılan kemik segmentleri arasına greft yerleştirilmesi esasına dayanan sandviç osteotomi tekniğinin komplikasyon oranının düşük olduğu ve yüksek başarı oranına sahip olduğu literatürde belirtilmektedir. Bu vaka raporunda ileri düzeyde atrofiye uğramış mandibula posterior bölgenin sandviç osteotomi tekniği kullanılarak vertikal kemik yüksekliğinin artırılması anlatılmaktadır. Sandviç osteotomi tekniğinde segmentler arasında yerleştirilen allogreft partikülleri ile yaklaşık 6 ay içinde yeni kemik formasyonu meydana geldiği belirtilmektedir. Bizde bu vakada interpozisyonel greft materyali olarak allogreft kullandık.

Anahtar Kelimeler: Atrofik, ogmentasyonu, sandviç

Augmentation of the Atrophic Posterior Mandible with the Sandwich Osteotomy Technique: A Case Report and Literature Review

Onur Yılmaz, Nejdet Koçak

Karadeniz Technical University, Faculty of dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department

Severe alveolar bone resorption, which occurs after tooth losses, makes rehabilitation of the relevant region with the implant difficult or impossible. Many techniques for augmentation of resorbed alveolar bones have been described in the literature. It is stated in the literature that the sandwich osteotomy technique, which is based on graft placement between osteotomized bone segments, has a low complication rate and a high success rate. In this case report; Increasing the vertical bone height of the highly atrophied posterior region of the mandible by using the sandwich osteotomy technique is described. It is stated that new bone formation occurs within about 6 months with allograft particles placed between segments in sandwich osteotomy technique. In this case, we used allograft as interpositional graft material.

Keywords: Atrophic, augmentation, sandwich

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

POSTER PRESENTATIONS

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-01

Atrofik maksillanın iliak krestten alınan blok greftler ile rekonstruksiyonu ve implant cerrahisi için hazırlanması

Carullah Anıl Kar, Muhammed Yazıcı, Aykut Can Balkanlıoğlu, Betül Taş Özyurtseven
Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Üst çenede farklı alveolar atrofi tiplerini rehabilite etmek için çeşitli ileri cerrahi teknikleri tasarlanmıştır. Şu anda prosedürler, kalan kemiği otogreftler, allogreftler ve ksenograflar yardımıyla artırmaya yöneliktir. Yüksek oranda üst çene atrofi mevcutluğunda ileri cerrahi yöntemlerinden olan iliak krestten alınan otojen blok kemik ile greftleme seçeneği tercih edilebilmektedir.

Olgu: 21 yaşında konjenital diş eksikliklerinden dolayı atrofik maksillaya sahip hastadan genel anestezi altında ön iliak krestten blok halinde otojen greft alınmıştır. Alınan blok halindeki kemik 4 parçaya ayrılmıştır. Sahaya uygun hale getirilerek maksillaya mini vidalar aracılığıyla fikse edilmiştir. 4 adet blok greftin aralarında kalan boşluklar yine iliak krest içerisinden alınan kansellöz kemik greftleri ile doldurulmuştur. Ön iliak krestten alınan otojen kemik, yeterli kortikokanselöz kemik hacmine izin verdiği için farklı derecelerde maksiller atrofinin rekonstrüksiyon tedavisi için standart olarak kabul edilir.

Sonuç: Ön iliak krestten alınan otojen kemik, yeterli kortikokanselöz kemik hacmine izin verdiği için farklı derecelerde maksiller atrofinin rekonstrüksiyon tedavisi için standart olarak kabul edilir. 6 aylık takip sonucunda üst çene implant cerrahisine hazır duruma getirilmiştir. Sonrasında bir diş merkezde implant tedavisi yapılmıştır. İmplant cerrahisinin ardından osteointegrasyon için 4 aylık bir bekleme sürecinden sonra hibrit köprü ile protetik tedavisi bitirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Atrofik maksilla, iliak krest, otojen blok greft

Reconstruction of the atrophic maxilla with block grafts taken from the iliac crest and preparation for implant surgery

Carullah Anıl Kar, Muhammed Yazıcı, Aykut Can Balkanlıoğlu, Betül Taş Özyurtseven
Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral Dental and Maxillofacial Surgery, Gaziantep

Objective: Various advanced surgical techniques have been designed to rehabilitate different types of alveolar atrophy in the upper jaw. Currently procedures are aimed at increasing the remaining bone with the help of autografts, allografts and xenografts. In the presence of severe maxillary atrophy, the option of grafting with autogenous block bone taken from the iliac crest, which is one of the advanced surgical methods, may be preferred.

Case: A 21-year-old patient with atrophic maxilla due to congenital tooth deficiencies, an autogenous graft was taken from the anterior iliac crescents under general anesthesia. The bone in the form of a block is divided into 4 parts. It was made suitable for the field and fixed

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

to the maxilla by means of mini screws. The spaces between the 4 block grafts were filled with cancellous bone grafts taken from the iliac crest. Autogenous bone from the anterior iliac crest is considered the standard for reconstruction treatment of varying degrees of maxillary atrophy, as it allows sufficient corticocancellous bone volume.

Conclusion: Autogenous bone from the anterior iliac crest is considered the standard for reconstruction treatment of varying degrees of maxillary atrophy, as it allows sufficient corticocancellous bone volume. After 6 months of follow-up, she was made ready for upper jaw implant surgery. Subsequently, implant treatment was performed in an external center. After a 4-month waiting period for osteointegration after implant surgery, prosthetic treatment with a hybrid bridge was completed.

Keywords: Atrophic maxilla, iliac crest, autogenous block graft

İmplant cerrahisi ve protetik tedavi sonrası After implant surgery and prosthetic treatment

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

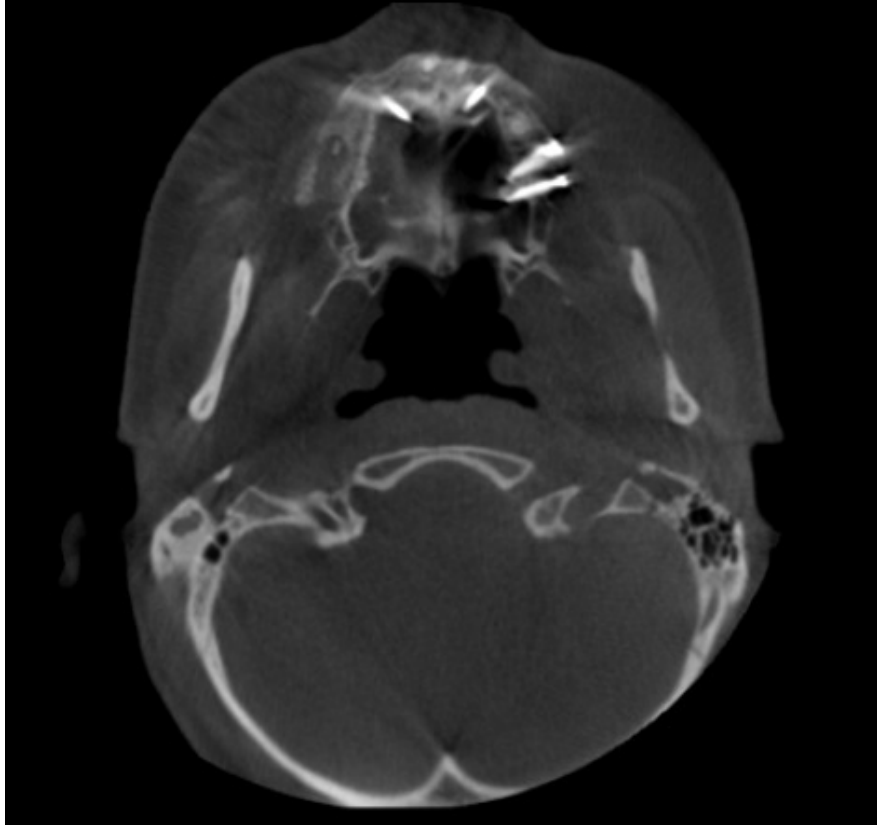
May 7th-9th, 2021

İntraoperatif fotoğraf
Intraoperative photograph

Postoperatif tomografi aksiyal kesit 1
Postoperative tomography axial section 1

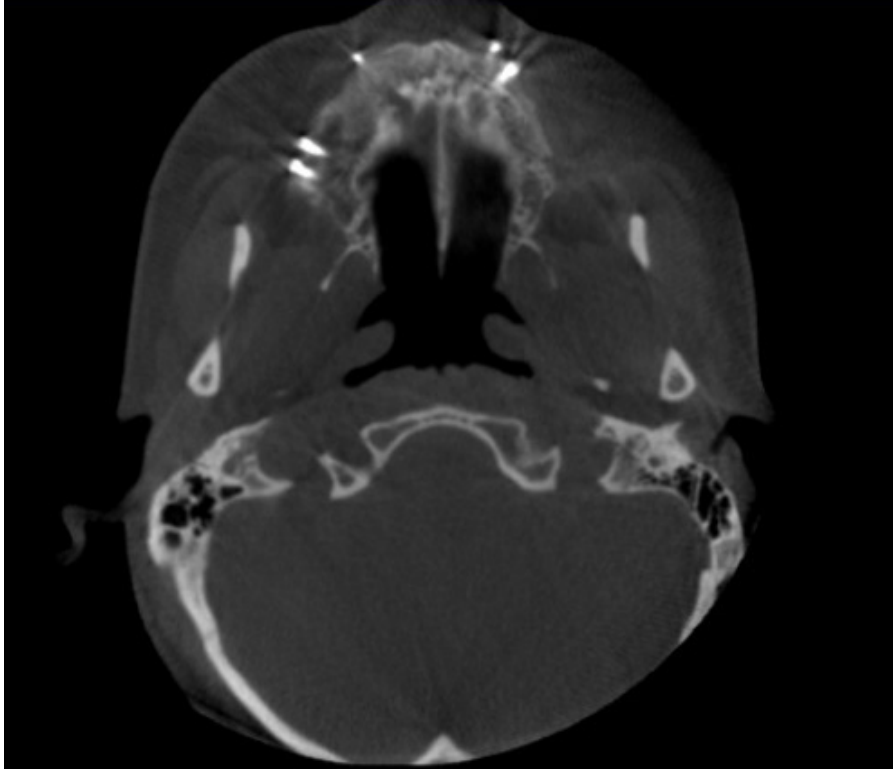
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Postoperatif tomografi aksiyal kesit 2
Postoperative tomography axial section 2

Preoperatif ağız içi fotoğrafı
Preoperative intraoral photograph

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

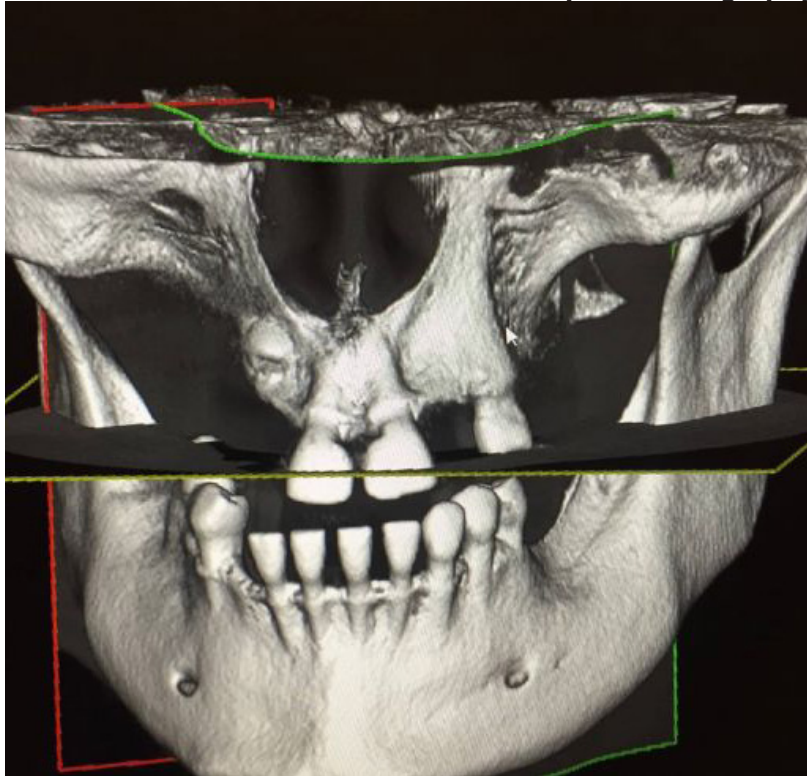
May 7th-9th, 2021

**preoperatif ağız içi üst çene
preoperative intraoral upper jaw**

**Preoperatif üç boyutlu konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntüsü
Preoperative three-dimensional cone-beam computed tomography image**

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-02

Koronektomi: Bu küçümsenen bir yöntem mi yoksa sadece bir mit mi?

Kerim Muhammed Aktaş, Fırat Selvi

Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

Yirmi yaş dişinin çekimi, çene ve yüz cerrahları tarafından en yaygın olarak yapılan cerrahi işlemdir. Her cerrahi prosedürde olduğu gibi yirmi yaş dişinin çekiminin de kanama, enfeksiyon ve köklerin yer değiştirmesi gibi komplikasyon riskleri vardır. Bir diğer önemli komplikasyon inferior alveolar sinir (IAS) yaralanmasıdır. Tahmini geçici his kaybı riski %0,26 ile %8,4 arasında değişmektedir ve kalıcı his kaybı insidansı %3,6'ya kadar ulaşmaktadır. 1990 yılında, Rood ve Shehab, IAS yaralanmasıyla önemli ölçüde ilişkili radyolojik bulgular tespit etmiştir ve bunlara sahip olmanın, yaralanma insidansını % 30 artırdığını bildirmiştir. Koronektomi, sinir ile yakın ilişkili köke dokunulmaksızın dişin sadece kuron kısmının kesilip çıkarılarak IAS hasar riskini azaltmada kullanılan, güvenilir ancak Türkiye'de yeterli rağbeti henüz görememiş bir yöntemdir. Koronektomi, geleneksel çekim yöntemleriyle kıyaslandığında daha düşük sinir yaralanması insidansı göstermektedir. Buradaki vakada, semptomatik bir yirmi yaş dişi olan genç, yetişkin ve sağlıklı bir erkek hasta sunulacaktır. Panoramik radyografi incelendiğinde, sinir yaralanma riskinin yüksek olduğu görülmüştür. Çeşitli tekniklerin avantaj ve dezavantajları hastayla tartışılmış, hasta koronektomi yönünde karar vermiştir. Cerrahi işlem komplikasyonsuz bir şekilde gerçekleştirilmiş ve hasta post-operatif bir yıl boyunca takip edilmiştir. Cerrahi işlemin ayrıntıları, ameliyat sonrası ve yöntemin avantajları tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: koronektomi, gömük diş çekimi komplikasyonları, inferior alveolar sinir yaralanması

Coronectomy: Is it an underestimated method or just a myth?

Kerim Muhammed Aktaş, Fırat Selvi

Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul University, İstanbul, Turkey

Extraction of the wisdom tooth is the most common procedure performed by oral and maxillofacial surgeons. Similar to every surgical procedure, extraction of the wisdom tooth also has its complication risks such as hemorrhage, infection and the displacement of roots. Another important complication risk is the inferior alveolar nerve injury. The estimated risk of temporary injury ranges from 0.26% to 8.4%, and the incidence of permanent loss of sensation is up to 3.6%. In 1990, Rood and Shehab identified radiological markers that were significantly associated with injury to the IAN and they reported that having these markers increase the incidence of injury by 30%. Coronectomy is a reliable but an underestimated method in Turkey that is used to decrease the risk of inferior alveolar nerve damage by sectioning and removing only the crown of the tooth without touching the root which is intimately close to the nerve. Coronectomy poses a lower nerve damage incidence compared to the conventional extraction methods. In the presented case, a young, adult and otherwise healthy male patient with a symptomatic wisdom tooth's management is described. Panoramic radiograph revealed high risk for nerve injury and thus advantages and disadvantages of the various techniques were discussed with the patient and he has consented for coronectomy. The procedure was rendered without any complications and the patient was followed up for a year. Surgical procedure's details, post-

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

operative outcome, and the advantages of the method will be discussed.

Keywords: coronectomy, complications of wisdom tooth extraction, inferior alveolar nerve injury

kontrol 6. ay
6 month radiography of the patient

6. ay kontrol radyografisi
6 month radiography of the patient

koronektomi
coronectomy

hastanın radyografisi
patient's radiography

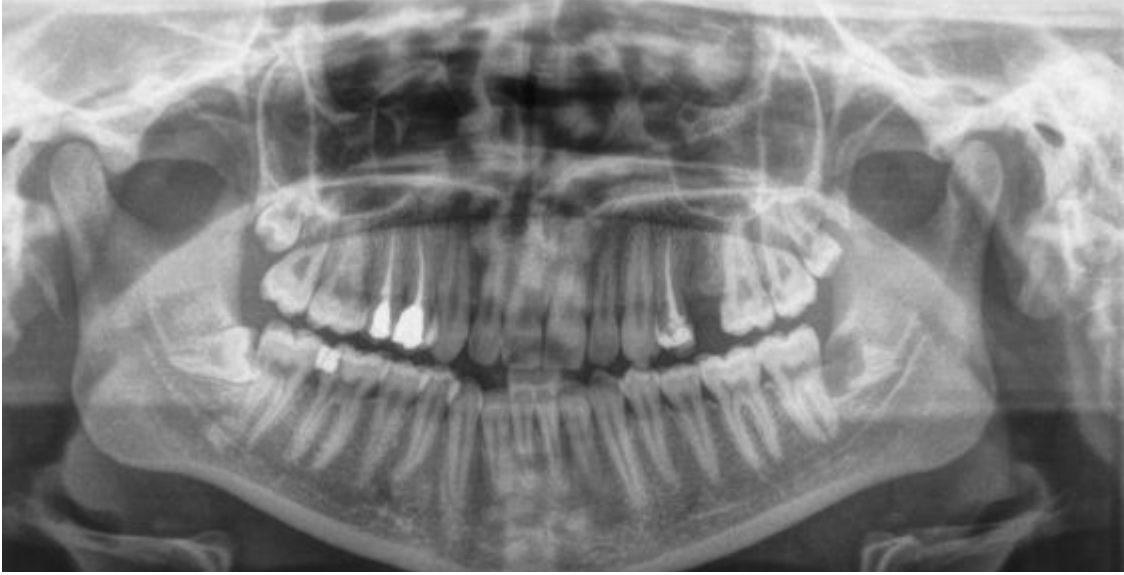
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

**operasyon sonrası radyografi
after operation radiography**

*operasyon sonrası radyografi
after operation radiography*

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-03

Gömülü 3.Molar Diş İle İlişkili Odontojenik Keratokistin Dekompresyonla Tedavisi

Serdar Işıklı, Metin Güngörmüş, Mahmut Aycan

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Odontojenik keratokistin tedavisinde konservatif bir yaklaşım sunmaktır.

Olgu: 34 yaşında erkek hasta sol alt çenesinde ağrı ve şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastanın yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde sol mandibula 3. molar diş ile ilişkili koronoid çentiğe ve kondiler bölgeye doğru uzanan, ekspansif, sınırları düzenli, multiloküler, radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. İlgili bölgeden öncelikle biyopsi alınmış ve odontojenik keratokist sonucu elde edilmiştir. İlgili diş çekilip ardından bölgeye dekompresyon apereyi yerleştirilmiştir. Hasta ve ailesine apereyin kullanımı ve bölgeyi nasıl irriğe edeceği anlatılmıştır. Aralıklı radyografik takipler yapılarak kistin küçüldüğü tespit edilmiş ve bölge opere edilerek kisten tamamen temizlenmiştir.

Sonuç: Dekompresyon apereyi, gömülü 3. molar dişle ilişkili odontojenik keratokistin tedavisinde konservatif bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Gömülü 3. molar, Dekompresyon, Odontojenik keratokist

Decompression of the Odontogenic Keratocyst Associated with Impacted 3.Molar Tooth

Serdar Işıklı, Metin Güngörmüş, Mahmut Aycan

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gaziantep

Objective: To present a conservative approach in the treatment of odontogenic keratocyst

Case: A 34-year-old male patient applied to our clinic with the complaint of pain and swelling in his left lower jaw. In the clinical and radiological examination of the patient, an expansive, well-circumscribed, multilocular, radiolucent lesion extending towards the coronoid notch associated with the 3rd molar tooth of the left mandible and into the condylar region was detected. Biopsy was taken from the relevant area first and the result of odontogenic keratocyst was obtained. The relevant tooth was extracted and then a decompression apparatus was placed in the area. The use of the aperture and how to irrigate the area was explained to the patient and his family. By performing intermittent radiographic follow-ups, it was determined that the cyst had shrunk and the area was operated and the cyst was completely cleared.

Conclusion: Decompression apparatus is a conservative approach in the treatment of an odontogenic keratocyst associated with an impacted 3rd molar tooth.

Keywords: Impacted 3rd molar, Decompression, Odontogenic keratocyst

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Röntgen 1
X-ray 1

Hastanın radyografileri
Radiographs of the patient

Röntgen 2
X-ray 2

Hastanın radyografileri
Radiographs of the patient

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Röntgen 3
X-ray 3

Hastanın radyografileri
Radiographs of the patient

Röntgen 4
X-ray 4

Hastanın radyografileri
Radiographs of the patient

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-04

Diş Çekimi Sonrası Gelişen Çene Osteonekrozunun Parsiyel Mandibula Rezeksiyonuna Kadar Giden Agresif Seyri: Olgu Sunumu

Gamze Tanan Karaca, Fatma Gülfeşan Çanakçı
Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D., Edirne

Amaç: Olgu sunumumuzda diş merkezde dişini çektiren ve çekim esnasında bifosfonat grubu ilaç kullanan 49 yaşındaki erkek hastanın sol alt çenesinde şiddetli ağrı ve iyileşmeyen çekim soketi bulguları ile tespit edilen çene osteonekrozunun hızlı gelişen seyri anlatılmaktadır.

Olgu: İlaça bağlı çene kemiğinin nekrozu(MRONJ), baş-boyun bölgesine radyoterapi almamış, antirezortif/antianjiyojenik ilaç kullanmış/kullanmakta olan hastalarda, en az 8 haftadır var olan ekspozite kemiğe eşlik eden intra/ekstraoral fistülle karakterize bir klinik tablo olarak tanımlanmaktadır. Kliniğimize, sol alt çenesinde diş çekimi sonrası ağrı şikâyetiyle gelen hastaya MRONJ teşhisi konmuştur. İlk 2 hafta antibiyoterapi ile takip edilen hastada, enfeksiyon tablosunda gerileme olmayınca yüzeysel sekestrotomiye takiben trombositten zengin fibrin(TZF) şeklinde minimal invaziv cerrahi tedavi uygulanmıştır. Kontrollerde semptomlarda düzelme görülmemesi üzerine ilk ameliyattan 1 ay sonra derin sekestrotomi ve TZF uygulanmıştır. Haftalık kontrollerde ilk 1 ay semptomlarda iyileşme ve mukozal bütünlük sağlanmış, ancak 2. ameliyattan 1 ay sonra hasta kliniğimize ekstraoral şişlikle gelmiş ve radyografik değerlendirmede patolojik mandibula kırığı saptanıp parsiyel mandibula rezeksiyonu planlanmıştır. Rezeksiyondan 3 ay sonra tekrar enfeksiyon bulguları başlayan olguda rekonstrüksiyon plağı vidaları çevresinde de nekroz geliştiği izlenmiş ve plakların sökülmesine karar verilmiştir. Hastanın kanser hastalığının nüks etmesi sonucu hayatını kaybettiği öğrenilip takipleri yapılamamıştır.

Sonuç: MRONJ hastaların hayat kalitesini etkileyen bir durumdur. Bunun önlenmesi amacıyla dikkatli bir anamnez, antibiyoterapi altında atravmatik diş çekimi ve sıkı takip önemlidir. MRONJ için belirlenmiş altın standart kabul edilen bir tedavi bulunmamakta olup genel görüş tedaviye konservatif yaklaşım ile başlanması yönündedir. Bu olgu sunumunda, diş çekiminden kısa bir süre sonra, uygulanan konservatif tedaviye rağmen, patolojik kırık gelişmişen hastanın agresif seyri sunulmuş olup, basit bir diş çekiminin bile kısa sürede şiddetli klinik tabloya dönüşebileceğinin vurgulanması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: ilaca bağlı çene osteonekrozu, trombositten zengin fibrin

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Aggressive Course of Developing Jaw Osteonecrosis After Tooth Extraction Up to Partial Resection of Mandible: A Case Report

Gamze Tanan Karaca, Fatma Gülfeşan Çanakçı

Trakya University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Edirne, Turkey

Objective: In our case report, a 49-year-old male patient, who had a tooth extracted in an external center and used bisphosphonate group medication during extraction, describes the rapidly developing course of jaw osteonecrosis, which was detected with severe pain in the left lower jaw and unhealing extraction socket findings.

Case: MRONJ is defined as clinical characterized by intra/extraoral fistula accompanying exposed bone for at least 8 weeks in patients who have not received radiotherapy to the head and neck region, and who have used/are using antiresorptive/antiangiogenic drugs. The patient, who came to our clinic with the complaint of pain in the left lower jaw after tooth extraction, was diagnosed with MRONJ. The patient was followed up with antibiotherapy and surgical treatment in the form of PRF following the superficial sequestrotomy was applied. Deep sequestrotomy and PRF were performed 1 month after the first surgery. But 1 month after the second surgery, the patient came to our clinic with pathological fracture was detected in CT and partial resection of the mandible was planned. Necrosis was observed around the reconstruction plate screws and the removal of the plates was decided. It was learned that the patient died as result of the relapse of the cancer and their follow-up could not be made.

Conclusion: MRONJ is condition that affects the quality of patients' life. There is no treatment accepted as the gold standard for MRONJ, the general view is that treatment should be started with conservative approach. It was aimed to emphasize that it could turn into a severe clinical situation in a short time.

Keywords: MRONJ, PRF

Diş çekimi sonrası sol mandibulada şiddetli ağrı şikayeti ile kliniğimize başvuran hastanın panoramik radyografisi

Panoramic radiography of the patient who applied to our clinic with the complaint of severe pain in the left mandible after tooth extraction.

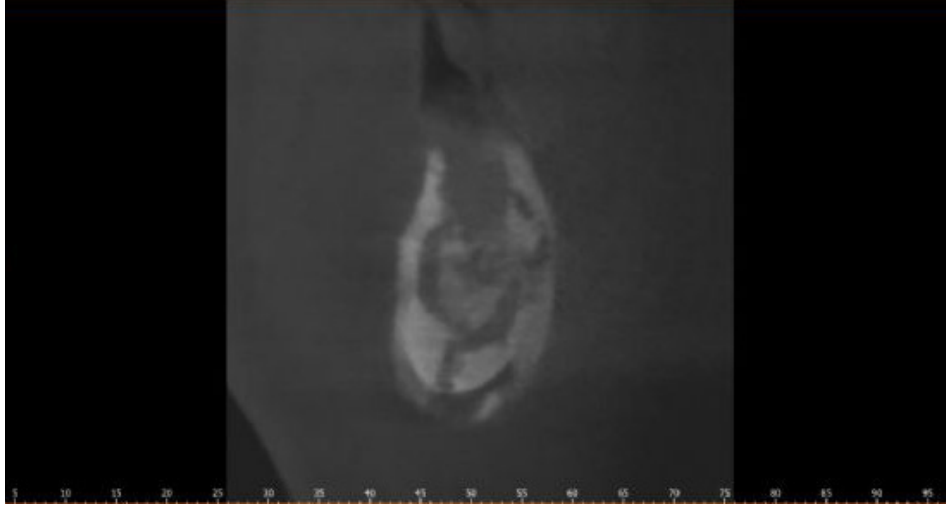
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Osteonekroz bölgesindeki patolojik fraktürün BT'de görünümü
CT view of pathological fracture in osteonecrosis region

Osteonekroz bölgesinin sekestrotomiden sonraki panoramik radyografisi
Panoramic radiography of the osteonecrosis area after sequestrotomy

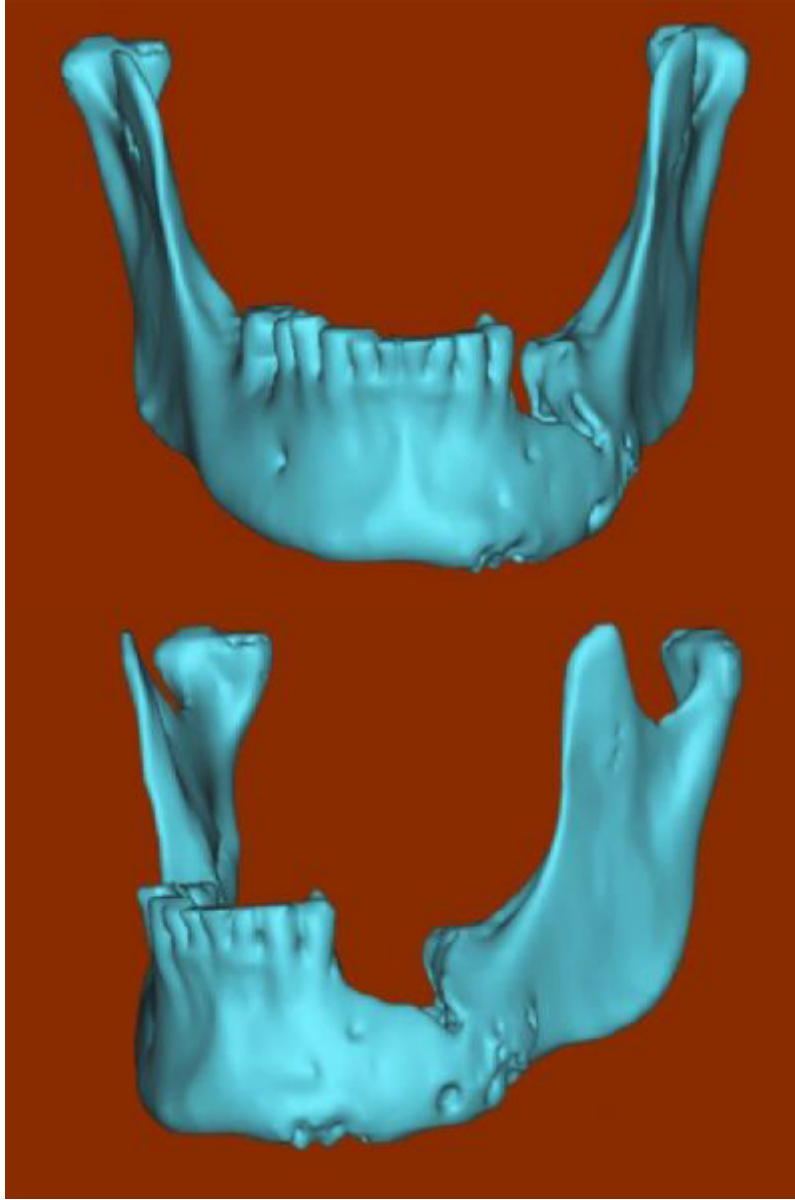
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Parsiyel mandibula rezeksiyonu için tasarlanan preoperatif üç boyutlu model
Preoperative three-dimensional model designed for partial resection of the
mandible

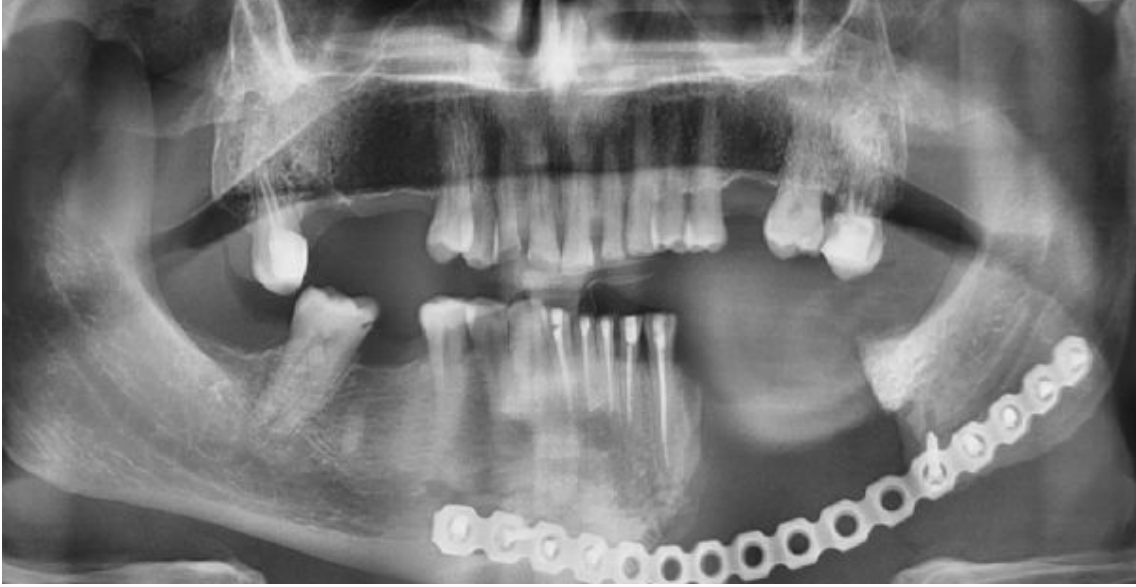
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Parsiyel mandibula rezeksiyonu sonrası rekonstrüksiyon plağı uygulaması
Reconstruction plaque application after partial resection of the mandible

Rekonstrüksiyon plağı vidalarının çevresindeki osteonekroz görünümü
Osteonecrosis view of around the reconstruction plaque mini screw

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-05

Gömülü ters konumdaki premolar dişlerin ekstraoral yaklaşımla cerrahi tedavisi: bir olgu raporu

Seyhan Karaaslan¹, Alper Aktaş², Aydın Onur Gerçek², Dilek Şahar²

¹Department of Dentistry, Cardiovascular Hospital, Ministry of Health Ankara City Hospital, Ankara, Turkey

²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Turkey

Amaç: Mandibular bazisle ilişkili ters pozisyondaki gömülü küçük azı dişlerinin prevalansının az olduğu görülmektedir. Bu vaka raporunda, ters pozisyondaki gömülü premolar dişlerde, ekstra oral yaklaşım ile cerrahi tedavi ve olası komplikasyonlara yaklaşım sunulmuştur.

Olgu: 30 yaşında kadın hasta, ikinci alt premolar yokluğu, beraberinde alt sağ mandibula bazisinde ağrı ve şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik ve panoramik radyografik değerlendirmelere göre alt premolarun sağ çene tabanı seviyesinde ters bir pozisyonda olduğu görüldü; gömülü diş pozisyonu konik ışınli bilgisayarlı tomografi ile incelendi. Hasta şikayeti, lezyon varlığı, çene kırığı ve parestezi riski nedeniyle genel anestezi altında bukkal çekim ameliyatı yapılması önerildi. Diş kronunu açığa çıkarmak için sağ submandibular yaklaşımla dişin ekstraksiyonu ve post-operatif 2 yıllık takibi gerçekleştirildi.

Sonuç: Hastada ameliyat sonrası herhangi bir komplikasyon veya parestezi görülmedi. Ekstraoral (submandibular) yaklaşım ile sinir hasarı gelişme riski azaltıldı.

Anahtar Kelimeler: Gömülü premolar, submandibular flep

Surgical treatment of a premolar impacted in inverted position by extraoral surgical approach: A case report

Seyhan Karaaslan¹, Alper Aktaş², Aydın Onur Gerçek², Dilek Şahar²

¹Ankara Şehir Hastanesi, Kalp ve Damar Hastanesi, Ağız ve Diş Sağlığı Bölümü

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Hacettepe University, Ankara, Turkey

Objective: Few studies have been conducted to evaluate the prevalence of premolars in the reverse position. This case report aims to describe the planning, diagnosis and surgical treatment of an inverted position premolar with an extra oral approach.

Case: A 30 years old female patient was admitted to our department complaining of pain and swelling, due to absence of second lower premolar. According to clinical and panoramic radiographic evaluations, it was observed that the lower premolar was in an inverted position, at the level of the base of the right jaw. The position of dental retention at the base of the mandible was examined by conical beam computed tomography. Thus, it was suggested to perform buccal extraction surgery, under general anesthesia due to the patient's complaint, the presence of the lesion, and the risk of jaw fracture and paresthesia. To expose the dental crown, incision and detachment of the flap at the base of the right mandible was performed

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Conclusion: It was not observed any post-operative complications or paresthesia in the patient. The risk of developing mental nerve damage was reduced by performing extra-oral (submandibular) approach.

Keywords: Impacted premolars, submandibular flap

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-06

Maksiller sinüsü içine alan ameloblastik fibroma: Olgu sunumu

Muhammed Yazıcı, Aykut Can Balkanlıoğlu, Carullah Anıl Kar
*Gaziantep Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız diş ve çene cerrahisi Ana Bilim Dalı,
Gaziantep*

Amaç: Ameloblastik fibroma için çeşitli tedavi protokolleri ve cerrahi teknikler vardır. Radyografik olarak ameloblastik fibrodontoma ve odontoma ile ayırıcı tanısı yapılmalıdır. Kesin tanı için patoloji gereklidir. Tedavi konservatif veya radikal cerrahi prosedürlerdir. Enükleasyon ve küretaj gibi konservatif bir tedavi stratejisi genellikle yeterlidir, ancak büyük lezyonları içeren vakalarda radikal cerrahi prosedürler gerekebilir. Ameloblastik fibromun nüksetme ve malign transformasyon olasılığı yüksek değildir.

Olgu: Anamnezi alınan 21 yaşında Genç bir erkek hasta kliniğimize sağ maksillada ağrı şikayeti ve sağ maksillada dişlerde mobilite şikayeti ile başvurdu. Lezyonunun boyutunu belirlemek için tomografi görüntüleri alındı. Ameloblastik fibromun sağ maksiller sinüsü içine aldığı izlendi(Şekil 1). Lezyon intraoral olarak cerrahi operasyonla enükleasyon ve küretaj ile çıkarılmıştır.

Sonuç: Lezyonun 6. ve 10. ay takibinde nüks izlenmedi. İlgili dişlerin çekimi yapıldı. Histolojik inceleme sonucunda fibröz stroma içine gömülü ameloblastik epitel yuvaları, iplikleri ve tomurcukları izlenmiştir(Şekil 5-6).Ameloblastik fibroma dişlerde kök rezorpsiyonu, mobilite ve yer değişikliğine yol açabilir. Ameloblastik fibroma tedavisinde enükleasyon ve küretaj güvenle kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Enükleasyon, Ameloblastik fibroma, Maksiller sinüs

Ameloblastic Fibroma Including the Maxillary Sinus: a Case Report

Muhammed Yazıcı, Aykut Can Balkanlıoğlu, Carullah Anıl Kar
*Gaziantep University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery,
Gaziantep*

Objective: There are various treatment protocols and surgical techniques for ameloblastic fibroma. Differential diagnosis with ameloblastic fibro-odontoma and odontoma should be made radiographically. Pathology is required for definitive diagnosis. Treatment is conservative or radical surgical procedures. A conservative treatment strategy such as enucleation and curettage is usually sufficient, but radical surgical procedures may be required in cases involving large lesions. There is no high likelihood of relapse and malignant transformation of ameloblastic fibroma.

Case: Anamnesis taken a 21-year-old male patient with to our clinic with complaints of pain in the right maxilla and mobility of the teeth in the right maxilla. Tomography images were taken to determine the size of the lesion. It was observed that the ameloblastic fibroma took into the right maxillary sinus (Figure 1). The lesion was removed intraorally by surgical enucleation and curettage.

Conclusion: No recurrence was observed in the 6th and 10th month follow-up of the lesion. The relevant teeth were extracted. Histological examination revealed ameloblastic epithelial nests, threads and buds embedded in the fibrous stroma(Figure 5-6). Ameloblastic fibroma can cause root resorption, mobility and displacement of teeth. Enucleation and curettage can be used safely in the treatment of ameloblastic fibroma.

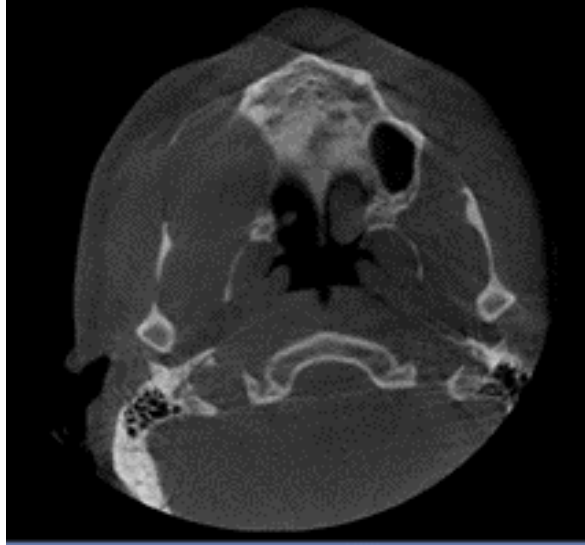
Keywords: Enucleation, Ameloblastic fibroma, Maxillary sinus

Şekil-1
Figure-1

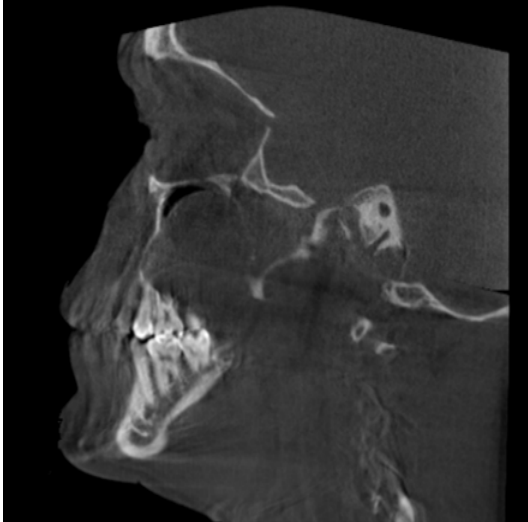
Tomografi koronal kesit.
Tomography coronal section.

Şekil-2
Figure-2

Tomografi aksial kesit
Tomography axial section

Şekil-3
Figure-3

Tomografi sagittal kesit
Tomography sagittal section

Şekil-4
Figure-4

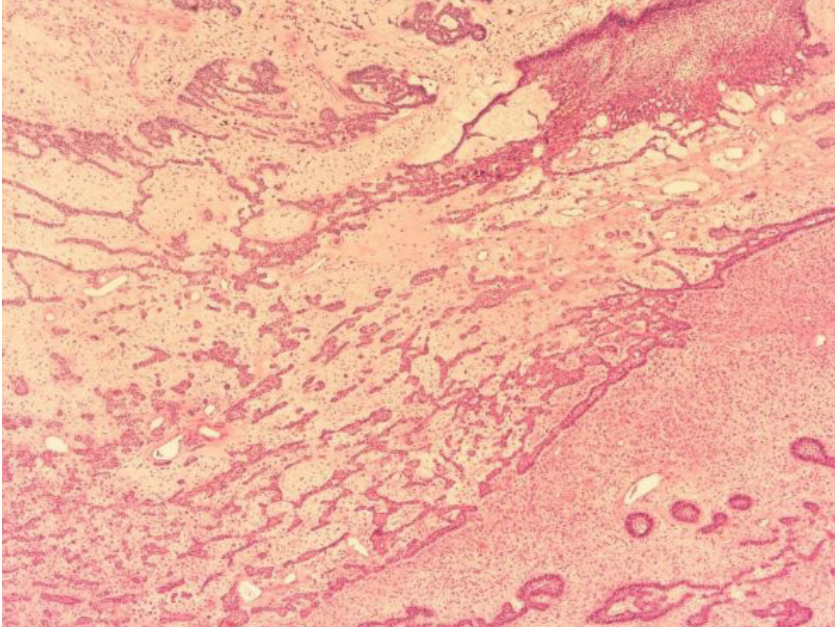
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

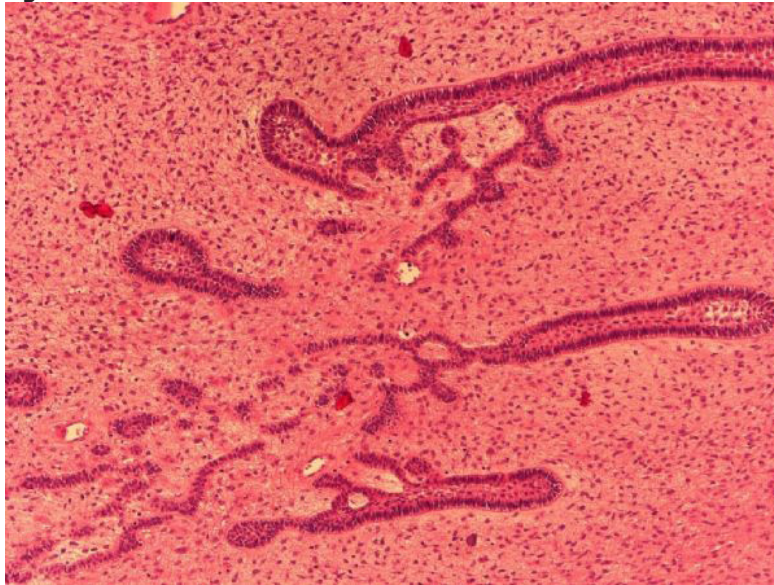

Şekil-5
Figure-5

Fibröz stroma içine gömülü ameloblastik epitel yuvalarını, ipliklerini ve tomurcuklarını gösteren ameloblastik fibroma
Ameloblastic fibroma showing nests, strands and buds of ameloblastic epithelium embedded in fibrous stroma

Şekil-6
Figure-6

Epitelyal bileşen, periferik hücrelerin sütun şeklinde olması, ters polaritede hiperkromatik çekirdeklere sahip olması ve bir palisading modele sahip olması bakımından mine organına benzer.
The epithelial component resembles the enamel organ in that the peripheral cells are columnar, have hyperchromatic nuclei in reverse polarity and have a palisading pattern

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-07

Sublingual Tükürük Bezi Taşı: Bir Olgu Sunumu

Büşra Meşeci, Şeyda Kurt, Mert Can, Deniz Yaman

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Bolu

Amaç: Sialolitler, glandüler kanal sistemleri içinde veya dışında gelişen ve boyutları 1 ile 10 mm arasında değişen kalsifiye kitlelerdir. Tanıda konvansiyonel radyografi, ultrasonografi, siyalografi, manyetik rezonans görüntüleme ve bilgisayarlı tomografi yararlıdır. Özellikle kanalı tıkayan büyük taşlar cerrahi olarak çıkarılmalıdır. Bu olgu sunumunda sublingual bezi taşları olan bir hastanın tanı ve tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 47 yaşında erkek hasta, eksik dişlerin protetik rehabilitasyonu ve dental implant tedavisi için kliniğimize sevk edildi. Ağız tabanında şişlik ve hiperemi ve özellikle yemek yerken ağrı gözlemlendi. CBCT kesitlerinde distal kanal içerisinde yaklaşık 16x14x12 mm boyutta sublingual tükürük bezi taşı tespit edildi. Kitle lokal anestezi altında eksize edildi. Histopatolojik bulgulara dayanarak sublingual tükürük bezi taşı tanısı konuldu. Kateter duktal bezin devamlılığı için ameliyat sonrası ilk hafta yerleştirildi. Postoperatif 6. ayda nüks veya komplikasyon izlenmedi.

Sonuç: Sialolitler ağız kuruluğu, ağrı, yutma güçlüğü ve bez tıkanıklığının en yaygın nedenidir.3 Sialolitiyazis için sialogoglar olarak adlandırılan ilaçlar, kanaldan distal taşlara doğrudan masaj ve cerrahi dahil olmak üzere çeşitli tedavi seçenekleri mevcuttur. Bununla birlikte, bezle ilişkili büyük taşların cerrahi eksizyonu, sialolit tanısını doğrulamak için tercih edilen yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: kateter, sublingual tükürük bezi taşı

Sublingual Sialolithiasis: A Case Report

Büşra Meşeci, Şeyda Kurt, Mert Can, Deniz Yaman

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu

Objective: Sialolithiasis is calcified masses that develop within or outside of the glandular canal systems and their dimensions can vary from 1 to 10 mm. Conventional radiography, ultrasonography, sialography, magnetic resonance imaging, and computed tomography are useful in the diagnosis. Especially large stones that obstruct the duct should be surgically excised. This case report presents the diagnosis and treatment of a patient with sublingual salivary gland stones.

Case: A 47-year-old man was referred to our clinic for prosthetic rehabilitation of missing teeth and dental implant treatment. Swelling and hyperemia in the floor of the mouth and pain, especially when eating, were observed. Impacted sublingual stone within the distal duct approximately 16x14x12 mm was detected in the CBCT sections. The mass was excised under local anesthesia. Based on histopathological findings, a diagnosis of sublingual gland sialolithiasis was established. The catheter was placed during the first postoperative week for the continuity of the ductal gland. No recurrence or complication was observed in the postoperative 6th month.

Conclusion: Sialolites are the most common cause of dry mouth, pain, difficulty swallowing

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

and gland obstruction. A variety of treatment options exist for sialolithiasis including medications termed sialogogues, direct massage of distal stones out of the duct, and surgery. However, surgical excision of large stones associated with the gland is the favored approach for confirming the diagnosis of sialolithiasis.

Keywords: catheter, sublingual sialolithiasis

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-08

Ekstraoral Fistülün Rotasyon Flep Tekniği İle Onarımı:2 Olgu Sunumu

Neşet Akay, Büşra Meşeci, Güzide Büşra Şenel, Adem Ali Akdere
*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana
Bilim Dalı, Bolu*

Amaç: Odontojenik fistüller, endodontik hastalıklara bağlı gelişen patolojik oluşumlardır. Fistülün intraoral veya ekstraoral bölgeye açılması dişin lokalizasyonuna, kortikal kemikte oluşan perforasyonun lokalizasyonuna bağlıdır. Odontojenik ekstraoral fistüllerde tedavi ile iyileşme sağlanabilir, ancak tedaviyi takiben estetik sonuç hastanın beklentilerini karşılamayabilir. Bu olgu sunumunda; odontojenik kaynaklı ekstraoral fistüle bağlı olarak ortaya çıkan rezidüel defektin rotasyon flep tekniği kullanılarak cerrahi revizyonunun 2 ayrı olgu raporunda sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu 1: 18 yaşında, sağlıklı, erkek hasta 46 numaralı dişinde ağrı, ağız açmada kısıtlılık, submandibular bölgede ekstraoral fistül şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Radyolojik muayenesinde yetersiz kök kanal tedavisi bulunan 46 numaralı dişin periapikal bölgesi ile ilişkili lezyon saptanmıştır. Odontojenik kökenli ekstraoral fistül teşhisi konmuştur. Hastanın ilgili dişi çekilmiş ve soket kürete edilmiştir. Hastanın 2 aylık takip süresinde ekstraoral fistülün kaybolduğu ancak yanaktaki defektin iyileşme göstermediği belirlenmiştir. Bu nedenle rezidüel defektin cerrahi revizyonuna karar verilmiştir. Rotasyon flep tekniği ile defektin rekonstrüksiyonu sağlanmıştır.

Hastanın 6 aylık takibinde estetik açıdan tatmin edici bir sonuç elde edildiği görülmüştür.

Olgu Sunumu 2: 40 yaşında, sağlıklı, kadın hasta alt anterior bölgede ağrı ve çene ucunda ekstraoral fistül şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Radyolojik muayenesinde 42 numaralı dişin periapikal bölgesinde lezyon tespit edilmiştir. Odontojenik kökenli ekstraoral fistül teşhisi konmuştur. Hastanın ilgili dişi çekilmiş ve soket kürete edilmiştir. Hastanın 2 aylık takibinde ekstraoral fistülün kaybolduğu ancak çene ucundaki defektin iyileşmediği belirlenmiştir. Bu nedenle rotasyon flep tekniği ile defektin rekonstrüksiyonu sağlanmıştır. Hastanın 6 aylık takibinde estetik açıdan tatmin edici bir sonuç elde edildiği görülmüştür.

Sonuç: Odontojenik enfeksiyonlarla ilişkili fistül yolu oluşumuna bağlı rezidüel defekt olgularında estetik görünümün iyileştirilmesi adına uygun bir cerrahi planlamayla rekonstrüktif işlemler ile başarılı sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: ekstraoral fistül, rotasyon flep tekniği

Treatment of Extraoral Fistula with Rotation Flap Technique:2 Case Reports

Neşet Akay, Büşra Meşeci, Güzide Büşra Şenel, Adem Ali Akdere
*Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial
Surgery, Bolu*

Objective: Odontogenic fistulas are pathological formations that develop due to endodontic diseases. In odontogenic extraoral fistulas, improvement can be achieved with treatment, but the aesthetic result may not meet the patient's expectations. We aimed to present the surgical

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

revision of the residual defect due to odontogenic originated extraoral fistula using the rotation flap technique in 2 separate case reports.

Case 1: 18-year-old male patient applied for the treatment of complaints of pain in his teeth number 46, limitation of mouth opening, extraoral fistula in the submandibular region. A lesion associated with the periapical region of tooth numbered 46 with insufficient root canal treatment on radiological examination was detected. The tooth was pulled out and the socket was curetted. In the 2-month follow-up period of the patient, the extraoral fistula disappeared, but the defect didn't improve. The reconstruction was achieved with the rotation flap. It was seen when an aesthetically satisfactory result was obtained in 6-month follow-up.

Case 2: 40-year-old female patient presented with pain in mandibula anterior and oral fistula at the tip of the jaw. Radiological examination revealed a lesion in the periapical region of tooth number 42. The tooth was pulled out and the socket was curetted. In the 2-month follow-up of the patient, the extraoral fistula disappeared, but the defect wasn't concluded. Reconstruction was achieved with this rotation flap.

Conclusion: Successful results can be obtained with reconstructive procedures with an appropriate surgical planning in order to improve the aesthetic appearance in cases of residual defects due to fistula tract formation with odontogenic infections.

Keywords: ekstraoral fistula, rotation flap technique

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-09

Minimal İnvaziv Cerrahi Destekli Hızlı Üst Çene Genişletmesi(CDHÜG): Olgu Sunumu

*Aykut Can Balkanlıoğlu, Carullah Anıl Kar, Muhammed Yazıcı, Metin Güngörmüş
Gaziantep Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız diş ve çene cerrahisi Ana Bilim Dalı,
Gaziantep*

Amaç: Maksiller transvers darlık (MTD) ortodontik ve ortognatik tedaviler ile tedavi edilmesi gereken bir durumdur. Klinik olarak, MTD'ler bukkal koridorlar, tek veya iki taraflı çapraz kapanış, maksiller çapraşıklık ile karakterizedir. Çiğnemde zorluk, nazal blokaj, ağız solunumu ve apne gibi semptomlara yol açar. Maksiller transvers darlığın tedavisinde ortodontik ve cerrahi olarak çeşitli tedaviler mevcuttur. Biz bu vakamızda minimal invaziv kortikotomi ile cerrahi destekli hızlı üst çene genişletmesi(CDHÜG) uyguladık.(Şekil-6)

Olgu: Genç bir erkek hasta kliniğimize üst çenesinde darlık şikayeti, estetik problemler ve eklem problemleri şikayeti ile başvurdu. Ortodontik olarak ölçümleri yapılan hastada MTD olduğuna karar verildi. Hastanın post-operatif şikayetlerini minimuma indirmek için minimal invaziv kortikotomi uygulandı. Üst sağ lateral diş distalinden üst sol lateral diş distaline kadar yumuşak doku kesi hattı oluşturuldu(Şekil-1,Şekil-2). Daha sonra bu bölgeden sert doku kesi hatları açığa çıkarıldı(Şekil-3,Şekil-4).

Sonuç: MTD'nin tedavisinde kullanılan minimal invaziv kortikotomi tekniği düşük morbidite ve daha yüksek kabul oranları ile maksiller iskeletsel transvers problemleri olan çok sayıda hastayı başarılı bir şekilde tedavi etmek için kullanılabilir. Minimal invaziv kortikotomi ile post-operatif hassasiyet azalmış, şişlik en aza indirgenmiştir. Üst çene beslenmesi bozulmadığı için morbidite riski azalmıştır. Elde edilen sonuçlar tatmin ediciydi ve istenen miktarda enine iskeletsel düzeltme elde edildi. Hasta aynı gün taburcu edildi.

Anahtar Kelimeler: Minimal invaziv, Posterior Çapraz Kapanış, Kortikotomi

Minimally Invasive Surgically Assisted Rapid Maxillary Expansion (SARME): a Case Report

*Aykut Can Balkanlıoğlu, Carullah Anıl Kar, Muhammed Yazıcı, Metin Güngörmüş
Gaziantep University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery,
Gaziantep*

Objective: Maxillary transverse deficiency (MTD) is a condition that should be treated with orthodontic and orthognathic treatments. Clinically, MTDs are characterized by buccal corridors, unilateral or bilateral cross bite, maxillary crowding. It causes symptoms such as difficulty in chewing, nasal blockage, mouth breathing and apnea. Various orthodontic and surgical treatments are available in the treatment of maxillary transverse deficiency. In this case, we performed surgically assisted rapid maxillary maxillary enlargement (SARME) with minimally invasive corticotomy(Figure-6).

Case: A young male patient applied to our clinic with complaints of upper jaw hypoplasia, aesthetic problems and joint problems. It was decided that the patient whose orthodontic

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

measurements were performed had MTD. Minimally invasive corticotomy was performed to minimize the patient's post-operative complaints. A soft tissue incision line was created from the distal of the upper right lateral tooth to the upper left lateral tooth distal(Figure 1-2). After that, hard tissue incision lines were exposed from this area.(Figure 3-4).

Conclusion: The minimally invasive corticotomy technique used in the treatment of MTD can be used to successfully treat a large number of patients with maxillary skeletal transverse problems with low morbidity and higher acceptance rates. Post-operative sensitivity is reduced and swelling is minimized with minimally invasive corticoma. Since the upper jaw nutrition is not impaired, the risk of morbidity is reduced. The results obtained were satisfactory and the desired amount of transverse skeletal correction was obtained. The patient was discharged on the same day.

Keywords: Minimally invasive, Posterior Crossbite, Corticotomy

Şekil-1 / Figure-1

*İşaret kalemi ile yumuşak doku kesi hattının belirlenmesi
Determination of the soft tissue incision line with the marker pen*

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Şekil-2 / Figure-2

*yumuşak doku kesisi ve sert dokuların açığa çıkarılması
soft tissue incision and exposure of hard tissues.*

Şekil-3 / Figure-3

*zygomatic buttress ve tüber bölgesi
zygomatic buttress and maxilla posterior*

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Şekil-4 / Figure-4

*sert doku kesi hattı
hard tissue incision line*

Şekil-5 / Figure-5

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Şekil-6 / Figure-6

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-10

Sinüsle İlişkili Radiküler Kist Enükleasyonu Sonrası Oroantral Açıklığın Bichat Yağ Dokusuyla Kapatılması

Mesut Yıldız, Fatma Eriş Derkuş, Beyza Kaya

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Maksiller sinüsün, maksiller molar ve premolar dişlerle olan yakın anatomik komşuluğu nedeniyle; bu dişlerle ilişkili patolojik durumlar veya cerrahi işlemler sonucu maksiller sinüs membranında perforasyonlar veya oroantral fistül gibi komplikasyonlar gelişebilir. Bu vaka raporunun amacı sinüsle ilişkili radiküler kist enükleasyonu sonrası gelişen oroantral açıklığın bukkal yağ doku ile yöntemi ile kapatılmasını anlatmaktır.

Olgu: Herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 30 yaşında erkek hasta 26 numaralı dişin çekimi için kliniğimize başvurdu. Yapılan radyolojik muayenede ilgili çürük dişin kökleriyle ilişkili ve sinüs tabanını perforate ederek maksiller sinüsün içine doğru genişlemiş uniloküler radyolüsent lezyon tespit edildi. Hasta lokal anestezi altında işleme alınarak mukoperiosteal flep kaldırıldı. 26 numaralı devital dişin çekimi yapılarak kist enükleasyonu gerçekleştirildi. Enükleasyon sonrası gelişen oroantral açıklığın kapatılması için 27 numaralı dişin distalinden künt diseksiyonla bukkal yağ dokusu (Bichat'ın yağ dokusu) açığa çıkarıldı. Bukkal yağ doku ilgili bölgedeki açıklığı kapatmak amacıyla dikkatlice ilerletilerek 4.0 vikril sütur palatinal mukozaya suture edildi. Daha sonra mukoperiosteal flep orijinal pozisyonuna getirildi ve 3.0 ipek suture ile dikildi ve perforasyon alanındaki yağ doku oral kaviteye açık bırakıldı.

Sonuç: Oroantral açıklık maksiller sinüs ve oral kavite arasında gelişen patolojik bağlantılardır. Bu açıklıkların Bichat yağ dokusu ile kapatılması son dönemlerde geniş bir uygulama alanı sağlamaktadır. Bichat yağ dokusu fasiyal, maksiller ve temporal süperfisiyal arterler ile beslendiğinden kanlanması iyi olup, epitelizeasyonu hızlıdır. Bu durum başarı şansını yükseltmektedir. İşlem sonrası vestibül sulkus derinliğinin korunmuş olması da önemli bir avantajdır.

Anahtar Kelimeler: Bichat yağ doku, oroantral açıklık, radiküler kist

Treatment Of The Oroantral Opening Which Developing After Sinus-Related Radicular Cyst Enucleation With Bichat Fat Pad

Mesut Yıldız, Fatma Eriş Derkuş, Beyza Kaya

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery,
Diyarbakır

Objective: Due to close anatomical neighborhood of the maxillary sinus to the maxillary molar and premolar teeth, complications such as perforation in the maxillary sinus membrane or oroantral fistula may develop as a result of pathological conditions or surgical procedures associated with these teeth. The purpose of this case report is to describe the closure of the oroantral opening that develops after sinus-related radicular cyst enucleation with buccal adipose tissue.

Case: A patient applied to us for tooth extraction. In the radiological examination, radiolucent

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

lesion related to the root of tooth and enlarged into the maxillary sinus by perforating the sinus floor was detected. The patient was operated under local anesthesia and the mucoperiosteal flap was removed. Cyst enucleation was performed by extracting the devital tooth. The Bichat's adipose tissue was exposed by blunt dissection in order to close the oroantral opening that developed after enucleation. The buccal adipose tissue was advanced to close the opening in the relevant region and a 4.0 vicryl suture was sutured to palatal mucosa. The mucoperiosteal flap was brought to its original position and sutured with 3.0 silk suture.

Conclusion: The oroantral opening is the pathological connections that develop between the maxillary sinus and the oral cavity. The closure of these openings with Bichat adipose tissue has recently provided a wide range of applications. Bichat adipose tissue is supplied by facial, maxillary and temporal superficial arteries. Therefore, it has good blood supply and epithelization is fast. This increases the chance of success. It is also an important advantage that the vestibular sulcus depth is preserved after the procedure.

Keywords: Bichat fat pad, oroantral opening, radicular cyst

Bichat yağ doku / Bichat fat pad

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

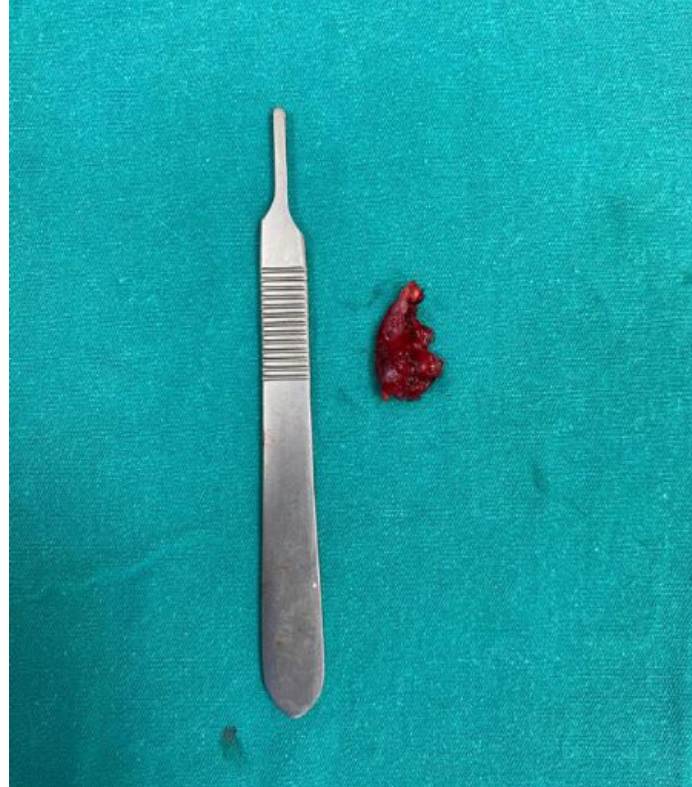
May 7th-9th, 2021

Bichat yağ doku / Bichat fat pad

Enükle edilmiş kistin görüntüsü / Image of enucleated cyst

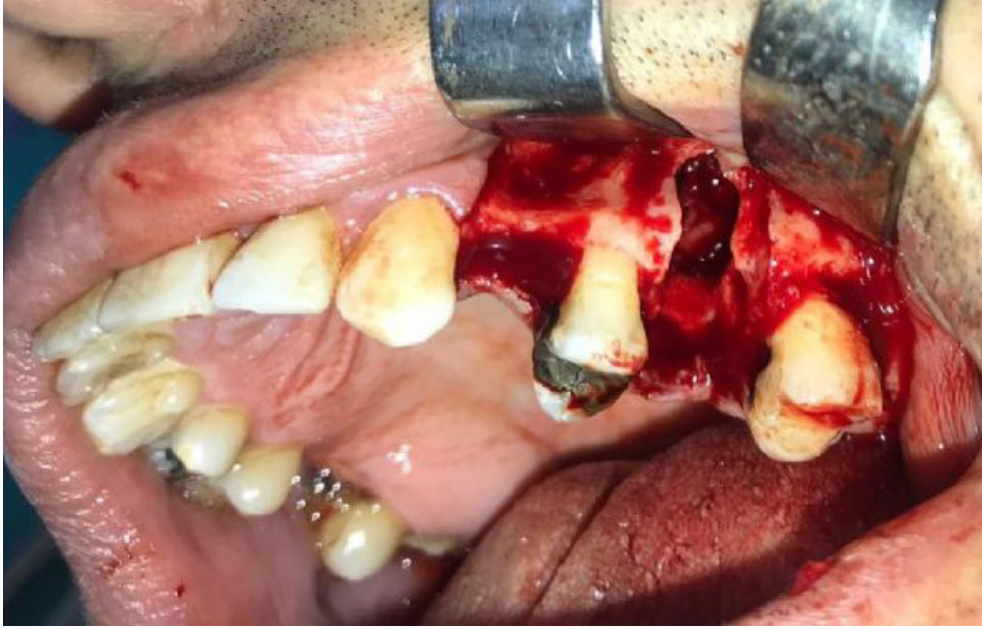
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

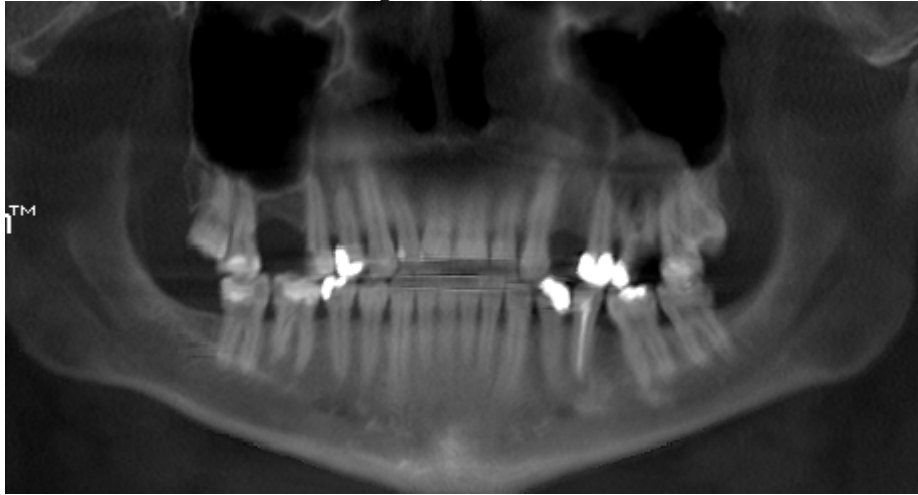
May 7th-9th, 2021

İntraoperatif görüntü / Intraoperative view

Panoramik görüntü / Panoramic view

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

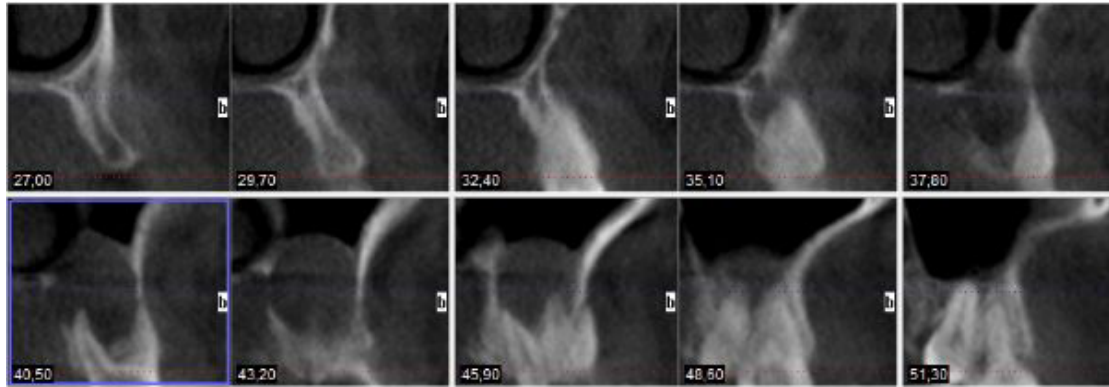
May 7th-9th, 2021

Postoperatif intraoral görüntü / Postoperative intraoral view

Tomografik kesitlerin görüntüsü / Image of tomographic sections

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-11

Dentigeröz Kist Duvarından Gelişen, Mikst Foliküler, Desmoplastik Ameloblastom Vaka Raporu

Fatma Gülşeşan Çanakçı¹, Sercan Şenoğlu¹, İnci Usta², Nilay Er¹

¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Edirne

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Ana Bilim Dalı, Edirne

Amaç: Dentigeröz kist sürmemiş bir dişin kronu etrafındaki folikülden orijin alan en yaygın gelişimsel odontojenik kist olup davranış açısından çoğunlukla zararsızdır. Ancak literatürde odontojenik tümörlere dönüşme raporları bulunmaktadır. Bu vaka raporunda nadir görülen bir durum olarak iki yıl içinde dentigeröz kist epitelinden gelişen mikst foliküler desmoplastik ameloblastom olgusu sunulmuştur.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı, 43 yaşında erkek hasta mandibular sol bölgede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Radyolojik muayenesinde gömülü 38 numaralı dişi (FDI-Federation Dentaire Internationale) etrafında radyopak sınırlı radyolüsent lezyon gözlemlendi. Marsüpyalizasyon tedavisi başlanarak alınan biyopsi sonucu dentigeröz kist olarak karşımıza çıktı. İki sene sonra aynı bölgede sertlik şikayeti ile başvuran hastaya ikinci kez biyopsi yapıldı. Lezyon, patolojik inceleme sonucu mikst foliküler desmoplastik tip ameloblastom tanısı aldı. Biyopsi sonucuna göre cerrahi rezeksiyon planlandı ancak hasta herhangi bir şikayeti bulunmadığı için cerrahi tedaviyi reddetti.

Sonuç: Hastanın ameloblastom teşhisi alması üzerinden bir yıl geçmiştir. Hastanın periyodik takipleri devam etmekte olup lezyon ile ilişkili semptom bulunmamaktadır. Bizim vaka raporumuzda dentigeröz kistlerin neoplastik potansiyeli, hasta kontrollerinin önemi ve dikkatli bir histopatolojik incelemenin etkisi vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastom, Dentigeröz kist, Neoplastik dönüşüm

Mixed Follicular Desmoplastic Ameloblastoma Developing From The Dentigerous Cyst Wall- A Case Report

Fatma Gülşeşan Çanakçı¹, Sercan Şenoğlu¹, İnci Usta², Nilay Er¹

¹Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Edirne

²Trakya University Faculty of Medicine, Department of Medical Pathology, Edirne

Objective: Dentigerous cyst is the most common developmental odontogenic cyst originating from the follicle around the crown of an unerupted tooth, and it is mostly harmless in behavior. Nevertheless in literature transformation into odontogenic tumors have been reported. Here we present rare condition of a mixed follicular desmoplastic ameloblastoma developing from dentigerous cyst epithelium within two years.

Case: A systemically healthy 43-year-old male patient admitted to our clinic with the complaint of pain in the left mandibular region. Radiological examination revealed a unicystic radiolucent lesion with a radiopaque border around the impacted tooth number 38 (FDI- Federation Dentaire Internationale). We planned to start with marsupialization treatment and performed a biopsy which the result was dentigerous cyst after pathological examination. Two years later, a second biopsy was performed in the same area because the patient was complaining about

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

a disturbing hardness on alveolar bone. This time pathological examination showed a mixed follicular and desmoplastic type ameloblastoma for the specimen. Resection of was planned, but the patient refused the surgical treatment because he didn't have any complaints.

Conclusion: It has been one year since the patient was diagnosed with ameloblastoma. Periodic follow-ups of the patient are continuing and there're no symptoms associated with the lesion. In our case report, the neoplastic potential of dentigerous cysts, the importance of patient controls, and the effect of a careful histopathological examination are emphasized.

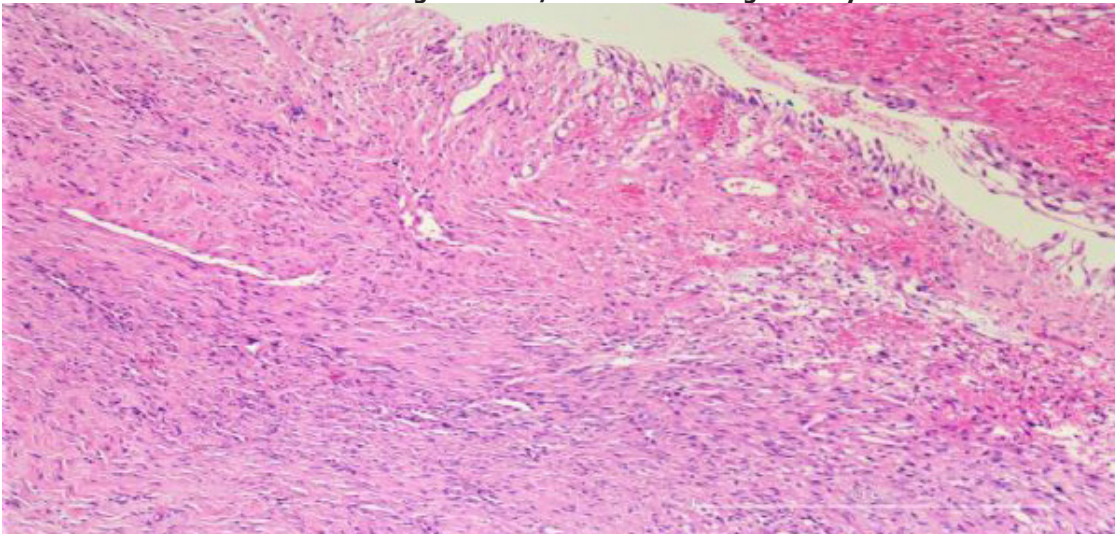
Keywords: Ameloblastoma, Dentigerous cyst, Neoplastic transformation

Resim1- Preoperatif Panoramik Görüntü / Picture1- Preoperative Panoramic Radiography

*Gömülü 38 numaralı diş ve radyopak sınırlı radyolüsent lezyon gözlenmekte.
Impacted tooth number 38 and radiopaque limited radiolucent lesion are observed.*

Resim2- Dentigeröz kist / Picture2- Dentigerous cyst

*Hiperplastik keratinize olmayan epitel (oklar) ile çevrili olan fibröz konnektif doku ve içerisinde kronik inflamatuvar hücreler (ok başı) (H&Ex100).
Fibrous connective tissue surrounded by hyperplastic non-keratinizing epithelium (arrows) with chronic inflammatory cells (arrowhead) (H & Ex100).*

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

**Resim3- Operasyondan 6 ay sonra alınan panoramik radyografi.
Panoramic radiography taken 6 months after the operation.**

*Eski radyolüsens bölgelerde kemikleşme alanları izlenmekte.
Ossification areas are observed in the old radiolucent areas.*

**Resim4- İlk operasyondan yaklaşık 2,5 sene sonraki panoramik görüntü.
Picture4- Panoramic radiography approximately 2.5 years after the first operation.**

*Kemikleşme alanlarında radyolüsensinin arttığı görülmekte.
It is seen that the radiolucency increases in ossification areas.*

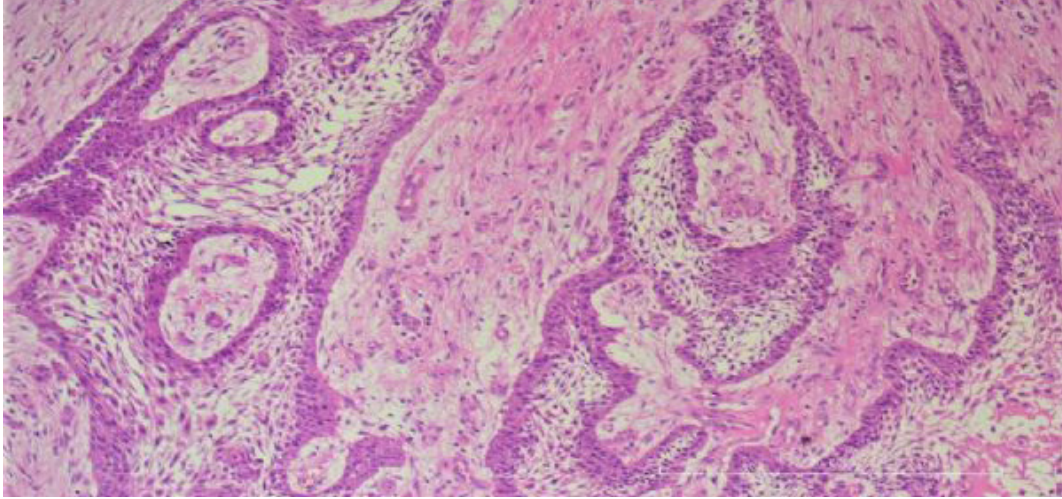
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

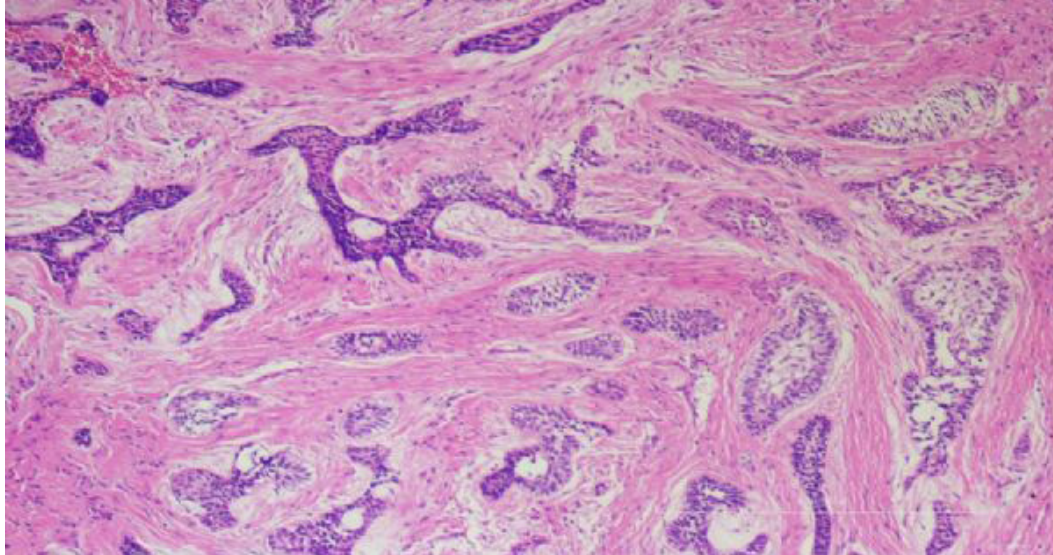
Resim5- Ameloblastom, foliküler tip
Picture5- Ameloblastoma, follicular type

Kollajenöz stroma (siyah ok başları) içerisinde ters polarite ile palizatlanma gösteren, hiperkromatik nükleuslu, kolumnar hücrelerden oluşan foliküler paternde odontojenik epitel adaları (siyah oklar) ve kolumnar hücreler ile çevrili yıldızlı retikulum benzeri hücreler (mavi ok başları) (H&Ex100).

Odontogenic epithelial islands (black arrows) and stellate reticulum-like cells (blue arrowheads) surrounded by odontogenic epithelial islands (black arrows) and columnar cells in a follicular pattern consisting of columnar cells with hyperchromatic nuclei showing palisation with reverse polarity within the collagenous stroma (black arrowheads) (H & Ex100).

Resim6- Ameloblastom, desmoplastik tip
Picture6- Ameloblastoma, desmoplastic type

Dens, kollajenöz stroma (ok başları) içerisinde, angüler, hiperkromatik nükleuslu, odontojenik epitel adaları (oklar) (H&Ex40).

Dense, odontogenic epithelial islands (arrows) with angular, hyperchromatic nuclei within the collagenous stroma (arrowheads) (H & Ex40).

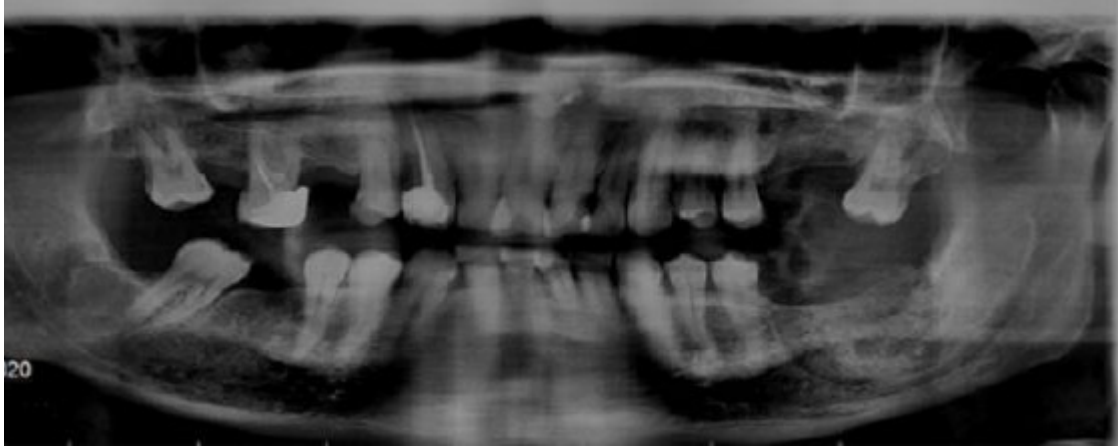
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

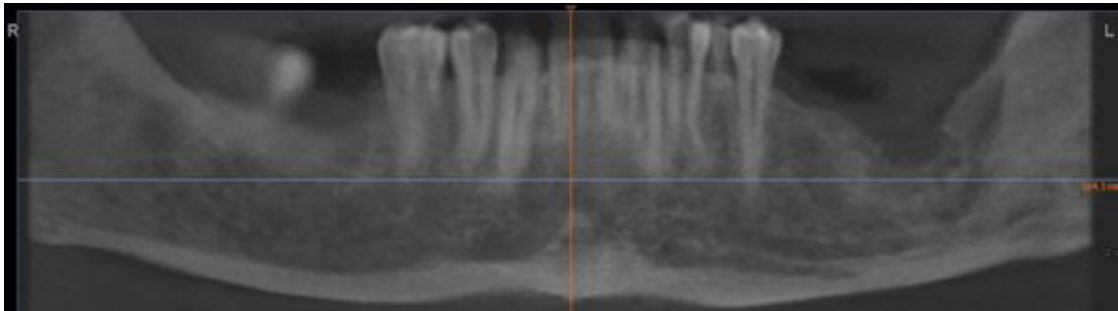

Resim7- Ameloblastom, mikst foliküler ve dentigeröz tip
Picture7- Ameloblastoma, mixed follicular and dentigerous type.

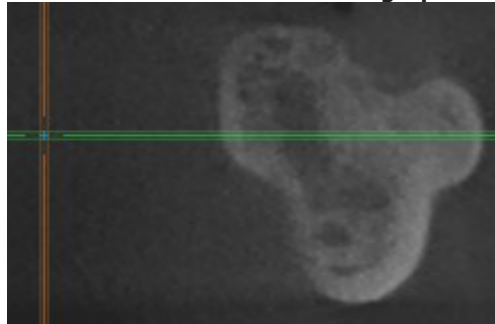
Ameloblastom teşhisi alındıktan 6 ay sonra hastanın panoramik radyografisi.
Panoramic radiography of the patient 6 months after diagnosis.

Resim8- Ameloblastom, mikst foliküler ve dentigeröz tip
Picture8- Ameloblastoma, mixed follicular and dentigerous type

Teşhis alındıktan 12 ay sonra CBCT panoramik kesitsel görüntü.
CBCT panoramic cross-sectional view 12 months after diagnosis.

Resim9- Tomografik sagittal kesitten gözlenen ekspansiyon.
Picture9- Expansion observed from the tomographic sagittal section.

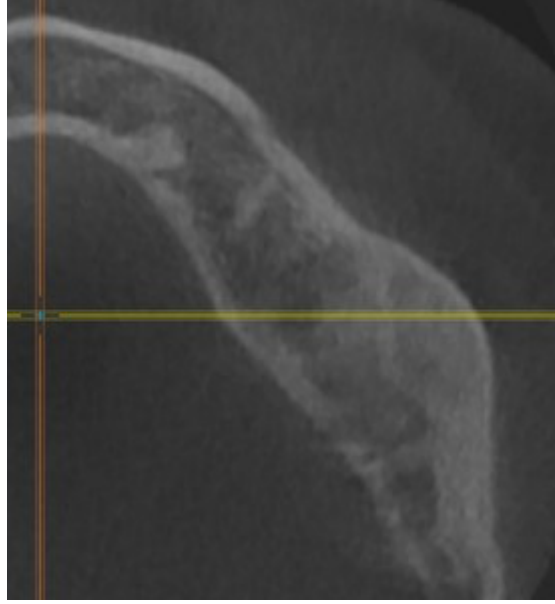
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

**Resim10- Tomografik horizontal kesitte gözlenen ekspansiyon.
Picture10- Expansion observed in tomographic horizontal section.**

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-12 Non-Sendromik Multiple Odontojenik Keratokist: Olgu Sunumu

Gamze Tanan Karaca, Fatma Gülfeşan Çanakçı
Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D., Edirne

Amaç: Olgu sunumumuzda 13 yaşında herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan erkek hastanın maksilla ve mandibulasında farklı zamanlarda ve farklı bölgelerde görülen keratokistler sunulmaktadır.

Olgu: Odontojenik keratokist, dişlerin laminasından ya da primordiyal odontojenik epitelden kaynaklanan, iyi huylu, uniloküler veya multiloküler görülebilen kistik yapı şeklinde tanımlanmaktadır. Lokal agresif davranış, yüksek nüks özelliği ve ayırıcı histolojik görünüme sahip keratokistler, en sık ikinci ve üçüncü dekatlarda ve her yaş grubunda görülebilmektedir. Kliniğimize sağ üst ve alt çene kanin diş bölgesinde şişlik ve kanin dişinin sürmemesi şikayeti ile gelen hastanın yapılan klinik ve radyografik değerlendirmesinde sağ üst ve alt kanin diş bölgelerinde sınırları belirgin radyolüsent lezyonlar olduğu görülmüştür. Sağ üst bölgedeki lezyon gömülü kanin dişle ilişkili olduğu ve dişin sürdürülmesi planlandığı için bu bölgeye marsupyalizasyon, sağ alt bölgedeki lezyon ise kanin dişin sürme yolunda olmadığı için bu bölgeye enükleasyon uygulanmıştır. Alınan biyopsi sonrası yapılan histopatolojik değerlendirmede "odontojenik keratokist" tanısı konulmuştur. Hastanın 6 ay sonraki rutin kontrolünde radyografik olarak çift taraflı gömülü alt üçüncü molar diş germi çevresinde sınırları belirgin radyolüsent lezyon olduğu görülmüştür. Bu bölgelerdeki biyopsi sonucu histopatolojik değerlendirmeler de odontojenik keratokist şeklinde bildirilmiştir. Bu iki bölgeye de üçüncü molar dişlerin sürme potansiyelinden dolayı marsupyalizasyon yapılmıştır. Çenesinde dört farklı bölgede odontojenik keratokist görülmesi sonucu sendrom değerlendirilmesi açısından yapılan konsültasyonlarda hastada sendromik bir tablo olmadığı belirtilmiştir.

Sonuç: Çenede görülen multiple keratokistlerin farklı birçok klinik bulguyla birlikte Gorlin-Goltz sendromuyla ilişkili olduğu bilinse de nadir olarak non-sendromik vakalar bildirilmiştir. Bizim olgumuzda da non-sendromik multipl odontojenik keratokist lezyonları mevcut olup, marsupyalizasyon ve enükleasyon ile tedavi edilen lezyon bölgelerinde yeni kemik formasyonu olduğu gözlenmiştir. Nüks riski ve yeni lezyon gelişimi açısından hastanın rutin takibi devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: nonsendromik, multipl odontojenik keratokist

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Non-Syndromic Multiple Odontogenic Keratocyst: A Case Report

Gamze Tanan Karaca, Fatma Gülfeşan Çanakçı

*Trakya University, Faculty of Dentistry, Department of Oral & Maxillofacial Surgery, Edirne,
Turkey*

Objective: In our case report, we present keratocysts seen in the maxilla and mandible of a 13-year-old male patient.

Case: Odontogenic keratocyst is defined as a benign, unilocular or multilocular cystic structure arising from the lamina of the teeth or primordial odontogenic epithelium. Patient who came to our clinic with the complaint of swelling in the right upper and lower canine tooth area and the inability of the canine tooth to eruption, had radiolucent lesions with distinct borders in this regions. Since the lesion in the upper right region is related to the impacted canine and the tooth was planned to be erupted, marsupialization was applied to this area, and the lesion in the right lower region was not in the canine of the tooth eruption path,enucleation was applied to this area. In the histopathological evaluation performed after the biopsy taken, diagnosis of "odontogenic keratocyst" was made. In the routine control of the patient 6 months later, it was seen that there was a radiographically bilaterally radiolucent lesion around the lower third molar tooth germ. Because of the eruption potential of the third molar teeth in both regions, marsupialization was performed. Patient did not have a syndromic disease.

Conclusion: Although it is known that multiple keratocysts seen in the jaw are associated with Gorlin-Goltz syndrome with many different clinical findings, non-syndromic cases have been reported rarely. In our case, non-syndromic multiple odontogenic keratocyst lesions were present, and new bone was found in the lesion areas. Routine follow-up of the patient continues in terms of risk of recurrence and development of new lesions.

Keywords: non-syndromic, multiple odontogenic keratocyst

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-13

Maksiller Kanin Ototransplantasyonu: Bir Olgu Sunumu

Ezgi Ceylan¹, Ezgi Gürbüz¹, Mohammad Nabi Basiry², Banu Çukurluöz Bayındır³

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı, Kütahya

²Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kütahya

³Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Kütahya

Amaç: Ototransplantasyon sıklıkla gömülü kaninlerin normal pozisyonlarına getirilmesi, eksik birinci molarların replasmanı ve eksik dişlerin yerlerine premolarların transplante edilmesi amacıyla uygulanmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı; gömülü kaninin çekim endikasyonu almış, simetriği olan kanin dişin yerine transplante edilmesidir.

Olgu: Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na sağ üst köpek dişine implant yaptırma isteğiyle başvuran, 39 yaşında sağlıklı erkek hastanın klinik ve radyografik muayenesi sonucunda kanin dişinde restore edilemeyecek derin çürük tespit edildi ve immedat implantasyona karar verildi. Kemik kalite ve kantitesinin immedat implant uygulaması için uygun olup olmadığını değerlendirmek amacıyla Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) istemi yapıldı. KIBT görüntüleri incelendiğinde sol maksiller kaninin palatinal pozisyonda gömülü olduğu tespit edildi ve ototransplantasyon kararı alındı. Maksiller sağ kanin ve gömülü maksiller sol kanin dişler aynı seansta çekildi, çekilen gömülü diş operasyon sırasında sağ kaninin çekim soketine yerleştirilerek ototransplantasyon işlemi gerçekleştirildi. Transplante edilen kanin diş, komşu dişlere rijit bir şekilde splintlenerek oklüzal uyumlama yapıldı. İşlemden 10 gün sonra dişin kanal tedavisine başlandı. Cerrahiden 1 ay sonra kanal tedavisinin tamamlanmasıyla birlikte splint çıkarılarak hastanın protetik restorasyon uygulamasına geçildi. Transplante edilen diş, komşuluğundaki lateral diş ile birlikte zirkonyum restorasyonla rehabilite edildi. İşlem sonrası bir yıl sorunsuz bir şekilde tamamlanmış olup hastanın rutin kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Diş kaybı olgularında ototransplantasyon, hastaya dental implant tedavisine kıyasla daha ekonomik ve doğal dişini kullanma açısından daha avantajlı bir tedavi seçeneği sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gömülü kanin, immedat implantasyon, ototransplantasyon

Autotransplantation of Maxillary Canine: A Case Report

Ezgi Ceylan¹, Ezgi Gürbüz¹, Mohammad Nabi Basiry², Banu Çukurluöz Bayındır³

¹Department of Periodontology, Kutahya Health Sciences University, Kutahya, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kutahya Health Sciences University, Kutahya, Turkey

³Department of Prosthodontics, Kutahya Health Sciences University, Kutahya, Turkey

Objective: Autotransplantation has been performed commonly for alignment impacted canines to their normal positions, replacement of missing first molars and transplantation of premolars to the places of missing teeth. The aim of this case report is the transplantation of impacted

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

canine to the place of its counterpart.

Case: A 37-year-old male patient consulted to Kütahya Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology with a demand of dental implant treatment. After examination, maxillary canine with unrestorable deep caries was detected. Immediate implantation was decided. Cone Beam Computed Tomography (CBCT) was taken to evaluate whether the bone quality and quantity was suitable for immediate implant placement. When CBCT images were examined, autotransplantation decision was taken after the determination of the impacted left maxillary canine tooth. Maxillary right canine and the impacted maxillary left canine were extracted during surgery. Autotransplantation was performed by the placement of the impacted canine into the extraction socket of the right canine. The transplanted canine was splinted to the adjacent teeth with a rigid splint. Occlusal adjustment was implemented. Root canal treatment (RCT) was performed on post-operative 10th day. After one month, when the RCT was completed, the splint was removed. The transplanted tooth was rehabilitated with zirconium restoration with its adjacent lateral tooth. Post-operative one year was completed without any problems. Routine controls of the patient still continue.

Conclusion: In cases of tooth loss, autotransplantation offers the patient a more economical and advantageous treatment option in terms of the use of natural tooth instead of the implant.

Keywords: Autotransplantation, immediate implantation, impacted canine

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-14

Geriatrik Hastada Gelişen Dentigeröz Kiste Cerrahi Yaklaşım: Olgu Sunumu

Zübeyir Baş, Merve Yar, Büşra Meşeci, Deniz Yaman
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Bolu

Amaç: Dentigeröz kistler, radiküler kistlerden sonra çenenin en yaygın görülen odontojenik kistleri olup, genellikle sürmemiş ya da kısmen sürmüş bir dişin etrafında yer alır. Dentigeröz kistler çoğunlukla mandibulada molar bölgede özellikle 3. molar dişle, maksillada ise kanin ve 3. molar dişle birlikte bulunur. Bu olgu sunumunda geriatrik yaş grubunda ve sistemik hastalıkları bulunan hastamızda tespit edilen dentigeröz kistin cerrahi tedavisi sunulmuştur.

Olgu: 65 yaşındaki erkek hasta kliniğimize bir aydır devam eden sol mandibula posterior bölgede ağrı ve şişlik şikayetiyle başvurdu. Hastanın anamnezinden, 2 yıl önce anjio olduğu, rivaroxaban grubu ilaç kullandığı ve yakın zamanda KOAH teşhisi konulduğu öğrenilmiştir. Hastadan alınan CBCT görüntülerinde 38 numaralı diş ile ilişkili 3.5x1.5 cm boyutlarında radyolüsent alan gözlenmiştir. Genel anestezi altında opere edilen hastada ilgili dişin çekimi ve mevcut kistin enükleasyonu gerçekleştirilmiştir. Lezyonun histopatolojik tanısı dentigeröz kist olarak belirlendi. Postoperatif 1. yıl takibinde nüks gözlenmedi.

Sonuç: Dentigeröz kistler yaygın olarak asemptomatik olarak büyüdüklerinden, semptomsuz geniş kemik defeklerine neden olabilirler. Bu yüzden klinik muayene sırasında sürmemiş diş bölgelerinden radyografik inceleme yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, geriatri, mandibula

Dentigerous Cyst Surgical Approach In A Geriatric Patient: Case Report

Zübeyir Baş, Merve Yar, Büşra Meşeci, Deniz Yaman
Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu

Objective: Dentigerous cysts are the most common odontogenic cysts of the jaw after radicular cysts, usually located around an unerupted or partially erupted tooth. Dentigerous cysts are mostly found in the molar region of the mandible, especially with the 3rd molar tooth in the maxilla with the canine and third molar. In this case report, the surgical treatment of the dentigerous cyst detected in the patient within the geriatric age group and systemic diseases is presented.

Case: A 65-year-old male patient applied to our clinic with the complaint of pain and swelling in the posterior region of the left mandible. The patient, who underwent angiography 2 years ago and was using rivaroxaban, had chronic obstructive pulmonary disease. In the CBCT sections, a radiolucent area in 3.5x1.5 cm sizes associated with tooth number 38 was observed. The patient was operated under general anesthesia, extraction of the relevant tooth and enucleation of the existing cyst was performed. Histopathological diagnosis of the lesion was determined as dentigerous cyst. No recurrence was observed in the postoperative 1st year follow-up.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Conclusion: Since dentigerous cysts commonly grow asymptotically, they can cause asymptomatic large bone defects. Therefore, it is important to perform radiographic examination of unerupted tooth areas during clinical examination.

Keywords: dentigerous cyst, geriatrics, mandible

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-15

Mukosel: Olgu Sunumu

Büşra Meşeci, Zeynep Türkmen, Deniz Yaman

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Bolu

Amaç: Mukoseller, tükürük bezi kanalının travma kaynaklı parçalanması ile müsinin çevre yumuşak dokuda birikimi sonucu ortaya çıkan çoğunlukla mavimsi veya şeffaf renkli ancak kist epiteli bulunmadığından gerçek kist sınıflamasına dahil edilmeyen yapılardır. Ağrısız, fluktasyon gösteren büyüklüğü 1-2 mm veya daha fazla olabilen mukosellerin %70'inden fazlasının minör tükürük bezlerinden kaynaklı olduğu ve genellikle alt dudakta lokalizasyon gösterdiği bildirilmiştir. Mukoseller travma, kronik ısırma ve sigara kullanımı haricinde farklı etyolojik faktörler nedeniyle meydana gelebilirler. Özellikle yüzeysel mukosellerin Graft Versus Host hastalığı ve Sjögren Sendromu ile yakın ilişkili olduğu bildirilmiştir. Mukoseller, cerrahi işlemler sonrası erken veya geç dönem komplikasyonlar olarak da ortaya çıkabilirler. Tedavide geleneksel bistüri cerrahisi, elektrocerrahi, lineoik asit ve CO2 lazerle vaporizasyon bildirilmiştir.

Olgu: 64 yaşında erkek hasta yaklaşık 3 yıldır alt labial mukozada lokalize, asemptomatik ve aralıklarla tekrarlayan şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastaya yapılan intraoral muayenede ağrısız, yuvarlak, iyi sınırlı, mavi-mor renkte, fluktuasyon alınan yumuşak lezyon tespit edildi. Mevcut bulgular ve anamnez değerlendirildiğinde klinik olarak aspire edilen sıvı örneğinin ve kist epitelinin histopatolojik incelemesi sonucu tanı mukosel olarak raporlandı. Olgumuzda geleneksel bistüri cerrahisi ile eksizyon sonrası bölgede tam iyileşme sağlanmıştır.

Sonuç: Mukosellerin teşhisi genellikle klinik olarak konmakla birlikte mutlaka histopatolojik tanısının yapılması gereklidir. Klinik ve histopatolojik incelemelerde lenfanjiyom, hemanjiyom, lipom, mukoepidermoid karsinom, lenfoepitelyal kist tanısı dikkatle yorumlanarak ekarte edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: eksizyon, mukosel

Mucocele: Case Report

Büşra Meşeci, Zeynep Türkmen, Deniz Yaman

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu

Objective: Mucoceles are mostly bluish, transparent colored structures that occur as a result of the trauma-induced fragmentation of the salivary gland canal and the accumulation of mucin in the surrounding soft tissue, but are not included in the true cyst classification since there is no cyst epithelium. It has been reported that more than 70% of the painless, fluctuating mucoceles with larger sizes of 1-2 mm or more originate from minor salivary glands and generally show localization in the lower lip. Mucoceles may occur due to different etiological factors other than trauma, chronic biting, and smoking. Especially superficial mucoceles are closely related to Graft Versus Host disease and Sjögren's Syndrome. Mucoceles can also occur as early or late complications after surgical procedures. Traditional scalpel surgery, electrosurgery, vaporization with lineoic acid, and CO2 laser have been reported in the treatment modalities.

Case: A sixty-four year old male patient was admitted to our clinic with the complaint of

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

intermittent swelling localized in lower lip mucosa for about 3 years. Intraoral examination of the patient was showed a painless, round, well-circumscribed, blue-purple soft lesion with fluctuation. In the light of clinical findings, the pre-diagnosis was in the direction of mucocele. Following the excision, the histopathological examination confirmed the diagnosis. Postoperatively, complete healing was achieved.

Conclusion: Although detection of mucocele is usually established clinically, the diagnosis must be supported by histopathological examination. In clinical and histopathological examinations, the diagnosis of lymphangioma, hemangioma, lipoma, mucoepidermoid carcinoma, lymphoepithelial cyst should be carefully interpreted and ruled out.

Keywords: excision, mucocele

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-16

Adenoid Kistik Karsinom: Olgu Sunumu

Büşra Meşeci, Şeyma Güçlü, Neşet Akay, Deniz Yaman

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Bolu

Amaç: Adenoid kistik karsinom, yüksek rekürrens kapasitesine sahip yavaş seyirli, agresif neoplazmdir. Baş boyun bölgesinde nadir görülmekle birlikte minör tükürük bezlerinde en sık görülen tümördür, genellikle palatinal bölgede görülür. Hastaların büyük çoğunluğunda temiz sınırlı cerrahi rezeksiyon en çok tercih edilen tedavi yöntemidir. Fakat tamamen temizlenmesi zor olduğu ve belirgin olmayan sınırlarla temizlendiği için radyoterapi ile birlikte yürütülmesi savunulmaktadır. Bu olgu sunumunda palatinal bölgede tespit edilen adenoid kistik karsinom sunulmaktadır.

Olgu: 67 yaşında kalp rahatsızlığı bulunan, antikoagülan kullanan, ailesel kanser öyküsü olan erkek hasta, maksilla sağ palatinal bölgede ağrısız lezyon ve yüzün sağ üst tarafında parestezi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hasta üst çenede hareketli bölümlü protez kullanıyordu. Anamnezde parestezi şikayetinin 4 aydır olduğu ancak damaktaki lezyonu ilk kez 2 hafta önce tesadüfen farkettiği belirtildi. İntraoral muayenede maksilla sağ 1. molar dişin palatinalinde mukozadaki lezyon kırmızı, yüzeysel, sapsız ve solid bir kitle olarak tespit edildi. Maksiller sağ 1. molar diş mobildi. Lenfadenopati saptanmadı. Hastanın protezinin mukozadaki travması nedeniyle lezyonun oluşabilme ihtimaline karşı hastaya protezini hiç kullanmaması söylendi, 2 hasta sonra kontrole çağrıldı. Kontrolde damaktaki lezyonda gerileme saptanmadı. Bunun üzerine malignensi ön şüphesiyle insizyonel biyopsi yapılmasına kararlaştırıldı. 1. molar dişin çekimi gerçekleştirildi, çekim bölgesinin palatinalinden kemikten ve mukotom ile mukozadan insizyonel punch biyopsi alındı. Histopatolojik incelemede adenoid kistik karsinom tanısı kondu. Hastanın kendi isteğiyle Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne sevk edildi. Hasta KBB tarafından opere edildi. Tümör orbital dokulara yakın olduğu için tamamıyla eksize edilemedi. Operasyonun ardından radyoterapi uygulanmaya başlandı. Hastanın takibine devam edilmektedir.

Sonuç: Diş hekimleri özellikle palatinal bölgede, dişlerde enfeksiyona bağlı olmaksızın oluşan lezyonlarda dikkatli olmalıdır. Minör tükürük bezlerinden kaynaklanan lezyonların malign karakterde olabileceğinin bilincinde olarak, bu tür lezyonlardan biyopsi alıp malignite riskini değerlendirmelidirler.

Anahtar Kelimeler: adenoid kistik karsinom, insizyonel biyopsi

Adenoid Cystic Carcinoma: Case Report

Büşra Meşeci, Şeyma Güçlü, Neşet Akay, Deniz Yaman

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu

Objective: Adenoid cystic carcinoma is a slow progressive but aggressive neoplasm with high recurrence capacity. This case report presents adenoid cystic carcinoma detected in the palatinal region.

Case: A 67-year-old male patient presented to our clinic with painless lesion in the right palatinal region of maxilla and paresthesia. The patient was using removable partial prosthesis.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

He noticed the lesion on the palate by chance for the first time 2 weeks ago. On intraoral examination, the lesion in the palatal mucosa of the maxilla right 1st molar tooth was detected as a 3x3 cm red, ulcerated, sessile solid mass. The maxillary right 1st molar tooth was mobile. There was no lymphadenopathy. It was decided to perform an incisional biopsy with a suspicion of malignancy. The first molar tooth was extracted, bone biopsy was taken from the palatal region of the extraction area and incisional punch biopsy was taken from the mucosa. After histopathological examination, the diagnosis of adenoid cystic carcinoma was made. The patient was consulted to Kocaeli University Faculty of Medicine. The patient was operated by ENT. The tumor couldn't be completely excised because it was close to the orbital tissues. After the operation, radiotherapy was applied to the patient. Follow-up of the patient continues.

Conclusion: Dentists should be careful about lesions that occur in palatal region, without any infection, be aware that lesions originating from minor salivary glands may be malignant, and they should definitely evaluate the risk of malignancy by taking biopsies from such lesions.

Keywords: adenoid cystic carcinoma, incisional biopsy

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-17

Ultrasonik Piezocerrahi Sisteminin İnverse Pozisyonlu Meziodens Ekstraksiyonunda Kullanımı

Güzide Büşra Şenel, Merve Arıcı, Deniz Yaman
*Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, Diş Hekimliği Fakültesi, Bolu Abant İzzet Baysal
Üniversitesi, Bolu, Türkiye*

Amaç: Mesiodens terimi maksillada santral dişler arasındaki süpernumere diş tanımlamaktadır. Mesiodensler bir veya daha fazla sayıda görülebilir, çoğunlukla semptom vermezler ve radyolojik muayene sırasında farkedilirler. Hastalarda median diastema oluşturabilir, santral kesicilerin sürmesini engelleyebilir, santral kesicilerin pozisyonlarını bozabilir, dentigeröz kist formasyonuna ve kök rezorpsiyonlarına neden olabilirler.

Olgu Sunumu: 9 yaşında erkek hasta persiste gömülü 22 numaralı diş şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan radyolojik muayenede invers pozisyonda meziodens ve gömülü 22 no dişin olduğu tespit edildi. Klinik muayenede meziodense bağlı olarak santral dişler arasında diastema gözlemlendi. CBCT kesitlerinde labialde konumlu meziodens üzerindeki kemik tabakası piezocerrahi ile kaldırıldı. Diş çekimini takiben soket içine titanyum tüpler ile hazırlanan trombosit zengin fibrin (T-PRF) konuldu ve piezo ile kaldırılan kemik tabaka vicryl 5/0 sutur ile çevre kemik dokuya sabitlendi.

Sonuç: Meziodense bağlı daimi dişlerde dilasasyon, çapraşıklık, kist formasyonu, kök rezorpsiyonu, anormal oklüzyon oluşabilmektedir. Minimal invaziv piezocerrahi yöntemiyle kemiğin blok halinde kaldırılarak bu parçanın yeniden bölgeye stabilizasyonu ile lambonun çökmesi engellenmiştir. T-PRF ile oluşan fibrin yapı, PRF'de oluşan fibrin yapıdan daha sağlam olup daha geç sürede çözünmektedir ve T-PRF uygulaması ile postoperatif ödem ve kanamada azalma ve hızlı yara iyileşmesi elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sürnümerer diş, piezocerrahi, meziodens

Use of Ultrasonic Piezosurgery System In Inverse Position Mesiodens Extraction

Güzide Büşra Şenel, Merve Arıcı, Deniz Yaman
*Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Bolu Abant İzzet Baysal
University, Bolu, Turkey*

Introduction: Mesiodens are defined as the supernumerary tooth between the central teeth in the maxilla. Mesiodens can be single or multiple, they mostly do not cause symptoms and are noticed during the radiological examination. They may create median diastema, prevent the proliferation of central incisors, disrupt the position of central incisors, cause dentigerous cyst formation and root resorption.

Case Report: 9 years old male patient was applied to our clinic with the complaint of a lateral impacted tooth in the left maxilla. In CBCT sections, a mesiodens with inverse position was found and diastema between central teeth was observed clinically. The bone layer on the labially located mesiodens was removed by piezosurgery. After tooth extraction, platelet-rich fibrin (T-PRF) prepared with titanium tubes was placed in the socket, and the bone layer

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

removed with piezo was fixed to the surrounding bone tissue with Vicryl 5/0 suture.

Conclusion: Dilation of teeth, cyst formation, root resorption, abnormal occlusion may occur due to mesiodens. With the minimally invasive piezosurgery method, the bone is removed in a block form and reinserted thus preventing the flap from collapsing. The fibrin structure formed by T-PRF is stronger than PRF and dissolves at a later time. A reduction in postoperative edema, bleeding and rapid wound healing has been achieved with T-PRF application.

Keywords: Supernumerary tooth, piezosurgery, mesiodens

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-18

Titanyum tüpler ile hazırlanan trombositten zengin fibrin (T-PRF)'in nörofibromatozis tip 1 hastada çekim soketi iyileşmesine etkisi

Güzide Büşra Şenel, Merve Arıcı, Deniz Yaman
Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, Diş Hekimliği Fakültesi, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu, Türkiye

Amaç: Nörofibromatozis, deri, sinir sistemi, göz tutulumu ile seyreden otozomal dominant geçişli nörookutanöz bir hastalıktır. Hastalığın tip 1 (NF1) ve tip 2 (NF2) olmak üzere iki alt tipi tanımlı olup NF1 tipinde ciltte sütlü kahve renkli lekeleri, mandibuler kanal, mandibuler foramen ve mental foramende genişlemeler bulunur. Bu hastalığın oral ve maksillofasiyal bölgedeki etkileri ve cerrahi müdahalede kullanılan yeni yöntemlerinin değerlendirilmesi önemlidir. Bunlardan biri olan Trombositten zengin fibrin (PRF)'de osteojenik hücrelerin proliferasyonunu artırılarak kemik formasyonu ve rejenerasyonunda etkili büyüme faktörleri ve sitokinler salınır. PRF yumuşak ve sert doku iyileşmesinin hızlandırılmasında etkilidir. T-PRF ile oluşan fibrin yapı, PRF'de oluşan fibrin yapıdan daha sağlam yapıda ve daha geç sürede çözünmektedir. NF-1 olan hastada çekim soketinin yumuşak ve sert doku iyileşmesini hızlandıran T-PRF uygulaması sonrası sonuçları sunulmuştur.

Olgu sunumu: 28 yaşında NF 1 tanılı kadın hasta 16 numaralı dişinde ağrı sebebiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik ve radyografik muayeneleri sonucu cafe au lait lekeleri, ciltte nörofibromlar, mandibular kanalda genişleme, sol mandibula gonial açı artışı, sol mandibular bölgede asimetrik şişlik olduğu gözlemlendi. İlgili dişin ileri derece kron harabiyeti sebebiyle çekimine karar verildi. Çekim sonrası iyileşmeyi hızlandırmak için sokete T-PRF uygulandı ve 4/0 ipek ile suture edildi. Postoperatif 2 ayda çekim soketinde komplikasyonsuz iyileşme gözlemlendi.

Sonuç: Nörofibromatozisin multisistemik hastalıklar grubunda olduğu göz ardı edilmemeli ve yapılacak cerrahi yaklaşımda T-PRF konsantresinin uygulanmasının iyileşmedeki etkinliği önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Nörofibromatozis, oral bulgular, sistemik hastalıklar

The effect of titanium-prepared platelet-rich fibrin (T-PRF) on healing of extraction socket in neurofibromatosis type 1 patient

Güzide Büşra Şenel, Merve Arıcı, Deniz Yaman
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Bolu Abant İzzet Baysal University, Bolu, Turkey

Objective: Neurofibromatosis is an autosomal dominant and neurocutaneous disease associated with the skin, nervous system, eye. There are two subtypes of neurofibromatosis [type 1(NF1), type 2(NF2)]. NF1 type has café-au lait spots on skin, enlargements in mandibular canal, mandibular foramen, and mental foramen. The effects of disease on oral and maxillofacial

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

regions and new methods used in surgical intervention are important. Platelet-rich fibrin (PRF) has growth factors, cytokines that are effective in bone formation and regeneration via increasing proliferation of osteogenic cells. Fibrin structure formed by T-PRF is more robust than PRF and dissolves at later time. Rapid recovery of soft and hard tissue after extraction using T-PRF in a patient with NF1 is presented.

Case Report: 28 years old female patient with NF1 admitted to our clinic with pain in the right maxillary first molar tooth. Clinical and radiographic examinations of the patient showed café-au lait spots, neurofibromas, enlargement of the mandibular canal, increased left mandibular gonial angle, and swelling in the left mandibular region. Following the extraction of the relevant tooth, T-PRF was applied to the socket and sutured to accelerate recovery after extraction. The healing in the associated structure was good in the postoperative 2nd month.

Conclusion: It should not be ignored that neurofibromatosis is in the group of multisystemic diseases, and the effectiveness of the application of T-PRF in healing is important.

Keywords: Neurofibromatosis, oral findings, systemic diseases

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-19

Maksiller Sinüse Yabancı Cisim Penetrasyonu: Cerrahi Yaklaşım ve Sınıf II Perforasyonun Tedavisi

Gözde Işık, Selin Kenç, Ahmet İlker Gürsoy, İrem Asya Kafadar, Tayfun Günbay
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu nadir vaka raporunda, taşırılan kök kanal dolgusunun maksiller sinüsten çıkarılması ve membran perforasyonun tedavisi sunulmuştur.

Olgu: Otuz-beş yaşında kadın hasta, şiddetli ağrı ve şişlik şikayeti ile bölümümüze başvurmuştur. Klinik bulguları, sağ maksiller ikinci premolar ile ilişkili olduğu gözlenmiştir. Panoramik radyografisinde kök kanal dolgusunun maksiller sinüse penetre olduğu görülmüştür. Dental volümetrik tomografisinde, dolgu materyalinin etrafından sınırları düzensiz radyolüsent bir alan gözlenmiştir. Tedavi yaklaşımı olarak, diş çekimi gerçekleştirilmiş ve ardından, materyal lateral-pencere yöntemi ile başarılı bir şekilde çıkarılmıştır. Tedavi sonrası sınıf II membran perforasyonu (4 mm) oluşmuştur. Perforasyonun boyutu 6/0 rezorbe olabilen sütür ile küçültülmüş ve enjekte edilebilir trombositten zengin fibrin (E-TZF) bölgeye enjekte edilmiştir. Sinüs kavitesi lökosit ve trombositten zengin fibrin (L-TZF) ile doldurulmuştur. Hasta, postoperatif 7. ve 14. Günlerde takibe alınmıştır. İyileşme sağlanmış ve yara iyileşmesi esnasında oro-antral fistül, cerahat veya eritem komplikasyonlar ile karşılaşmamıştır.

Sonuç: Maksiller sinüse yakın komşuluktaki dişlerin endodontik tedavisi kök kanal dolgu materyalinin veya aletleri ile ilişkili periapikal enfeksiyonlara neden olabilir. Bu çalışmada, maksiller sinüsteki yabancı materyalin teşhis ve tedavisi sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Maksiller sinüs, sınıf II perforasyon, yabancı cisim penetrasyonu

Penetration of Foreign Material in Maxillary Sinus: Surgical Approach and Treatment of Class II Perforation

Gözde Işık, Selin Kenç, Ahmet İlker Gürsoy, İrem Asya Kafadar, Tayfun Günbay
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Ege University, İzmir

Objective: This is a case report of unusual case of root canal overfilling removed from maxillary sinus and treatment of membrane perforation.

Case: A 35-year-old female complaining severe pain and swelling was referred to Department of Oral Surgery. Clinical symptoms were associated with the right maxillary second premolar. Panoramic radiography revealed the presence of root canal filling penetration in maxillary sinus. A radiolucent area with undefined borders around the filling material was observed on the axial cone-beam computed tomography (CBCT) images. As a treatment approach, tooth extraction was performed. Then, the material was removed successfully by lateral-window approach, while class II membrane perforation (4 mm) has occurred. The size of the perforation was reduced by 6/0 absorbable suture and injectable platelet-rich fibrin (i-PRF) was injected into the site. The sinus cavity was filled with leukocytes-platelet rich fibrin (L-PRF) alone. The patient had follow-up postoperatively at 7th and 14th days. Post-operative healing was uneventful and there was no signs of disorders of wound healing such as oro-antral fistula, suppuration or erythema.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Conclusion: Endodontic treatment of teeth close proximity to maxillary sinus could be cause of periapical infections associated with root canal filling material or instruments. Diagnosis and management of foreign material in maxillary sinus are presented in this study.

Keywords: Class II perforation, foreign material penetration, maxillary sinus

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-20

Tip II Diyabet Hastasında Dental İmplant Tedavisi: 10 Yıllık Klinik ve Radyolojik Takip

İrem Asya Kafadar, Selin Keç, Gözde Işık, Tayfun Günbay
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu olgu sunumunda, tip II diyabet hastasının dental implant tedavisi ile 10 yıllık klinik ve radyolojik takip sürecinde karşılaşılan komplikasyonlar ve uygulanan tedavi yöntemleri sunulmuştur.

Olgu: Yetmiş-yedi yaşında, tip II diyabet tanısı konmuş ve tedavi altındaki erkek hasta, üst çene sabit protetik tedavi talebiyle 2010 yılında kliniğimize başvurmuştur. Hastaya çift taraflı eksternal sinus lift operasyonunu takiben 8 implant uygulanmıştır. Operasyonu takiben 7. ayda hastanın protetik tedavisi tamamlanmıştır. Hastanın, 2016 yılındaki rutin kontrolünde 22 numaralı diş bölgesine yerleştirilen implant kaybedilmiş; ancak hasta implant cerrahisini kabul etmemiş ve mevcut protezleri tekrar simante edilmiştir. 2020 yılında, implant kaybı ile tekrar kliniğimize başvurmuştur. Radyolojik muayenede, 24 numaralı diş bölgesine yerleştirilen implantta ise boyun kırığı olduğu tespit edilmiştir. İkinci bir operasyonla implant cerrahisi tekrarlanmıştır. Hasta, boyun kırığı gözlenen implantın sökülmesine izin vermemiş ve protetik tedavi, ilgili implanta yükleme yapılmadan tamamlanmıştır. 2021 yılında ileride oluşabilecek implant kayıplarını önlemek için hastaya boyun kırığı olan implantın sökülmesi ile implant cerrahisi önerilmiş ve tedavi başarılı bir şekilde gerçekleştirilmiştir. Hastanın protetik tedavisi sağlanmıştır ve rutin takipleri sürdürülmektedir.

Sonuç: Bu olgu raporunda, tip II diyabet hastasında dental implant tedavisinin sonuçları ve protetik yüklemeye yapılan hatalar, uzun dönem takip verileri ile aktarılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, uzun dönem takip, tip II diyabet

Dental Implant Treatment in Type II Diabetes Patient: 10-Year Clinical and Radiological Follow-up

İrem Asya Kafadar, Selin Keç, Gözde Işık, Tayfun Günbay
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Ege University, İzmir

Objective: In this case report, dental implant treatment and the complications with management were presented in patient with type II diabetes during the 10-year clinical and radiological follow-up period.

Case: A 77 year-old male patient, diagnosed with type II diabetes and under treatment, referred to our clinic for fixed maxillary prosthetic treatment in 2010. Following the bilateral external sinus lift operation, 8 implants were applied. Prosthetic treatment of the patient was completed in the 7th month following the operation. In 2016 as the routine control of the patient, the implant placed in the number 22 tooth area was lost; however, the patient did not accept implant surgery and the existing prostheses were re-cemented. He referred to our clinic with implant loss in 2020. In the radiological examination, a neck fracture was detected at the implant placed in the area of tooth number 24. Implant surgery was repeated with a second operation. The patient did not allow the removal of the implant with neck fracture and the

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

prosthetic treatment was completed without loading this implant. In order to prevent future failures, implant surgery was recommended with the removal of the implant presented neck fracture, and the treatment was successfully performed in 2021. Implant-fixed prosthesis was completed, and also patient was informed the schedule of routine follow-up.

Conclusion: In this case report, the results of dental implant treatment and failures in prosthetic loading in a patient with type II diabetes were presented with long-term follow-up.

Keywords: Dental implant, long term follow-up, type II diabetes

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-21

Dental İmplant Cerrahisinde Yumuşak Doku Yönetimi: Serbest Dişeti Grefti ile Kullanılan Çift Katlı Konsantre Büyüme Faktörü (KBF) Membranın Klinik Sonuçları

Gözde Işık, Selin Kenç, Ahmet İlker Gürsoy, İrem Asya Kafadar, Tayfun Günbay
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Anterior maksillada yumuşak dokuda açıklık veya ince dişeti fenotipi dental implant tedavisinin başarısını sınırlayabilmektedir. Bu vaka raporunda, serbest dişeti grefti ile kullanılan çift katlı konsantre büyüme faktörü (KBF) membranın kısa dönem klinik sonuçları sunulmuştur

Olgu: Kırk-iki yaşında erkek hasta, dental implant tedavisi talebi ile oral cerrahi bölümüne başvurmuştur. Radyolojik değerlendirmede alveoler kemik genişliğinin 3 mm'den az olduğu ve santral dişin çekim soketinin bukkal yüzeyinde defekt ile karşılaşılmıştır. Klinik değerlendirme sonucunda, azalmış vestibüler derinlik ile ince dişeti fenotipi (<1mm) gözlenmiştir. Tedavi şu şekilde planlanmıştır: çift katlı KBF membran kullanılarak yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ile implant cerrahisi. Ayrıca, cerrahi bölgedeki palatinal mukozadan serbest dişeti grefti alınması planlanmış ve donör bölge periodontal probe ile değerlendirilmiştir. Hasta, postoperatif 3. ve 7. günler ile ikinci hafta yumuşak doku iyileşmesinin değerlendirilmesi için takibe alınmıştır. Her takip seansında hastadan görsel analog skalasını (VAS; GAS) tamamlaması istenmiştir. Bununla birlikte, donör bölge kanama ve yara iyileşmesi yönünden değerlendirilmiştir. Yumuşak doku iyileşmesinde sırasıyla, 3. gün fibrin oluşumu ve 7. gün yara kenarlarının epitelizasyonu gözlenmiştir. İkinci haftada iyileşme tamamlanmıştır. Ağrı, başlangıçtan postoperatif 7. güne doğru azalmış ve ortalama VAS değeri 1.3'tür.

Sonuç: Dental implant cerrahisinde serbest dişeti grefti ile kullanılan KBF membran, yeterli mukoza kalınlığı ve postoperatif problemlerin azaltılmasını sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Konsantre büyüme faktörü, serbest dişeti grefti, yumuşak doku yönetimi

Soft Tissue Management in Dental Implant Surgery: Clinical Outcomes of Using Double Layer Concentrated Growth Factor (CGF) Membrane With Free Gingival Graft

Gözde Işık, Selin Kenç, Ahmet İlker Gürsoy, İrem Asya Kafadar, Tayfun Günbay
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Ege University, İzmir

Objective: Soft tissue dehiscences or thin gingival biotype in anterior maxilla could be comprehensive on the success of dental implant treatment. Short-term clinical results of using double layer concentrated growth factor (CGF) with free gingival graft are presented in this case report.

Case: A 42-year-old male was referred for dental implant treatment to Department of Oral Surgery. Radiological examination revealed the width of alveolar bone less than 3 mm and defective buccal surface in extraction socket of left central incisor. Thin gingival biotype (<1mm) with reduced vestibular depth was noted following clinical examination. Treatment was planned as follows; dental implant placement with guided bone regeneration using double

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

layer CGF membrane. Also, free gingival graft was planned from the palatal mucosa in surgical side and the amount of donor tissue was determined by using periodontal probe. The patient had follow-up postoperatively at the intervals of 3th day, 7th day and 2th weeks for soft tissue healing. Visual analog scale (VAS) was completed by the patient in every follow-up session. Also, the donor site was evaluated for bleeding and wound healing. Soft tissue healing was observed with presence of fibrin at 3th day and epithelization of wound margin at 7th day, respectively. There was uneventful healing at 2th weeks. Pain was reduced initially following postoperative at 7th day and the mean VAS score was 1.3.

Conclusion: The using of CGF membrane with free gingival graft in patient treated with dental implant may be provide sufficient mucosal thickness and elimination of postoperative problems.

Keywords: Concentrated growth factor, free gingival graft, soft tissue management

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-22

Mandibular Üçüncü Molar Dişle İlişkili Büyük Bir Radiküler Kistin Neden Olduğu Alt Alveolar Sinir Parestezisi

Anıl Karaman, Gözde Işık, Ahmet İlker Gürsoy, Banu Özveri Koyuncu
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu vaka raporu sunumundaki amaç posterior mandibuladaki radiküler kistin teşhis ve tedavisidir.

Olgu: 32 yaşındaki erkek hasta Mart 2021'de departmanımıza sevk edildi. Hastanın şikayeti sağ dudak köşesindeki parastezi ve şiddetli ağrıydı. Klinik muayenede herhangi bir ekspansiyon veya inflamasyon belirtisi yoktu. Ancak radyolojik incelemede ramus mandibulasından 1. molar diş bölgesine kadar uniloküler radyolusent lezyon olduğu görüldü. CBCT'de lezyonun sınırları; basis mandibulaya kadar genişlemiş, inferior alveolar siniri etkilemiş, hem bukkal hem de lingual kortekste perforasyon yapmıştı. Tedavi için kistik lezyonun enükleasyonu ve etkilenen üçüncü moların ekstraksiyonu yapıldı. Histopatolojik incelemede, nonkeratinize tabakalı skuamöz epitel ile kaplı subepitelyal alanda lenfoplazmositik kronik inflamatuvar hücreler gözlemlendi. Patolojik bulgular radiküler bir kist olduğunu ortaya çıkardı. Hasta takip randevuları için bilgilendirildi.

Sonuç: Bu vaka raporu ile posterior mandibuladaki radiküler kistin klinik bulguları ve tedavi yöntemlerinden biri sunuldu.

Anahtar Kelimeler: enükleasyon, inferior alveolar sinir parestezisi, radiküler kist

Inferior Alveolar Nerve Paresthesia Caused By A Large Radicular Cyst Associated With Mandibular Third Molar Tooth

Anıl Karaman, Gözde Işık, Ahmet İlker Gürsoy, Banu Özveri Koyuncu
Ege University School of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Objective: The aim of this case report was to present the diagnosis and treatment of radicular cyst at the posterior mandible.

Case: 32 year old male patient referred to our department at March 2021. The patient complained about paresthesia and severe pain in right side of posterior mandible. In clinical examination, there was no expansion or any sign of inflammation. However, radiological examination revealed that unilocular radiolucent lesion from ramus mandible to first molar site. In CBCT, the border of the lesion was expanded to basis mandible and was affected the inferior alveolar nerve with a perforation in both buccal and lingual cortex. Enucleation of cystic lesion and extraction of effected third molar was performed for treatment. In histopathological analysis, lymphoplasmocytic chronic inflammatory cells were observed in the subepithelial area which lined with nonkeratinized stratified squamous epithelium. Pathological findings revealed a radicular cyst. Patient was informed for follow-up appointments.

Conclusion: This case report presented a clinical findings and one of the treatment modalities of radicular cyst in the posterior mandible.

Keywords: enucleation, inferior alveolar nerve paresthesia, radicular cyst

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-24

MRONJ'un periosteumun bütünlüğü korunarak ultrasonik piezocerrahi sistemi ile tedavisi

Şeyma Güçlü, Merve Arıcı, Deniz Yaman
*Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Diş Hekimliği Fakültesi, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi,
Bolu, Türkiye*

Amaç: Antirezortif veya antianjiogenik ajanlarla tedavi görmüş ya da görmekte olan, metastatik herhangi bir hastalığın eşlik etmediği ve radyoterapiye maruz kalmayan hastaların maksilla veya mandibular kemiğinde lokalize 8 haftadan daha uzun süredir var olan intraoral veya ekstraoral fistül ile klinik seyirli olabilen ekspoze kemik varlığı MRONJ olarak tanımlanmaktadır. Etoposid ve i.v Zometa tedavisi öyküsü olan bir hastada, diş çekimi sonrası gelişen ağrılı, iyileşmemiş, ekspoze kemik olgusu sunulmuştur.

Olgu: 72 yaşında erkek hasta, mandibular kanin diş bölgesinde iyileşmeyen ağrılı diş çekim soketi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Akciğer kanseri nedeniyle Etoposid ve i.v Zometa tedavisi altındayken şiddetli ağrı nedeniyle diş çekimi yaptırdığı öğrenildi. CBCT kesitlerinde, kemikte 29×15×8 mm genişliğinde litik radyolusent alanlar tespit edildi. Çene kemiğine metastaz veya ikinci primer kanser şüphesi ile hem yumuşak doku hem de kemik ekstraksiyon boşluğunda insizyonel biyopsi yapıldı. Histopatolojik incelemede dokularda herhangi bir tümör infiltrasyon bulgusunun olmadığını belirlenmesini takiben hastanın ilgili bölgesi ultrasonik piezocerrahi sistemi kullanılarak cerrahi debridman ile tedavi edildi. Sekester kemik seviyesindeki koronal flep, supraperiosteal olarak diseke edildi ve alt periost bütünlüğü bozulmadan doku primer olarak kapatıldı.

Sonuç: Ağrılı, iyileşmemiş diş çekimi bölgesi, Etoposid ve i.v Zometa tedavisi ile ilişkilidir. Bu ajanları kullanan hastalarda oral cerrahi işlemlere dikkatle karar verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Piezocerrahi sistemi, mronj

Treatment of MRONJ with ultrasonic piezosurgery system while preserving the integrity of the periosteum

Şeyma Güçlü, Merve Arıcı, Deniz Yaman
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Bolu Abant İzzet Baysal University, Bolu, Turkey

Aim: MRONJ is the presence of exposed bone localized in the maxilla or mandibular bone for more than 8 weeks, which may have a clinical course with an intraoral or extraoral fistula in patients who have been or are being treated with antiresorptive or antiangiogenic agents, without any metastatic disease and not exposed to radiotherapy. A case of painful none-healed dental extraction socket with exposed bone in a patient with a history of Etoposide and i.v Zometa therapy is presented.

Case: A 72-year-old male reported a complaint of non-healed painful dental extraction socket in the mandibular canine area. The tooth was extracted due to severe pain at the time while he had been treated for lung cancer with Etoposide and i.v Zometa. In CBCT sections, lytic radiolucent areas were detected in bone with a spread of 29×15×8 mm. Incisional biopsy both from soft tissue and bone at the extraction cavity was made with the suspicion of metastasis

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

to the jaw bone or second primary cancer. Following the histopathological finding of any tumor infiltration through tissues, the patient was treated with surgical debridement using the ultrasonic piezosurgery system. The coronal flap at the sequester bone level was dissected supraperiosteally and the lower periosteum was left intact then primer closure was obtained.

Conclusion: The painful non-healed dental extraction site is related to Etoposide and i.v Zometa therapy. Oral surgical procedures should be decided attentively in patients using these agents.

Keywords: Piezosurgery system, mronj

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-25

Ameloblastom: Vaka raporu

Bahadır Sancar, Ferhat Musulluoğlu

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Ameloblastoma, mandibula ve maksillada nadir görülen bir odontojenik tümördür. Ameloblastoma genellikle yavaş büyüyen, ağrısız bir şişlik olarak kendini gösterir. Genellikle genç erişkinlerde bulunur; erkekler ve kadınlar eşit derecede etkilenir. Bu olguda adölesan dönemdeki hastamızın posterior mandibulasında teşhis edilen ameloblastomun tedavisini sunmaktayız.

Olgu: 12 yaşındaki erkek hasta sol mandibular bölgede şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. İtraoral ve radyografik muayenesi yapıldı. Sol mandibular molar bölgede ikinci moların sürmemiş olduğu ve ilgili bölgede ekspansiyon varlığı görüldü. Radyografik muayenede; mandibula angulus bölgesinde gömülü kalmış ikinci ve üçüncü molar dişlerle birlikte geniş unistik radyolüsent lezyon teşhis edildi. Anatomik oluşumların yakınlığı ve lezyonun büyüklüğü göz önüne alındığında marsupyalizasyon yapılmaya karar verildi. Tüpün yerleştirildiği seans alınan biyopsi sonucunda ameloblastom tanısı konuldu. Tüp, dekompresyon amacıyla 6 ay yerinde bırakıldı. 6 ay sonra lokal anestezi altında gömülü ikinci molar diş ile birlikte lezyon tamamen enükle edildi. Hastanın rutin kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Bu hastalığın patolojik davranışı değişkenlik göstermekte ve yetersiz tedavi edilen hastalarda yüksek nüks oranları görülmektedir. Hem konservatif hem de radikal yaklaşımlar dahil olmak üzere çeşitli cerrahi yöntemler mevcuttur. Bu olgumuzda hastamızın konservatif yöntemlerle tedavi edilmesi ve mandibula bütünlüğünün korunması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastom, marsupyalizasyon, mandibula

Ameloblastoma: Case report

Bahadır Sancar, Ferhat Musulluoğlu

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Objective: Ameloblastoma is a rare odontogenic tumor of the mandible and maxilla. Ameloblastoma usually presents as a slow-growing, painless swelling. Usually found in young adults; men and women are equally affected. In this case, we present the treatment of ameloblastoma diagnosed in the posterior mandibular region of our patient in adolescence.

Case: A 12-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of swelling in the left mandibular region. Intraoral and radiographic examination was performed. In the left mandibular molar region, it was observed that the second molar was not erupted and the presence of expansion in the relevant region. In the radiographic examination; A large unicyclic radiolucent lesion was diagnosed with second and third molars embedded in the mandible angulus region. Considering the proximity of the anatomical formations and the size of the lesion, it was decided to perform marsupialization. A diagnosis of ameloblastoma was made as a result of the biopsy taken during the session in which the tube was placed. The tube was left in place for 6 months for decompression. After 6 months, the lesion was completely enucleated with the impacted second molar tooth under local anesthesia. Routine checks of the patient continue.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Conclusion: The pathological behavior of this disease varies, and high recurrence rates are observed in inadequately treated patients. Various surgical methods are available, including both conservative and radical approaches. In this case, it was aimed to treat our patient with conservative methods and to preserve the integrity of the mandible.

Keywords: Ameloblastoma, marsupialization, mandible

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-26

Posterior Mandibulada Dentigeröz Kist: Bir Olgu Sunumu

Büşra Meşeci, Batuhan Kapaklı, Alperen Erdal, Deniz Yaman
*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana
Bilim Dalı, Bolu*

Amaç: Dentigeröz kistler çenelerde sık gözlenen odontojenik kistler olmakla beraber, çoğunlukla gömülü mandibular 3. molar dişlerle ilişkilidirler. Genellikle rutin dental radyografilerde tespit edilirler ve sekonder olarak enfekte olmadıkları sürece ağrı veya başka bir rahatsızlık oluşturmazlar. Bu kistlerin dişlerin yer değiştirmesine, komşu anatomik yapılarda lokal bir genişlemeye, patolojik fraktür meydana getirebilecek şekilde kemik yoğunluğunun azalmasına ve neoplastik değişimlere neden olabileceği rapor edilmiştir. Bu vaka raporunda gömülü mandibular 3. molar diş ile ilişkili dentigeröz kist olgusunun teşhis ve tedavisi sunulmuştur.

Olgu: 30 yaşında herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan kadın hasta rutin dental muayene için kliniğimize başvurdu Hastanın panoramik ve CBCT incelemesinde, yükselen ramusa doğru uzanan ve gömülü 3. molar dişi içeren yaklaşık 15x17x18 mm boyutlarında uniloküler radyolüsent lezyon saptandı. Lokal anestezi altında gömülü 48 no'lu diş çekilerek kist enükle edildi. Histopatolojik inceleme sonucu dentigeröz kist çıktı. Hastanın 6 aylık takibinde klinik ve radyolojik olarak nüks gözlenmedi ve ilgili bölgede radyolojik olarak iyileşme belirlendi.

Sonuç: Dentigeröz kistler, mandibular kemiğin önemli bir bölümünü kaplayacak kadar büyük boyutta fark edilmeden büyüyebilirler. Bu nedenle klinik muayene sırasında gömülü diş bölgelerinden radyografik inceleme yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, enükleasyon

Dentigerous Cyst in the Posterior Mandible: A Case Report

Büşra Meşeci, Batuhan Kapaklı, Alperen Erdal, Deniz Yaman
*Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial
Surgery, Bolu*

Objective: Although dentigerous cysts are common odontogenic cysts in the jaws, they are mostly associated with impacted mandibular 3rd molar teeth. They are usually detected on routine dental radiographs and do not cause pain or other discomfort unless they are infected secondary. It has been reported that these cysts may cause the displacement of the teeth, a local enlargement of the adjacent anatomical structures, a decrease in bone density and neoplastic changes that may cause pathological fractures. In this case report, the diagnosis and treatment of a dentigerous cyst associated with an impacted mandibular third molar tooth is presented.

Case: A 30-year-old female patient without any systemic disease applied to our clinic for a routine dental examination. In the panoramic and CBCT examination of the patient, a unilocular radiolucent lesion approximately 15x17x18 mm sizes extending towards the ascending ramus and including the impacted 3rd molar tooth was found. The impacted third molar was extracted under local anesthesia and the cyst was enucleated. A dentigerous cyst was detected in histopathological examination. During the 6-month follow-up of the patient, no recurrence was observed clinically and radiological improvement was detected in the relevant region.

Conclusion: Dentigerous cysts can grow unnoticed to such extensive size as to occupy a

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

considerable portion of mandibular bone. Therefore, it is important to perform radiographic examination of the impacted tooth areas during clinical examination.

Keywords: dentigerous cyst, enucleation

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-27

Kompaund Odontoma: Olgu Sunumu

Büşra Meşeci¹, Betül Cengiz Duran², Okan Duran¹, Orçun Toptaş²

¹*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Bolu*

²*Özel Klinik*

Amaç: Odontomalar en sık görülen ve yavaş büyüyen, agresif olmayan odontojenik tümörlerdir. Genellikle asemptomatiktirler ve rutin radyografik muayene sırasında fark edilirler. Odontomalar kompaund ve kompleks olarak sınıflandırılmaktadır. Kompaund odontomalar düzensiz, solit veya küçük diş benzeri yapılar içerir. Odontomalar, bazı durumlarda dişlerin gömülü kalması, diş sürmesinde gecikme, süt dişi retansiyonu, ilgili bölgede ağrı, enfeksiyon, kök rezorbsiyonu, kemikte ekspansiyon, kist oluşumu, dişlerde diastema, çapaşıklık gibi semptomlar oluşturabilmektedir. Bu olgu sunumunda mandibula sol kanin bölgesinde süt dişi retansiyonuna neden olan ve daimi kanin dişin sürmesini engelleyen kompaund odontomanın teşhis ve tedavisinin sunulması amaçlanmaktadır.

Olgu: Herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan 15 yaşında kadın hasta rutin dental muayene için kliniğimize başvurdu. Klinik olarak herhangi bir şikayeti olmayan hastanın intraoral ve panoramik radyografi muayenesinde mandibula sol süt kanin dişin ağızda olduğu, sol daimi kanin dişin gömülü kaldığı ve ilgili bölgede multiple, iyi sınırlı düzensiz diş benzeri radyoopak kitlelerin bulunduğu gözlemlendi. Lokal anestezi altında mandibula sol süt kanin dişin çekimini takiben ilgili bölgedeki multiple, radyoopak diş benzeri kitleler eksize edildi. Gömülü kanin diş korunarak etrafındaki foliküler dokular eksize edildi ve ortodonti ile yapılan konsültasyon sonucu gömülü daimi kanin dişin pasif bir şekilde sürmesi için beklenmesine karar verildi. Histopatolojik inceleme sonucunda kompaund odontoma ön tanısı doğrulandı. Postoperatif takiplerde ilgili kanin dişin sürmeye ve okluzyona yaklaşmaya başladığı gözlemlendi. Hastanın takipleri hala devam etmektedir.

Sonuç: Odontomaların radyografik olarak erken dönemde teşhis edilmesi, diş sürmesinde gecikmenin ve komşu dişlerde oluşabilecek diğer komplikasyonların önlenmesi açısından önemlidir. Kistik dejenerasyon potansiyeli nedeniyle odontomanın etrafındaki yumuşak doku ile birlikte eksizyonu önerilen tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: gömülü diş, kompaund odontoma

Compaund Odontoma: Case Report

Büşra Meşeci¹, Betül Cengiz Duran², Okan Duran¹, Orçun Toptaş²

¹*Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu*

²*Private Clinic*

Objective: Odontomas are the most common and slow-growing, non-aggressive odontogenic tumors. They are generally asymptomatic and detected during routine radiographic examination. Odontomas are classified as compaund and complex. Compaund odontomas contain irregular, solid or small tooth-like structures. In this case report, it is aimed to present the diagnosis and treatment of compaund odontoma that causes deciduous tooth retention in the left canine of the mandible and prevents the eruption of permanent canine teeth.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Case: A 15-year-old healthy female patient admitted to our clinic for a routine dental examination. In the clinical examination of the patient who is free of any complaints, the mandible left deciduous canine tooth was in the mouth, the left permanent canine tooth was impacted. Multiple, well-circumscribed, amorph tooth-like was observed in the area. Following the extraction of lower left deciduous tooth under local anesthesia, multiple, radiopaque tooth-like masses in the relevant area were excised. The impacted canine tooth was preserved and the surrounding follicular tissues were excised. After orthodontic consultation, it was decided to wait for the impacted permanent canine tooth to erupt passively. Histopathological examination confirmed the pre-diagnosis of compaund odontoma. In follow-up, it was observed that the relevant canine tooth began to erupt and to approach the occlusion.

Conclusion: Early diagnosis of odontomas radiographically is important in preventing delay in tooth eruption and other complications that may occur in neighboring teeth. Due to its potential for cystic degeneration, excision of the odontoma with the surrounding soft tissue is the recommended treatment method.

Keywords: compound odontoma, impacted tooth

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-28

Marsupializasyon Sonrası Odontojenik Keratokistin Rekürrensi: 6 Yıllık Takipli Bir Olgu Sunumu

Meltem Özden Yüce¹, Fatma Merve Gökçe¹, Emine Adalı²

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

²Demokrasi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Keratokistik odontojenik tümörler (KOT) çeneler bölgesinin benign lokal agresiv lezyonlarıdır; sıklıkla mandibula etkilenir ve yüksek rekürrens oranına sahiptirler. Birçok cerrahi yaklaşım içinde, rekürrens oranı sıfır olan herhangi bir method yoktur. Bu vaka sunumu, mandibular KOT tespit edilen ve marsüpyalizasyon yöntemi ile tedavi edildikten sonra rekürrens gözlenen bir hastanın klinik ve radyolojik olarak değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Vaka raporu: 58 yaşında erkek hasta; Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniği'ne yüzünün sağ yarısındaki şişlik nedeni ile başvurdu. Panoramik radyografide mandibular 2. Premolar ve molar dişlerin apikali ile ilişkili radyolüseni tespit edildi. İnsizyonel biyopsi sonucu KOT olarak raporlandı. Önemli anatomik noktaları korumak ve deformiteye sebep olmamak için marsüpyalizasyon tekniği tercih edildi. 5 yıl sonra aynı bölgede şişlik şikayeti ile tekrar kliniğe başvuran hastanın sağ mandibular 2. molar dişinin çekimi ile birlikte yapılan eksizyonel biyopsinin sonucu KOT rekürrensini doğruladı.

Sonuç: Radikal rezeksiyonun KOT cerrahisi sonrası rekürrens oranı en düşük tedavi opsiyonu olduğu düşünülmele birlikte; özellikle geniş KOT vakalarında marsüpyalizasyon ilk tedavi seçeneği olarak değerlendirilmeli ancak kesin bir tedavi yöntemi olmadığı unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Keratokistik odontojen tümör; Rekürrens; Marsüpyalizasyon

Recurrence of Odontogenic Keratocyst After Marsupialization: A Case Report with 6-year Follow-up

Meltem Özden Yüce¹, Fatma Merve Gökçe¹, Emine Adalı²

¹Ege University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

²Demokrasi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Objective: The keratocystic odontogenic tumors (KOT) are locally aggressive benign jaw lesions, commonly affecting the mandible and these lesions are associated with high recurrence rate. Among the different surgical treatments, there is no single method associated with a zero recurrence rate. This study aims to evaluate clinically and radiographically examination of a patient with mandibular KOT who underwent surgery with a marsupialization approach which failed to prevent recurrence.

Case: A-58-year-old male patient visited the Department of Oral and Maxillofacial Surgery with the complaint of swelling on the right side of the face. An orthopantomograph showed a radiolucency, in relation to the apical region of the mandibular second premolar and molars. Incisional biopsy was taken from the area and the diagnosis was confirmed as KOT. Marsupialization technique was preferred in order to preserve the important anatomical structures and the prevention of a consequent possible deformity. After five years, the patient revisited the hospital with an intraoral swelling in the same region and a biopsy was done with

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

the extraction of the second molar and curretage of the area. The diagnosis confirmed the recurrence of KOT.

Conclusion: Although radical resection seems to be the certain option for obtaining the lowest recurrence with KOTs; marsupialization must be considered as the first treatment modality, especially for a KOT of such an extensive size, but cannot be considered as a definitive treatment modality.

Keywords: Keratocystic odontogenic tumor; Recurrence; Marsupialization

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-29

Mandibular Korpusta Radiküler Kist: Bir Vaka Raporu

Mesut Yıldız, Fatma Eriş Derkuş, Beyza Kaya

Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diyarbakır

Amaç: Kistler etrafı bağ doku ile çevrili ve iç yüzü epitelle döşeli, sıvı ya da yarı sıvı kıvamda materyal ile dolu olan patolojik yapılardır. Kaynaklandıkları epitele göre odontojenik veya non-odontojenik olarak incelenirler. Odontojenik kistler içinde en sık radiküler kist görülmektedir. Çene kistlerinin çoğu benzer klinik davranışlar sergiler. Genellikle ağrısız, yavaş büyürler ve çene bölgesindeki şişliklerin en sık nedenlerindedir. Bu vaka raporunda amaç mandibulada görülen bir radiküler kist olgusunu ele alarak kistin özellikleri, teşhis ve tedavi yöntemleri hakkında bilgi vermektir.

Olgu: 30 yaşında herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmayan erkek hasta sol mandibula corpus bölgesindeki lezyon şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Panoramik röntgende sol mandibula corpus bölgesinde 34,35,36,37 numaralı dişlerle ilişkili, sınırları düzenli, inferior alveolar sinirle ilişkili, mandibula bazise kadar uzanan uniloküler sınırları düzenli radyolusent alan gözlemlendi. Yapılan ponksiyonda sarımtırak sıvı görüldü. İlişkili devital dişlere endodontik tedavi yapıldı. Hasta lokal anestezi altında opere edildi. Mukoperiostal flep kaldırıldı, vestibül yüzeyde kemik kaldırılarak lezyon açığa çıkartıldı. Lezyon enükle edildi. İlişkili dişlere apikal rezeksiyon yapıldı. Mukoperiostal flep orijinal pozisyonunda primer suture edildi.

Sonuç: Radiküler kist olguları radyolojik olarak uniloküler, diş kökü veya dişle ilişkili, iyi sınırlı, etrafı sklerotik, ortası radyolusent kistik lezyonlardır. Kemiği perforasyon etmedikçe genellikle semptomsuz genişler ve rutin radyografide tesadüfen fark edilir. Tedavisi direkt enükleasyon ve ya marsüpiyalizasyonu takiben enükleasyondur.

Anahtar Kelimeler: Mandibula, radiküler kist

Radicular Cyst In The Mandible Corpus: A Case report

Mesut Yıldız, Fatma Eriş Derkuş, Beyza Kaya

Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Diyarbakır

Objective: Cysts are pathological structures surrounded by connective tissue and lined with epithelium inside, filled with liquid or semi-liquid material. They are examined as odontogenic or non-odontogenic according to the epithelium they originate from. Radicular cysts are the most common among odontogenic cysts. Most jaw cysts display similar clinical behaviors. They are generally painless, grow slowly and are one of the most common causes of swelling in the jaw area. The aim of this case report is to give information about the characteristics, diagnosis and treatment methods of the cyst by addressing a radicular cyst case seen in the mandible.

Case: A 30-year-old male patient without any systemic disease was admitted to our clinic with the complaint of a lesion in the left mandibular corpus region. In panoramic radiography radiolucent area in the left mandibula corpus region, associated with teeth numbered 34,35,36,37, with regular borders, associated with the inferior alveolar nerve, and unilocular borders extending to the base of the mandible. Yellowish liquid was seen in the puncture. Endodontic treatment was applied to the associated devital teeth. The patient was operated under local anesthesia. The mucoperiostal flap was removed, the bone was removed from the vestibular

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

surface, and the lesion was exposed. The lesion was enucleated. The associated teeth were resected apical. The mucoperiosteal flap was primarily sutured in its original position.

Conclusion: Radicular cyst cases are radiologically unilocular, tooth root or tooth related, well-circumscribed, sclerotic, central radiolucent cystic lesions. Unless it perforates the bone, it usually expands without symptoms and is noticed incidentally on routine radiography. Treatment is direct enucleation or enucleation followed by marsupialization.

Keywords: Mandible, radicular cyst

Enükle edilmiş kistin görüntüsü / Image of an enucleated cyst

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

İntraoperatif görüntü / Intraoperative view

kist enükleasyonu sonrası intraoral görüntü / intraoral view after cyst enucleation

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Panoramik görüntü / panoramic view

Postoperatif intraoral görüntü / Postoperative intraoral view

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Preoperatif intraoral görüntü / Preoperative intraoral view

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-30

Maxilla Anterior Bölgede Santral Dev Hücreli Granüloma: Bir Olgu Sunumu

Adem Ali Akdere, Şeyda Kurt, Orçun Toptaş

*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi
Anabilim Dalı, Bolu*

Amaç: Santral dev hücreli granülom, çenelerin tüm benign lezyonlarının % 7'sinden daha azını oluşturan nadir görülen benign bir kemik lezyonu olup sıklıkla kadınları, çocukları ve genç yetişkinleri etkileyen, yavaş büyüyen, asemptomatik bir lezyondur. Ağrısız şişlik ve fasiyal asimetri ile kendini gösterir. Mandibula anterioru ve 1. molar diş arası bölge lezyonun en sık görüldüğü yerdir. Bu vaka raporunda maksilla anterior bölgede santral dev hücreli granüloma tanısı almış 19 yaşındaki erkek hastanın teşhis ve tedavisi sunulmuştur.

Olgu: 11 -12 numaralı dişlerin apikalinde lokalize radyolüsent lezyon tespit edilen 19 yaşındaki erkek hasta, tedavi için kliniğimize yönlendirilmiştir. Asemptomatik olan hastanın CBCT kesitlerinde ilgili dişlerin apikal bölgesinde uniloküler radyolüsent alan tespit edildi. Lokal anestezi altında kaldırılan mukoperiosteal flep sonrası lezyon eksize edildi, endodontik tedavi 12 no dişe uygulandı. Histopatolojik inceleme sonucu santral dev hücreli granülom tanısını doğrulandı. Postoperatif 6. ay takibinde nüks olmadığı gözlemlendi.

Sonuç: Çene kemiklerinin benign lezyonu olan santral dev hücreli granülomun etyolojisi tam olarak bilinmemektedir. Mandibula maksillaya göre daha çok etkilenmekte olup, lezyonun ilk tedavi seçeneği cerrahi eksizyondur. Hastaların uzun dönem takibi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: enükleasyon, odontojenik tümör, santral dev hücreli granülom

Central Giant Cell Granuloma in the Maxillary Anterior Region: A Case Report

Adem Ali Akdere, Şeyda Kurt, Orçun Toptaş

*Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial
Surgery, Bolu*

Objective: Central giant cell granuloma is a rare benign bone lesion that accounts for less than 7% of all benign lesions of the jaws and is a slow-growing, asymptomatic lesion that often affects women, children, and young adults. It manifests itself with painless swelling and facial asymmetry. The anterior of the mandible and the region between the first molars are the most common site of the lesion. In this case report, the diagnosis and treatment of a 19-year-old male patient diagnosed with central giant cell granuloma in the maxilla anterior region are presented.

Case: A 19-year-old male patient with radiolucent lesions localized at the apical of teeth 11-12 was referred to our clinic for treatment. The unilocular radiolucent area was detected in the apical region of the relevant teeth in CBCT sections of the patient who was asymptomatic. After the mucoperiosteal flap was removed under local anesthesia, the lesion was excised, and endodontic treatment was applied to 12 teeth. Histopathological examination confirmed the diagnosis of central giant cell granuloma. It was observed that there was no recurrence in the postoperative 6th-month follow-up.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Conclusion: The etiology of central giant cell granuloma, which is a benign lesion of the jawbones, is not fully known. The mandible is more affected than the maxilla, and the first treatment option for the lesion is surgical excision. Long-term follow-up of the patients is important.

Keywords: central giant cell granuloma, enucleation, odontogenic tumor

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-31

Trigeminal Nevralji ve Sinüs Ağrısının Multidisipliner Tedavisi: Olgu Sunumu

Mustafa Mert Açıkgoz¹, Balkan Şahin², Gülsüm Ak¹

¹*İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı*

²*İstanbul Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Polikliniği*

Amaç: Trigeminal Nevralji(TN) ani olarak başlayan, kısa süreli, elektrik çarpmasına benzer ağrı ile karakterize bir nevrolojiktir. Trigeminal sinirin bir ya da daha fazla dalı etkilenir ve genellikle tek taraflıdır. TN ağrısının bulunduğu bölgede mevcut diğer ağrıların ayırıcı tanısı oldukça zordur. Özellikle ilaçlarla kontrol altına alınamayan olgularda bölge ağrılarının TN ile bağlantılı olabileceği düşünülmektedir.

Olgu: 39 yaşında erkek hasta Nöroloji polikliniğinden trigeminal nevroloji ön tanısı ile tarafımıza yönlendirilmiştir. 7 yıldır mandibula sağ bölge ve sağ maksillaya yayılan şiddetli ağrı ile yanma yakınması olan hastamızın intraoral ve radyografik incelemesinde oral bölge kaynaklı bir patolojiye rastlanmamıştır. Hastamız TN tanısı ile İstanbul Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi polikliniğine konsülte edilmiştir. Yapılan incelemeler sonrasında Mikrovasküler Dekompresyon cerrahisi gerçekleştirilmiştir. Cerrahi sonrası nevrolojik ağrıları geçen hastamızın, sağ sinüs maksillarisine denk gelen yüz bölgesinde yanma şikayetleri devam ettiği için CBCT istenmiştir. CBCT incelemesinde sinüs içerisinde kemiğe yapışık radyopak lezyonlar ile orta dereceli kronik sinüzit gözlenmiştir. Genel anestezi altında ve endoskopi eşliğinde, sinüs içerisindeki kemiğe yapışıklığı bulunan lezyonlar ile enfeksiyon temizlenmiş, sinüs membranı parsiyel olarak çıkartılmıştır. Yapılan patolojik incelemede çıkartılan parçalar matür kemik dokusu olarak değerlendirilmiştir. Sinüs içi enfeksiyonun da geçmesine bağlı olarak hastanın yanma şikayetlerinin geçtiği gözlenmiştir. Postoperatif 3.ayda hasta şikayetleri tamamen ortadan kalkmıştır.

Sonuç: TN etkilediği bölgede bulunan ağrı ve rahatsızlıkları gölgeleyebilmektedir. Kombine ağrıların tedavisinde multidisipliner yaklaşım önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Trigeminal Nevralji, Sinüs Ağrısı, Mikrovasküler Dekompresyon

Multidisciplinary Treatment of Trigeminal Neuralgia and Sinus Pain: A Case Report

Mustafa Mert Açıkgoz¹, Balkan Şahin², Gülsüm Ak¹

¹*Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery*

²*Şişli Hamidiye Etfal Training and Research Hospital, Department of Neurosurgery*

Trigeminal Neuralgia (TN) is a sudden onset of neuralgia characterized by short-term, electric shock-like pain. One or more branches of the trigeminal nerve are affected and are usually unilateral. Differential diagnosis of other pains in the area of TN pain is quite difficult.

A 39-years-old male patient was referred to us from the Neurology outpatient clinic with a pre-diagnosis of trigeminal neuralgia. In the intraoral and radiographic examination of our patient, who had severe pain and burning complaints radiating to the right mandible and right maxilla

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

for 7 years, no pathology originating from the oral region was found. Our patient was consulted to Department of Neurosurgery with the diagnosis of TN. After the examinations, Microvascular Decompression surgery was performed. CBCT was requested for our patient who had neuralgic pain after surgery, because his burning complaints continued in the face area corresponding to the right sinus maxillaris. Radiopaque lesions attached to the bone in the sinus and moderate chronic sinusitis were observed. Under general anesthesia with endoscopy, the infection was eliminated with the lesions adhered to the bone in the sinus, and the sinus membrane was partially removed. The pieces removed in the pathological examination were evaluated as mature bone tissue. It was observed that the burning complaints of the patient disappeared due to the passing of the intra-sinus infection. Patient complaints completely disappeared in the third month.

TN can overshadow the pain and discomfort in the affected area. A multidisciplinary approach is recommended in the treatment of combined pain.

Keywords: Trigeminal Neuralgia, Sinus Pain, Microvascular Decompression

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-32

Oral Cerrahi Pratiğinde Klinik Fotoğrafçılık

Mustafa Mert Açıkgöz, Gülsüm Ak

İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

Dental fotoğrafçılık, hasta ile iletişimin güçlendirilmesi, vaka seyrinin takip edilmesi, hastaların arşivlenmesi, protetik tedavide teknisyen ile iletişimin artırılması, akademik yayınlarda vakaların sunulması gibi çeşitli amaçlarla günümüz diş hekimliği uygulamalarında kullanılan bir fotoğrafçılık çeşitidir. Klinik fotoğrafçılık için dijital fotoğraf makinesi, lens, flaş, fotoğraf aynası, ekartör gibi ekipmanlara ihtiyaç olduğu gibi bunların teknik özellik ve ayarlarının da bilinmesi gerekmektedir. Ekstraoral ve intraoral fotoğraf çekimi için temel dental fotoğrafçılık tekniklerinden yararlanırken, intraoperasyonel fotoğraf çekiminin farklı bir yaklaşım gerekmektedir. Her ne kadar standart diyafram, enstantane, ISO ve flaş ayarları olmasa da işleme göre nasıl ayarlamamız gerektiğini bilmek standardizasyonun sağlanması açısından önemlidir. Bu bildirinin amacı oral cerrahi pratiğinde klinik fotoğrafçılığın farklarını ortaya koyarak alanımızda daha kaliteli fotoğraflar çekilmesine katkı sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: Dental Fotoğrafçılık, Oral Cerrahi

Clinical Photography in Oral Surgery Practice

Mustafa Mert Açıkgöz, Gülsüm Ak

Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Dental photography is a type of photography used in today's dentistry applications for various purposes such as strengthening the communication with the patient, following the course of the case, archiving the patients documentary, increasing the communication with the technician in prosthetic treatment, and presenting the cases in academic publications. For clinical photography, equipment such as digital cameras, lenses, flashes, photographic mirrors, retractors are needed, as well as their technical features and settings. While utilizing basic dental photography techniques for extraoral and intraoral photography, a different approach to intraoperative photography is required. Although there are no standard aperture, shutter, ISO and flash settings, it is important to know how to adjust according to the process to ensure standardization. The purpose of this report is to contribute to taking better quality photographs in our field by revealing the differences of clinical photography in oral surgery practice.

Keywords: Dental Photography, Oral Surgery

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-33

Oral Lipoma: Vaka Raporu

Bahadır Sancar, Ferhat Musulluoğlu, Ömer Faruk Boylu, Irfan Üstündağ
İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Lipomlar matür yağ hücrelerinden oluşan yumuşak dokunun en sık görülen iyi huylu tümörleridir. Vücutta herhangi bir lokalizasyonda bulunmakla birlikte en sık gövde ve boyun yerleşimlidir. Maksillofasiyal bölgede nadir görülmektedir. Oral bölgede yanak en sık tutulan bölge olup bunu sırasıyla dil, ağız tabanı, bukkal sulkus, vestibül ve diğer lokalizasyonlar izler. Sıklıkla erişkinlerde görülen bu lezyon çocukluk çağında nadirdir. Etiyolojisi tam olarak bilinmemekle birlikte travma, infeksiyon, kronik iritasyon ve hormonal değişiklikler sorumlu tutulmaktadır.

Olgu: 37 yaşındaki kadın hasta kliniğimize sol mandibulada ekstraoral şişlik şikayeti ile başvurmuştu. Daha önce başka bir merkezde 2 kere opere olduğu öğrenildi. Hastanın yapılan fizik muayenesinde sol mandibulada yumuşak kıvamlı, mobil, ağrısız ve asimetreye neden olan lezyon tespit edildi. Lokal anestezi altında eksizyonel biyopsisi planlandı. Sol mandibula bukkal mukozada submarjinal insizyon ile yarım kalınlıklı flep kaldırıldı. Lezyon eksize edildi. Çıkarılan lezyon incelenmek üzere histopatolojiye gönderildi. Histopatolojik inceleme sonucu lipom tanısı aldı. Hastanın takibi devam etmektedir.

Sonuç: Lipomların fazla büyüdüklerinde, kozmetik sebeplerle veya diğer ağız içi yapılara baskı yaparak semptom geliştirdiklerinde tedavisi düşünülmelidir. Tedavi seçeneği genellikle cerrahidir. Lipomun rekürrensi nadir de olsa uzun dönem takipleri yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lipom, tümör

Oral Lipoma: Case Report

Bahadır Sancar, Ferhat Musulluoğlu, Ömer Faruk Boylu, Irfan Üstündağ
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Objective: Lipomas are the most common benign tumors of soft tissue consisting of mature fat cells. Although it can be found in any localization in the body, it is mostly located in the body and neck. It is rare in the maxillofacial region. In the oral region, the cheek is the most commonly affected area, followed by tongue, floor of the mouth, buccal sulcus, vestibule and other localizations. This lesion, which is frequently seen in adults, is rare in childhood. Although its etiology is not known exactly, trauma, infection, chronic irritation and hormonal changes are held responsible.

Case: A 37-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of extraoral swelling in the left mandible. It was learned that she had been operated twice in another center before. Physical examination of the patient revealed a soft, mobile, painless lesion causing asymmetry in the left mandible. An excisional biopsy was planned under local anesthesia. A half-thickness flap was removed with a submarginal incision in the left buccal mucosa of the mandible. The lesion was excised. The removed lesion was sent to histopathology for examination. Histopathological examination was diagnosed as lipoma. Follow-up of the patient is ongoing.

Conclusion: Treatment of lipomas should be considered when they are overgrown, develop

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

symptoms due to cosmetic reasons or by pressing other oral structures. The treatment option is usually surgery. Although recurrence of lipoma is rare, long-term follow-up should be done.

Keywords: Lipoma, tumor

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-34

Sublingual Sialolit'in Cerrahi Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Halenur Var, Hüseyin Yalçınkaya, Onur Yılmaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Amaç: Sialolith, major tükürük bezlerinin yaygın bir hastalığıdır ve sıklıkla submandibular bezde fakat nadiren sublingual bezde görülür. Tükürük bezi taşı, özellikle yemek sırasında tekrarlayan ağrılı şişkinliklere sebep olarak tükürük bezi tıkanıklığının yaygın bir nedenidir ve disfaji geniş lezyonlarda görülebilir. Birçok tedavi seçeneği vardır ancak çoğunluğu cerrahi prosedürlerden oluşur.

Olgu: 22 yaşındaki erkek hasta yemek sırasında tekrarlayan ağrılı şişkinlik şikayeti ile başvurdu. Klinik ve radyolojik incelemede sol dil altı bezinde kanal ağzında tükürük bezi taşı tespit edildi. Ultrason ile teşhis doğrulandı. Sağ sublingual bezdeki sialolith total olarak eksize edildi. Postoperatif seyir ve bezin işlevselliğinin yeniden kazanılması normaldir.

Sonuç: Tükürük bezi taşı tedavisi, tükürük bezlerinin lokalizasyonuna göre değişiklik gösterir. Küçük ve drenaj kanalına yakın taşlar manuel olarak dışarı çıkarılabilir. Genellikle cerrahi tedavide taş drenaj kanalından uzakta yer alır ya da büyük boyutlardadır. Bu vakada yumuşak dokuda kesi yapıldı, dokular diseke edilerek kanala ulaşıldı. Sialolith eksize edildikten sonra çift katmanlı kapatıldı.

Anahtar Kelimeler: Sialolith, Sublingual, Tükürükbezi

Surgical Treatment of Sublingual Sialolithiasis: A Case Report

Halenur Var, Hüseyin Yalçınkaya, Onur Yılmaz

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

Objective: Sialolith is a common disease of the major salivary glands and occurs in the submandibular gland produced but rarely in the sublingual gland. Salivary gland stones are a common cause of salivary gland obstruction, causing recurrent painful swelling, especially during meals, and dysphagia can be seen in large lesions. In treatment options many techniques can be used but the majority comprises the surgical procedures.

Case: A 22-year-old male patient presented with recurrent painful swelling during meals. In clinical and radiological examination, salivary gland stones were detected in the mouth of the canal in the left sublingual gland. Diagnosis was confirmed by ultrasound. The sialolith in the right sublingual gland was totally excised. The postoperative course and regaining of the functionality of the gland are normal.

Conclusion: Salivary gland stone treatment varies according to the localization of the salivary glands. Small stones close to the drainage channel can be removed manually. Generally, in surgical treatment, the stone is located away from the drainage channel or it is large. In this case, the soft tissue was incised, the tissues were dissected and the canal was reached. After the sialolith was excised, the double layer was closed.

Keywords: Gland, Sialolithiasis, Sublingual

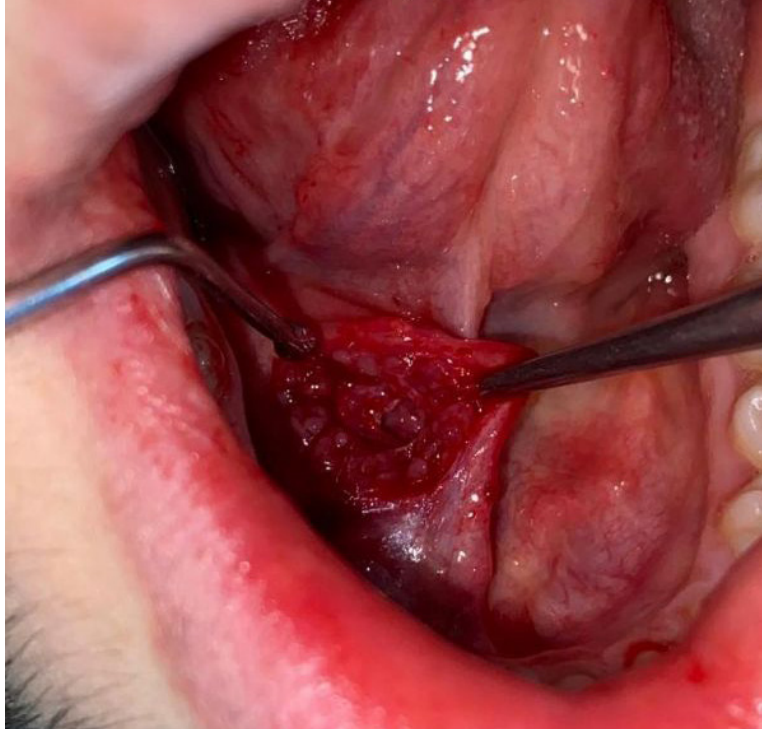
AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Op / Op

Sialolith eksizyonu sonrası / After sialolith excision

Pre-op / Pre-op

Operasyon öncesi operasyon alanı / Pre-operative operation area

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Sialolith / Sialolithiasis

Sialolith / Sialolithiasis

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-35

Oklüzyon Düzeltimi İçin Segmental Subapikal Osteotomi

Deniz Akın¹, Fatih Mehmet Coşkunes², Ayşe Burcu Altan³

¹Serbest Hekim, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Kocaeli

²Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli

³Serbest Hekim, Ortodontist, Kocaeli

Amaç: Günümüzde subapikal osteotomiler rutin olarak kullanılmasa da yetişkinlerde ortodontik diş hareketleri zorlayıcı olabilir ve bu teknik diş pozisyonlarını düzeltmekte yardımcı olabilir. Bu posterin amacı segmental subapikal osteotomi klinik deneyimini sunmaktır.

Olgu: 29 yaşındaki kadın hasta Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü'ne ortodontisti tarafından refere edildi. Hastanın 13,14,23,24,33,34,43,44,45 numaralı dişleri oklüzyonda değildi. Operasyon öncesinde cerrahi splint hazırlandı. Lokal anestezi altında, etkilenmiş saha, etkilenmemiş dişlerin kenarından interdental kortikotomiler ile segmente edildi ve osteosentez titanyum plaklarla ve elektif kemik ogmentasyonu ile sağlandı.

Sonuç: Segmental subapikal osteotomi belirli yetişkin hastalarda, diş pozisyonlarını düzeltmekte efektif bir alternatif yöntem olabilir.

Anahtar Kelimeler: maloklüzyon, segmentasyon, subapikal osteotomi

Segmental Subapikal Osteotomy for Correction of Occlusion

Deniz Akın¹, Fatih Mehmet Coşkunes², Ayşe Burcu Altan³

¹Private Practice, Oral and Maxillofacial Surgeon, Kocaeli

²Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Kocaeli University, Kocaeli, Turkey

³Private Practice, Orthodontist, Kocaeli

Objective: Although subapical osteotomies are not routinely performed nowadays, orthodontic teeth movements in adults can be challenging and this technic can help to correct the teeth position. The aim of this poster is to present clinical experience of segmental subapical osteotomy.

Case: 29 years old female patient referred to Kocaeli University Faculty of Dentistry, Maxillofacial Surgery Department by her orthodontist. Her 13,14,23,24,33,34,43,44,45 teeth were not in occlusion. A surgical splint was produced before the operation. Under local anesthesia, segmentation of the affected area was performed with interdental corticotomies nearby the unaffected teeth and osteosynthesis was done with titanium plate with elective bone augmentation.

Conclusion: Segmental subapical osteotomy can be an effective alternative to correct the teeth position in selected adult patients.

Keywords: malocclusion, segmentatiton, subapical osteotomy

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-36

Mandibulada Geniş Semento-Ossifiye Fibrom

Deniz Akın¹, Büşra Çetinkaya², Fatih Mehmet Coşkunes³

¹Serbest Hekim, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Kocaeli

²Serbest Hekim, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, İstanbul

³Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Semento-ossifiye fibrom; kemik, sement veya her iki doku beraber olacak şekilde fibröz doku ve kalsifiye doku içeren, benign, sınırları belirgin, enkapsüle fibro-osseöz lezyondur. Ağırlıklı olarak 2. ve 4. Dekatlardaki kadınlarda izlenir. Klinik olarak yavaş gelişse ve çoğu zaman asemptomatik olsa da nadiren geniş hale gelir ve fasial asimetriye sebep olur. Tedavi seçenekleri bu lezyonlar için enükleasyon ve küretaj veya cerrahi rezeksiyondur. Bu posterin amacı mandibulada geniş semento-ossifiye fibromun sunumudur.

Olgu: 29 yaşındaki erkek hasta, Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü'ne yüzünün sol alt bölümündeki şişliğe bağlı olan ağrı şikayeti ile başvurdu. Hastanın öyküsü şişliğin spontan olarak bir yıl önce başladığını gösterdi. İntraoral muayenede şişliğin bukkal vestibülde 33 numaralı diştan 36 numaralı dişe kadar uzandığı izlendi. Radyografik muayenede 37 ve 42 arasında belirgin sınırlı, multiloküler radyolüseni izlendi. Bazı dişlerde kök rezorpsiyonu izlendi. İnsizyonel biyopsi yapıldı ve histopatolojik incelemede semento-ossifiye fibrom tanısı alındı. Genel anestezi altında lezyonun enükleasyonu yapıldı ve cerrahi saha iliak greft ve rekonstrüksiyon plağı ile rekonstrükte edildi.

Sonuç: Lezyonun kesin tanısı klinik, radyografik ve histopatolojik özellikler ile konmaktadır. Geniş semento-ossifiye fibrom alışlagelmiş bir antite değildir.

Anahtar Kelimeler: benign tümör, fibro-osseöz lezyon, semento-ossifiye fibrom

Large Cemento-Ossifying Fibroma of the Mandible

Deniz Akın¹, Büşra Çetinkaya², Fatih Mehmet Coşkunes³

¹Private Practice, Oral and Maxillofacial Surgeon, Kocaeli

²Private Practice, Oral and Maxillofacial Surgeon, İstanbul

³Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Kocaeli University, Kocaeli, Turkey

Objective: Cemento-ossifying fibroma is a benign well demarcated and encapsulated fibro-osseous lesion contains fibrous tissue and calcified tissues as bone, cementum or both. It is predominantly seen between second and fourth decades and in females. Although clinically it appears as slowly growing tumour and often asymptomatic, it rarely becomes large and causes facial asymmetry. The treatment choices of the lesion are enucleation and curettage or surgical resection. The aim of this poster is to present large cemento-ossifying fibroma of the mandible.

Case: 29 years old male patient referred to Kocaeli University Faculty of Dentistry, Maxillofacial Surgery Department with the chief complaint of pain associated with the swelling in his lower left side of his face. His history revealed that the swelling started spontaneously a year ago. On intraoral examination, swelling was present in the buccal vestibule, extending from the 33 to 36 tooth region. Radiographic examination revealed a well defined multi-locular radiolucency extending

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

from 37 to 42. Root resorptions were seen at several teeth. Incisional biopsy was done and histopathological examination revealed cemento-ossifying fibroma. Under general anesthesia, enucleation of the lesion was performed and the surgical area was reconstructed with iliac graft and reconstruction plate.

Conclusion: Clinical, radiological and histopathological features are warranted for a definitive diagnosis of the lesion. Large ossifying fibroma is not a usual entity.

Keywords: benign tumour, cemento-ossifying fibroma, fibro-osseous lesion

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-37

Paranasal Sinüs Barotravmasında Cerrahi Yaklaşım: Olgu Bildirisi

Semiha Seda Şahin, Mehmet Zahit Baş

*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,
İstanbul*

Amaç: Barotravma ani basınç değişimine bağlı olarak gelişen doku hasarı olarak tanımlanmaktadır. Paranasal sinüs barotravması sinüs boşluğundaki negatif basıncın sonucu gelişir ve dalış vakalarında orta kulak barotravmasını takiben en sık gelişen barotravma çeşididir. Paranasal sinüs barotravması için predispozan faktörler üst solunum yolu enfeksiyonu, burun ve sinüsle ilişkili patolojiler, kuvvetli uygulanan Valsalva manevrası ve uygun olmayan dalış teknikleridir. Tedavisinde vazokonstriktör damlalar, hiperbarik oksijen tedavisi ve cerrahi yöntemler kullanılabilir. Bu çalışmanın amacı diş hekimliğinde nadir rastlanan paranasal sinüs barotravması olgularında geçerli tanı ve tedavi seçeneklerini değerlendirmektir.

Olgu: Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine başvuran; sistemik bir problemi olmayan 25 yaşındaki erkek hastadan alınan anamnezde maksiller sinüs bölgesinde dalış sonrası gelişen ağrı ve parestezi şikayeti saptandı. Yapılan detaylı klinik ve radyografik değerlendirme (panoramik radyografi ve manyetik rezonans görüntüleme) sonrasında hastaya maksiller sinüs barotravması tanısı konuldu. Lokal anestezi altında Caldwell-Luc operasyonu uygulanarak sol maksiller sinüs cerrahi olarak tedavi edildi. İşlem sonrası antibiyotik ve analjezik reçete edilerek koruyucu sinüs önlemleri anlatıldı. Hasta 3 yıl süreyle klinik ve radyografik olarak takip edildi.

Sonuç: Maksiller sinüs, barotravmanın en yaygın görüldüğü bölgelerden biridir. Bu olgu bildirisinde maksiller sinüs barotravması tanısı konulan hastanın cerrahi yaklaşımla tedavisi anlatılmıştır. Cerrahi sonrası hastanın mevcut ağrı ve parestezi şikayetleri geçerek, takip süresince hastada nadiren gözlenen kronik sinüzit belirtileri dışında herhangi bir bulguya rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: barotravma, cerrahi tedavi, maksiller sinüs

Surgical Treatment of Paranasal Sinus Barotrauma: A Case Report

Semiha Seda Şahin, Mehmet Zahit Baş

*Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Health
Sciences, Istanbul, Turkey*

Objective: Barotrauma is defined as tissue damage resulting from the direct effects of pressure. Paranasal sinus barotrauma of descent (sinus squeeze) is the result of negative pressure in the sinus cavity. The common predisposing factors for paranasal sinus barotrauma are upper respiratory tract infection, nasosinus pathology, inappropriate diving techniques and forceful Valsalva's manoeuvre. The management of paranasal sinus barotrauma includes: Prevention with vasoconstrictor drops, hyperbaric oxygen therapy and surgery. The aim of this study is to evaluate diagnosis and treatment options of paranasal sinus barotrauma that is a very rare condition in dentistry.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Case: A 25 years old systematically healthy male patient was applied to our clinic with complaints of pain and paresthesia in the left maxillary sinus area after diving. After clinical and radiographic examination (panoramic radiograph and magnetic resonance imaging) the patient was diagnosed with maxillary sinus barotrauma. Caldwell-Luc operation was applied to the patient under local anesthesia and the left maxillary sinus was treated surgically. After the procedure, oral antibiotics and analgesics were prescribed and sinus protection measures were explained to the patient. The patient was followed up for 3 years.

Conclusion: Maxillary sinus is one of the most common site for barotrauma. This condition generally occurs after sudden pressure change. In this case report, the patient diagnosed with maxillary sinus barotrauma was treated surgically. After the surgery, the patient's current pain and paresthesia complaints disappeared and no symptoms were observed except chronic sinusitis symptoms during the follow-up period.

Keywords: barotrauma, maxillary sinüs, surgical procedures

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-38

İmplant Kaybı Çıkmaz Sokak mı? Eksplantasyon Alanının Bone-Ring Tekniği ile Ogmentasyonu ve Ertelenmiş İmplant Uygulaması: Olgu Sunumu

*Ahmet İlker Gürsoy, Selin Kenç, İrem Asya Kafadar, Gözde Işık, Tayfun Günbay
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir*

Amaç: Bu vaka raporunda anterior maksillada protetik yükleme sonrası başarısızlıkla sonuçlanmış iki implant uygulamasının ardından Bone-Ring tekniği ile ogmentasyonu ve ertelenmiş implant uygulaması sunulmaktadır.

Olgu: 54 yaşında erkek hasta, anterior maksillada diş eksikliği bulunan bölgelere implant uygulaması ve sabit protez isteğiyle başvurdu. Başarılı implant operasyonundan sonra protetik rehabilitasyon tamamlandı ve hasta kontrol randevuları hakkında bilgilendirildi. İkinci yıl kontrolünde bu bölgedeki implant çevresinde inflamasyon ve mobilite saptandı. İmplantların çıkarılması ve alveoler ogmentasyon için ikinci bir cerrahi planlandı. Bu girişimde, implantlar trephine frezler yardımıyla çıkarıldı ve bölge kürete edildi. Alveol kemiğin ogmentasyonu için iki blok şeklinde bone-ring simfiz bölgesinden elde edildi ve eksplantasyon alanına 10 mm titanyum vidalar yardımıyla sabitlendi. Donör ve alıcı sahalar horizontal matress ve basit süturlarla kapatıldı. Yara iyileşmesi 7. ve 14. günde iki kere kontrol edildi, süturlar 7.günde alındı ve herhangi bir komplikasyon gözlenmedi. Covid-19 pandemisinin bir sonucu olarak hasta ancak bir yıl sonra implant uygulaması için çağırılabilirdi. Son cerrahi girişimde titanyum fiksasyon mini-vidaları çıkarılarak bölgeye iki dental implant uygulandı.

Sonuç: İmplant kaybını takiben yapılacak alveoler ogmentasyonda bone-ring tekniği kullanışlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: İmplant kaybı, Alveol kemik ogmentasyonu, Bone-ring tekniği

Is Implant Failure a Dead-End ? Alveolar Bone Augmentation with Bone Ring Technique in Failure Area and Delayed Second Implantation: A Case Report

*Ahmet İlker Gürsoy, Selin Kenç, İrem Asya Kafadar, Gözde Işık, Tayfun Günbay
Ege University School of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir*

Objective: The aim of this present case was to report a patient had implant failures in anterior maxilla and treated with autogenous bone ring.

Case: The 54 year old male patient referred to our department with complains about missing teeth in anterior maxilla and posterior mandible, requested dental implants for fixed dental prosthesis in 2018. After a successful implant surgery, prosthetic rehabilitation was completed, and the patient was informed the schedule of postoperative follow-up. At 2th year of follow-up, there was an inflammation around the implants and the mobility was noticed. A second surgery was performed to the implant removal and the alveolar bone augmentation. In that surgery session, the implants were removed by trephine burs and the curettage was performed. For

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

alveolar bone augmentation, two bone rings were harvested from symphysis by trephine burs and fixed explanation area with 10 mm titanium mini-screws. Both surgical sites has been closed with horizontal mattress and simple sutures. Wound healing checked two times at 7th and 14th days, uneventful healing was observed, and sutures removed postoperative 7th day. As a result of the Covid-19 pandemic, we only invited the patient one year later for the next surgical intervention. Last surgical approach from the beginning until now, we removed the titanium screws and placed two implants in the augmented sites.

Conclusion: Following implant failure, bone ring could be use as a simple method to treat defective alveolar bone.

Keywords: Implant failure, Alveolar bone augmentation, Bone ring technique

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-39

Pterygoid Hamulus Sendromu: Vaka Sunumu

Seyma Kale¹, Tuğba Türel Yücel¹, Berkan Altay¹, Melike Başaran²

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

²Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi

Amaç: Pterygoid hamulus (PH), pterygoid prosesin medial plakasının alt ucundaki çengel benzeri bir kemik çıkıntısıdır. İlk olarak Gores tarafından, uzamış pterygoid hamulusa bağlı yumuşak damakta ağrı bildirilmiştir. Uzun bir pterygoid hamulusun neden olduğu palatal ve faringeal bölgelerde ağrı ile karakterize edilen "pterygoid hamulus sendromu" terimini ise 1987'de Hjrting-Hansen ve Lous tanımlamışlardır. Bu vaka raporunda bir pterygoid hamulus sendromu olgusu anlatılmaktadır.

Olgu: Kliniğimize 51 yaşında kadın hasta yumuşak damakta şişlik ve buna bağlı gelişen öksürük şikayetiyle başvurdu. Hastadan alınan anamnezde diabetes mellitus, hipertansiyon ve alerjik astımı olduğu öğrenildi. Hasta posterior palatal bölgedeki sert şişliklerden ve kulağına yansıyan ağrılardan şikayetçi olduğunu belirtti.

Yapılan intraoral klinik muayenede, palpasyonda özellikle sol pterygoid hamulus bölgesinin üzerinde hassasiyet ve ağrı mevcuttu. Hastadan alınan panoramik ve CBCT görüntülerinde uzamış pterygoid hamulusa rastlandı. Dikkatli gözlem ve muayene ile hastaya kliniğimizde pterygoid hamulus sendromu teşhisi konuldu.

Sonuç: Pterygoid hamulus sendromu olan hastalarda, ağrı, sert / yumuşak damakta yanma ve şişme, disfaji, kaslarda işlev bozukluğu ve yutma güclüğü gibi klinik belirtiler ortaya çıkabilir. Teşhis konulabilmesi için dikkatli bir klinik muayene ve radyografik verilerle klinik muayenenin desteklenmesi önem taşımaktadır. Pterygoid hamulus sendromu konservatif veya cerrahi olarak tedavi edilebilir. Tedavide, öncelikle hastaya bölgeyi mekanik tahrişlerden korumaya yönelik öneriler verilerek hasta eğitimi yapılmalıdır. Eğer sonuç alınamaz ise cerrahi tedavi seçeneği düşünülmelidir. Bizim vakamızdaki hastaya o bölgeyi travmatize etmemesi konusunda önerilerde bulunuldu ve hasta düzenli takip programına dahil edildi.

Anahtar Kelimeler: Pterygoid hamulus, Pterygoid hamulus sendromu

Pterygoid Hamulus Syndrome: Case Report

Seyma Kale¹, Tuğba Türel Yücel¹, Berkan Altay¹, Melike Başaran²

¹Kütahya Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

²Kütahya Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology

Objective: Pterygoid hamulus (PH) is a hook-shaped bony process at the inferior end of each medial plate of the pterygoid process. Pain in the soft related to an elongated pterygoid hamulus was first report by Gores. The term "pterygoid hamulus syndrome", which is characterized by pain in the palatal and pharyngeal regions caused by a long pterygoid hamulus, was defined by Hjrting-Hansen and Lous in 1987. A case of elongated pterygoid hamulus syndrome is reported here.

Case: A 51 year-old female patient resorted to our clinic with complaints of soft palate swelling, related cough and and reflected pain in the ear. In the intraoral clinical examination,

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

there was tenderness and pain on palpation, especially on the left pterygoid hamulus region. Radiographic examination with cone-beam computed tomography (CBCT) and panoramic radiograph was performed. All the features seen on radiographs with clinical correlation led to the final diagnosis of pterygoig hamulus syndrome.

Conclusion: In pterygoid hamulus syndrome, pain in the hamular region, palate pain, ear pain,odynophagia, dysphagia and localized erythema are usually seen. Supporting clinical examination with radiographic data is important for diagnosis. Treatment of pterygoid hamulus syndrome is either conservative or surgical. Treatment should primarily be patient education, with instructions to protect the region from mechanical irritations. If conservative treatment proves to be unsuccessful, surgical management should be considered. The patient in our case was advised not to traumatize that area and the patient was included in the regular follow-up program.

Keywords: Pterygoid hamulus, Pterygoid hamulus syndrome

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-40

Atipik Dev Hücreli Fibroma: Olgu Sunumu ve Güncelleme

Mohammad Nabi Basiry, Tuğba Türel Yücel
Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Amaç: Reaktif hiperplastik lezyonlar, ağız boşluğunda düşük şiddette kronik irritasyona bağlı, dokuda şiddetli bir onarım yanıtı oluşmasına neden olurlar. Klinik görünüm; oral bölgede birden fazla ortaya çıkabilen fibröz veya yumuşak kıvamda doku büyümesi ile karakterize, kırmızımsı renkte, sapsız veya saplı lezyonlardır.

Olgu: Kliniğimize üst yirmi yaş dişlerinin çekimi için başvuran 39 yaşında kadın hastadan alınan anemnezde herhangi bir sistemik rahatsızlığının olmadığı ve günde 1 paket sigara kullandığı öğrenilmiştir. Oral muayenede alt yirmi yaş dişlerini daha önce çektirdiği ve özellikle sol alt yirmi yaş dişi bölgesini içine alan retromolar alanda yüzeyi verriköz yapıda diş eti seviyesinde hiperkretotik lezyona rastlanmıştır. Sağ alt retromolar alanda da yüzeyi daha düzgün diş eti seviyesinde hiperkeratotik alan mevcuttu. Hastanın oral hijyenin zayıf olduğu görülmüştür. Lokal anestezi altında, lökoplaki ön tanısı ile hastanın sol bölgedeki lezyonu eksize edilmiştir. Biyopsinin sonucu dev hücreli fibroma olarak bildirilmiştir.

Sonuç: Vakamızda dev hücreli fibromanın atipik bir görüntüsü ile karşılaşılmıştır. Bazı oral lezyonların ağız içi görünümünün atipik formlarda olabileceği akıldan çıkarmamakla beraber, klinik özelliklerini iyi belirlemek ve dikkatli bir anamnez almak, kesin tanı koymaya ve ilgili etiyolojik faktörleri belirlemeye yardımcı olur. Basit cerrahi eksizyon, dev hücreli fibroma için tercih edilen tedavi yöntemidir ve genellikle başarılıdır. Dev hücreli fibroma'lar, rekürrens olmaksızın konservatif cerrahi eksizyon ile tedavi edilebilir. Vakamızda biyopsi örneği eksizyonla alınmıştır. Hastanın 6 aylık takibi sorunsuz olarak kayıt edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Atipik Dev Hücreli Fibroma, Dev Hücreli Fibroma

Atypical Giant Cell Fibroma: Case Report And Update

Mohammad Nabi Basiry, Tuğba Türel Yücel
Kütahya Health Sciences University, Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Reactive hyperplastic lesions (RHL) of the oral cavity may develop due to a low-intensity chronic irritation that stimulates an exuberant tissue repair response. The clinical appearance is characterized by tissue growth, with fibrous or flaccid consistency, reddish color, sessile or pedunculated, and can occur in multiple intraoral sites.

Case: A 39-year-old female patient applied to our clinic for extraction of upper wisdom teeth. The patient did not have any systemic disease. She used 1 pocket of cigarettes per day. She had her mandibular wisdom teeth extracted before. A hypercretotic lesion at the gingival level with a verrichous surface was found in the retromolar area, which includes the left lower wisdom tooth area. There was also a hyperkeratotik area at the level of the gingival with a smoother surface in the right lower retromolar area. The patient's oral hygiene was poor. The left side lesion was excised with a pre-diagnosis of leukoplakia. The result of the biopsy has been reported as a giant cell fibroma.

Conclusion: Our case has an atypical form of giant cell fibroma. It should be kept in mind

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

that some oral lesions may have atypical forms in the mouth. Good clinical features and a careful history help to make a definitive diagnosis and to identify relevant etiological factors. Simple surgical excision is the preferable treatment for giant cell fibroma and is generally gives succesful result. In our case, the biopsy was excisional. The 6-month follow-up of the patient is uneventful.

Keywords: Atypical Giant Cell Fibroma, Giant Cell Fibroma

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-41

Radiküler Kisti Taklit Eden Antrokoanol Polip

Elif Çoban¹, Aykut Şaylığ¹, Berkan Altay¹, Melike Başaran², Nilüfer Kadioğlu³

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kütahya

²Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Kütahya

³Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Kütahya

Amaç: Maksiller sinüs, ostiumun konumu ve mukosilyer drenaj paterninin yukarı doğru olması nedeniyle enfeksiyon ve enflamasyona karşı hassastır. Bu sebeplerle maksiller sinüs hastalıkları sık görülmektedir ancak hastalığın kapsamı değişiklik gösterebilir. Maksiller sinüsün antrokoanal polipleri (ACP), maksiller antrumdan kaynaklanan ve koanaya uzanan iyi huylu polipoid lezyonlardır. ACP'ler genellikle tek taraflıdır. En sık çocuklarda ve genç yetişkinlerde görülürler. Radyolojik olarak düzgün sınırlı ve yuvarlak kitleler olarak görülürler.

Olgu: Bu olgu sunumunda; radiküler kist ön tanısı ile kliniğimize sevk edilen 55 yaşındaki erkek hasta tanıtılmıştır. Lezyon radyolojik görüntülerde dişsiz krette konumlanmış ve asemptomatiktir. Ek olarak, sınırları maksiller sinüs ile ilişkili gözükmeyen için rezidüel olarak oluşan radiküler kist ön tanısı konulmuştur. Hastanın lezyonu eksizyonel biyopsi ile alınmış ve histopatolojik olarak antrokoanol polip teşhisi konulmuştur. Üç aylık takipte herhangi bir problem ile karşılaşmamıştır.

Sonuç: Maksiller sinüsün antrokoanol polipleri genellikle genç bireylerde septomatik olarak görülmektedir. Ancak özellikle dişsiz kretlerde, maksiller sinüs pnömatisasyona uğradığı için bu anatomik yapı ile ilişkili lezyonların odontojenik kist ile benzer radyolojik görüntüler verebileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: radiküler kist, maksiller sinüs polibi

Antrochoanal Polyp Mimicking Radicular Cyst

Elif Çoban¹, Aykut Şaylığ¹, Berkan Altay¹, Melike Başaran², Nilüfer Kadioğlu³

¹Kütahya Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kütahya

²Kütahya Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kütahya

³Kütahya Health Sciences University, Faculty of Medicine, Department of Pathology, Kütahya

Objective: The maxillary sinus is vulnerable to infection and inflammation due to the location of the natural ostium and the laborious upward mucociliary drainage pattern. For this reasons maxillary sinus diseases are common, but the disease extent varies. Antrochoanal polyps (ACPs) are benign polypoid lesions arising from the maxillary antrum and they extend into the choana. ACPs are almost always unilateral. They most commonly occur in children and young adults. Incompletely treated radicular cysts remain residual after tooth extraction. These lesions are radiologically observed as well-circumscribed and round masses.

Case: In this case report; A 55year-old male patient referred to our clinic with a pre-diagnosis of radicular cyst is presented. The lesion is located on the edentulous alveolar bone in radiological

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

images. In addition, the lesion boundaries were not associated with the maxillary sinus. For this reasons, and since it is asymptomatic, a pre-diagnosis of radicular cyst due to residual inflammation was made. The lesion was taken by excisional biopsy and histopathologically diagnosed as antrochoanol polyp. No problem was encountered during the three-month follow-up.

Conclusion: Antrochoanol polyps of the maxillary sinus are usually seen symptomatically in young individuals. However, especially in edentulous alveolar bone, the maxillary sinus becomes pneumatized. Therefore, it should be kept in mind that lesions associated with the maxillary sinus may give radiological images similar to odontogenic cysts.

Keywords: radicular cyst, maxillary sinus polyp

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-42

Parafonksiyonel Alışkanlığa Bağlı Alt Dudak Parestezisinin Gecikmiş Tanısı

Aykut Şaylığ, Elif Çoban, Berkan Altay

*Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana
Bilim Dalı, Kütahya*

Amaç: Alt dudağın duyu hissi inferior alveoler sinirden ayrılan mental sinir tarafından alınır. Bu sinirin herhangi bir yerinde hasar ve/ veya etkilenme olduğunda dudakta rahatsız bir his şeklinde kendini gösteren 'parestezi' denilen durum ortaya çıkar. Travmatik, sıkıştırıcı, enfektif, inflamatuvar ve metabolik anormalliklerden kaynaklanabilir. Muayenede; hastalar sıklıkla etkilenen tarafta rahatsız edici histen şikayet ederler.

Olgu: Bu olgu sunumunda; 1 yıl önce yaşadığı üzücü bir olay sonrası alt dudakta parestezi teşhisi konulmuş 42 yaşında kadın hasta anlatılmaktadır. Hasta kliniğimize alt dudakta parestezi ve anormal his şikayeti ile sevk edilmiştir. Parestezinin nedeni belirlenememiştir. Yapılan muayenede hastada herhangi bir paralizisi olmadığı, parafonksiyonel bir alışkanlık olarak sürekli farkında olmadan alt dudağını ısırması bunun da parestezi olarak algılandığı saptanmıştır. Hasta parafonksiyonel alışkanlıktan vazgeçtiğinde yaklaşık 1 ay sonra parestezisinin ortadan kalktığı görülmüştür.

Sonuç: Bu vaka raporu, yüz bölgesini ilgilendiren sinirsel bozuklukların teşhisinde parafonksiyonel alışkanlıklarının değerlendirilmesinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Parafonksiyon, Parestezi

Delayed Diagnosis of Parafunctional Habit-Related Lower Lip Paresthesia

Aykut Şaylığ, Elif Çoban, Berkan Altay

*Kütahya Health Sciences University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial
Surgery, Kütahya*

Objective: The sensory sensation of the lower lip is taken up by the mental nerve separated from the inferior alveolar nerve. When any part of this nerve is damaged and / or affected, a condition called "paresthesia" occurs, which manifests itself as an uncomfortable feeling in the lips. It can be caused by traumatic, constricting, infective, inflammatory, and metabolic abnormalities. In the examination; patients often complain of an uncomfortable feeling on the affected side.

Case: In this case report; A 42-year-old female patient diagnosed with paresthesia in the lower lip after a sad event 1 year ago is described. The patient was referred to our clinic with complaints of paresthesia and abnormal sensation in the lower lip. The cause of the paresthesia has not been determined. In the examination, it was found that the patient did not have any paralysis, as a parafunctional habit, she constantly bit her lower lip unconsciously, and this was perceived as paresthesia. When the patient gave up the parafunctional habit, it was observed that her paresthesia disappeared approximately 1 month later.

Conclusion: This case report highlights the importance of evaluating parafunctional habits in the diagnosis of neural disorders involving the facial region.

Keywords: Parafunction, Paresthesia

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-43

Kissing Molarlar İle İlişkili Dentigeröz Kist: Nadir Bir Vaka Raporu

Halim Gültekin¹, Duygu Azman², Melek Taşsöker², Alparslan Esen¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Konya

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, Konya

Amaç: 'Kissing molarlar' (KM) terimi, gömülü iki mandibular molar dişin, tek bir foliküler alan içerisinde oklüzal yüzeylerinin temas halinde olduğu ve köklerinin zıt yönlere doğru baktığı nadir bir durumu tanımlamaktadır. Bu dental inklüzyon sıklıkla mandibulada tek taraflı, nadiren bilateral, tipik olarak son iki azı dişi (ikinci ve üçüncü, nadiren üçüncü ve dördüncü süpernumerer) molar içermektedir. KM'nin etiyojisi tam olarak bilinmemektedir, çenelerde hiperplastik diş folikülleri ve dentigeröz kistler (% 33,3) ile ilişkili olduğu bildirilmiştir. Mukopolisakkaridoz gibi kalıtsal bir metabolik bozukluk dişlerin gecikmiş sürmesine neden olabileceğinden KM oluşumu için olası bir etiyojik faktör olarak öne sürülmüştür. KM vakalarının cinsiyet ayrımı bulunmamakta olup, 13-50 yaş aralığında vakalar bildirilmiştir.

Olgu: Kliniğimize sol retromolar bölgesindeki ağrı şikayeti ile başvuran 20 yaşındaki sistemik yönden sağlıklı erkek hastadan alınan panoramik radyografda 37 ve 38 numaralı dişlerin tek bir foliküler boşlukta, kökleri zıt yönlere dönük ve oklüzal yüzeylerin birbirine temas halinde olduğu ve dişlerin etrafını saran sınırları belirgin yaklaşık 3x2 cm boyutunda kistik lezyon izlenmiştir. Kistik lezyonun inferior sınırının mandibular kanalın superior duvarıyla ilişkili olduğu ve kanal duvar bütünlüğünü bozduğu izlenmiştir. Hastada parestezi bulgusuna rastlanılmamıştır.

Sonuç: KM vakaları altta yatan sistemik bir nedene veya çenelerdeki lezyonlara bağlı olarak da ortaya çıkabilir. Bu nedenle KM'ye neden olabilecek lokal veya sistemik faktörler değerlendirilerek bu vakalara yaklaşılmalıdır. KM'lerin çıkarılması için ilgili bölgenin anatomisinin çene fraktürü ve sinir hasarına neden olmamak için kapsamlı bir şekilde ele alınması gerektiği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: gömülü diş, kissing molar, kist

Dentigerous Cyst Related To Kissing Molars: A Rare Case Report

Halim Gültekin¹, Duygu Azman², Melek Taşsöker², Alparslan Esen¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Necmettin Erbakan University, Konya, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Necmettin Erbakan University, Konya, Turkey

Objective: The term 'Kissing molars' (CM) describes a rare situation where the occlusal surfaces of two impacted mandibular molars are in contact within a single follicular area and their roots point in opposite directions. The etiology of CM is not fully known, it has been reported that it is associated with hyperplastic dental follicles in the jaws and dentigerous cysts (33.3%). Mucopolysaccharidosis, an inherited metabolic disorder, has been suggested as a possible etiological factor for CM formation. There is no gender discrimination in CM cases,

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

and cases between the ages of 13-50 have been reported.

Case: A panoramic radiograph was obtained from a 20-year-old systemically healthy male patient who applied to our clinic with the complaint of pain in the left retromolar region. It was observed that teeth numbered 37 and 38 were in a single follicular space, roots turned in opposite directions and occlusal surfaces were in contact with each other. A cystic lesion, approximately 3x2 cm in size, with well-defined borders surrounding the teeth was observed. It was observed that the lesion was associated with the mandibular and disrupted the canal integrity. No signs of paresthesia were found in the patient.

Conclusion: CM cases may also occur due to an underlying systemic cause or lesions in the jaws. Therefore, local or systemic factors that may cause CM should be evaluated and these cases should be approached. In addition, the anatomy of the region should be evaluated comprehensively to avoid jaw fracture and nerve damage during surgery.

Keywords: cyst, impacted, kissing molar

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-44

Ramus Mandibulada Büyük Dentigeröz Kistlerin Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ömer Ekici, Bünyamin Ongan

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

Amaç: Eskiden foliküler kist olarak bilinen dentigeröz kist, sürmemiş bir dişin mine sement birleşim yerine yapışan ve kuron kısmını çevreleyen bir patolojidir. Dentigeröz kistler ağız boşluğunda en sık görülen ikinci kemik kistidir ve popülasyonun % 0.91-7.3'ünü etkiler. Bu rapor, genç bir erkek hastanın ramus mandibulasındaki büyük bir dentigeröz kistin tedavisini anlatmaktadır.

Olgu: 21 yaşında erkek hasta, sol mandibular posterior bölgede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Ortopatografik incelemede sol mandibula ramus içinde gömülü üçüncü molar kronunu tamamen çevreleyen 15.46x14.40 mm çapında kistik lezyon izlendi. Üçüncü molar dişin kökleri incisura mandibulaya yakın konumda, kuronu aşağıya bakacak şekilde ters pozisyonda idi. Lokal anestezi altında gömülü 3. molar diş küçük parçalara kesilerek çıkartıldı. Gömülü dişle beraber kistik lezyon enükle edildi. Alınan kist örneği histopatolojik inceleme için gönderildi. Lezyonun histopatolojik incelemesinde, nonkeratinize tabakalı skuamöz epitel ile kaplı subepitelyal bölgede lenfoplazmositik kronik inflamatuvar hücreler görüldü. Hastada kist defekti sorunsuz iyileşti, herhangi bir komplikasyon izlenmedi.

Sonuç: Dentigeröz kistler ağız boşluğunda diş eksikliğine veya diş dürmesinde gecikmeye neden olur. Ayrıca büyük boyutlara erişinceye kadar çoğunlukla asemptomatik seyredip büyük kemik kusurlarına neden olabilirler. Bu nedenle hastaların rutin klinik ve radyolojik diş muayenelerinin yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz kist; gömülü diş; ramus mandibula

Treatment of Large Dentigerous Cysts in the Ramus Mandible: A Case Report

Ömer Ekici, Bünyamin Ongan

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Afyonkarahisar Health Sciences University, Afyonkarahisar, Turkey

Objective: A dentigerous cyst, formerly known as a follicular cyst, is a pathology embracing the crown of an unerupted tooth that attaches to its cemento-enamel junction. Dentigerous cysts are the second most common bone cyst in the oral cavity and affect 0.91–7.3% of the population. This report describes the treatment of a large dentigerous cyst in the ramus mandible of a young male patient.

Case: A 21-year-old male patient was admitted to our clinic with a complaint of pain in the left mandibular posterior region. Orthopathographic examination revealed a cystic lesion with a diameter of 15.46x14.40 mm, completely surrounding the third molar crown embedded in the left mandible ramus. The roots of the third molar tooth were close to the incisura mandible, with its crown facing downwards in an inverted position. Under local anesthesia, the embedded third molar tooth was cut into small pieces and removed. The cystic lesion was enucleated

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

with the impacted tooth. The cyst sample taken was sent for histopathological examination. Histopathological examination of the lesion revealed lymphoplasmocytic chronic inflammatory cells in the subepithelial region covered with nonkeratinized stratified squamous epithelium. The cyst defect healed smoothly in the patient, no complications were observed.

Conclusion: Dentigerous cysts cause missing teeth or delay in tooth eruption in the oral cavity. In addition, they may remain mostly asymptomatic until they reach large sizes and cause major bone defects. Therefore, it is important to perform routine clinical and radiological dental examinations of patients.

Keywords: Dentigerous cyst; impacted tooth; ramus mandible

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-45

Damakta Lezyon Olarak Kendini Gösteren Langerhans Hücreli Histiositosis (Eozinofilik Granuloma): Nadir Görülen Olgu Raporu

Emel Bulut¹, Zeynep Özdemir¹, Peruze Çelenk²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Samsun

Langerhans hücreli histiositoz (LCH), patogenezi bilinmeyen nadir bir hastalıktır ve lokal proliferasyon veya kemik iliğinin dendritik hücrelerinin (Langerhans hücreleri) yaygın formları ile karakterizedir. 1953'te önerilen histiositoz X'in yerini, 1985'ten beri Langerhans hücre histiositozu almıştır ve 3 hastalığı kapsamaktadır: eozinofilik granülom (EG), Hand-Schüller-Christian sendromu ve Letterer-Siwe sendromu. Eozinofilik granülom, bu hastalığın en yaygın ifadesidir ve çoğunlukla birinci ve üçüncü dekatlar arasında görülür. Vakalar fazla fark olmamakla birlikte erkeklerde daha sık görülmektedir. Kafatası ve mandibula genellikle birlikte tutulsa da, bazı araştırmacılar sadece mandibulanın tutulmasının daha yaygın olduğunu belirtiyor. Literatüre göre eozinofilik granümlü hastaların başlıca şikayeti ağrıdır. Diğer klinik semptomlar arasında etkilenen bölgedeki hareketli dişler, diş ağrıları, baş ağrıları ve duysal bozukluklar bulunur. Lezyonel genişlemeden ve ağız açıklığının sınırlandırılmasından kaynaklanan yüz asimetrisi de tarif edilmiştir. Nadiren, eozinofilik granülom ilk olarak rutin dental muayene sırasında asemptomatik bir radyografik bulgu olarak not edilebilir. 30 yaşındaki kadın hasta, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na palatal bölgesinde yaygın ağrılı lezyonlar ile başvurdu. Klinik muayenede yaygın ülser, ağrılı lezyonlar tespit edildi. Hiçbir radyografik bulgu tespit edilemedi. Lezyondan biyopsi alındı. Biyopsi sonucu Langerhans Hücreli Histiositoz (Eozinofilik Granüloma) olarak bildirildi.

Anahtar Kelimeler: Langerhans Hücreli Histiositosis, Eozinofilik granüloma, ağız patolojisi

Langerhans Cell Histiocytosis (Eosinophilic Granuloma) Presenting As Palatal Lesion: A Rare Case Report

Emel Bulut¹, Zeynep Özdemir¹, Peruze Çelenk²

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Radiology, Samsun

Langerhans cell histiocytosis (LCH) is an uncommon disease of unknown pathogenesis and is characterized by local proliferation or disseminated forms of dendritic cells of bone marrow (Langerhans cells). Since 1985, Langerhans cell histiocytosis has been the preferred term, replacing histiocytosis X, which had been proposed in 1953, and encompasses 3 disorders: eosinophilic granuloma (EG), Hand-Schüller-Christian syndrome and Letterer-Siwe syndrome. Eosinophilic granuloma is the most common expression of this disease and is mostly seen between the first and third decades. There is a slight male predominance. Although the skull and mandible are generally involved together, some investigators state that involvement of only the mandible is more common. According to the literature, pain is the chief complaint of patients with eosinophilic

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

granuloma. Other clinical symptoms include mobile teeth within the affected area, toothaches, headaches, and sensory disturbances. Facial asymmetry resulting from lesional expansion and limitation of mouth opening have also been described. Infrequently, eosinophilic granuloma may be first noted as an asymptomatic radiographic finding during a routine dental examination. 30-year-old female patient was admitted to Ondokuz Mayıs Üniversitesi Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery clinic with extensive painful lesions in the palatal area. On clinical examination, painful lesions to widespread ulcers were detected. No radiographic finding could be detected. Biopsy was taken from the lesions. The biopsy result is consistent with Langerhans Cell Histiocytosis (Eosinophilic Granuloma).

Keywords: Langerhans cell histiocytosis, Eosinophilic granuloma, Oral pathology

Hastanın ağız içi görünümü / Intraoral view of patient

Hastanın panoramik radyografisi / Panoramic radiograph of patient

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-46

Yenidoğan bir hastada er, cr: ysgg lazer kullanılarak konjenital epulisin uzaklaştırılması: olgu sunumu

Merve Sefa Tekin¹, Nuray Yılmaz Altıntaş², Yakup Doğru³, Özgül Baygın³

¹KTÜ Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İstanbul Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

³KTÜ Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

Amaç: Konjenital epulis yeni doğanlarda görülebilen granüler hücreli tümör (Neumann's tümörü, konjenital myoblastoma) olarak da bilinen nadir bir tümördür. Tümör benign karakterlidir. 10:1 oranında kız çocuklarında daha sık karşılaşılmaktadır. Tedavisi geciktirilmeden lezyonun eksizyonudur. Bu vaka raporunda yenidoğanda konjenital epulisin lazer ile tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 9 gün önce normal doğum ile doğan kız bebek; beslenmesine mani olan, maksilla anterior bölgede bulunan sert kıvamlı, pembe-beyaz görümlü, ağız içi kaynaklı olup ağız dışına protrude olan egzofitik lezyon nedeniyle fakültemize başvurdu. Yapılan klinik muayene ve anamnez sonrası lezyonun eksizyonel biopsi ile uzaklaştırılmasına karar verildi. Yenidoğan hasta, KTÜ Tıp Fakültesi Pediatrik yenidoğan polikliniği ile konsülte edildi. Muayeneden 10 gün sonra lokal anestezi altında, hastanın beslenmesine izin vermeyen maksilla anteriorda bulunan saplı, oval şekilli, solid yaklaşık 1.5 cm çaplı lezyonun Er,Cr:YSGG lazer ile eksizyonu gerçekleştirildi. Operasyon sırasında ve sonrasında kanama minimaldi ve herhangi bir komplikasyon gözlenmedi. Yapılan patolojik inceleme sonrası tanı konjenital epulis olarak konuldu. Hastanın 3 gün, 7 gün, 2 hafta ve 1 aylık kontrollerinde herhangi bir nüks gözlenmedi. Yara iyileşmesi sorunsuzdu.

Sonuç: Yeni doğanda konjenital epulisin patogenezi bilinmemektedir. Konjenital epulis beslenme ve/veya solunum sıkıntılarında neden olabilir bu nedenle tedavisi mümkün olan en kısa zamanda lezyonun eksizyonudur. Lazer ile eksizyon, oral bölgede yumuşak doku lezyonlarının tedavisinde modern yaklaşımlardandır ve konvansiyonel cerrahiye bir alternatiftir. Ayrıca pediatrik hastalarda kullanımında dokuların hızlı iyileşmesi ve hastaya verdiği rahatsızlığın daha az olması gibi avantajları mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: konjenital epulis, konjenital myoblastom, neumann's tümörü

Removal of congenital epulis using er, cr: ysgg laser in a newborn patient: a case report

Merve Sefa Tekin¹, Nuray Yılmaz Altıntaş², Yakup Doğru³, Özgül Baygın³

¹KTU Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Istanbul Altınbaş University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

³KTU Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry

Objective: Congenital epulis is a rare tumor, also known as granular cell tumor (Neumann's tumor, congenital myoblastoma) that can be seen in newborns. The tumor is benign. It's more common in girls with a ratio of 10:1. It's the excision of the lesion without delaying treatment. In this case report, laser treatment of congenital epulis in newborns is presented.

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

Case: Baby girl born with normal birth 9 days ago; She applied to our faculty because of an exophytic lesion with a hard consistency, pink-white appearance, originating in the mouth and protruding out of the mouth, which prevents her feeding. After the clinical examination and anamnesis, it was decided to remove the lesion by excisional biopsy. The patient was consulted with the KTÜ Medical Faculty Pediatric neonatal outpatient clinic. 10 days after the examination, under local anesthesia, with a pedunculated located in the anterior of the maxilla, which does not allow the patient to be fed, oval shaped, solid lesion with a diameter of about 1.5cm Er,Cr:YSGG laser excision was performed. Bleeding during and after the operation was minimal and no complications were observed. After the pathological examination, the diagnosis was made as congenital epulis. No recurrence was observed in the patient's 3-day,7-day,2-week and 1-month follow-up. Wound healing was uneventful.

Conclusion: The pathogenesis of congenital epulis in the newborn is unknown. It can cause nutritional and/or respiratory distress, so its treatment is excision of the lesion as soon as possible. Laser excision is one of the modern approaches in the treatment of soft tissue lesions in the oral area and is an alternative to conventional surgery. In addition, it has advantages such as rapid healing of tissues and less discomfort to the patient when used in pediatric patients

Keywords: congenital epulis, congenital myoblastoma, neumann's tumor

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-47

Sınıf III Maloklüzyon için Çift Çene Cerrahisi: Vaka raporu

Hasan Onur Şimşek, Burcu Gürsoytrak, Umut Demetoğlu, Özlem Kocatürk,
Kubilay Yılmaz

*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana
Bilim Dalı*

Amaç: Bu olgu sunumunda iskeletsel sınıf III maloklüzyonlu bir hastanın tedavi süreci anlatılmaktadır.

Olgu: Sınıf III maloklüzyon temel şikayeti olan 21 yaşında kadın hasta. Klinik muayenede -3 mm overjet ve 4 mm overbite ile Angle Sınıf III maloklüzyon görüldü. Hasta ameliyattan önce; sabit ortodontik aletlerle yapılan diş seviyeleme, hizalama ve dekompanasyon aşamalarını içeren ortodontik tedavi gördü. Erişkin şiddetli iskeletsel sınıf III maloklüzyon vakalarında, LEFORT I ve Bilateral Sagittal Split Ramus Osteotomisi birincil tedavi yöntemleri olarak kabul edilir.

Sonuç: İskeletsel maloklüzyon üst çeneden, alt çeneden veya her iki durumun bir kombinasyonundan kaynaklanabilir. İskeletsel maloklüzyonu olan hastalar çift çene ameliyatı ile fonksiyon, fonasyon ve estetik elde edebilirler.

Anahtar Kelimeler: çift çene cerrahisi, iskeletsel maloklüzyon

Bimaxillary Surgery for Class III Malocclusion: Case Report

Hasan Onur Şimşek, Burcu Gürsoytrak, Umut Demetoğlu, Özlem Kocatürk,
Kubilay Yılmaz

*Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial
Surgery*

Objective: In this case report, the treatment process of a patient with skeletal class III malocclusion is described.

Case: A 21 years old female patient who had a main complaint of class III malocclusion. Clinical examination revealed an Angle Class III malocclusion with -3 mm overjet and 4mm overbite. Prior to surgery the patient undergone orthodontic treatment including teeth levelling, alignment and decompensation phases done with fixed orthodontic appliances. In adult cases of severe skeletal class III malocclusion, LEFORT I and Bilateral Sagittal Split Ramus Osteotomy are considered as primary treatment modalities.

Conclusion: Skeletal malocclusion may result from the upper jaw, the lower jaw, or a combination of both conditions. Patients with skeletal malocclusion can achieve function, phonation and aesthetics with double jaw surgery.

Keywords: double jaw surgery, skeletal malocclusion

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-48

Ramus Mandibulada Odontojenik Keratokist: Bir Olgu Sunumu

Ömer Ekici, Muhammet Yasin Pektaş

*Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dış Hekimliği Fakültesi, Ağız Dış ve Çene
Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye*

Amaç: Odontojenik keratokistler çenenin farklı bölgelerinde odontojenik epitel kalıntılarından kaynaklanan agresif kistik lezyonlardır. Bu rapor, bir kadın hastanın ramus mandibulasında görülen büyük bir odontojenik keratokistin başarılı tedavisini anlatmaktadır.

Olgu: 32 yaşında bir kadın hasta, sol alt çene arka bölgesinde ağrı ve sol alt dudakta parestezi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Tıbbi öyküsünde hasta yaklaşık bir yıl önce sol gömülü mandibular üçüncü molar dişinin dış merkezde çekildiğini bildirdi. Alınan panoromik radyografide, sol angulus mandibula ve ramus bölgesini tutan, altta mandibular kanalı içine alan 25-18 mm boyutlarında sınırları düzenli, radyolüsent, uniloküler kistik lezyon görüldü. Lokal anestezi altında kist enükle edildi. Enükleasyon sırasında kist duvarlarının ince olduğu ve bu nedenle parçalandığı görüldü. Enükleasyonla birlikte kist kavitesi yoğun irrigasyon altında kürete edildi. Alınan kistik doku örnekleri histopatolojik inceleme için gönderildi. Histopatolojik inceleme sonucunda odontojenik keratokist ön tanısı doğrulandı. Hasta recurrens ve parestezi açısından yakın takibe alındı.

Sonuç: Keratokistler agresif bir seyir izlerler ve büyük boyutlara ulaştıklarında hayati dokularda parestezi gibi komplikasyonlara neden olabilirler. Ayrıca nüks ve kötü huylu dönüşüm gösterebildikleri için hızlı ve dikkatli bir şekilde tedavi edilmelidirler.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik keratokist, ramus mandibula, parestezi

Odontogenic Keratocyst in the Ramus Mandible: A Case Report

Ömer Ekici, Muhammet Yasin Pektaş

*Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Afyonkarahisar Health
Sciences University, Afyonkarahisar, Turkey*

Objective: Odontogenic keratocysts are aggressive cystic lesions arising from odontogenic epithelial remnants in different parts of the jaw. This report describes the successful treatment of a large odontogenic keratocyst seen in the ramus mandible of a female patient.

Case: A 32-year-old female patient was admitted to our clinic with pain in the posterior region of the left mandible and paresthesia in the left lower lip. In her medical history, the patient reported that she was extracted the left impacted mandibular third molar tooth in an external center about one year ago. In the panoramic radiography taken, a radiolucent, unilocular cystic lesion with regular borders, 25-18 mm in size, involving the left angulus mandible and ramus region and encompassing the lower mandibular canal was observed. The cyst was enucleated under local anesthesia. During enucleation, it was observed that the cyst walls were thin and therefore fragmented. With enucleation, the cyst cavity was curetted under intense irrigation. Cystic tissue samples taken were sent for histopathological

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

examination. Histopathological examination confirmed the pre-diagnosis of odontogenic keratocyst. The patient was followed up closely for recurrence and paresthesia.

Conclusion: Keratocysts have an aggressive course and when they reach large sizes, they can cause complications such as paresthesia in vital tissues. In addition, they must be treated quickly and carefully, as they can show recurrence and malignant transformation.

Keywords: Odontogenic keratocyst, ramus mandible, paresthesia

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-49

Çocuk Hastada Tek Taraflı Mandibula Kondil Kırığının Konservatif Tedavisi: Vaka Raporu

Hasan Onur Şimşek, Hüseyin Can Bural

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Aydın

Amaç: Çocuklarda kondil kırıkları, kondil başındaki mandibular büyüme merkezinin etkilenmesi riski nedeniyle çok önemlidir, bu da büyüme geriliği ve yüz asimetrisine yol açabilir. Çocuklarda mandibular kondil, yüz iskeletinin en yaygın yaralanma alanlarından biridir. Olgu sunumu, çocuk hastada tek taraflı mandibular kondil kırığının konservatif tedavisine odaklanmıştır.

Olgu: Trafik kazası geçiren 9 yaşındaki kız çocuk hasta, sağ kondiler bölgede lokalize ağrılı yüz şişliği, sağ ramus bölgesinde ekimoz, sağ tarafa mandibula deviasyonu ve sınırlı ağız açıklığı ile başvurdu. Radyografide kondil boyun kırığı ve kondil başının medial tarafa deplase olduğu görüldü. Posterior bölgeden oklüzyon yükseltilecek mini vida ve ortodontik elastikler yardımıyla intermaksiller fiksasyon yapılarak kapalı redüksiyon tedavisi uygulandı. Hasta takiplerinde ağız açmada kısıtlılık ve deviasyon görülmedi.

Sonuç: Kapalı redüksiyon yönteminde posterior oklüzyon yükseltme ile birlikte yapılan intermaksiller fiksasyon, çocuklarda kondil kırıklarında başarılı sonuçlar göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Tek Taraflı Mandibula Kondil Kırığı, Çocuk hasta

Conservative Treatment of Unilateral Mandibular Condylar Fracture in a Pediatric Patient: A Case Report

Hasan Onur Şimşek, Hüseyin Can Bural

Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Aydın

Objective: Condylar fractures in children are very important because of the risk of a mandibular growth-center being affected in the condylar head, which can lead to growth retardation and facial asymmetry. In children, the mandibular condyle is one of the most common sites of injury to the facial skeleton. The case report is focused on the conservative treatment of unilateral mandibular condylar fracture in a pediatric patient.

Case: A 9 years old female pediatric patient having a car accident presented with painful facial swelling localized over the right condylar region, ecchymosis in the right ramus region, mandibular deviation to the right side and limited mouth-opening. Radiography revealed that the condylar neck fracture and the condylar head were displaced to the medial side. Closed reduction treatment was applied by raising the occlusion from the posterior region and by intermaxillary fixation with the help of mini screws and orthodontic elastics. There was no limitation or deviation in mouth opening during the patient follow-up.

Conclusion: In the closed reduction method, intermaxillary fixation combined with posterior occlusion elevation shows successful results in condyle fractures in children.

Keywords: Unilateral Mandibular Condylar Fracture, Pediatric Patient

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-50

İskelet Sınıf II Maloklüzyon Olgusunda Ortognatik Cerrahi Yaklaşım

Hasan Onur Onur Şimşek¹, Burcu Gürsoytrak¹, Yazgı Ünüvar²,
Zeynep Büşra Düzenli¹

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Aydın

²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, Aydın

Amaç: Ortodontik ve cerrahi tedavi kombinasyonu, şiddetli dentofasiyal deformitelerin düzeltilmesi için tercih edilen bir tedavi seçeneğidir. Bu amaçla, en iyi fonksiyonu, estetiği ve stabiliteyi sağlamak için birçok prosedür uygulanmış ve geliştirilmeye devam edilmektedir. Sınıf II maloklüzyonlarda iskelet bileşenleri olan iki tür tedavi yaklaşımı vardır. Birincisi büyüme ve gelişme gösteren hastalara ortodontik / ortopedik tedavi yapmak, ikincisi ise büyüme ve gelişmeden sonra ortognatik cerrahi ve / veya ortodontik tedavi uygulamaktır.

Olgu: 23 yaşındaki hasta Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne alt çenesinin geride olması şikayeti ile başvurdu. Hastanın klinik muayenesinde konveks yüz profili ve Angle Sınıf II molar oklüzyonu tespit edildi. Maksilla Lefort I osteotomisi ile sağ posteriordan 4 mm, anteriordan 4 mm, sol posteriordan 2 mm gömülerek kafa kaidesine sabitlendi. Mandibula, bilateral sagittal split osteotomi ile 10 mm ilerletildi ve rijit fiksasyon ile uygulandı.

Sonuç: İskelet sınıf II maloklüzyonları, mandibular retrognati veya maksiller prognatiden kaynaklanmaktadır. Bu olgu sunumunda mandibulası kafa kaidesine göre iskeletsel sınıfı II olarak tanımlanan hastanın tedavisi anlatılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik Cerrahi, İskeletsel Sınıf II Maloklüzyon

Orthognathic Surgery Approach in A Case of Skeletal Class II Malocclusions

Hasan Onur Onur Şimşek¹, Burcu Gürsoytrak¹, Yazgı Ünüvar²,
Zeynep Büşra Düzenli¹

¹Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Aydın

²Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Aydın

Objective: The combination of orthodontic and surgical treatment is a preferred treatment option for the correction of severe dentofacial deformities. For this purpose, many procedures have been applied and still continuing to be developed to provide the best function, aesthetics and stability. There are two types of treatment approaches in Class II malocclusions, which are skeletal components. The first is to perform orthodontic / orthopedic treatment in patients with growth and development, and the second is to apply orthognathic surgery and / or orthodontic treatment after growth and development.

Case: 3 year old patient applied to Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry with

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

mandible deficiency. Convex facial profile and Angle Class II molar occlusion were detected in the clinical examination of the patient. The maxilla was impacted in the anterior 4 mm in the right posterior and 2 mm in the left posterior with 4 mm Lefort I osteotomy. The mandible was advanced 10 mm by bilateral sagittal split osteotomy and fixed by rigid fixation.

Conclusion: Skeletal class II malocclusions result from mandibular retrognathia or maxillary prognathia. In this case report, the treatment process of a patient with deficiency skeletal class II malocclusion according to the mandible's skull base is described.

Keywords: Orthognathic Surgery, Skeletal Class II Malocclusion

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-51

Maksillada bifosfonat kullanımına bağlı gelişen ve sub total maksillektomi ile sonuçlanan yaygın osteonekroz

Güniz Kaşarcıoğlu, Türker Yücesoy

Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bifosfonata bağlı osteonekroz daha çok mandibulda görülmekle birlikte, ileri derecede osteonekrozun izlendiği maksilla lezyonları oldukça nadirdir. Bu vaka sunumunda, maksillada subtotal maksillektomi ihtiyacı olacak şekilde ileri derecede osteonekroz gelişen bir hastanın tedavisinin bildirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: 65 yaşında bir kadın hasta intravenöz yolla bifosfonat tedavisi (Zoledronik asit) aldıktan sonra maksillada, palatinal ve bukkal bölgede ekspansiyon, yüz ve burun görünümünde değişiklik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. İntraoral muayenede maksilla anteriorda ekspoze kemik alanı, premolar bölgede bukkal tarafta hafif pü çıkışının eşlik ettiği intraoral fistüller ve palatinal bölgede ekspansiyon görülmüştür. Maksiller anterior segmentin mobil olduğu görülüp, radyografik incelemede maksilla anteriordan başlayıp tüber maksillaya kadar ilerleyen ve palatinal kemiği de bütünüyle içine alan yaygın osteonekroz ve çoklu sekestr görülmüştür. Antibiyotik baskısı altında maksiller anteriorların çekimi kliniğimizde lokal anestezi altında yapılarak yumuşak doku iyileşmesi takip edilmiştir. Çekim soketlerinin tamamen kapanmasını takiben cerrahi planlanmıştır. Genel anestezi altında tüm maksiller dişlerin çekimi gerçekleştirilip, maksiller alveolar kemik ve palatinal kemik tümüyle dahil olmak üzere tüm sekestrler uzaklaştırılmıştır. Ekspoze olan sinüs ve burun tabanı bukkal yağ dokusu ve kollajen membran ile kapatıldıktan sonra flap primer olarak kapatılmıştır.

Sonuç: Mevcut vakada subtotal maksillektomi işlemine gerek duyulmuş olup, rekonstrüksiyon için herhangi bir işlem bu aşamada planlanamamıştır. Doku iyileşmesini takiben, ilak greft ile rekonstrüksiyon ve/veya zigoma implantları ile rehabilitasyon planlanmıştır. Bu vakada kemik maligniteleri ve metastatik kanserler gibi bifosfonat kullanımının zorunlu olduğu durumlarda tedaviye başlanmadan önce hastanın mutlaka bir dental inceleme için konsülte edilip, osteonekroz gelişimi için predispozan faktörlerin ortadan kaldırılmasının önemi ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Osteonekroz, bifosfonat, sub total maksillektomi

Excessive osteonecrosis of the maxilla leading to subtotal maxillectomy

Güniz Kaşarcıoğlu, Türker Yücesoy

Bezmialem Vakıf University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Osteonecrosis of the jaws due to use of bisphosphonates is a serious side effect of bisphosphonate use. It is usually seen in the mandible, cases reported in the maxilla are extremely rare. In this case report, we aimed to report the treatment of a patient who developed severe osteonecrosis in the maxilla requiring subtotal maxillectomy.

Case: A 65-year-old female patient admitted to our clinic with the complaint of expansion

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

in the maxilla, palatal and buccal region and changes in her appearance after receiving intravenous bisphosphonates (Zoledronic acid). In the intraoral examination, exposed bone area in the maxillary anterior side and intraoral fistulas on the buccal side in the premolar region and expansion in the palatal region were observed. It was observed that the maxillary anterior segment was mobile and radiographic examination revealed diffuse osteonecrosis and sequestration, starting from the anterior of the maxilla extending to tuber maxilla, including the palatal bone. Soft tissue healing was followed by extracting the maxillary anteriors under local anesthesia and antibiotic pressure. Surgery was planned after the healing. Under general anesthesia, all maxillary teeth were extracted, and all sequestrations, including the maxillary alveolar bone and palatal bone were removed. The flap was closed primarily after the exposed sinus and nasal floor were closed with buccal adipose tissue and collagen membrane.

Conclusion: In the present case, subtotal maxillectomy was required and reconstruction couldn't be planned at this stage. Reconstruction with iliac graft or rehabilitation with zygoma implants has planned after tissue healing. It is revealed that dental examination and the elimination of potential factors of osteonecrosis plays a critical role during the use of bisphosphonates.

Keywords: osteonecrosis, bisphosphonate, sub total maxillectomy

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-52

İliak Kemik Greftiyle Alveolar Yarık Onarımı: İki Olgu Sunumu

Hasan Onur Şimşek, Şenol Aslan, Giray Uzun

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Amaç: Bu iki vaka raporunda, iliak kemik grefti uygulanarak tedavi edilen alveolar yarık hastalarının bildirisi sunulmuştur.

Olgu: Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Bölümüne sağ alveolar yarık, oronazal fistül ve konuşma bozukluğu şikayetleri ile 12 yaşlarında iki hasta başvurdu. Hastalar genel anestezi altında operasyona alındı. Alveolar yarık bölgesinde hazırlanan flepler ile oronazal açıklıklar kapatıldı. İlk olguda alveol yarığı iliak kemik blok grefti ve vida yardımı ile kapatıldı, ikinci olgu alveol yarığı iliak kemik partiküler formda kullanılarak kapatıldı. Greft bölgeleri primer olarak kapatıldı. Hastaların takipleri sorunsuz olarak devam etmektedir.

Sonuç: Alveolar kemik greftlemesinin zamanlaması genellikle dişlenme gelişme durumu ile ilişkilidir. Geniş alveolar yarıklarda iliak kemik grefti iyi bir tedavi alternatifi olarak değerlendirilmektedir. Cerrahi sonrası greft bölgesindeki tam kapama komplikasyonu önlemek için oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: alveol yarık, iliak greft

Alveolar Cleft Closure With İliac Bone Graft: Two Case Reports

Hasan Onur Şimşek, Şenol Aslan, Giray Uzun

Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: The present in this two case reports of patients with alveolar cleft that was treated with the application of iliac bone graft.

Case: 12 years old patients applied to Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery with complaints of right alveolar cleft, oronasal fistula and speech disorder. The patients were operated under general anesthesia. Oronasal fistula were closed with flaps prepared in the alveolar cleft area. The first case alveol cleft was closed using iliac bone block graft and screw, second case alveol cleft was closed using particular form iliac bone graft. Graft areas closed primarily. The follow-up of the patients continues without any problems.

Conclusion: The timing of alveolar bone grafting is generally related to the state of dentition development. In large alveolar clefts, iliac bone graft is considered to be a good treatment alternative. Complete closure of the graft area after surgery is very important to prevent complications.

Keywords: alveol cleft, iliac graft

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-53

Stafne Kemik Kavitesi: Bir Olgu Sunumu

Handegül Korkmaz¹, Ömer Ekici²

¹Manavgat Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Manavgat, Antalya, Türkiye

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

Amaç: Stafne kemik kavitesi (SKK) genellikle yuvarlak ya da oval, iyi sınırlı, asemptomptomatik, radyolüens olarak görülen gelişimsel bir anomalidir. Kavite genellikle mandibula angulusunda inferior alveol kanal altında yerleşim göstermektedir ve tükrük bezi dokusu ihtiva etmektedir. SKK çoğunlukla erkeklerde ve hayatın 5. ve 7.dekaları arasında görülmektedir. SKK genellikle rutin radyolojik incelemede tespit edilir ve tedavi gerektirmez.

Olgu: 55 yaşında erkek hasta tahrip olmuş bir yirmi yaş dişinin çekilmesi için kliniğimize sevk edildi. Panoramik radyografi incelemesinde sol mandibular angulusta inferior kanal altında 2.molar diş kökleriyle angulus mandibula arasında iyi sınırlı, oval şekilli radyolüens belirlendi. Ayırıcı tanı dental volumetrik tomografi ile doğrulandı. Hasta bilgilendirildi ve cerrahi tedavi yapılmadan periyodik kontroller önerildi.

Sonuç: SKK'nin karakteristik yerleşimi düşünüldüğünde; dental volümetrik tomografi, biyopsi ihtiyacını ortadan kaldırarak ayırıcı tanıyı doğrulamada faydalı olabilir. Herhangi cerrahi tedavi yapılmadan periyodik kontroller önerilir.

Anahtar Kelimeler: Stafne kemik kavitesi, mandibula, dental volumetrik tomografi

Stafne Bone Cavity: A Case Report

Handegül Korkmaz¹, Ömer Ekici²

¹Manavgat Oral and Dental Health Care Center, Manavgat, Antalya, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Afyonkarahisar Health Sciences University, Afyonkarahisar, Turkey

Objective: Stafne Bone Cavity (SBC) is a developmental anomaly which usually appears as round or ovoid shaped, well circumscribed, asymptomatic radiolucency. The cavity is generally located in the mandibular angle, below the inferior alveolar canal and contains salivary gland tissue. SBC is mostly seen in men and between 5 th and 7 th decades of life. SBC is usually detected in routine radiographic examination and no treatment is required.

Case: A 55 years old male patient was referred to our clinic for the extraction of a destructed wisdom tooth is presented. A panoramic radiographic examination revealed a well-defined, ovoid shaped, asymptomatic radiolucency below the left mandibular canal between the roots of second molar tooth and angulus mandible. The differential diagnosis was confirmed with dental volumetric tomography. Patient was informed and clinical follow up recommended without performing any surgical treatment.

Conclusion: Considering the characteristic location SBC; dental volumetric tomography can be useful to verify the differential diagnosis and eliminates the need for biopsy. Periodic follow up can be recommended without any surgical treatment.

Keywords: Stafne bone cavity, mandible, dental volumetric tomography

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-55

Ortognatik Cerrahi Sonrası Negatif Basınca Bağlı Gelişen Akciğer Ödemi: Olgu Sunumu

Sinem Büşra Kırac, Gülcan Berkel, Aslan Çalımı

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Biz, ortognatik cerrahi sonrası gelişen Negatif Basıncı Akciğer Ödemi(NBAÖ) olgusunu sunmaktayız. NBAÖ, laringospazm gibi akut hava yolu obstrüksiyonunun nadir görülen bir komplikasyonudur.

Olgu: Prognatik mandibulası ve ASA II fiziksel durumu olan 20 yaşında erkek hasta bize ortodontisti tarafından sevk edildi. Üç parçalı maksiller osteotomi yapılarak maksilla 14mm ileri alındı, bisagittal split osteotomi ile genioplasti yapıldı. Planlanan cerrahi işlemler 385 dakikada sorunsuz bir şekilde tamamlandı. Anestezik gazlar kesilip % 100 oksijen desteği sağlandıktan sonra hastanın spontan solunumu başladı ve ardından ekstübasyon yapıldı. Hastanın solunumunun düzensiz ve sık olduğu görüldü kısa süre sonra üst hava yolu tıkanıklığı semptomları ile solunum durdu. Oksijen saturasyonunun (SpO₂) 2 dakika içinde% 82'ye düştüğü görüldü. Ardından, yardımcı pozitif basıncı ventilasyonla birlikte ek bir bolus sugammadeks, teofilin 240 mg ve metilprednizolon 250 mg uygulandı. Hastanın solunumu göreceli olarak stabil bir hale getirildi ancak % 100 oksijen içeren yardımcı ventilasyon altında SpO₂ yalnızca % 90'a kadar yükseldi. Hasta, 45 dakikalık tedaviden sonra % 94 SpO₂ ile anestezi sonrası bakım ünitesine alındı. Oksijen maskesi ile devamlı 8 L / dk oksijen iletimine rağmen SpO₂% 94 ile% 97 arasında değişiyordu. Hasta yakından takip edildi. Standart postoperatif 24 saatlik tedaviye sıvı kısıtlaması, zorlu diürez ve göğüs fizyoterapisi eklendi.

Sonuç: Bu olgu; genç, atletik, kaslı hastaların NBAÖ gelişimi açısından en yüksek risk grubunda olduğunu göstermiştir. Bu sebeple; hastanın gözleminin dikkatli bir şekilde yapılması; doğru bilgiye ulaşılması; ve ortaya çıktığında bu komplikasyonu tedavi etmek için aktif, hızlı ve invaziv olmayan güvenli önlemler almak gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akciğer ödemi, Ortognatik cerrahi, Post operatif

Negative Pressure Pulmonary Edema After Orthognathic Surgery: A Case Report

Sinem Büşra Kırac, Gülcan Berkel, Aslan Çalımı

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Marmara University, İstanbul, Turkey

Objective: We report a case of Negative Pressure Pulmonary Edema (NPPE) after Orthognathic Surgery. NPPE is an infrequent complication of acute airway obstruction, such as laryngospasm.

Case: A 20-year-old male with a prognathic mandible and ASAII physical status was referred by his orthodontist. We performed Three-pieces maxillary osteotomy with 14 mm advancement and bisagittal split osteotomy with genioplasty. The planned surgical procedures were completed in 385 minutes uneventfully. After anesthetic gases were discontinued, 100% oxygen was provided, spontaneous breathing emerged and followed by extubation. Patient began to show

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

irregular, shallow breathing and short after stopped breathing with symptoms of upper airway obstruction. Oxygen saturation was reduced to 82% in 2 minutes. Then an additional bolus of sugammadex, theophylline 240 mg and methylprednisolone 250 mg administered with assisted positive pressure ventilation. The patient began to breathe with relative stability, but SpO₂ rises only up to 90% under assisted ventilation with 100 % of oxygen. He was taken to post-anesthesia care unit (PACU) with a SpO₂ of 94% after 45 min of treatment. He had a continuous delivery of 8 L/min oxygen with a venture mask and SpO₂ ranged from 94% to 97%. We closely monitored the patient. Fluid restriction, forced-diuresis and chest physiotherapy was added to standart postoperative treatment for 24hours.

Conclusion: Young, athletic, muscular patients have been shown to be at highest risk of developing NPPE(2). Careful observation of the patient; accurate knowledge; and active, quick, and noninvasive safe measures are required to treat this complication when it does occur.

Keywords: Pulmonary edema, Orthognathic surgery, Post operative

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-56

Mandibulada Kavernöz Hemanjiyoma: Bir Olgu Sunumu

Handegül Korkmaz¹, Ömer Ekici²

¹Manavgat Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Manavgat, Antalya, Türkiye

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

Amaç: Hemanjiyomalar iyi huylu damarsal tümörlerdir. Baş boyun bölgesinde sık olmasına rağmen; oral kavitede nadir oluşurlar. Hemanjiyomalar kapiller, kavernöz ve ikisini de içeren miks tip lezyonlar olarak sınıflandırılabilir. Hemanjiomalar kanama, fonksiyonel ve estetik sorunlara yol açabilirler. Tedavi modelleri lezyonun ve hastanın özelliklerine göre değişir.

Olgu: Sağ mandibulada premolar bölgede şişlik şikayeti ile kliniğimize 47 yaşında kadın hasta yönlendirildi. Klinik muayenede kanamalı, kırmızı mavi görünümlü yüzeyden kabarık kitle belirlendi. Cerrahi eksizyon gerçekleştirildi. Histopatolojik inceleme sonrası lezyon kavernöz hemanjiyom olarak teşhis aldı.

Sonuç: Eksizyonel cerrahi küçük damarsal lezyonların tedavisinde kolaylıkla uygulanabilir. Tedavi modelleri arasında skleroterapi, elektrocerrahi, kriyoterapi, lazer tedavisi, steroid tedavisi de yer almaktadır. Rekürrens riskinden dolayı rutin takip önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kavernöz hemanjiyoma, mandibula, cerrahi eksizyon

Cavernous Hemangioma In Mandible: A Case Report

Handegül Korkmaz¹, Ömer Ekici²

¹Manavgat Oral and Dental Health Care Center, Manavgat, Antalya, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Afyonkarahisar Health Sciences University, Afyonkarahisar, Turkey

Objective: Hemangiomas are benign vascular tumors. Though hemangiomas are common in head and neck region; they occur rarely in oral cavity. Hemangiomas can be classified into capillary, cavernous or containing both type named as mixed lesions. Hemangiomas may cause hemorrhages, functional and aesthetic problems. Treatment modalities varies in according to the features of the lesion and the patient.

Case: A 47 years old female patient referred to our clinic with the complaint of swelling in right mandibular premolar region. The clinical examination revealed a raised, hyperemic, red blue mass. Surgical excision was performed. After histopathological examination the lesion was diagnosed as a cavernous hemangioma.

Conclusion: Excisional surgery can be easily performed for the treatment of small vascular lesions. The treatment modalities also include sclerotherapy, electrosurgery, cryotherapy, laser therapy, steroid therapy. Due to the risk of recurrence; routine follow up is recommended.

Keywords: Cavernous Hemangioma, mandible, surgical excision

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-57

Glandular Odontojenik Kist: Bir Olgu Sunumu

Handegül Korkmaz¹, Ömer Ekici²

¹Manavgat Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Manavgat, Antalya, Türkiye

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

Amaç: Glandular Odontojenik Kist (GOK) çenelerde nadir görülen; genellikle yavaş büyüyen ve ağrısız bir gelişimsel kisttir. Çoğunlukla orta yaş grubundaki bireylerde ve erkeklerde daha sık ortaya çıkmaktadır. GOK mandibulada daha yaygındır ve radyolojik olarak iyi sınırlı radyolüsent lezyon olarak görülmektedir. Burada üst çenedeki bir GOK lezyonu sunulacaktır.

Olgu: Hipertansiyonu olan 61 yaşında dişsiz bir erkek hasta kliniğimize preprotetik cerrahi için yönlendirildi. Radyografik incelemede sol maxiller anterior bölgede iyi sınırlı radyolüsent lezyon görüldü. Hastanın herhangi bir şikayeti yoktu ve klinik muayenede ilgili bölgede şişlik veya ağrı görülmedi. Lezyon enükle edildi. Klinik ve radyolojik muayene sonucu ön tanı residüel radiküler kist düşünüldü. Histopatolojik tanı GOK oldu.

Sonuç: GOK nadir görülen bir lezyon olmasına rağmen; ayırıcı tanının dikkatlice yapılması gerekmektedir. Yüksek rekürrens oranı nedeniyle uzun dönem takip önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kist, enükleasyon, glandular odontojenik kist

Glandular Odontogenic Cyst: A Case Report

Handegül Korkmaz¹, Ömer Ekici²

¹Manavgat Oral and Dental Health Care Center, Manavgat, Antalya, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Afyonkarahisar Health Sciences University, Afyonkarahisar, Turkey

Objective: Glandular Odontogenic cyst (GOC) is a rare; generally slow growing and painless developmental cyst of the jaws. It occurs mostly in the middle aged people and men. GOC is more common in mandible and radiographically appears a well defined radiolucent lesion. In this report a GOC lesion on the upper jaw will be presented.

Case: A 61 year old male edentulous patient with hypertension is referred to our clinic for preprosthetic surgery. The radiographic examination revealed a well defined radiolucent lesion on the left anterior maxillary site. The patient had no complaints and no swelling or pain was observed on the region during clinical examination. The lesion was enucleated. Based on the clinical and radiographic examination the preliminary diagnosis was thought as a residual radicular cyst. Histopathologically the diagnosis was GOC.

Conclusion: Although GOC is a rare lesion, the differential diagnosis should be evaluated carefully. Because of the high recurrence rate, long term follow up is recommended.

Keywords: Cyst, enucleation, glandular odontogenic cyst

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-58

Dilde Oral Skuamöz Hücreli Karsinom: Bir Olgu Sunumu

Handegül Korkmaz¹, Ömer Ekici²

¹Manavgat Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Manavgat, Antalya, Türkiye

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

Amaç: Oral skuamöz hücreli karsinom, oral kavitenin en yaygın malignitesidir ve en çok dilde ortaya çıkmaktadır. Etyolojik faktörler arasında alkol, sigara kullanımı, kötü ağız hijyeni, HPV, premalign lezyon bildirilebilir. Erken evrede tanı koymak sağkalımı arttırmaktadır. Burada dilde iyi diferansiye bir skuamöz hücreli karsinom bildirildi.

Olgu: 70 yaşında kadın hasta dilinde irritasyon fibromu ön tanısı ile kliniğimize yönlendirildi. Klinik muayene ve palpasyonda dilin sağ yan tarafında beyaz plakla birlikte ağrısız, sert kitle belirlendi. İnsizyonel biyopsi gerçekleştirildi. Lezyon histopatolojik inceleme sonrası iyi diferansiye skuamöz hücreli karsinom olarak bulundu. Hasta Kulak Burun Boğaz Bölümüne yönlendirildi.

Sonuç: Skuamöz hücreli karsinom oral kavitenin en yaygın kanseridir. Erken doğru tanı ve uygun tedavi sağkalım ve hayat kalitesi için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Skuamöz hücreli karsinom, insizyonel biyopsi, dil

Oral Squamous Cell Carcinoma of Tongue: A Case Report

Handegül Korkmaz¹, Ömer Ekici²

¹Manavgat Oral and Dental Health Care Center, Manavgat, Antalya, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Afyonkarahisar Health Sciences University, Afyonkarahisar, Turkey

Objective: Oral squamous cell carcinoma (SCC) is the most common malignancy of the oral cavity and most located on tongue. Among the etiological factors alcohol, smoking, bad oral hygiene, HPV, premalignant lesion can be reported. The identification of tumors at an earlier stage has increased the survival time. A well differentiated squamose cell carcinoma of tongue is reported here.

Case: A 70 years old female patient referred to our clinic with the initial diagnosis of irritation fibroma on her tongue. Clinical examination and palpation revealed a painless, solid mass with white patches on the right lateral aspect of tongue. Incisional biopsy was performed. The lesion was diagnosed as well differentiated SCC after histopathological examination. The patient was referred to Otolaryngology Department.

Conclusion: SCC of the tongue is the most common cancer of the oral cavity. Early accurate diagnosis and appropriate treatment are very important in survival and quality of life.

Keywords: Squamous cell carcinoma, incisional biopsy, tongue

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-59

Odontojenik Keratokist Tedavisine Minimal İnvaziv Yaklaşım, Marsupyalizasyon

Emre Bakaç, Tuğba Kuşlu, Türker Yücesoy

Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Odontojenik keratokist genellikle mandibula posterior bölgede görülen epitelyal kökenli gelişimsel bir kisttir. Sekonder enfekte olursa ağrı, şişlik ve püy akışı ile bulgu verebilir. Sıklıkla antero-posterior yönde gelişim gösterdiği için ekspansiyon göstermeden büyük boyutlara ulaşabilir. Tedavi seçenekleri arasında enükleasyon, enükleasyon ve küretaj, marjinal rezeksiyon bulunmaktadır. Bu vaka sunumunda marsupyalizasyonla tamamen ve çok hızlı bir şekilde iyileşen mandibuler geniş bir keratokist vakası sunulması hedeflenmiştir.

Olgu: Olgumuzda 17 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, sol mandibula posterior bölgesinde ani başlayan şişlik, ağrı ve püy akışı şikayetiyle Bezmialem Vakıf Üniversitesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine başvurmuştur. Alınan panoramik röntgen ve dental volumetrik tomografiler sonucunda sol mandibula korpus, angulus ve ramusu içine alan multiloküler, düzgün sınırlı radyolusent lezyon saptanmıştır. İlgili bölgede herhangi bir gömülü diş saptanmamıştır ve lezyon ilgili bölgedeki dişleri devitalize etmediği görülmüştür. Lezyondan alınan biyopsi sonucunda odontojenik keratokist tanısı alınmıştır. Marsupyalizasyon tedavisine başlanmıştır ve hastaya irigasyon eğitimi verilerek takip edilmiştir.

Sonuç: Marsupyalizasyon tedavisi özellikle genç hastalarda iyi bir tedavi seçeneği olabilmektedir. Bizim olgumuzda da 6 aylık takip sonrasında ilgili bölgedeki dişler vitalitesini koruyarak, herhangi bir ek cerrahi işlem gerektirmeden iyileşme göstermiş, sağlıklı kemik geri kazanılmıştır. Odontojenik keratokist tedavileri sıklıkla geniş cerrahileri içerse de; marsupyalizasyon tedavisi uygun vakalarda göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Marsupyalizasyon, Odontojenik Keratokist, Radyolusensi

Minimally Invasive approach to odontogenic keratocyst treatment, Marsupialization

Emre Bakaç, Tuğba Kuşlu, Türker Yücesoy

Bezmialem Vakıf University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Objective: Odontogenic keratocyst is a developmental cyst of epithelial origin, which is usually seen in the posterior region of the mandible. If secondary infected, it may present with pain, swelling, and pus flow. It often develops in the antero-posterior direction and can reach large sizes without expansion. Treatment options include enucleation, enucleation and curettage, and marginal resection. In this case report, it is aimed to present a large keratocyst in the mandible that recovered completely and rapidly with marsupialization.

Case: In our case, a 17-year-old systemically healthy male patient was applied to Bezmialem Vakıf University Oral and Maxillofacial Surgery clinic with the complaint of sudden swelling, pain, and pus flow in the posterior region of the left mandible. As a result of panoramic

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

x-ray and dental volumetric tomography, a multilocular, well-circumscribed radiolucent lesion including left mandibular corpus, angulus, and ramus was detected. No impacted teeth were detected in the area and did not devitalize the teeth in the area of the lesion. As a result of the biopsy taken from the lesion, a diagnosis was odontogenic keratocyst. Marsupialization treatment was initiated and the patient was followed up with irrigation training.

Conclusion: Marsupialization could be a good treatment option, especially in young patients. In our case, after 6 months of follow-up, the teeth in the relevant region preserved their vitality, healed without any additional surgical procedure, and healthy bone was recovered. Although odontogenic keratocyst treatments often involve extensive surgeries; Marsupialization treatment should be considered inappropriate cases.

Keywords: Marsupialization, Odontogenic Keratocyst, Radiolucency

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-60

Maksillada Periferel Ossifiye Fibrom: Bir Olgu Sunumu

Handegül Korkmaz¹, Ömer Ekici²

¹Manavgat Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Manavgat, Antalya, Türkiye

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

Amaç: Periferel ossifiye fibrom, dişetinde reaktif bir doku büyümesidir ve çoğunlukla maksilla anterior bölgede yer alır. Daha çok 2.ve 3. dekatlarda meydana gelir ve kadınlar daha çok etkilenir. Travma ve dental plak, diştaşı, uyumsuz protez gibi lokal irritasyonlar bu lezyonun etyolojinde düşünülmektedir.

Olgu: 26 yaşında erkek hasta sol anterior maksillada gingivada şişlik şikayeti ile kliniğimize yönlendirildi. Klinik muayene sonucu sol maksilla lateral ve kanin dişler arasında saplı, ekzofitik dişeti lezyonu olduğu belirlendi. Cerrahi eksizyon gerçekleştirildi. Histopaolojik olarak periferel ossifiye fibrom tanısı kondu. Ameliyat sonrası takipte rekürrense rastlanmadı.

Sonuç: Periferel ossifiye fibrom sert, iyi huylu gingival büyümedir ve çoğunlukla anteior maksillada yer alır. Rekürrens yetersiz eksizyona bağlı oluşabilir. Rekürrens oranları nedeniyle takip önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Periferel ossifiye fibrom, eksizyon, maksilla

Peripheral Ossifying Fibroma of Maxilla: A Case Report

Handegül Korkmaz¹, Ömer Ekici²

¹Manavgat Oral and Dental Health Care Center, Manavgat, Antalya, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Afyonkarahisar Health Sciences University, Afyonkarahisar, Turkey

Objective: Peripheral Ossifying Fibroma is a reactive overgrowth occurring on the gingiva and mostly located at the maxillary anterior region. It occurs mostly in the second and third decade and females are affected more frequently. Trauma or local irritans such as dental plaque, calculus, ill fitting dentures have been implicated in the etiology of this lesion.

Case: A 26 year old male patient referred to our clinic with complaints of swelling of gingival mucosa on the left anterior maxilla. Clinical examination revealed a pedunculated and exophytic gingival lesion between the left maxillary lateral incisor and canine tooth. Surgical excision was performed. Histopathologically it was diagnosed as a peripheral ossifying fibroma. There was no sign of recurrence during the postoperative follow-up period.

Conclusion: Peripheral Ossifying Fibroma is a solid, benign gingival growth and usually located on anterior maxilla. Recurrence may occur due to insufficient excision. Follow up is essential because of recurrence rate

Keywords: Peripheral ossifying fibroma, excision, maxilla

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

P-61

Bifosfonat Kullanımına Bağlı Çene Kemiğinde Görülen Osteonekroz Vakasının Cerrahi Tedavisi: Vaka Raporu

Bahadır Sancar, Ferhat Musulluoğlu, Yunus Çetiner

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bifosfonatlar osteoklastik aktiviteye, angiogeneze ve kemik remodelasyonuna engel olarak etkinliğini gösterirler. Bu mekanizma ile bifosfonatlar osteoporozis, paget hastalığı, myeloma, meme ve prostat kanseri gibi hastalıkların tedavisinde kullanılır. Bu çalışmamızda bifosfonat kullanan hastamızda diş çekimi takibinde oluşan osteonekrozun tedavisi anlatılacaktır.

Olgu: 88 yaşında kadın hasta sol mandibular bölgede şiddetli ağrı, intra oral pü akışı ve ekstra oral fistül şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın klinik ve radyografik muayenesinde 35 numaralı diş bölgesinde kök varlığı görüldü. Hastanın antikoagülan ve bifosfonat kullandığı öğrenildi. Hastadan gerekli konsültasyon istemleri yapıldı. İlaç rejimleri düzenlendikten sonra bölgedeki diş kökü cerrahi olarak atravmatik şekilde çekildi. İlgili bölgeden biyopsi alındı. Yara bölgesine PRF uygulanıp yara primer olarak suture edildi. Biyopsi sonucunda osteonekroz, osteomyelit ve actinomyces kolonizasyonu tespit edildi. Hastanın 4.ay kontrolünde ilgili bölgede radyografik olarak kemik sekestri tespit edildi. Hasta tekrardan opere edilip sekestrektomi yapıldı. Hastanın takibi devam etmektedir.

Sonuç: Diş çekimleri, dental irritasyonlar, periodontitis gibi invaziv dental işlemler BRONJ gelişimi için önemli risk faktörlerinden biridir. Bifosfonat tedavisine başlamadan önce, hastaların kapsamlı dental muayenesi yapılmalı ve tedavileri tamamlanmalıdır. Tedavi seçenekleri; kemik ekspoz varlığına, enfeksiyon bulgusuna, pü akışına, fistül ve sekestr varlığına göre değişkenlik göstermektedir. Biz bu vakada cerrahi sekestrektomi tedavisi uyguladık.

Anahtar Kelimeler: Bifosfonat, Sekestrektomi

Surgical Treatment of Osteonecrosis of the Jaw Bone Due to Bisphosphonate Use: A Case Report

Bahadır Sancar, Ferhat Musulluoğlu, Yunus Çetiner

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Objective: Bisphosphonates show their efficacy by inhibiting osteoclastic activity, angiogenesis and bone remodeling. By this mechanism, bisphosphonates are used in the treatment of diseases such as osteoporosis, paget's disease, myeloma, breast and prostate cancer. In this study, treatment of osteonecrosis that occurs after tooth extraction in a patient using bisphosphonates will be explained.

Case: An 88-year-old female patient was applied to our clinic with complaints of severe pain in the left mandibular region, intraoral pus flow and extraoral fistula. In the clinical and radiographic examination of the patient, the presence of roots in the tooth number 35 was observed. It was learned that the patient used anticoagulants and bisphosphonates. Consultation requests were made from patient. After the drug regimens were arranged, the

AÇBİD

14th INTERNATIONAL
ONLINE CONGRESS

May 7th-9th, 2021

root of the tooth in the area was surgically removed atraumatically. Biopsy was taken from the relevant area. PRF was applied to the wound area. The wound was primarily sutured. Biopsy revealed osteonecrosis,osteomyelitis and actinomyces colonization. At 4th month follow-up of the patient,bone sequestrum was detected in the radiography in the relevant region. Patient was re-operated. Sequestrectomy was performed in the patient. Follow-up of patient continued.

Conclusion: Invasive dental procedures such as tooth extractions, dental irritations, periodontitis are one of the important risk factors for BRONJ development. Before starting bisphosphonate therapy, patients should have a comprehensive dental examination and their treatment completed. Treatment options; It varies according to the presence of bone exposure, signs of infection, pus flow, fistula and sequestration. We applied surgical sequestrectomy in this case.

Keywords: Bisphosphonate, Sequestrectomy